உ

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகவி ல

1795

இது

சென்னைக்கிறித்தவகலாசாலைத்

தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதர்

வி. கோ. சூரியநாராயண சாஸ்திரியார், பி. ஏ.

இயற்றியது

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்

தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்த

ந. பலராம ஐயர்

எழுதிய உரையுடன் கூடியது

வி. சூ. சுவாமிநாதன்

புஸ்தக வியாபாரி

மதுரை — திருநெல்வேலி

Third Edition, 1100 Copies.

PRINTED AT THE B. N. PRESS, MOUNT ROAD, MADRAS.

பொருளடக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகவியல்

நாடகவியல் என்னுஞ் சொற்றொடர் நாடகத்திற்கு இலக்கணஞ்சொல்லும் நூல் என்னும் பொருளுடையது. இனி நாடகத்தினது இலக்கணத்தைக்கூறும் நூல் என விரித்தலுமாம். முன்னதாயின் நான்காம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகைக் காரணப்பெயராய் நூலுக்காயிற்று. பின்னதாயின் ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைப்புறத்துப் பிறந்து அவ்வாறாயிற்று. இன்னும் இந் நூலின் பெயர்க்காரணத்தை ஆசிரியர் தமது முகவுரையின் முதற் பக்கத்திலேயே தெளிவுபெற விளக்கியிருத்தல் காண்க.

உரிமையுரை

செந்தமிழ்த்தீம் பாலூட்டிச் சீராட்டி நாளுமெமை
விந்தைநலங் கூர மிகவளர்த்த வெந்த
மருமைச் சபாபதிக்கே மன்பின்குறி யாவிந்
நூரிமை புகுத்துகின்ற மோர்ந்து.

நூலாசிரியர்

அந்நூலை ஒருவர் தாஞ்செய்ததோர் நூலைத் தக்க பெரியோர்க்கு உரிமைசெய்துவிட்டதாகக் கூறுங்கூற்று. இது வசனமாகவேனுஞ் செய்யுளாகவேனு மிருக்கலாம்.

முன்னதே பெரும்பான்மை. உரிமைசெய்தல், உரிமையாக்கல், உரிமைபுகுத்தல், உரிமைகொளுத்தல், உரிமையுறுத்தல் என்றுங்கூறுப. இதனை அங்கிதஞ் செய்தல், அர்ப்பணஞ் செய்தல் என்று முரைக்கலாம்; ஆங்கில நூலார் Dedication என்பர்.

செம்மை தமிழ் தீம்பால் ஊட்டி - செவ்விய தமிழென்னும் இனிய பாற் றலைப் புகட்டி, சீராட்டி - சிறப்புச் செய்து நாளும் - தினந்தோறும், எமை - எம்மை, வித்தை நலம் கூர - வித்தையாகிய நன்மை மிகுதியு முண்டாக, மிக வளர்த்த - பேரன்புடன் வளர்த்த, எம் தம் அருமை சபாபதிக்கு - எமது அருமைமிக்க சபாபதிப் பெயருடைய ஆசிரியனுக்கு, எம் அன்பின் குறியா - அன்னவன்மாட் டெமக்குள அன்பிற்கு அறிகுறியாக, இஃது - நாடகவியலென்னு மிந்நூலை, ஓர்ந்து உரிமை புகுத்துகின்றும் - நன்றாக ஆராய்ந்து உரிமையாக்குகின்றும்.

குறிப்பு: இச்செய்யுள், தமது தமிழ்நூற் போதகாசிரியராகிய மதுரையம்பதி மாவித்துவான் சபாபதிமுதலியாரவர்கட்கு, இந்நூலை யுரிமை புகுத்தியதனைத் தெரிவிப்பான் எழுந்தது. தமதாசிரியரை நடராஜப்பெருமானாகத் தொடர்புருவமாகக் கூறியதற்கேற்பச் செந்தமிழைப் பாற்கடலாகவும் தம்மை உபமன்னியுவாகவும் கண்டுக் கூறுமாயின் இஃது ஏகதேசவுருவகவணியாம். வியாக்கிரபாதர் தம் புதல்வராகிய உபமன்னியுமுனிவர் இளங்குழவிப் பருவத்தில், தமது மூதாதையாகிய வசிட்டருடைய ஆச்சிரமத்தில் வளரும்போழ்து காமதேனுவின் இன்சுவைப்பாலையுண்டு வளர்ந்த மயின், பின்னர்த் தமது தாதையார் வதியுந் தில்லைவ

னுஞ் சார்ந்துழி ஆண்டு அப் பால் பெருமற் பசியாலழ, அடி யார்க்கெளியனும் நடராஜப்பெருமான் மனமிரங்கிப் பாற் கடலை யுண்ணவளித்த கதையினை யீண்டறிக. பாலுண் டார் நலம்பெறுதல் ஒருதலை யாதலின் 'விந்தைநலங்கூர' என்றார். விந்தை: பித் தயென்பதன் மெலித்தல் விகாரம். இனி, விந்தை வியப்புடை மயுமாம். பாலூட்டி வளர்த்த நன்றியறிவினை அறிந்ததுடன் நாடகவியலினை நடிக்குந்தொ ழில்செயும் நடராசருக்கே உரிமையாக்குதல் த வுடைத்தா மென்று ஆராய்ந்துஞ் செய்தமையின் 'ஓர்ந்து' என்றுரைத் தார். இனி, மகற்குத் தாயினிடத்து அன்பு பெருகுமாறு போலத் தமக்குத் தம்மாசிரியர்மாட்டுப் பெருகிய அன்பி னைப் புனைந்துரைத்ததூஉமாம். 'அன்பின்குறி': இச்சீரி னிடத்து 'ன்' அலகுபெறுமை காண்க, 'வேங்கடவா சத்திரு மான் மேற்பத்தி யுள்ளசனர், தாங்கடவா நிற்பர்பவ சாக ரத்தை' என்றவிடத்து 'ர்' அலகு பெறுதவாறு போல.

* முகவுரை

உலகின் கண்ணுள்ள மக்களனைவர்க்கும் உள்ளத்து உவகை பயப்பன நூல்களேயாம். அவை கேள்விநூலென்றும், காட்சிநூலென்றும், இருதிறத்தனவாம். சிந்தாமணி, கம்பராமாயண மாதிய முற்றிறத்திற்கும், கலாவதி, ரூபாவதி முதலியன பிற்றிறத்திற்கும், உதாரணங்களாம்.

இவ்வாறு பின்னர்க்கூறிய காட்சிநூலாகிய நாடகங்களின் இலக்கணங்களை ஒருசேரத் தொகுத்துக் கூறுதலின் இந்நூல் நாடகவியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. அற்றேல், வடநூலார் ரூபகங்களென்று கூறுவனவற்றை யெல்லாம், நீவிர் நாடகமென்றுரைத்தல் எங்ஙனமெனில், கூறுதும். சிலப்பதிகாரவுரை வகுத்த அடியார்க்கு நல்லாரும் வீரசோழியவுரைப் பெருந்தேவனாரும், தண்டியலங்காரவுரைச் சுப்பிரமணிய தேசிகரும், ஏனைய தொல்லை நூலாசிரியரும், வடமொழியாளர் கூறிய வுருவகங்களெல்லாம், நாடகச் சாதியென்று கூறுபவாதலான், யாம் அவ்வுருவகங்களனைத்தையும் நாடகத்தின்பாற்படுத்து நாடகவியலெனப் பொதுப்படக் கூறுதற்கண், யாதோரிழுக்குமின்றாமென விடுக்க. அன்றியும், மேற்கூறிய உருவகங்கள் யாவற்றினும் நாடகமே சிறப்புடைத்தாமாதலானும், நாடகத்தின் இலக்கணங்களுட்

---

* இது மிகவும் விசேஷமாகக் கூறப்பட்டுளது. இதன் கண்ணே நூலாசிரியர் தாம் ஆராய்ச்சிசெய்துள்ள பல்வகைய இரகசியங்களையும் வைத்து ரத்திருக்கின்றனர். அவையனைத்தும் படித்து அறிந்துகொண்டு இன்புறத்தக்கன. இம் முகவுரையின் நடை தெளிவாயிருத்தலால் அதிலே ஆங்காங்குக் காணக்கூடிய சிற்சில திரிசொற்களுங் குமட்டிற் பொருளெழுதுதல் அத்துணைச் சிறப்பிற்றன்றென்று விடுத்தனம்.

சில, ஏனையவுருவ ங் ளினும் ஓராற்றாற் பயின்று வருதலா னுஞ் சிறப்புப்பற்றி நாடகவியலென்று மெனினுமமையும். இஃதிவ்வாறாக, நாடகத்தோற்ற முதலாயின பற்றிச் சில கூறப்புகுவாம்.

நாடகத்தோற்றம்: உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் வெளியிட்டுரைக் வேண்டுமென்னு மவாவை மனிதரியல்பி னின்றும் வேறுபடுத்தல் இயலாது. ஆகவே மனிதர் தமது எண்ணங்களையும் மனோவிகாரங்களையும் அவிநயங்களானுஞ் சொற்களானும் அல்லது அவையிரண்டானும் வெளிப் படுத்துகின்றனர்; இவ்வெளிப்பாட்டு முறைகளை ஆடல் பாடல் ளுக்குத் தக்கவாறு இயைத்தும் வேறுபடுத்துங் கோடனெறியைப் பிறமக்கள் சூழு பினின்றும் பற்பல அமையங்களினும் பயின்று அறிகின்றனர். குழவிப் பருவந் தொட்டுப் பிறர்செய்வன தாமுஞ்செய்தல் மனிதருக்கு இயற்கையாகவே அமைந்துளது; இவ்வமைதியினான் மாந்த ரனைவரும் மகிழ்ச்சியடைதலியல்பே. பிறர்போல் நடிக்கு மி த்து அவிநயமுங் குரலுமே மக்களாயினோர் யாவர்க்கும் பொதுக்கருவிகளாம்; பெரும்பாலும் உடையணி ளின் உதவி ளும் இளஞ்சிறார்க்கே யன்றி மக்கள் குழாத்தின் இளமைப் பருவத்தும் இயல்வனவாம். ஆதலான் உளரும் இலருமாம் பாத்திரங்களை மேற்கொண்டாடலே நாடகத் தோற்றத்தின் முதற்படியாம்; எனினும் அது பிறிதொரு மேற்படிக்குத் துணையாருமட்டில் உதவுமன்றி வேறன்று; அன்றியும் அவிநயச்சால்பு ங்கமுங்காறும் அது நாடக நிலையை யெய்திற்றிலதென்க. மனிதர் தம்மைப்போன்ற மற்ற மனிதர்களுந் தாம் உண்மைப் பொருளென நினைத்து அப்பொருள் பேராற்றலும் உடைத்தென நம்புங் கடவுள் அல்லது கடவுளருமாகிய இவர்கட்கே அவிநயம் உரித்

தெனக் கூறுப. அஃது ஏனையோரெவர்க்கும் இலக் கணவகை யானன்றி நேரே உரியதெனச் சொல்லப்படுவதில்லை. அந்தகை யவிநயம் மனத்தின்கண் வேட்கை நிகழ்ச்சியினை யும் தன் காரியம் முற்றினும் முற்றுதொழியினும் அவ்வேட் கையின் உறுதிப்பாடு வேட்டதற்குரிய செயல்களைச் செய்தே தீருமென்பதனையுங் குறிப்பிக்கின்றது; இது காரணத்தினின் றுங் காரியத்திற்கு ஏகுமாற்றை விளக்குதல் காண்க. ஆத லான் அவிநயம் மனிதருக்குரிய வேட்கையானுதல் கடவுட் குரிய விருப்பினுனுதல் வெளிப்பட்டியலுவதாக மனிதர் மனத்திற்படுதல் வேண்டும். ஒரு பொருட் செய்கை போற் செய்யப்படும் பிறிதொரு செய்கையும் உண்மைவழியான் நோக்குமிடத்து ஒருவகை நாடகமேயாம்; ஆனால் உலகத்தின் கணுள்ள சாதியாரனைவரும் ஒருங்கே இந்நிலையை எய்தின ரல்லர்.

நாடகக்கலை: இந்நிலை யெய்திய பின்னர் அன்னணந் தோன்றிய நாடகம் கலைநலத்தால் ஒழுங்குறல் வேண்டுவ தொன்றே எஞ்சி நிற்கின்றது. ஆகவே இன்னணம் ஒழுங் குறப் புகுந்தநாடகம் அக்கலையின் ஒரு பிரிவாகி ஒங்குகின் றது. இவ்வாறோங்கிய பின்னரே நாம் நாடகக்கலை யென்ப தைப் பற்றிப் பேசலாகும். ஆனால் இக்கலையைச் சில சாதி யாரே யடைந்திருக்கின்றனர். [இவர்களுள் நந்தமிழரும் ஒருவரென்னலாம்.] ஆயினும் ஒரு சாதியார் நாடகக் கலை யென்பதின்றி நாடகமட்டிலே உடையராயிருத்தலுங் கூடும். சிலர் நாடகக்கலையிற் பயில்வதை விடுத்த பின்னரும் நாட கத்தின் மட்டும் பயின்று கொண்டிருத்தலும் இயலும். இவ்வாறன்றி ஒரு தேசத்தாரது நாடகம் ஒருவகைக் கலை யாக வரைந்து கொள்ளப்படுவதற்கு முன்னும் பின்னும் அன்னார் அந்நாடகத்தின் இடையீடுகளான இசை, கூத்து,

அணியென்னும் உபகரணங்களுள் ஒன்றும் பலவும் மற்றயவற்றினும் மிகும்படி விடுதலுமுண்டு; அது காரணமாய் இறுதியிற் புதியனவும் அன்றி வழக்காறற்றுப் போயினவுமாகிய நாடகவினங்கள் தலைப்பட்டுக் கிளைத்தலும் இயல்பே. ஆனாற் கலைகளுள் ஒன்றெனக் கருதுழி, நாடகம் தன் பாவனை வழிகளிற் பேச்சையும் ஒருறுப்பாகக் கொண்டுளது. அன்றியும் நாமுணர்ந்த பிறபாஷைச் சரித்திரங்களினும் உற்றுநோக்குழி இயற்றொடர்நிலைச் செய்யுட்களும் இசைத்தொடர்நிலைச் செய்யுட்களுமாகிய பாமுறைகளின் தொடக்கங்கள் ஒருங்கேனுந் தனித்தேனும் நாடகக்கலையின் தொடக்கங்களுக்கு முன்னரேயிருந்துள வென்பது மலையிலக்கே. இவ்விரண்டுஞ் சேர்ந்துழியே நாடகமானது நாகரிகமுள்ள நாடுகளனைத்தினுங் கலைகளுளொன்றெனக் கருதத் தக்கவாறு தோன்றி வளர்கின்றது. [இம்முறைக்கு இணங்கியே நந்தம் தமிழ்மொழியின்கண்ணும் இயற்றமிழும் இசைத்தமிழும் நாடகத்தமிழிற்கு முற்படுவனவாயின; அன்றியும் மேற்கூறியவாற்றான் இயற்றமிழும் இசைத்தமிழுங் கூடிய வழியே நாடகத்தமிழ் பிறந்ததென்பதூஉம் பெற்றாம். இது பற்றியன்றே தமிழ் மொழியை இயலிசை நாடகமென முப்பகுதியாக்கி முறைப்படுத்தோதியதூஉமென்க.]

நாடகக்கலை அபிநயக்கலைகளி னியைபு: நாடகத்தை நடித்துக்காட்டுதல் அதனை இயற்றுவோர்க்கு இன்றியமையாத துணைக்கருவியாகும். இஃதொழிந்த மற்றையவற்றின் உதவி அற்றன்று, இங்ஙனம் நாடகக்கலையும் அபிநயக்கலையுமாகிய இவ்விரண்டும் உண்மையிற் பிரிபடுவனவல்லவேனும் நாடகக்கலையின் இயக்கமும் அபிநயக்கலையின் இயக்கமும் எல்லாக்காலத்தும் ஒருவழிப்படுவனவல்ல. நாடகப்புலவனது தொழில்களுட் சிலவற்றைச் சிற்சில வேளைகளில் தானே

செய்துமுடிக்க நேரினும் நடிப்போன் நாடகப் புலவன் கருத்தை அவ்வவ் வேளையில் விளக்கிக் காட்டுவோனே ஆகின்றான். இவ்வாறே நாடகப்புலவனும் நடிப்போனது விளக்கத்தை நூனெறிப்படி வேண்டுவோனெனினும் வழக்கத்தில் வேண்டாதவனுகலாம். ஆயினும் இங்ஙனம் நடித்தற்கருத்தின்றி வரையப்பட்டுள நூல்கட்கு 'நாடகநூல்' என ஒரோவழிப் பெயர்வழங்குவதுண்டெனினும் உள்ளவாறே நோக்குமிடத்து அவை நடிக்கப்படினன்றி அப்பெயரின ஆ ாவாதலின் அஃது உண்மையிற் பொருத்தமில் பெயரேயாம்.

ாடகவிதிமுறை: நாடகவிதிமுறையனைத்தும் முடிவுபெற எழுதப்படுமேயாயின் அவை அ கலையினு கு உரிய பயன் ளை கூறுவதுடனே அவற்றை அஃதடைதல் இவ் ாற்ருன் இயலுமென்பதையுந் தெரிக்கும். ஆயினும் வடமொழி யொழிந்த பிறபாஷை ளில் நாடகம் காட்டினவுங் காட்டக்கூடியனவுமான வழி ளை நாட விதி வகுத்த பெரும் புலவர் ள் யாரும் முற்றவிள கிஞரல்லர். நந்தமிழ் மொழியிலோ நாட த் தமிழில ணங்களெல்லாம் இறந்தனவாதலின் ஒன்றுஞ் சொல்லல் இயலாது. இதுநிற்க, நாடக விதிமுறையைப் பயனுடைத்தாமாறு செய்தற்கு நாடகப்புலவன்மாட்டுப் படைத்து ரயாற்றல் வமைந்து கிடக்கினன்றி நாடகவில கணங் கற்ற வளவில் எற்றை ஞான்றினும் நின்று நிலவத்தக்க பயனுடையதோர் நாடகமெதுவும் எக்காலத்தும் உண்டாதலில்லையென்பது அங்கையின் நெல்லியங்கனியே. இனி ஒவ்வொரு நாடகமும் முடிவு பெற்ற செயல் ஒன்றனது இன்றியமையாத பகுதிகளின் முறைகள் பலவற்றையும் அதற்கே ற்ப அடைவே காட்டல் வேண்டும். அஃதாவது, இம்முடிபு முறை நாடகமியற்றும் வகை அனைத்தினுக்கும் ஆதாரமாயுளதென்பதாம்.

அவிநயக்கலை: அவிநயக்கலை யென்பது தனிக்கலையாகாது நாடக கலையைச் சார்ந்துளதாம்; மேலும் அஃது உயர்நிலையுற்றுழியும் அற்றேயாம்; எனினும் அதனைத் தக்கவாவழங்கலின் ஒருவகைப் படைத்தியல் வன்மை உளதென்றலில் ஐயப்பாடு எட்டுணையுமில்லை. நாடகத்தின்கண் ஒரு பாத்திரவமதி, நடிப்போன் செயல்களுக்குட்படாத சில முற்படு முறைகளால் வரைந்து சுட்டப்படுகின்றது; அதனைப் புதுமை வாய்ந்தோர் தனிக்கலை யென்றல் பிறிதினியைபு பொருளிற் பொருந்துவதாமேயன்றி வேறன்று. நடிப்போனை அவன்றன் படிப்பும் நினைப்பும் அநுபவத்துடனும் இயற்கையினுண்டாய் அநுபவத்தான் வளர்வதுமாகிய அறிவுடனுங் கலந்து நாடகப் புலவன் தந்தனவற்றை விளக்கவும் பிணைக்கவும் கூட்டிமுடிக்கவும் வல்லனாக்குகின்றன. ஆயின் தானுளங்கொண்ட அமைதிவன்மையினால் நடிப்போன் பாத்திரமாக மாறுகின்றான்; அங்ஙனம் மாறுதற்கண் நடிப்போனது தொழில்உண்மையிற் படைத்தியல்வன்மை வாய்ந்ததே, நடிப்போன் தன்றொழிலுக்கே உரிய நெறிகளால் தான் மேற்கொண்ட பாத்திரமே ஆகின்றானாதலினென்க. தான் நடிக்கும் பாத்திரத்திற்கு இன்றியமையாதன வென்றறிந்த அவிநயங்களை அடிப்படையாக்கி நடிப்பதனால் அதற்குத்தானளிக்கும் விளக்கமும், அவ்வடிப்படையும் அதன் விரிவுகளும் வேறுபடாதவாறு இயைத்துக்காட்டும் ஒருமைப்பாடும், அவிநயமுறைக்கும் நடிக்கப்புகுந்த பாத்திரத்தின் செயலுக்கும் ஏற்ப ஒரு நெறிப்படத் தெரிக்குந் தகுதியும் ஆகிய இன்னோரன்னவையெல்லாம் நாடகப் புலவன் புனைந்து தந்தனவற்றின் அடியாக எழூஉம் எண்ணத்தினால் தோற்றுவனவேனும் நடிப்போனாலேயே இயல்வனவாம்.

நாடகத்தமிழ்: தமிழ்நாடகம் முதலிலுண்டானது மத விடயமாகவே என்பது துணியப்படும். அது கடவுளர் திருவிழாக் காலங்களில் ஆடல்பாடல்க ளிரண்டையுஞ் சேர நிகழ்த்துவதினின்றும் உண்டாயிற்று. சிலகாலத்தின் பின்னர்க் கதை நடையான மனப்பாடங்களும் உடன் கூடின; அதன் மேல் முதலிற் பாடலாயுள்ள சம்பாஷணைகளும் பின்னர் வசனமாயுள்ள சம்பாஷணைகளும் அவற்றுடன் சேர்க்கப்பட்டன. பிற்பாடு நாடகத்தமிழ் வேத்தியல் பொதுவியல் என்ற இருபிரிவினதாகி அரசர் ளானும் ஏனையோரானும் ஆதரித்து வளர்' ப்பட்டது. கி. மு. மூன்று நூற்றுண்டினுதல் அல்லாக் ால் அதனினுஞ்சற்று முற்காலத்தினுதல் நாடகத்தமிழ் உயர்நிலை உற்றிருத்தல்வேண்டும், நாமுணர்ந்துள பழமையான நாடகத் தமிழ் நூல்கள் அனைத்தும் அக்காலத்தே நின்று நிலவினவாதலினென்க. ஆ வே அது குற்றங்குறைவு இல்லாது உண்டானதொரு தொழிலென்றே ஆதியின் மதிக்கப்பட்டது. இனி நாடகத்தமிழ் உயர்நிலை, வீழ்நிலை, அழிநிலை என்ற மூவகை நிலையும் அடைந்து உருக்குலைந்துபோன பின்னரே யாம் அதனைக் கண்ணுறுகின்றனம்.

"இனி இசைத்தமிழ் நூலாகிய பெருநாரை பெருங்குருகும் பிறவும் தேவவிருடி நாரதன் செய்த பஞ்சபாரதீயம் முதலாயுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன. நாடகத்தமிழ் நூலாகிய பரதம் அகத்தியம் முதலாயுள்ள தொன்னூல்களும் இறந்தன. பின்னும் முறுவல், சயந்தம், குணநூல், செயிற்றியம் என்பனவற்றுள்ளும் ஒரு சார் சூத்திரங்கள் நடக்கின்ற அத்துணையல்லது முதல் நடு இறுதிகாணாமையின் அவையும் இறந்தனபோலும்" என்று சிலப்பதிகாரத்திற்கு உரைவகுத்த அடியார்க்கு நல்லாரே கூறுதலின் அந்நூல்களைப் பற்றிய முயற்சிகளை அறவே ஒழித்துவிடலாம்.

பின்னர் அடியார்க்கு நல்லார், "இனித் தேவவிருடியாகிய குறுமுனிபாற் கேட்ட மாணாக்கர் பன்னிருவருட் சிகண்டி யென்னும் அருந்தவமுனி, இடைச்சங்கத்து அநாகுலன் என்னும் தெய்வப் பாண்டியன் தேரொடு விசும்பு செல்வோன் திலோத்தமை யென்னுந் தெய்வ மகளைக் கண்டு தேரிற் கூடினவிடத்துச் சனித்தானைத் தேவரும் முனிவரும் சரியாகிற் த் தோன்றினமையிற் சாரகுமாரன் என, அப்பெயர்பெற்ற குமரன் இசையறிதற்குச் செய்த இசை நுணுக்கமும், பாரசவ முனிவருள் யாமளேந்திரர் செய்த இந்திரகாளியமும், அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபும், ஆதிவாயிலார் செய்த பரதசேனாபதீயமும், கடைச்சங்கம் இரீஇய பாண்டியருட் கவியரங்கேறிய பாண்டியன் மதிவாணனார் செய்த முதனூல்களிலுள்ள வசைக்கூத்திற்கு மறுதலையாகிய பு ழ்க்கூத்தியன்ற மதிவாணர் நாடகத் தமிழ் நூலுமென ஐந்தும் இந்நாட க் காப்பியக் கருத்தறிந்த நூல் ளல்லவேனும் ஒருபுடை யொப்புமை ெ ாண்டு முடித்தலைக் கருதிற்று இவ்வுரையெனக் கொள்க," என்றுகூறிப் புகுதலின் அவர் காலத்து வழங்குவனவாயிருந்த இந்நூல்கள் காரணமாகப் பெரிதும் முயன்றக்கால் ஒருவேளை மிக்க பயன் விளையினும் விளையலாம் என்பது தோன்றுகின்றது. மேலும் தாளவகை யோத்து என்னும் இசைத்தமிழ் நூலும் கூத்தநூல், நூல் என்னும் நாடகத்தமிழ் நூல்களுமாகிய இவையிற்றினைப் பற்றிய வரலாறுகளுள் ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

இனி, நாட்டிய நூலானது தேவர்களாயினார்க்குக் களிப்பு விளைத்தற்பொருட்டு, நான்முகக் கடவுளாற் படைக்கப்பட்டதென்று பரத முனிவர் கூறுகின்றனர். அதன் வரலாறு:-ஒருகால் தேவர் ள் புடைசூழ வீற்றிருந்த இந்திரன்

பங் யக் கடவுளை வேண்டி, 'காட்சிக்கு இனிதாயும் கேள்விக்கு அமுதாயும் உள்ளதோர் ஆட்டம் பொழுதுபோக்கின் நிமித்தம் படைத்து எம்போலியருக்கு ஈந்தருளுவீர்' என்று கேட்டவளவில், அம்மலர்மிசைத் தேவன், நாட்டிய வேதமென்னும் ஒரு புதுமறை படைத்து அதற்குறுப்புக்ளாக, இருக்கினின்றும் பாட்டியங் (உரை) களையும், சாமத்தினின்றுங் கீதங் (இசையுருக்) களையும், யசுவினின்றும் அவிநயங்களையும், அதருவணத்தினின்றுஞ் சுவைகளையும் எடுத்து அமைத்தனன். இதற்கு முன்னுறுப்பாக நாந்தியை (பாயிரத்தை)யுஞ் சேர்த்தனன். இங்ஙனஞ் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட நாட்டியவேதத்தினை, இந்திரனுதியோர்க்கு வாணிநாதலன் ஈந்தவளவிற், கடவுளரனைவருங் கழிபெருங் களியாட்டயர்ந்தனர். அப்போழ்தத்து, இந்திரவிழா வெடுக்குங் காலம் போந்தது. அவ்விழாவைச் சிறப்பிக்கும் நிமித்தம் பரதமுனிவர், பிரமன் வகுத்த நாட்டிய லக்கணத்திற்கிசைய ஒரு நாட்டியநூல் செய்து, அதனைத் தேவ சபையில் தேவராசன் முன்னர் நடித்துக்காட்டி யரங்கேற்றினர். அது கண்ட புத்தேளிரெல்லாம், மிகப்பெருவகை பூத்தனர்.

இங்ஙனம், நடித்துக்காட்டப்பெற்றுத் தேவர்களுடைய அங்கீகாரமும் அடைந்த சமுத்திர மதனம் என்னும் அந் நாட்டிய நூலைச் சிவபெருமான் முன்னரும், நடித்துக்காட்ட விரும்பிக் கைலைக்குச் சென்று, அங்ஙனமே செய்தனர். அதுகண்ட கண்ணுதலார், அவ்வாறு தேவர்கள் நடித்தற் கண் புரைபல நிகழ்ந்தமை யறிந்து, உமையிருந்த நந்தியங் கடவுளை விளித்துப் பரதமுனிவர்க்கு நாட்டிய சாத்திரத்தை விளக்கி அறிவுறுத்தும்படி ஏவினர். அங்ஙனம் நந்திதேவரால் தெருட்டப்பட்ட பரதமுனிவர் திரிபுரதாகம் என்னும் நூலொன்று புனைந்து சிவபெருமான் முன்னர் நடித்துக்

காட்டி அவரைக் களிப்பித்தனர். முதலிற்செய்த சமுத்திர மதனமென்பது நாடகச்சாதியுட் சமவகாரமும், பின்னர்ச் செய்தது இடிமமுமாம். எனவே, இவ்விரண்டு சாதியுமே முதன்முதலில் ஏற்பட்டனவாமாறு காண்க. அதன் பின்னர் ஈகாமிருக சாதியும் வியாயோக சாதியும், வகுக் ப்பட்டன. இவற்றின் பின்னர், வீதி, அங்கம்,பிரகசனம் பாணம், என்னுஞ் சாதிகள் தோன்றின. இவற்றிற்கும் பின்னர் முடிந்த இலக்கணமுடைய நாடகமும் பிரகரணமுந் தோன்றின. இவை மட்டிலே தச ரூபகம் என்னும் பெயரிய தனஞ்சயகவி செய்த நூலிலே கூறப்பட்டுள. உபசாதிகளைப் பற்றி முதன்முதல், அக்கினிபுராணத்தில் ௩௩௮-ஆம் அத்திபாயத்திற் காண்கின்றும். பின்னர் விசுவநாதகவி மிகவும் விரித்து எழுதிய சாகித்திய தருப்பணத்தில் இவை யனைத்தும் நன்கு காட்டப்பட்டுள.

இதுநிற்க. இந்நூல் யாத்தற் ண் எமக்குப் பேருதவியா யிருந்த தமிழ் நூல்களும் வடநூல் ளும் பின்வருவனவே யாம்.

தமிழ்நூல்கள்:

க. தொல்காப்பியப் பொருளாதி ாரநச்சினர்க்கினியம்
உ. சிலப்பதிகார வரும்பதவுரை
௩. சிலப்பதிகார வடியார்க்குநல்லாருரை
௪. வீரசோழியப் பெருந்தேவனுருரை
௫. சுத்தாநந்தப் பிரகாசம்
௬. அரபத்த ாவலர் பரதசாத்திரம்
எ. தண்டியலங்காரவுரை
அ. இலக்கண விளக்கவுரை

முதலியனவாம்.

வடநூல்கள்:

க. அக்கினிபுராணம்
உ. இரசகங்காதரம்
ங. இரசமஞ்சரி
ச. இரசதரங்கிணி
ரு. காவியாதரிசம்
சா. சாகித்தியதருப்பணம்
எ. சாகித்தியரத்நாகரம்
அ. தசரூபகம்
கூ. தொனி
ο. பரதமுனிவர் நாட்டியசரித்திரம்
கக. பிரதாபருத்திரயசோபூடணம்
கஉ. உலோசனம்

என்பனவும் பிறவுமாம்.

ஈண்டு கூறிய வடநூல்களை யாம் படித்தறிதற்குப் பேருதவிபுரிந்தார் எமது கலாசாலை வடமொழித் தலைமைப் புலவர் பிரமஸ்ரீ வேதம் - வேங்கடராய சாஸ்திரியாரவர்களும், சென்னை உயர்நீதிசாலை நியாயவக்தாக்களுள் ஒருவரும் எமது நண்பருமாகிய பிரமஸ்ரீ த. ச. நாராயண சாஸ்திரியாரவர்களுமாவர். அவர்கள் செய்த நன்றியை யாம் ஒருபொழுதும் மறக்கற்பாலேமல்லேம்.

இனி ஆங்கில மொழியின்கண்ணே யாம் பார்த்துக் குறித்து மேற்கொண்ட நூல்கள் பல. அவற்றின் பெயர் முறையை எடுத்துக் கூறப்புகுமிடத்து விரிந்து பெருகுமென்று எண்ணி அங்ஙனஞ் செய்யாது விடுத்தனம்.

இந்நூலானது 1897 - ஆம் வருடத் தொடக்கத்தில் முதன் முதல் அச்சிட்டு வெளிப்போந்தது. அஃது எம்மை யடுத்துத் தமிழ்க்கலை பயிலுநாரும் இயற்றமிழ் மாணவர்கு

நாட த்தமிழும் அறிவுறுத்தல்கருதி ஒருவாறு எழுதி வெளி யிடப்பட்டது. அப்பதிப்புப் பிரதி எனைத்தும் பெரும்பா லும் தமிழ்ப் புலவர்கட்கும், தமிழபிமானிகட்கும், தமிழ் மாணுக்கருக்கும், பிறர்க்கும் அன்னூர் கருத்துக்கள் இவை யென அறிந்துகோடற் பொருட்டுச் செலவிடப்பட்டன. அதன்மேல் அவர்களனைவரும் எம்மைத் தூண்டியதன் நிமித் தம் இதனைச் சின்னுண்முன்னரே உரையொடும் வெளியிட விரும்பிய யாம், இன்னுஞ் சிலவிடயங்களை விரித்தும் விளக் கியுங் காட்டியிருத்தலின் நூல் எதிர்பாராத வண்ணம் பெரி தும் விரிந்துளது. ஆகவே உரையெழுதுதற்கருத்து இப் போழ்தத்தின் அறவே யொழிக்கப்பட்டது. இந்நூலினைப் பயன்படுத்துநர் உரையின் இன்றியமையாமை காண்பரேல் அதனை எமக்கு அறிவிப்பாராக. அங்ஙனம் அன்னூர் செய் வரேல் நூற்கு உரை கடிதின் எழுதி வெளிப்படுத்தத் துணி வாம்.

இனி இந்நூல் பற்பல தொழில்கள் புரியுங்கால் இடை யிடைக் கிடைத்த அவகாசங்களில் எழுதியதாதலிற் பிழை கள் பல மலிந்து கிடத்தலுங் கூடும். அற்றேல் நல்லிசைப் புலவராயினூர் அவையிற்றைத் திருத்தி எம்மீது அருள்புரி வாராக.

'நாடகவியல்' எனத் தலைக்குறியிட்டு ஒரு நூல் செய் வான் புகுந்த இந்நன்முயற்சியின்கண் எம்மை ஊக்கிக்கடை போகுமட்டுந் தோன்றாத் துணையாய் உதவிபுரிந்து நின்ற எல் லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளாய நடராசப் பெருமானை மனமொழிமெய்களில் தொழுகின்றனம்.

சார்வரிஸு மார் ழி13உ
சென்னை.

வி. கோ. சூ.

முன்னுரை

பண்டைக் காலத்தில் இயல் இசை நாடகமென்னும் முப்பகுதித்தாய் விளங்கிய செந்தமிழின்கண் தற்காலத்தில் நாடகத் தமிழின் இலக்கிய இலக்கணங்கள் காணப்பெறாத குறையை நீக்குவான் புகுந்த ஆசிரியர் செந்தமிழிற் சீரிய சில நாடகங் குயிற்றியதேயன்றி முக்கியமான நாடக விலக்கணங்களையும் ஒருசேரத் தொகுத்து நாடகவியலென்னு மிவ்விலக்கண நூலினையு மியற்றித் தமிழுலகிற்கு உபகரித்தருளினர். ஆசிரியர் இந்நூலினை வகுக்குங்கால், உயர்நிலையுற்று விளங்கும் வடமொழி நாடக விலக்கணங்களையும் பழந்தமிழ் நூல்களினும் அவற்றின் உரைகளினும் ஆங்காங்குக் காணக் கிடக்கும் தமிழ் நாடக விலக்கணங்களையும் செகப்பிரியராதியர் இயற்றிய ஆங்கில நாடகங்களின்கண் அமைந்து கிடக்கும் இலக்கணங்களையும் நனித்தாராய்ந்து அவற்றின்கண் ஏற்பனவற்றை எடுத்துக்கொண்டு காலதேய வேற்றுமைக் கேற்ப இன்றியமையாத இலக்கணங்களையும் தமது மதிநுட்பத்தாற் கூட்டி முறைப்படுத்திச் செவ்விய திட்ப நுட்பஞ் செறிந்த சூத்திரங்களான் இயற்றியருளினர். 1897-ம் வருடத் தொடக்கத்தில் முதன்முதல் ஆசிரியர் தம்மாட்டுக் கல்விபயின்ற 'இயற்றமிழ் மாணவர்'க்கு நாடகத்தமிழும் அறிவுறுத்தற் பொருட்டு முக்கியமான சில இலக்கணங்களை மட்டும் தொகுத்தமைச் சற்றேறக் குறைய எழுபது சூத்திரங்களாக வகுத்து வெளியிட்டனர். பின்னர் இதனை முற்றிலக்கண நூலாக இயற்றக் கருதி மற்றைய நாடக இலக்கணங் களையுஞ் சேர்த்து இருநூற்றெழுபத்தி

ரண்டு சூத்திரங்களாக யாத்து இந்நூலினை 1901ஆம் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர்.

இந்நூலின் அருமை பெருமைகளை நன்குணர்ந்த சென்னைச் சருவகலாசங்கத்துத் திராவிட பாட சபையார் இதன் முதலிரண்டியல்களை 1903ஆம் பி. ஏ. பரீக்ஷைக்குப் பாடமாக ஏற்படுத்தினார்கள். ஆசிரியர்பாற் கல்விபயின்ற இயற்றமிழ் மாணவருள் ஒருவனாகிய யான் இந்நூல் முழுவதிற்குமே யோருரை யெழுதி வெளியிட அவாக்கொண்டிருந்தமையின், அதுவே தக்க சமயமென்று பாடமா ஏற்படுத்தியுள்ள முதலிரண்டு இயல்களுக்கும் மாணவர்களுக்குப் பயன்படுமாறு ஓர் உரை வரைந்து வெளியிட்டனன். பின்னர்ப் பல காரணங்களான் பின்னிரண்டியல்கட்கும் உரையெழுத வியலவில்லை. ஆசிரியர்தங் குமாரராகிய சிரஞ்சீவி வி. சூ. சுவாமிநாதன் அவர்கள் என்னையண்மி இந்நூல் முழுமைக்குமே யுரையெழுதி வெளியிடின் நூல் படிப்பவர்க்கு எளிதிற் புலனாமென்று கூறினமையின், யான் பின்னுள்ள இயல்கட்கும் உரையொருவாறு எழுதி முடித்தனன்.

ஆசிரியர் தமது நூலினை யச்சிட்டு முடித்த பின்னர் நூலின்கட் செய்யவேண்டுமென்று கருதியிருந்த சில திருத்தங்களையும் பாட பேதங்களையும் இப்புதுப் பதிப்பில் உரிய இடங்களில் செய்து அவற்றிற்கேற்ப உரையும் வரைந்துள்ளேன். இந்நூல் வகுத்த காலத்து ஆசிரியரோடு உடனுறைந்து அண்மிப் பழகும் பாக்கியம் பெற்றதோடன்றி இந்நூலை யவர் வாயிலாகப் பாடங் கேட்டுளேனாயினும் பல்லாண்டுட்குப்பின்னர் உரையெழுதப் புகுந்தமையின் மறப்பெனும் பகைவன் வாரிக்கொண்டனவொழிய நெஞ்செனுந் துணைவன் நிறுத்தியன கொண்டு உரையினையொருவாறு எழுதிமுடித்த

னன். ஆதலின் புரைபல துன்னியிருத்தலு ' கூடும்; பெரி யார் பொறுத்தருள் .

இந் நாடகவியலுக்கு உரை வரைவான் புகுந்த நன்முயற் சிக் ண் ாலஇடையீடுபட்டும் ஒன்றிற்கும் பற்றாத சிறியேனை யும் 'கிக் டபோகும்மட்டும் தோன்றாத் துணையாய் உதவி புரிந்துநின்ற எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் பெருமானாகிய நடரா மூர்த்தியை மனமொழி மெய் ளான் வ· ா ' கு கின்றேன்.

2 —12 1 34
கோயமுத்தூர்

ந. பல ாம ஐய'

நாடகவியல்

* பாயிரம்

வாழ்த்து

"தேசிகர் தம்மைச் சிவநேசர் தம்மையு, மீசனென வே யுளத்து ளெண்," என்று கூறியாங்கு, கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுவார் தமது தேசிகர்களாகிய ஞானகுருவையும் தமிழ் வித்தியா குருவையும் உடன் வண ' குவாராயினர். எடுத்துக் கொ ' டநூல் இடையூறு நீங்கி யினிது முடிதற்பொருட்டு முதற்கண் விநாயகரையும், தமிழ் ' கடவுளென்னும் உரிமை பற்றியும் விநாயகர்க் கிளவலென்பது பற்றியும் பின்னர் முரு னையும், அவர் அருள்வழி நிற்கும் வா ' கின் துணைவி யாதல்பற்றிப் பின்னர் நாம ளையும் நாட ல ' கணத்திற்செ ல் லாம் ஒரு காட்டாகி நிற்கு முரிமைபற்றி நடராஜரையும் ஒருமுறைபற்றி வணங்கினரென்க. அன்றியும் விநாய ~ரும் முருகரும் முகத்தாற் சிறப்பும், நாமகள் நாவாற் சிறப்பும் நடராஜர் தாளாற் சிறப்பு முடையராய் விள ' குதலின் அம் முறை பற்றியே வணக்கமுறையு மேற்பட்டதென்க.

---

* பாயிர ா து ஒருவர் தா ' செய்யப்புகு ' த நூலு ' கு முன்னே தா ' டவுளை ே ண்டி ' கினமையும், அ யடக்க மு ' , தாம் செய்யு ' நூலா து இதுவென்பதும், அது செய்தற் காரணமும் முதலாயின கூறுவதாம். இதனைத் தற்சிறப்புப் ப யிரம் என்பதும ' டு. "தெய்வ ண ' முன் செயப்படு பொருளு, மெய்த வு ரப்பது தற்சிறப்பாகு ' ' என்றாராதலி ெ ' .

விந ர் ம்

1. பூவளர் கொன்றைப் பொன்முடி விநாயகன்
சேவடித் தாமரை சென்னிசேர்த் திடுவாம்.

பூவளர் கொன்றை - அழகு மேன்மேலும் வளர்கின்ற கொன்றைப்பூ மாலையினைச் சூடிய, பொன் முடி விநாயகன் - பொன்னாலியன்ற கிரீடத்தை யணிந்த விநாயகக் கடவுளுடைய, செம்மை அடி தாமரை-சிவந்த பாத தாமரைகளை, சென்னி சேர்த்திடுவாம் - (அணியாகத்) தலையிற் சூடிக்கொள்வாம்.

குறிப்பு: தெய்வத்தன்மை ாய்ந்த கொன்றையாதலின் ஏனைய மலர்களைப்போல வாடாதென்பதைக் குறிப்பிப்பான், 'பூவளர் கொன்றை' யென்று அடைெ ாடுத் தோதினார். செந்நிறத்தானும் மென்மைத் தன்மையானும் பாத கட்குச் செந்தாம ர யுவமையாயிற்று. சேவடியினைத் தாம ரயா கியதற்கேற்ப அதனைச் சிரத்திலணிந்தார்; அந்தணர் சூடு தும் அரவிந்தமாத லுய்த்துணர்க. (க)

முரு ட வ கை

2. மழுறு வெட்சி கடம்பலர் மிலைந்தமுத்
தமிழ்முதற் குரவன் றாண்மலர் பணிவாம்.

மழ் உறு வெட்சி கடம்பு அலர் மிலைந்த - (எத்திக்கினும்) மணம் வீசுகின்ற வெட்சி மலரினையுஞ் செங்கடப்பம் பூவினையுஞ் சூடிய, மூன்று தமிழ் முதல் குரவன் - மூவகைத் தமிழினுக்கும் பரமாசிரியனாகிய முருகபிரானை, தாள் மலர் பணிவாம் - பாதகமலங்களிற் பணிந்து வணங்குவாம்.

குறிப்பு: 'மழுறு' என்பதனைக் கடம்பிற்குங் கூட்டுக. வெட்சி, கடம்பு இரண்டும் முருகபிரானுக்கு மாலையாதலை, "செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு," "இருள்படப் பொதுளிய பராரை மராஅத், துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" என்னுந் திருமுருகாற்றுப்படை யடிகளானறிக. முத்தமிழ்: இயல், இசை, நாடகம்; இவையிற்றினிலக் கணங்களை நாடகவியலின் மு வு ரயானுணர்க. முருக

பிரான், அகத்தியன் முதலாயினர்க்கு முத்தமிழாசிரியரா யிருந்தமையானும், உருத்திரசன்மராய் வந்து இறையனா ப் பொருட்கு உரை தெளித்தமையானும், ஞானசம்பந்தராய்த் தேனினுமினிய தேவாரமீந்து முத்தமிழ் விரகர் என்று பல் லோராலுஞ் சிறப்பித்துக் ெ காண்டாடப் பெற்றமையானும் அறுமுகக்கடவுள் 'முத்தமிழ் முதற்குரவ' னெனப்பட்டார். "நூல் அறிபுலவ" என்று நக்கீரருரைத்ததும் இதுபற்றி யன்றோ? குரவன்: மேலோன். முத்தமிழினுள் ஒன்றாய நாடகத் தமிழிற்கு மாத்திரம் இலக்கணம் வகுப்பான் புகுந்த ஆசிரியர் 'முத்தமிழ்க் குரவரை' வணங்கிய தெற் றிற்கோ வெனின், இயற்றமிழும் இசைத்தமிழுங் கூடிய வழியே நாடகத்தமிழ் பிறக்குமென்பதனை யறிவுறுத்தற் ெ ன்க. (உ)

நாமகள் ணக் ம்

3. ாணமர் ஞான வளரெழி னற்கலை
வாணியெ மம்மையை வணக்கஞ் செய்வாம்.

மாண் அமர் - மாட்சிமை பொருந்திய, ஞானம் - ஞான வுருவினளும், எழில் வளர் நன்மை கலை - அழகு வளர்கின்ற நல்ல கலையுருவின ளுமாகிய, வாணி-சரஸ்வதியென்னும், எம் அம்மையை வணக்கம் செய்வாம் - எமது தாயை வணங்கு வாம்.

குறிப்பு: இனி 'ஞானம்' என்பதைக் கலையொடுங்கூட் டிப் பொருள்கூறினு மமையும். (௩)

நடராசர் க்ீ ம்

4. ஆடக மன்றினு ளாடகக் கூத்தனை
நாடி யுரைக்குது நாடக வியலே.

ஆடகம் மன்றினுள் - கனக சபையில், அகம் நாடு கூத் தனை - சிந்தையால் நாடுதற்குரிய கூத்தினையுடைய நடராஜ மூர்த்தியை, நாடி - மனத்தா.. வணங்கி, நாடகவியல் உரைக் குதும் - நாடகவியலினைக் கூறுவாம்.

குறிப்பு: ஆடகம்: பொன். இனி 'நாடகக்கூத்தனை' யென்பதற்குச் சீவராசிகளனைத்தையும் உலகமாகிய அரங்கின்கண் நடிக்கும்படி செய்கின்ற கூத்தாட்டினையுடைய நடராசப் பெருமானை யென்றும் பொருள் கூறலாம். நாடி: விரும்பி யென்றும் பொருள்படும். ஏகாரம் ஈற்றசை. இனி நாடகக் கூத்தென ஒரு பொருட் பன்மொழியாகக்கொண்டு உரைப்பினும் அமையும். (௪)

ஞ னதுந ° ம்

5. முந்தைநற் றவத்தி னெந்தையாய்ப் போந்துபி
னறிவுநூற் புலமை முறைபெற நிகழ்த்தி
யுரையள வமையாப் புரைசா றோற்றத்து
மன்றலங் கழலெம் புன்றலைச் சூட்டிப்
பூவந்த கடவு ளன்ன
கோவிந்த சிவ னடி குறிக்கொண் டுய்வாம்.

முந்தை நன்மைதவத்தின் - முற்பிறப்பில் யாஞ் செய்த நல்ல தவத்தின் பயனாய், எந்தையாய் போந்து - எமது தந்தயாய் அவதரித்து, பின் அறிவு நூல் புலமை முறைபெற நிகழ்த்தி - பிறகு ஞானநூல்களின் அறிவினை முறைப்படி நடாத்தி, உரை அளவு அமையா - எத்தகைய சொல்லினும் அளவிட்டுரைக்க வொண்ணாத, புரை சால் தோற்றத்து - உயர்வு மிகுந்த தோற்றத்தினை யுடையவரும், மன்றல் அம் கழல் - நறுமணங் கமழும் பாதகமலங்களை, எம் புன்மை தலை சூட்டி - எமது அற்பமாகிய தலையினுஞ் சூட்டி யலங்கரித்து, பூ வந்த கடவுள் அன்ன - தாமரைப் பூவின்கட் டோன்றிய நான்முகக்கடவுளை யொத்தவருமாகிய, கோவிந்த சிவன் அடி குறி கொண்டு உய்வாம் - கோவிந்த சிவனாரது அடிகளைச் சிந்தித்து நற்கதியடைவோம்.

குறிப்பு: "புரையே யுயர்வு" என்பதை யீண்டறிக. கழல்; தானியாகு பெயராய்ப் பாதங்களை யுணர்த்தி நின்றது. பூ வந்த கடவுள்: நாரணன்றன் நாபிக்கமலத்துதித்தமையிற் பிரமனுக்கு இப்பெயர் போந்தது; நான்கு வேதங்களினும்

நஞ்சிவனூர் வல்லுநரென்பதை யிவ்வுவமையால் தெரித்தார். இது நேரிசையாசிரியப்பாவாதலின் ஈற்றயலடி முச்சீர் கொண்டது. (ரு)

தமிழ்வித்தி ரத ண ம்

6. துரைமா நகரிற் புதுமையிற் றோன்றி
மாவித்து வானெனப் பாவித் துலகம்
புகழ்ந்து போற்றத் திகழ்ந்து விளங்கிச்
சதுரப் பாடுறு தமிழ்க்கட லாகிய
பீடுசால் சபாபதிப் பெரியனை வாழ்த்தி
நாடக வியலினை நனியியம் புதுமே.

மதுரை மா ந ரில்—, புதுமையின் தோன்றி - யாவரும் விய குமாறு வந்துசேர்ந்து, உல ம் மா வித்துவான் என பாவித்து புகழ்ந்து போற்ற-ம ாவித்துவானென்று மேலோர் ருதித்துதித்து வணங் ாநிற்க, திகழ்ந்து விள கி - மிக் விள த்தை ய டந்து, சதுரப்பாடு உறு தமிழ் டல் ஆகிய - வன்மை நனிவிளங்குஞ் செந்தமிழ்க் கடலினை யொத்த, பீடு சால் சபாபதி பெரியனை - பெருமை மிகுந்த சபாபதியென் னும் பெயரினையுடைய பெரியோனை, வாழ்த்தி—, நாடகவிய லினை நனி இயம்புதும் - நாட வியலினை இடையூறின்றி இனிது கூறி முடிப்பாம்.

குறிப்பு: 'உலகமென்ப துயர்ந்தோர் மாட்டே' யாத லின் மேலோர் எனப்பொருள் கூறினும். ஏகாரம்; ஈற்றசை. நமது நூலாசிரியர்க்குத் தமிழ்நூற் போதகாசிரியராகிய இப் புலவர்பிரான் பல நூல் ள் இயற்றி யிருக்கின்றனர். அவை திருக்குளந்தை வடிவேலன் பிள்ளைத்தமிழ், மதுரை மாலை, திருப்பரங்குன்றத் தியமகவந்தாதி முதலியனவாம். இவர் ஆ கிலமும் வடமொழியு மொருங்குணர்ந்தவர்; 1898-ஆம் ஆண்டு காலஞ் சென்றனர். (சு)

அ ை டக்க°

7. கலைஞர் நிரம்பிய கற்பகச் சோலைபுக்
கலைவது மெவனோ வளிய நெஞ்சமே
கருணை மலர்ந்தெமைக் காத்த லவர்கடன்.

அளிய நெஞ்சமே - எளிய நெஞ்சமே, கலைஞர் நிரம்பிய - வித்துவான்களாகிய தருக்கள் நிறைந்த, கற்பகம் சோலை புக்கு - கற்பகச் சோலையுட் புகுந்தும், அலைவதும் எ னோ - அலைதலும் யாது காரணத்தாலோ? (அலையவேண்டாம், ஏனென்றால்), கருணை மலர்ந்து - கருணை கூர்ந்து, எமை காத்தல் அவர் கடன் - எம் மக்காத்து அருள் செய்தல் அவர்தமது டமையாமாதலின்.

குறிப்பு: லைஞர்; ஞ் - பெயரிடைநிலை. புலவர் சபையி னை ' ற்பகக் ாவாகவும் ; ருணையை மலராகவு முருவகித்த தற்கே ற்ப ' லைஞரைக் கற்ப த் தருக்களென ' கொள் . அளிய நெஞ்சம்: ஈண்டு நெஞ்சினை வண்டின்றன்மை யுடைய தா ' குறிப்பித்த உள்ளுறை நயத்தினை யுய்த்துணர்க; அளி: வண்டு. பொன்மலர் பூக்குங் கற்பகக்காவினில் வண்டுகள் தேனினை நாடலடாதெனின், இவைகள் அத்தருவினைக் கேட்ட மாத்திரையிற் றேனினைத் தந்துதவுமாதலின் உவமை பொருத்தமுள்ளுவமை யென்பதை நன்னரறிக. இது பற்றியன்றே ' ாத்தலவர்கடன்' என்றும் பின்னர் வலியுறுத் துக் கூறினர். கற்பகம்: மந்தாரம், பாரிஜாதம், சந்தனம், அரிசந்தனம், கற்பகம் என்னு மைவகைத் தேவ தருக்களையு முணர்த்திற்றெனக் கொள்க. இனிச்சைநர் கூறும்வண்ணம் பத்துவகைக்கற்பகமெனினுமமையும். பத்துவகைக் கற்பகங் களாவன: (க) மத்தியாங்கம் (உ) தூரியாங்கம் (ந) பூஷணாங்கம் (ச) மாலியாங்கம் (ரு) தீபாங்கம் (சு) கிருகாங்கம் (எ) சோதிரங்கம் (அ) போசனாங்கம் (கூ) பாசனாங்கம் (ㅇ) வ ' திராங்கம் என்பனவாம். இவை முறையே திவ்யசாரமாகிய நானுவித பானங்களையும், பலவித வாத்தியங்களையும், அநேகவித ஆபரணங்களையும், பல் பிதமாலைகளையும், பற்பல விதமான இரத்தின தீபங்களையும் பிரஸாத மண்டபாதிகளை

யும், மதியிரவியிரெண்டொளியையு மாய்க்கும் ஒளியினையும், பல வேறு வகைச் சுவையினவாகிய நால்வகை யுணவினையும், வேண்டிய கலன்களையும், விசித்திர வஸ்திரங்களையுங் கொடுக்கும் என்று சைநர்கூறுப. இதனைச் சீபுராணத்தானறிக. (எ)

இந்நூலி ற்றற்காரணம்

8\. ஆதியி னியன்ற வருந்தமிழ்க் கலையு
ளாடகத் தமிழி னல்லிலக் கணம்பல
காணப் பெறுமை கருத்தினிற் றேறி
யிந்நா ணிலைமைக் கேற்ப வடநூற்
பாற்படு மியல்பினு மேற்புலப் புலவோர்
கூறு மியல்பினுங் கொள்ளற் பாலன
கொண்டுரைத் தாமிதைக் கொள்ளுப பெரியோர்.

ஆதியின் இயன்ற - முற்காலத்து வழங்கிய, அருமை தமிழ் கலையுள் - அரிய தமிழ் நூல் களுள், நாடகம் தமிழின் நன்மை இலக் கணம் பல காண பெறுமை கருத்தினில் தேறி - நாடகத் தமிழின் நல்ல இலக்கணங்கள் பலவுங் காணப்பெறுத உண்மையை யுளத்திற் சிந்தித்து, இ நாள் நிலைமைக்கு ஏற்ப - இக்காலத்து நிலைமைக்குப் பொருந்த, வடநூல் பால்படும் இயல்பினும்-வடநூல் நாடகவிலக்கணவினும், மேற்கு புலம் புலவோர் கூறும் இயல்பினும் - மேற்றிசைப் புலவர்கள் கூற்றினும், கொள்ளல் பாலன கொண்டு உரைத்தாம் - ஏற்பனவற்றைத் தழுவியுரைத்தனம்; இதை பெரியோர் கொள்ளுப - இந்நூலை யறிவிற் சிறந்த மேலோர் கொள்ளுவார்கள்.

குறிப்பு: முறுவல், சயந்தம், குணநூலாதிய நாடகத் தமிழ் நூல்கள் இறந்துபட்டனவா மாதலின் வரம்பின்றி யொழுகும் நாடகத் தமிழினுக்கு வரம்பு ஏற்படுத்துவான் கருதி வகுத்த இந்நூலைப் பெரியோர் ஏற்றுக்கொள்வதொரு தலையென்னுந் துணிவுபற்றி இன்னணமுரைத்தார். புலவோர்: அறிவுடையோர்; புலம் - அறிவு. மேற்புலம்: மேற்றிசை. மேற்புலப்புலவோர்: The Western Scholars. (அ)

ஆக்கி ோ ர் பே ர்

[ஒருவி ற்பவி ° ஊிசை ெ ண்ப]

9. பாரியலும் பைந்தமிழிற் பாவாண வோதிமமே
வேரியசெந் தாமரையா மேலோ ருளமலர்த்துஞ்
சூரி ராயணவேள் சொன்ன டகவியலாஞ்
சீரியதீம் பாற்கடலைச் சேர்.

பார் இயலும் - உலகில் நடைபெறும், பசுமை தமிழில் பாவாணன் ஓதிமமே - பசிய செந்தமிழ் விஞருகிய அன்னமே, வேரிய - தேமணமுடைய, செம் ம தாம ர ஆம் மேலோர் உளம் மலர்த்தும் - மேலோருடைய இதயகம ல ளை விகசி கச்செய்யும், சூரிய நாராயண வேள் சொல் நாட வியல் ஆம் - முரு வேளை நி ர்த்த சூரிய நாராயண னென்னும் பெயருடைய கவிஞர் சொற்ற நாடகவிய லாகிய, சீரிய தீம் பால் டலை சேர் - சிறப்புமிக் இனிய பாற்கடலை யடைவாயா .

குறிப்பு: 'இயலும்' என்பதனைத் 'தமி'ழொடுங்கூட்டுக. வேரி: மணம்; தேனுமாம். 'வாழ்நன்' என்பது 'வாண' னென்றுயது என்பர் வீரசோழிய நூலுடையார். இதனை "ஐம்மூன்றதாம்" என்னுந் தொடக்கத்துக்கட்டளைக்கலித்துறையில் "மெய்ம்மாண்ப தாநவ் வரின்முன் னழிந்துபின் மிக்கணவ் வாம்" என்னும் மடியானுணர்க. மேலோருடைய இதயகமலத்தை ஆசிரியனுகிய சூரியன் மலர்த்தல் இயல்பாதலின் இது தன்மையணியை யங்கமாகப் பெற்ற தகுதியணியாம். முத்தமிழ்க் குரவராதலின் ஆசிரியர்க்கு முருக வேளுவமை கூறப்பட்டது. ஓதிமமன்றி வேறெதுவும் பாலி னுறுசுவையுணராதாதலின் இன்னணம் அதனை விளித்துக் கூறினுர். "ஆக்கியோன்பெயர்" என்பது ஓராற்றுன் உய்த்து நோக்குமிடத்துப் பிற்காலத்துக் கூறப்படுஞ் 'சிறப்புப்பாயிரம்' என்றதன்க ணடங்கும். நூற்குச் சிறப்புப்பாயிரம் உரைத்தற்குரியார், தன்னுசிரியன், தன்னொடு கற்றோன், தன்மாணுக்கள், தகுமுரைகாரன் என்ற இந்நால்வருமே யாவார்.

அங்ஙனமாக, இந்நூலுக்கு 'ஆக்கியோன் பெயர்' என்னுஞ் சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தார் யாவர்? மேற் கூறிய நால்வரு ளொருவரோ? அன்றிப் பிறரோ? இனி வடநூலார் வழக்குப் பற்றிப் பிரயோக விவேகம் வகுத்த சுப்பிரமணியதீக்ஷிதர் தம் மைப் பிறர்போலும் வைத்து நாந்தி கூறினாற்போல நமது நூலாசிரியரும் கூறினரோ? எவ்வாறு கொள்ளினும் அ ம வுடைத்தேயாம்.

ஒருவிகற்ப வின்னிசை வெண்பாவாவது நான்கடியி னும் ஒரெதுகையே யுடையதாய்த் தனிச்சீர் பெறாது முடி யும் வெண்பாவாம். அகவற்பாவானுஞ் சூத்திரப்பாவானு மியலும் நூலினுள் வெண்பா விரவி வருதலுமுண்டு. இதனை நன்னூலிற் பொதுப் பாயிரத்திற் ாண் . (௬)

நூ ல

“நூல்போறலின் ஒப்பினாகுபெயர்” என்பர் நச்சினார்க் கினியர். நூலாவது இன்னதென்பதை, “நூலெனப்படுவது நுவலு காலை, முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித், தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி, யுண்ணி றைய ன்ற வுரையொடு பொருந்தித், திண்ணிதின் ளக் லதுவதன் பண்பே” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னும், “முதனடு விறுதி மறுதலைப் படாது, தொகை வகை விரியிற் றற்பொரு டோற்ற, வுரையொடு புணர்ந்த வொழுக் கிற் றாகிச், சூத்திர மோத்துப் படலம் பிண்டமென்றி, யாப் புறத் தமைத்த வவயவத் தாகி, நடப்பது” என யாப்பருங் கல விருத்திப்பாயிரவுரையுட் கூறுமாற்றானும் அறிக. “பஞ் சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச், செஞ்சொற் புலவ னே சேயிழையா - வெஞ்சாத, கையேவா யாகக் கதிரே மதியாக, மையிலா நூன்முடியு மாறு” எனவும், “உரத்தின் வளம்பெருக்கி யுள்ளிய தீமைப், புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா - மரத்தின், கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதே போன் மாந்தர், மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு” என வும் ஆசிரியர் பவணந்தியார் கூறுமாற்றானும் உணர் .

10. இன்பமு மறிவு மியைவுறப் பயக்கு
மகப்புறத் திணைக்க ணிகப்பின் றடங்குங்
காட்சிநா லென்னு மாட்சி சான்ற
நாடகத் தின்னிய னயந்து கிளப்பிற்
பொதுவுஞ் சிறப்பு முறுப்பு நடிப்புமா
நால்வகை யியல்பி னடக்கு மென்ப.

இன்பமும் - (செவிப்புலனிற்கே யன்றி கட்புலனுக்கும்) இன்பமும், அறிவும் - (உலகவறிவேயன்றி உண்மை) அறிவும், இயைவு உற - (ஒருங்கு) பொருந்துமாறு, பயக்கும் - (ஆன்மாக்கட்கு) அளிக்குந் தன்மையதும், அகம் புறம் திணைக் கண் - அகப்புறத்திணையின்கண், இகப்பு இன்று அடங்கும் - மாறுபாடின்றியடங்குவதும், காட்சி நூல் என்னும் மாட்சி சான்ற - காட்சிநூ லென்று யாவராலுங்கொண்டாடப்படும் பெருமை வாய்ந்ததுமாகிய, நாடகத்தின் இயல்- நாடகத்தின் இலக்கணத்தை, நயந்து கிளப்பின் - விரும்பி கூறுமிடத்து, (அது), பொதுவும் சிறப்பும் உறுப்பும் நடிப்பும் ஆம் நான்கு வகை இயல்பின் - பொது சிறப்பு உறுப்பு நடிப்பு ஆகிய இந்நால்வகைப் பாகுபாட்டினை யுடையதாய், நடக்கும் என்ப-உலகில் நடந்தேறி வருமென்று ஆன்றோர் கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: அகமும் புறமும் முற்றுற வாராமல், ஒரோவோரிடத்து அகமும் ஒரோவோரிடத்துப் புறமுமாய் விரவிவருந் தன்மையதாதலின் நாடகத்தினை அகப்புறத்திணையின்பாற் படுத்தார். இன்னும் அன்புடைக்காமம் பயின்று வருதலான் அகத்திணையின்பாலும், கைக்கிளையும் பொருந்தாக்காமமும் பயின்று வருதலாற் புறத்திணையின்பாலும் நாடகம் அடங்குதலின் மூன்றாம் பாநிலுங் காரணத்தானிதனை அகப்புறத்திணையி னடக்கினார். இன்னணம் பயிலு மென்பதைப் பொதுவியல்பு உ௪-ஆம் சூத்திரத்தானுணர்க. இக்காரணம் பற்றியன்றே "அறனும் வாட்கையும் ஒருதலைக் காமமும், பொதுவியல் பாடா ணயநிலைப் படலமென், றிவைக ளனைத்து மகப்புற மாகும்" என்று கூறியவாறென்ற

றி .நயநிலைப்படலம் - நாடகம், கூத்து மார்க்கமுமாம். இனிப் 'பயக்கும்', 'அடங்கும்', 'சான்ற', என்ற மூன்றுபெய ரெச்சமும் நாட ம் என்ற சொல்லையே தழுவுதலின் முன்ன ருள்ள இரண்டனையும் முறையே 'பயந்து', 'அடங்கி', என வினையெச்சமாக்கிச் 'சான்ற' என்றதனோடு முடித்துக் கோடலுமாம். இதன்கண்ணே நாடகத்தின் பயனும் நிலை யும் இயல்பும் வகை யுங் கூறியவாறு காண்க. 'நாடகத்தின் னியல்' என்ற தொடரில், 'ன்'-விரித்தல் விகாரமாம்; அன்றி 'நாட த்து இன் இயல்' எனப்பிரித்து, 'நாடகத்தின் இனிய இலக் ணங்க' ளெனக்கூறினு மை மயும். 'இகப்பின்றி' என ற்பாலது 'இகப்பின்று' எனப்போந்தது, "அன்றி யின்றியெ ன் வினையெஞ் சிகரம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தின் உடம்பொடு புணர்த்தலானென்க. (க)

க. பொதுவியல்பு

11. பொதுவியல் பென்பது பொருந்தக் கூறின்
முத்திறக் கதையினு ளொருதிறக் கதைகொளீஇ
நாற்பொரு ளோடுமைஞ் சந்தியுந் தழீஇ
யொன்பான் சுவையு ளுரைத்தன வுடைத்தாய்
மூவகைப் பொருத்தமு முன்னுமந் நடையு
மேவிக் கவிகூற் றின்றிப் பாத்திர
வாயிலாப் பகரு மாண்புடைத் தாயிரு
வகைக்கதாந் தத்தினு ளொன்றினி தேய்ந்து
மக்க ளியல்பினை யொக்க வுணர்தற்
கேற்ற செவ்விக ளாற்ற வியைந்து
பல்வகைப் பட்ட பாத்தி ரங்களின்
சிறப்பியல் பனைத்து முறப்பொலிந் தோங்கி
முகஞ்செய்து கிடக்கு முறைகண் மலிதர
வியலு மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.

பொது இயல்பு என்பது பொருந்த கூறின் - பொது வியல்பு இத்தன்மையது என்று இனிது தெரிக்குமிடத்து, மூன்று திறம் கதையினுள் ஒருதிறம் கதை கொளீஇ -

மூவகை க் தகளின் ஒன்றைத் தன்னகத்து' கொண்ட தாய் நான்கு பொருளோடும் - நால்வகை ப்பட்ட பொருளுட னும், ஐந்து சந்தியும் தழுவி - ஐவகைப்பட்ட சந்திகளையும் உடையதாய், ஒன்பான் சுவையுள் - ஒன்பது வகைப்பட்ட சுவைகளுள், உரைத்தன உடைத்தாய் - இவ்விச்சாதிகளு'கு இன்னின்னவென்று உரைத்தசுவை ளையேயுடையதாய், மூன் றுவ க பொருத்தமும்-மூன்று விதமான பொருத்தங் ளும், மூன்னும் - (பொருத்தத்திற் கிணங்) நினைத்துச்செய்யப்படு கின்ற, அந்ந டயும் - அந்த அளவுடைய (மூன்று விதமா ன) நடை ளும், மேவி - பொருந்தி, வி கூற்று இன்றி - விளுன் தாளுகக் கூறுங் கூற்று' களுள் ஒன்றுமில்லாமல், பாத்திரம் வாயிலா பகரும் மாண்பு உடைத்தாய் - நாட பாத்திர' ளின் வாய்மொழியா வே யெப்பொருளையுங் கூறு மியல்பிற்ருய், இரண்டு வகை கதாந்தத்திலுள் - இரண்டு வகைப்பட்ட கதைமுடிவினுள், ஒன்று இனிது ஏய்ந்து - யா தானும் ஒன்றினைச் செவ்வையாக ாய்க் ப்பெற்று, மக்கள் இயல்பினை ஒ' உணர்தற்கு - நாடகபாத்திரங்களின் இயல் பினை நன்ரு அறிந்துே ாடற்கு, ஏற்ற செவ்விகள் ஆற்ற இ யந்து - தகுந்த அமயங்கள் மிகுதியும் பொருந்தி, பல வகை ப்பட்ட - பலவிதமாய்ப் பகுக்கப்பட்டிருக்கும், பாத் திரங்களின் சிறப்பு இயல்பு அனைத்தும் - நாடக பாத்திரங் களின் சிறப்பியல்புகள் யாவும், உற பொலிந்து ஓங்கி-இனிது பொருந்தி நன்ருக விளங்கி வளர்ந்து, முகம்செய்து கிடக்கும் முறைகள் மலிதர - தெளிவுபெற வெளிப்படையாய் முற் பட்டுக் கிடக்கும் ஒழுங்குகள்நிரம்பி, இயலும் என்ப இயல்பு உணர்ந்தோர் - நாடகத்தினியல்பினை நன்குணர்ந்த அறிஞர் ள் நடைபெறுமென்று நவில்வார்கள்.

குறிப்பு: மேற்கூறிய முத்திறக்கதை முதலியவற்றை யினிவருஞ் சூத்திரங்களிற் கூறுப. கொளீஇ - வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருட்டுருமாறு அளபெடுத்து நிற்றலிற் சொல் லிசையளபெடையாம். அந்நடை; 'அ' என்பது மூவகை யென்பதைச் சுட்டி நிற்றலின் நடையும் மூவகையாமென்பது பெற்ரும். 'இனிதேய்ந்து' என்றதன் பொருளையுய்த்து நோ'

௬௪. இருவகை க் கதாந்தத்தினுள் முற்றினும் ஒன்றே யாகாது ஒன்று மிகுந்தும் பிறிதொன்று குறைந்தும் ஒரே நாடகத்தினுள்ளே வரப்பெறு மென்பது பெற்றும். செவ்வி கள்: Occasion . நாடக பாத்திரங்கள்-Dramatis Personae. சிறப்பியல்பு: Individual characteristic . (௧)

(௧) கதை

12. தையெனப் படுவது கழறுங் காலை
பல்றலைப் பட்ட பண்புடைத் தாகிப்
பொய்யுரை மெய்யுரை புனைந்துரை யெனாஅ
முத்திறப் படுமென மொழிந்தனர் புலவர்.

கதை எனப்படுவது கழறுங்காலை - கதையின் இலக்கணம் இற்றென்று குறிப்பிக்குமிடத்து, (அது) பல தலைப் பட்ட பண்பு உடைத்தாகி - பல்விதமாய்ப் பிரிந்து விரிந்து கிடக்குந் தன்மையுடையதாகி, பொய்யுரை மெய்யுரை புனைந் துரை எனாஅ - பொய்யுரை மெய்யுரை புனைந்துரை என்று புலவர் மூன்று திறம் படும் என மொழிந்தனர் - அறிஞர்கள் மூவிதமான பகுப்பினையுடையதென்று கூறினர்கள்.

குறிப்பு: பல் + தலை பஃறலை; "குறில்வழி லளத்தவ் வணையி னாய்தம்" என்னுஞ் சூத்திரத்தா ன மக்க. எனாஅ- செய்யுளிசை யளபெடை. திறம் - வகை. பஃறலைப்பட்ட பண்பு: Complicated nature. (௨)

13. அவற்றை,
ஆக்கம் பல்லோ ரறிவு கலப்பென
வுரையா நிற்ப ரொரோவழிப் புலவர்.

அவற்றை-மேற்குறித்த பொய்யுரையாதிய மூன்று பாகு பாட்டினையும், முறையே ஆக்கம் பல்லோர் அறிவு கலப்பு என - ஆ க கதையென்றும் பலரறிந்திட்ட கதையென்றும் கலப்புக் கதையென்றும், ஒரோவழி புலவர் உரையா நிற்பர் - ஒரு சாராராகிய வித்துவான்கள் கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: 'ஓரோவழிப் புலவர்' என்ற குறிப்பினுனே ஆசிரியர்க்கு மேற் சூத்திரத்திற் கூறியதே மேலான பாகு பாடென்பது போதரும். இவற்றை முறையே வடநூலார் உத்பாத்தியம், பிரக்கியாதம், மிசிரம் எனக் கூறுப. இச்சூத் திரத்தில் 'அவற்றை' என்பது 'கூன்' அல்லது 'சொற்சீரடி' என்று கூறப்படும். (௩)

போய்யு ர

14. பொய்யுரை யென்பது புதுவ தோர்கதை
படைத்து மொழியும் பண்பிற் றாகும்.

பொய்யுரை என்பது - புதுவது ஒன்று தை படைத்து மொழியும் பண்பிற்று ஆகும் - (உலகத்திலிகழ்ந்திராததாய்) நாடகப் புலவன் றன்னுற்றலினுன் மெய்போற் படைத்துக் கூறப்படுந் தன் மயுடைய கதையாகும்.

குறிப்பு: இத்தகைய கதையுடைய நாடகங்கள் 'கலா வதி,' 'ரூபாவதி' முதலியனவாம். பொய்யுரையை ஆ' கிலர் Original Plot என்பர். (௪)

மெய்யுரை

15. ண்மையா யுலகி னிகழ்ந்தியா வர்க்குந்
தெரிந்த காதை தெளிப்பது மெய்யுரை.

உண்மையாய் உலகில் நிகழ்ந்து - உண்மையாக இவ்வுல கின்கட் சம்பவித்ததாய், யாவர்க்கும் தெரிந்த காதை - அனை வர்க்குந்தெரிந்த தையினை, தெளிப்பது மெய்யுரை-தெளிவு பொருந்த வுரைப்பது மெய்யுரைக் கதையாம்.

குறிப்பு: இத்தகைய கதையுடைய நாடகங்கள் 'மான விஜயம்', 'தசரதன் தவறு' முதலியனவாம். மெய்யுரையை ஆங்கிலர் Historical Plot என்பர். காதை என்ற சொல்லே மெய்யுரையென்பதை விளக்கி நிற்றல் காண்க. (௫)

புனைந்துரை

16. மெய்யுரை தன்னொடு வேற்றுமை சிறிதுறப்
பொய்யுரை கலந்து புனைந்துரைப் பதனைப்
புனைந்துரை யாகப் பொறித்தன ரான்றோர்.

மெய்யுரை தன்னொடு வேற்றுமை சிறிது உற - மெய்யுரைக் கதையினின்றுஞ் சிறிது விலகி வேறுபட்டு நிற்க பொய்யுரை கலந்து புனைந்து உரைப்பதனை - சிறிது பொய்யுரையினைச் சேர்த்து (நாடகப்புலவன் தன்னாற்றலினால்) அழகுபெற உரைக்குங் கதையினை, ஆன்றோர் - மேலோர், புனைந்துரை ஆக பொறித்தனர்-புனைந்துரை யென்று வரைந்தனர்.

குறிப்பு: இத்தகைய கதையுடைய நாடகங்கள் 'உஷா பரிணயம்', 'தமயந்தி' முதலியனவாம். புனைந்துரையை ஆங்கிலர் Mixed Plot என்பர் (சு)

யோனி

17. உள்ளோன் றலைவனா வுள்ள துரைத்தலு
மில்லோன் றலைவனா வில்ல திசைத்தலு
முள்ளோன் றலைவனா வில்ல துரைத்தலு
மில்லோன் றலைவனா வுள்ள தியம்பலும்
பெருமைசால் யோனிப் பெயரின வாகும்.

உள்ளோன் தலைவனா - உலகில் உண்மையாக இருந்தவொருவனைத் தலைவனாகக்கொண்டு, உள்ளது உரைத்தலும் - உலகில் நிகழ்ந்த விடயத்தினைக் கூறுதலும்; இல்லோன் தலைவனா இல்லது இசைத்தலும் - உலகிலில்லாதவொருவனைத் தலைவனா கொண்டு உலகில் நிகழாதவொரு விடயத்தை கூறுதலும்; உள்ளோன் தலைவனா இல்லது உரைத்தலும் - உளனாமொருவனைத் தலைவனாகக் கொண்டு உலகினிகழாத கதையினைத் தெரிவித்தலும்; இல்லோன் தலைவனா உள்ளது இயம்பலும் - இலனாம் ஒருவனைத் தலைமகனாகக் கொண்டு உண்மையாய் நிகழ்ந்த கதையினைச் செப்பலும்; பெருமை

சால் யோனி பெயரின ஆகும் - பெருமை மிகுந்த யோனி யென்னும் பெயர் பெறுவனவாம்.

குறிப்பு: இவற்றை 'நால்வகை யோனி' யென்றலும் வழக்கு. இவ் யோனிப்பாகுபாடுகளைச் சிலப்பதிகார அரங்கேற்றுகாதை அடியார்க்கு நல்லாருரையானு முணர்க.

'உள்ளோற் குள்ளது மில்லோற் குள்ளது
முள்ளோற் கில்லது மில்லோற் கில்லது
மெள்ளா துரைத்தல் யோனி யாகும்.'

என்பது அடியார்க்கு நல்லாருரை மேற்கோள். (எ)

18. ஒளியும் யோனியு மொருபொருட் கிளவி.

ஒளியும் யோனியும் - ஒளி, யோனி என்ற சொற்கள், ஒன்று பொருள் கிளவி - ஒருபொருளைக் குறிக்குஞ் சொற்களாம்.

குறிப்பு: ஒளி: கதாப்பிரகாச வஸ்து. "ஒளியாவது, சத்திருதையும், அசிருதையும், சத்தியாசிருதையும், என மூன்று. அதுவே, உள்ளோன்றலைமகனை வுள்பொருளு மிகைப்பொருளு மில்பொருளும் விரவுப்பொருளுமென்றும், இல்லோன் றலைமகனை இல்பொருளென்று மைந்துவகைப் படும்" என்று கூறுவர் வீரசோழியவுரையாசிரியர். (அ)

19. அவற்றுள்,
முன்னது மெய்யுரை பின்னது பொய்யுரை
யிறுதி யிரண்டு மிசைத்த புனைந்துரை.

அவற்றுள் - மேற்கூறிய நால்வகை யோனியுள், முன்னது மெய்யுரை - முதற்கட்கூறியது மெய்யுரையாம், பின்னது பொய்யுரை - அதன்பிறகு கூறியது பொய்யுரையாம், இறுதி இரண்டும் இசைத்த புனைந்துரை - கடையிற் கூறிய இரண்டும் புலவனிசைந்த புனைந்துரையாம்.

குறிப்பு: நால்வகை யோனியும் முத்திறக் கதையினுள் அடங்குமாறு காட்டப்பட்டது. (கூ)

(உ) நாற்பொருள்

20. அறம்பொரு ளின்பம் வீடெனக் கூறு
மவையே யரிய நாற்பொரு ளாகும்.

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என கூறும் அவையே - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்று பெரியோர் கூறும் அந் நான்குமே, அரிய நான்கு பொருள் ஆகும் - பெறுதற் கரிய நால்வகைப் பொருளாம்.

குறிப்பு: இந்நான்கினையும் வடநூலார் தருமார்த்த காமமோக்ஷமென்ப. இவற்றுள் முதன்மூன்றும் நீதிநூல் களில் விரித்துக்கூறப்பட்டுள. (௨0)

21. அவைதாம்,
மக்கட் குறுதியா வழங்கலு முண்டே.

அவைதாம் - மேற்குறித்த நாற்பொருளும், மக்கட்கு - மாந்தர்கட்கு, உறுதியா வழங்கலும் உண்டு - உறுதியப் பனவாகக் கூறுதலும் வழக்காறும்.

குறிப்பு: ஈண்டு உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச வும்மையாம். 'மக்களுறுதிப்பொருள்' என்றபெயரும் இந் நாற்பொருளுக்குண்டாம். 'சதுர்வித புருஷார்த்தம்' என்ற வடநூல் வழக்கையுங் காண்க. ஏகாரம் ஈற்றசை. (௨௧)

அறம்

22. ல்லொழுக் கத்தை நனிவிரித் துரைத்தலு
நல்லொழுக் கமுளார் நன்மை யெய்தலுந்
தீயொழுக் கத்தின் றீமையைச் செப்பலுந்
தீயொழுக் கமுளார் தீதுற் றழிதலுந்
தீயர்தந் தீமையைச் சிறப்பித் துரைப்பினுஞ்
செம்மையோ ரதனைச் சினந்துரை யாடலு
மரியநாற் பொருளினு ளறத்தின் பாலவாம்.

நன்மை ஒழுக்கத்தை - நல்ல ஒழுக்கத்தை, நனி விரித்து உரைத்தலும் - மிகுதியும் விரிவாக எடுத்துக்காட்

டலும், நன்மை ஒழுக்கம் உளார்-நல்ல ஒழுக்கத்தினை யுடையவர், நன்மை எய்தலும் - நன்மையினை இறுதியில் அடைதலும், தீமை ஒழுக்கத்தின் தீமையை செப்பலும் - தீய ஒழுக்கத்தினுடைய கேட்டினைக் கூறலும், தீமை ஒழுக்கம் உளார் தீது உற்று அழிதலும் - தீய ஒழுக்கத்தினை யுடையார் கேட்டினை யடைந்து அழிந்தொழிதலும், தீயர் தம் தீமையை சிறப்பித்து உரைப்பினுஞ் செம்மையோர் அதனை சினந்து உரையாடலும் - தீயோர் தமது தீயசெயல் களையெடுத்துச் சிறப்பாக வுரைத்தவிடத்தும் நல்லகுண முடையோர் அச்சொற்செயல் ளுக்காக வெகுண்டு தெழித்தலும், அரிய நான்கு பொருளினுள் - அருமையாகிய நால் வகைப் பொருளில், அறத்தின் பாலவாம் - அறத்தின் பகுதி யனவாம்.

குறிப்பு: நாமகள் சிலம்பின் இரண்டாம் பரலாகிய கலாவதியின்கண், சத்தியப்பிரியன் முதலியோர் தம்நல்லொழுக் த்தினை நனிவிரித்துரைத்ததையும், விகடவசநன் சிதாநந்தனுக்கு நல்லறிவுச்சுடர் கொளுத்துவதையும் உய்த்துணர்க. நாடகள் சிலம்பின் முதற்பரலாகிய ரூபாவதியிற் சற்குணவழுதி முதலிய நல்லொழுக்கமுளார் இறுதியில் நன்மையடைந்ததைக்காண்க. கலாவதியிற் சுகசரீரனுக்குக் கலாவதியை மணஞ்செய்து கொடுப்பதைப்பற்றி மனோமோகினி ஆராய்வுழி, அவள்

"மின்னனை யாளையில் வீணனுக் களித்தல்
பொன்னெழின் மானைப் புலியின் வாயிலு
மருமையாய் வளர்த்த வொருபெருங் கிளியைப்
பூனையின் வாயினுந் தானே பிடித்தாங்
கினிப்பது போன்மென வெண்படு மன்றே?"

என்று அத்தீயொழுக்கத்தின் தீமையினை யெடுத்துக் கூறிய தறிக. இன்னும் அந்நாலின்கண் மனோமோகினி சுகசரீரன் முதலிய தீயர் தீதுற்றழிதலையோர்ந்துணர்க. மூன்றும் பரலாகிய சரசாங்கியின்கண் அழகாநந்தனுந் துன்மதியும் வார்த்தையாடுங்கால், தீயனாகிய துன்மதி "...மது அழகிய

நேசமனையாட்டியையும் மயக்கும்படி பேச வல்லவனென்றறி யீரோ?" என்று தன்றிமையைச் சிறப்பித்துரைத்தபோழ்து அழகாநந்தன் சினந்துரையாடலையு முய்த்துணர்க. (உஉ)

பொருள்

23. அரச னீதியு மங்கத்தி னியல்பு
முரைசெயி னவையே பொருட்பகு தியவாம்.

அரசன் நீதியும் அங்கத்தின் இயல்பும் உரை செயின் - அரசனது செங்கோன் முறையையும் இராஜாங்கத்தின் தன்மையினையும் எடுத்துக்கூறின், அவையே பொருள் பகுதிய ஆம் - அவை பொருளென்னும் பிரிவின்பாற் படுவன ஆம்.

குறிப்பு: கலாவதி நாடகத்திற் சுகேசன் முதலிய மன்னர்தம் நீதியையும் மேதாநிதி முதலிய அமைச்சர்தம் மியல்பினையும் எடுத்துக்கூறுதல் பொருட்பகுதியவாமாறுணர்க. (உந)

இன்பம்

24. கைக்கிளை யன்பி னைந்திணை பெருந்திணை
மெய்ப்படக் கிளந்த வின்ப மாகும்.

கைக்கிளை - ஒருதலைக்காமம், அன்பின் ஐந்திணை - அன்புடைக் காமம், பெருந்திணை - பொருந்தாக் காமம் (என்னுமிவை) மெய் பட கிளந்த இன்பம் ஆகும் - உண்மை பொருந்தக் கூறிய இன்பத்தின் பகுதியவாம்.

குறிப்பு: கைக்கிளை; "கையென்பது சிறுமை; கிளையென்பது உறவு; ஆகலின், சிறுமையுறவென்பது கைக்கிளையென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. கைக்குடை, கைவாய்க்கால், கையரிவாள் எனவழக்கிடத்துஞ் சிறுமைபற்றி வருதல் காண்க. அஃதென்னையெனின், ஒருதலைக் காமமென்னப் பட்டுத் தலைமகன் கூற்றாய் நிகழ்தலினுனென்க" என்று தஞ்சவாணன்கோவை யுரையாசிரியராகிய சொக்கப்பநாவலர் கூறுவர். எனினும் இலக்கண விளக்கநூலார் பின்வருமாறு கூறுவதையுற்று நோக்குக. "கைக்குடை, கையேடு

கைவாய்க்கால் எனப் பெருமை யில்லாதனவற்றை வழங்குபவாகலிற் கையென்பது சிறுமைபற்றி வந்ததோர் இடைச்சொல்லென்றுங் கிளையென்பது உறவென்றும் பொருள்கொண்டு, கைக்கிளை யென்பதற்குப் பெருமையில்லாத தலைமக்கள் கிளைமையென்று பொருள்கூறுவாருமுளர். அற்றன்று. மேற் கைக்கிளை யொருதலைக்காமமென்பதற்கு இயைய அதற்குயாம் ஒருமருங்குபற்றிய கேண்மையென்றே பொருள்கூறுதும்.” இச்சூத்திரத்திற்கு,

“கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை முறையே,
ஒருதலைக் காமமும் அன்புடைக் காமமும்,
பொருந்தாக் காமமும் பொருந்துத லுடைய”
(இலக். விள. 377)

என்னும் இலக்கணவிளக்கச் சூத்திரத்திற் கிணங்கப் பொருளுரைத்தாம். ஐந்திணையைக்

“குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்த லைந் திணைக் கெய்திய பெயரே”
(இலக். விள. 379)

என்னுஞ் சூத்திரத்தானறிக. மேற்கூறிய கைக்கிளை ஆண்பாற் கைக்கிளை, பெண்பாற் கைக்கிளை யென இருவகைப்படும். பெருந்திணை: எல்லாவற்றினும் பெரிதாகிய திணையாதலிற் பெருந்திணையாயிற்று. எவ்வாறு? எண்வகை மணத்தினுள்ளும் கைக்கிளை முதல் ஆறு திணையும் நான்கு மணம்பெறத் தான் ஒன்றுமே நான்கு மணம் பெற்று நடத்தலானென்க. எண்வகை மணம் யாவெனிற் கூறுதும். அவை பிராமம், பிராசாபத்தியம், ஆரிடம், தெய்வம், காந்தருவம், ஆசுரம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பனவாம். இவற்றுள் ஆசுரம் இராக்கதம் பைசாசம் என்னும் இம்மூன்றும் கைக்கிளையின்பாற்படும்; காந்தருவ மொன்றே யைந்திணையின் பாலதாம்: ஏனைய நான்கும் பெருந்திணையாகும். இம்மணங்களி னிலக்கணங்களைத் தொல்காப்பியம் இலக்கணவிளக்க முதலிய நூல்களிற் பார்க்கக் காண்க. இனிக் கைக்கிளை பெருந்திணையி னியல்பினை இலக்கண விளக்கம்

589, 590-ஆஞ் சூத்திரங்களானும், தொல்காப்பியம் அகத்திணையியல் 50-57-ஆஞ் சூத்திர ˙ ளானுமறிக. இனி யிவை யிற்றினுக் கிலக்கியங் காட்டுவாம். நாமகள் சிலம்பின் நான் காம்பரலாகிய சுகுண சுகேசர் என்னும் நாட த்தின்கண், மல் லிகை காதலின்றியிருந்தும் சுகேசன் அவள்மாட்டுக் ாதல் கொண்டது ஆண்பாற் கைக்கிளையின்பாற்படும். ரூபாவதி நாட த்துள் ரூபாவதியும் சுந்தராநந்தனுங்கொண்ட மன மொத்த காதல் அன்பினைந்திணைக் குதாரணமாம். கலாவதி யிற் சிதாநந்தனுங் கலாவதியுங்கொண்ட காதலும் அற்றே. நாமகள் சிலம்பின் ஏழாம்பர ாகிய சூர்ப்பணகை யென்னும் பிரகசனத்துட் சூர்ப்பணகை இராமபிரான்மேற் கொண்ட காதல் பெருந்திணையின்பாற்படும். (கச)

25. உளத்தோ டுளஞ்சென் றொன்றுங் காதலு
மைந்திணை யவற்று ளடங்குமா ராய்ந்திடின்.

உளத்தோடு உளம் சென்று ஒன்றும் காதலும் - மனத் தோடு மனம் ஒன்றுபட்டு நிற்குங்காதலும், ஆராய்ந்திடின் - ஆராய்ந்து பார்க்கின், ஐந்திணை அவற்றுள் அடங்கும்-அன் புடைக் காமத்தின்பாற்படும்.

குறிப்பு: கந்தருவ மணத்தின் பாற்படுமாதலின் இன் னணங் கூறினர். இதனை வேறு பிரித்தோதியது இதுவே மிக்க சிறப்புடைத்தெனக் கூறுதற்குப்போலும். (௫)

வீ

26. ஊழ்வலி யுரைத்தலு முத்தம பத்தியும்
வீட்டின் பகுதிய விளம்புங் காலே.

ஊழ்வலி உரைத்தலும் - விதியின் வலியினை யெடுத்துக் கூறுதலும், உத்தம பத்தியும் - கடவுளிடத்து மேலான அன்பு காட்டுதலும், விளம்புங்கால் - கூறுமிடத்து, வீட்டின் பகுதிய - வீட்டின் பகுதியனவாய் நிற்கும்.

குறிப்பு:—ஊழ்: முறை; ஈண்டு நல்வினை தீவினைப் பயன்கள் முறைப்படி வரும் விதியினை யுணர்த்தி நின்றது; பண்பாகு

பெயர். நாமகள் சிலம்பு ஐந்தாம்பரலாகிய தசரதன் தவற்றின் இறுதியில் தசரதன் ஊழ்வலியினை யெடுத்துரைத்தலும் ஈசன் மாட்டுள பத்தியினைத் தெரித்தலும், சுரோசனன் கடவுளைத் துதித்தலும் இவ்வீட்டின் பகுதிக் கிலக்கியமாம். (சு)

27. ஊழ்வலி யுரைத்த லொவ்வார் சிலரே.

சிலர், ஊழ்வலி உரைத்தல் ஒவ்வார் - விதிவலியை யெடுத்துக் கூறுதலை வீட்டின் பகுதியாய்க் கொள்ளமாட்டார்கள்.

குறிப்பு: இனிச் சிலர் ஊழ்வலியுரைத்தலையே சேரிதென்று ஒப்புக்கொள்ளார் என்று கூறுப. இனி இதன்கண் ஆசிரியர்தம் மெய்க்கொள்கை யின்னதென்பது அன்னார் செய்துள பாவலர் விருந்தில் எட்டாவதாகிய பட்டினக் காட்சியினுற் புலனும். ஆண்டுக் கண்டுணர்க. (கஎ)

ப்பு

28. உற்றநாற் பொருளு மொன்பான் சுவையும்
பெற்ற நாடகம் பிராமணர் வகுப்பே.

உற்ற நான்கு பொருளும் - மேற் கூறலுற்ற நான்கு பொருளும், ஒன்பான் சுவையும் - ஒன்பது சுவைகளும், பெற்ற நாடகம், பிராமணர் வகுப்பு - அந்தணர் வகுப்பு நாடகமாம்.

குறிப்பு: ஏகாரம் ஈற்றசை. அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னு நாற்பொருளும் ஆன்மாக்கட்கு உறுதி பயப்பப் பொருந்தினவாதலின் 'உற்ற' என்னும் அடைமொழி கொடுத்தோதினு ரென்றலுமாம். ஒன்பான் சுவையினையும் பின்னர்க் கூறியுள சுவை வகையிற் காண்க. உதாரணங் கலாவதி நாடகம். (கஅ)

29. அறம்பொரு ளின்ப மடைவினிற் காட்டி
யிழிப்புச் சமநிலை யிவையொழி சுவைத்தா
யறையப் படுவதரசர் வகுப்பாம்.

அறம் பொருள் இன்பம் அடைவினில் காட்டி - (நாற்பொருளினும் வீடு நீங்கிய) அறம் பொருள் இன்பம் என்

னும் மூன்றையுமே முறைப்படி தெரித்து, இழிப்பு சமநிலை இவை ஒழி சுவைத்தாய் - இழிப்புச்சுவையும் சமநிலைச் சுவையுமின்றி ஏனைய சு வகளை யுடையதாய், அறையப்படு வது - கூறப்படும் நாடகம், அரசர் வகுப்பாம் - க்ஷத்திரியர் வகுப்பு நாடகமாம்.

குறிப்பு: அறம் பொருள் இன்பமென்னு மூவகைப் பொருளினையேபெற்று, உவகை, பெருமிதம், நகை வெகுளி வியப்பு, அவலம், அச்சம் என்னும் எழுவகைச் சுவையினை யுமே யுடையதாயியலு நாடகம் அரசர் வகுப்பாம். நாமகள் சிலம்பின் நான்காம் பரலாகிய சுகுண சுகேசர் என்னும் நாடகம் இவ்வகைக் குதாரணமாம். (கூ)

30. சமநிலை யொழிசுவை யமைவர மேவி
யறம்பொரு ளிவற்றைத் திறம்பெற வுரைப்பது
வணிகர் வகுப்பென வழங்க லாகும்.

சமநிலை ஒழிசுவை - சமநிலை யொழிந்த ஏனைய எண்வ கைச் சுவைகளும், அமைவரமேவி - நன்றாகப் பொருந்தி அறம் பொருள் இவற்றை - அறமும் பொருளுமாகிய இரண்டு பொருள்களையே, திறம்பெற உரைப்பது - இனிது வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு கூறும் நாடகம், வணிகர் வகுப்பு என வழங்கல் ஆகும் - வணிகர் வகுப்பினைச் சார்ந்த நாடகம் என்று கூறுதற்குரியது.

குறிப்பு: வைசிய ஜாதி நாடகமென்று கூறப்படுவது மிதுவே. இதற்கும் இனி வரும் வேளாண் வகுப்பிற்கும் நாடகங்கள் வந்துழிக் காண்க. (உ0)

31. பெருமிதஞ் சமநிலை பேணு தாகி
மேலற முரைப்பது வேளாண் வகுப்பாம்.

பெருமிதம் சமநிலை பேணுதாகி-பெருமிதச் சுவையினை யும் சமநிலைச் சுவையினையுங் கொள்ளாததாகி, மேல் அறம் உரைப்பது - மேலான அறப்பொருளையே யெடுத்துக் கூறு வது, வேளாண் வகுப்பாம் - வேளாளர் வகுப்பு நாடகமாம்.

குறிப்பு: சூத்திர ஜாதி நாடகம் என்று கூறப்படுவது மிதுவே. (உ)

(௩) சந்தி

32. இடைப்பொரு ளுடனே யெடுத்த கதையின்
றலைப்பொருள் சார்ந்து தழைத்து முதிர்வது
நாட்டியக் கட்டுரைச் சந்தியா மதுதான்
முகமே பிரதி முகமே கருப்பம்
விளைவு துய்த்தலோ டைவகை யாகும்.

எடுத்த கதையின் - நாடகத்திற்காக ஆசிரியன் எடுத்த கதையினுடைய, இடை பொருள் உடனே - இடையில் நிகழ்ந்த பொருள்களுடன், தலை பொருள் சார்ந்து - ஆரம்பத்திற் சம்பவித்த விடயங்கள் பொருந்தி, தழைத்து முதிர்வது - வளர்ந்து முதிர்ச்சி பெறுவது, நாட்டியம் கட்டுரை சந்தி ஆம் - நாட்டியக் கட்டுரையாகிய சந்தியென்று சொல்லப்படும். அது தான் - அச்சந்தியும், முகமே பிரதி முகமே கருப்பம் விளைவு துய்த்தலோடு ஐந்து வகை ஆகும் - முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என்று ஐவகைப்பட்டதாகும்.

குறிப்பு: ஏகாரம் எண்ணுப் பொருள. 'இவை ஐந்து சந்தியும் நாடகக் கட்டுரை' யென்று சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காதையுரையின்கண் அடியார்க்கு நல்லார் கூறுதலையு முற்று நோக்குக. இவை யாவற்றினுக்கும் அங்கங்தோறு மொருசந்தியைப் பெற்ற ஐயங்க நாடகங்களினின்று முதாரண மெடுத்துக் கூறுதல் எளிதாமாதலின் அதனைவிடுத்து ஏழங்க நாடகமாகிய கலாவதியினின்றுமே யுதாரண மெடுத்துக் கூறுவாம். அவற்றை வருஞ் சூத்திரங்களிற் காண்க. இனி வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் "சந்தியாவது சந்தியுஞ் சந்தியங்கமுமென விரண்டு வகைப்படும். அவற்றிற் சந்தி யைந்து வகைப்படும். அவை முகமும், பயிர்முகமும், கர்ப்பமுகமும், வைரிமுகமும், நிருவாணமுமென விவை. சந்தியங்கமாவன அறுபத்து நான்கு. அவற்றுள்

டவகேபம், பரிகரம், பரிநியாசம், விலோவணம், யுக்தி, பிராத்தி, சமாதானம், விதானம், பரிபாவனை, உச்சிரம், ற்பேதம், கரணபேத மென முகத்தி லங்கம் பன்னிரண்டு. விலாசம், பரிசர்ப்பம், விதூதம், சமம், நாபம், நமதூதி, பிர மம், நிரோதம், பரியுபாசனம், வச்சிரம், புட்பம், உப நியாசம், வருண ச கார மி வ பயிர்மு த்தி லங்கம் பதின் மூன்று. அபூதாரணம், மார்க்கம், உருவம், உதாயிருதி, கிரமம், சங்கிரகம், அநுமானம், தோடகம், அதிபலம், உத்தே ம், சம்பிரமம், ஆக்ஷேவமெனப் பன்னிரண்டுங் கர்ப்ப முகத்தின் பேதம். அபவாதம், சம்பேடம், வித்திரவம், திரவம், சத்தி, துதி, பிரசங்கம், சலனம், விவசாயம், நிரோதனம், பிரரோசனம், விசலனம், ஆதானம் இவை பதி மூன்றும் வைரிமுகத்தின் அங்கங்கள். சந்தி, விரோதம், கிரதனம், நிண்ணயம், பரிபாடணம், பிரசாதம், ஆனந்தம், சமயம், கிருதி, ஆபாடணம், உபகூகனம், பிரசத்தி, பிரசனம், சங்காரம் இவைபதினான்கும் நிருவா ரமுகத்தின் அங்கங்கள்'' என்று கூறியிருத்தலையுங் காண் . (உஉ)

முகம்

33. எடுத்துரை கதைதா னினிமையிற் றொடங்கி
யுழவினாற் சமைந்த பூழியு ளிடுவிதை
முளைத்துத் தோன்றுதல் போல்வது முகமே.

எடுத்து உரை கதை தான் - நாடகத்தின்கண் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கதையானது, இனிமையில் தொடங்கி - செவ்விதாகத் தொட கப்பட்டு, உழவினால் சமைந்த பூழியுள் இடு வி த - உழவு காரணமாக உண்டான குழை சேற்றுள் இடப்பட்ட ஒரு விதை, முளைத்து தோன்றுதல் போல்வது முகம் - முளைத்து வெளிப்படுதல் போல்வது முகம் என்று சொல்லப்படும்.

குறிப்பு: ஏகாரம் ஈற்றசை. பின்னர் வளர்ந்து கதிராகிய பெரும்பயனளிக்கும் முளையானது திடீரென்று உழவு தொழி லியன்ற நிலத்தின்கண் நுட்பமாய்க் காணப்படுதல்

போல, நாடகத்திற் பின்னர் நடக்கும் விடயங்கள் யாவற்றி னுக்கும் உற்பத்தித்தானமா யுண்டாகி நுட்பமாய்க் காணப் படும் சம்பவமே இம்முகமாம். இன்னணம் உழவினின்றும் போந்த உபமான முகந்தான் இவ்வைந்து சந்தியையும் விள க்கவேண்டிய தென்னையெனிற் குற்றமற்றதாய்ப் பெரும் பயன்றருவதாய் நிற்கும் தொழில் அதுவேயாதலி னென் . இது பற்றியன்றே,

"உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்"

என்றார் திருவள்ளுவனாரும். கலாவதி நாடகம் இரண்டா மங்கம் மூன்றாங்களத்துள், வயந்தச்சோலையின்கட் சிதாநந்த னுங் கலாவதியுஞ் சந்திக்குமாறு நேர்ந்ததே பின்வரும் விஷ யங்கள் யாவற்றினுக்கும் முளைபோல் நின்று திகழ்கின்றமை யின் முகமாதல் உய்த்துணர் . "முகமாவது உழுப்புப்புத் தீனின்று முளைத்தாற்போலக் கூத்தின் முகத்தினுள்ளே பொருடோன்றுவது" என்ற வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கூற்றையு மீண்டுய்த்துணர்க. இம்முகம் பன்னிரு பகுதியினை யுடையதென்று கூறுவர் வடநூலார். * முகத்தின் வகை 12: அவை உவக்ஷேபம் பரிகரம் முதலி யனவாம். இப்பாகுபாட்டாற் பெரும்பய னின்றாதலின் நாடகவியலாசிரியர் கூறிற்றிலர் போலும். (உ௩)

பிரதிமுகம்

34. முளைத்தன் முதலா விலையும் பெற்று
நாற்றென நிற்பது பிரதி முகமே.

முளைத்தல் முதலா - முளைதோன்றியது முதல், இலை யும் பெற்று - இலைகளுந் தழையப்பெற்று, நாற்று என நிற் பது - நாற்று என்று சொல்லும்படி திகழ்வது, பிரதிமுகம் - பிரதிமுகமாம்.

---

* முகத்தின் வகை 12. உவக்ஷேபம், பரிகரம், பரிந்யாஸம், விலோபநம், யுக்தி, ப்ராப்தி, ஸமாதா , வி. ா. ம், பரிபாவநம், உத்பேதம், கரணம், பேதம் என்பனவாம்.

குறிப்பு: ஏகாரம் - ஈற்றசை. முளைத்த பிறகு இலைகள் பெற்றுத் தழைத்துத் தோன்றுந் தன்மைபோல, முகமாகத் தோன்றிய விடயம் முதிர்வது பிரதிமுகமாம். முளைகளுடன் களைகளிருப்பினும் இச்சமயத்திற் கட்புலனுக்குப் புலப்படாவாதலின் அவையிற்றினை யீண்டுக் குறிப்பித்திலர். கலாவதி நாடகம் மூன்று மங்கமுதல் நான்காமங்கம் முதற்களமளவும் சிதாநந்தன் கலாவதியிவர்தங் காதல் முதிர்தலும், இதற்கு இடையூறுங் களைகளாகிய சுசரீரன், மனோமோகினி, குலாந்தகன் முதலியவர்கள் இருந்தும் இடையூறுகள் உண்டாகாதிருக்குந் தன்மையினையும் அறிக. இது பிரதிமுகமாம். வடநூலார் இதன்கட் பன்னிரண்டு உட்பிரிவுகள் கூறுவர். *அவை விலாசம் முதலியனவாம். இதனைப் பயிர்முகம் என்றுரைத்தலுமொன்று. "பயிர்முகமாவது முளைத்த வங்குர மோங்கி மூத்தாற்போலத் தலைமக்கள் சொன்ன பொருளைப் பொலியுமாற்றால் விரிவாற் சொல்வது" என்று வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கூறியிருத்தலையு முணர்க. (உச)

கருப்பம்

35. நாற்று முதலாக் கருவு முதிர்ந்துழிக்
களைபல செறியக் கட்டவை யொழிதலும்
பொருணனி பொதிந்து நிற்பது போல்வது
கருப்ப மென்னக் கழறினர் பெரியோர்.

நாற்று முதலா - நாற்றாக நின்றது முதல், கருவு முதிர்ந்துழி - பின் முதிர்ந்தவிடத்து, களை பல செறிய - (பக்கங்களிற்) களையும் பலவாகி முதிர்ந்து அடர, கட்டு - களையப்பெற்று, அவை ஒழிதலும் - அவை நீங்கலும், பொருள் நனி பொதிந்து நிற்பது போல்வது-உள்ளீடு நன்றாக வாய்ந்து நிற்பதனை யொப்பது, பெரியோர் —, கருப்பம் என்ன கழறினர் - கருப்பசந்தியாமென்று கூறினர்.

---

*பிரதிமுகத்தின் வகை 12: விலாஸம், பரிஸர்ப்பம், விதூதம், தாபம், நர்மம், (நர்மத்யுதி), ப்ரகமம், விரோதம், பர்யுபாஸம், புஷ்பம், வஜ்ரம், உபந்யாஸம், வர்ண ஸம்ஹாரம் என்பனவாம்.

குறிப்பு: பயிரினுக்கு விரோதமாகக் களைகள் தோன்றுதலும் அவை ள் களையப்பட்டொழிதலும் உள்ளீடு நன்றாகப் பொருந்துதலும் போல, விடயம் முதிர்ந்துழி இடையூறுகள் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலும் அவைகள் ஒழிதலும் அதன் பின்னர் விடயத்தினின்றும் பயன் சிறிது தோன்றலுமே கருப்பமாம். இதன்கட் *பதின்மூன்று உட்பிரிவுகள் உள என்று கூறுவர் வடநூலார். இவையிற்றுற் பெரும்பயனின்றாதலின் ஆசிரியர் கூறாது மேற்சென்றார். "கருப்பமாவது களத்திற் கருவுதிரண்டோங்கிக் குடைபோகியவாறுபோல நலந்தரும் பொருளைத் திரளச் சொல்லுவது" என்ற வீரசோழியவுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கூற்றையு மீண்டுக் ாண் . கலாவதிநாடகத்துள் நான் ாம ம் இரண்டாங்கள முதல் ஆறுமங்கம் இரண்டா களம் அளவும் இக் ருப்ப சந்தியைக்காணலாம். குலாந்தகன் சிதாநந்தன் உடைதரித்துச் சென்றதும், சுகசரீரன் ஈட்டியெடுத்துச் சிதாநந்தனைக்(ெ) ால்ல வெளிப்போந்ததும் மனோமோகினி சன்னியாசி வேடம் பூண்டு சிதாநந்தற்கு மயக்கு மருந்தைக் கொடுத்தலுமாதிய களையனைய இடையூறுகள் சம்பவிக்கின்றன. அவை ஒன்றன்பி னொன்றாய் களையுண்டுபோகச் சிதாநந்தன் ஒருவிதத் தீங்குமின்றி யொளிர்தல் பொருணனிபொதிந்து நிற்பது போலுமாம். இனிமேற் செல்வாம். (உரு)

விளைவு

36. முற்றி நின்ற கதிர்திரண் டிடுதலு
மிலங்குங் கதிர்கறி விலங்கு கடிந்தபின்
காய்த்துத் தாழ்வது போல்வது விளைவு.

முற்றி நின்ற கதிர் திரண்டிடுதலும் - முதிர்ந்து நின்ற கதிர்கள் செவ்விதாகவளர்ந்து மிளிர்தலும், இலங்கும் கதிர் - பிரகாசிக்கின்ற கதிர்களை, கறி விலங்கு - கடிக்குந் தன்மையனவான மிருகங்களை, கடிந்தபின் - ஓட்டித் துரத்தியபிறகு,

* கருப்பத்தின் கை 13:—அபூதாஹரணம், மார்க் ம், ரூபம், உதாஹரணம், க்ரமம், ஸ க்ரஹம், அநுமா ம், ப்ரார்த்த ா, க்ஷிப்தி, த்ரோடகம், அதிப ம், உத்வேகம், வித்ரவம் ன்பனவாம்.

காய்த்து தாழ்வது போல்வது விளைவு - கதிர்கள் நன்றாய்ப் பழுத்துத் தலைசாய்வது போல்வது விளைவாகும்.

குறிப்பு: இதனை விமரிசம் என்று கூறுவர் வடநூலார். கதிர் பழுத்துத் தலைசாயும் அமயத்து விலங்குகள் வருமாதலின் அவைகளைத் தடுத்தலும், திர்கள் அறுக்கும் பருவத்தை யடைந்து நிற்றலும் போலக், கலாவதி சிதாநந்தர் ட்குட் காதல் முதிர்ந்து பக்குவமடைந்ததும், இருவரும் ஒருவரை யொருவர் இறந்தனரென மருண்டு உயிர்துறப்பத் தீர்மானித்ததும், பிறகு இவ்வெதிர்பாராத துன்பமும் நீங்கி அவர்கள் மகிழ்சிறந்து நின்றதும், மநோமோகினி ஓடிப் போதலும், அவர்களுடைய காதல் முதிர்ந்ததை யாவரு மறிதலும் இவ்விளைவெனுஞ் சந்தியின் பாலவாம். இதன்கட் *பதின்மூன்று பாகுபாடுகள்உளவென்று வடநூலார் கூறுப. "விமரிசமாவது தோடு விரித்துக் கதிர்போந்தாற் போலவு மேயது விளைத்தாற்போலவு நாடகப்பொருள் நன்குவிளிக்கப் பயன்படுவது. விமரிசமெனினும் வைரிமுகமெனினு மொக்கும்" என்ற வீரசோழியவுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கூற்றையு முய்த்துணர்க. (உசு)

துய்த்த

37. காய்த்த கதிரினை யறுத்து நற்பொலி
செய்து கொண்டுபோ யுண்டு மகிழ்வது
போல்வது துய்த்தல் புகலுங் காலே.

காய்த்த கதிரினை அறுத்து-முற்றிய கதிர்களை யறுத்து நன்மை பொலி செய்து - நல்ல நெற்குவைகள் செய்து கொண்டு போய் - களத்தினின்றும் வீட்டிற்குக் கொண்டு போய், உண்டு மகிழ்வது போல்வது-தாமும் தம்மினத்தாரும் அனுபவித்து மகிழ்ச்சியடைவதுபோல விளங்குவது, புகலுங் கால் - எடுத்துச் சொல்லுமிடத்து, துய்த்தல் - துய்த்தல் என்னுஞ் சந்தியாம்.

---

* விமரிசந்தி வகை 13: அப ாதம், ஸம்பேடம், வ்யவஸாயம், த்ரவம், த்யுதி, ச ்தி, ப்ர ் ம், சேதம், ப்ரதிச்சேதம், விரோத ், ப்ரரோச ம், ஆதாரம், ஸாத ம் என்பனவாம்.

குறிப்பு: இச்சந்தியினை நிருவகணம் என்பர் வடநூலார். "நிருவாணமாவது விளைந்த போகம் விதிவரையா லறுத்துப் படுத்துவைத்துத் துகளுங்களைந்து கொண்டுண்டு மகிழ்ந்தாற்போலக் கொள்வது" என்ற வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனார் கூற்றையுமறிக. இவ்வுவமானத்தாற் போதரும் உவமேயத்தினை யாங் கூறுமலே யாவருமுணர்கிற்பார் எளிதாதலின். சிதாநந்தன் கலாவதியை மணந்ததும், சோழ பாண்டிய மன்னர்கள் மனமகிழ்ந்ததும், சிதாநந்தன் சோழ பாண்டிய நாடுகட்கு இறைவனாய் மகுடம்புனைந்தது மாகிய வ துய்த்தல் என்னுஞ் சந்திக் கிலக்கியமாம். இது *பதினான்கு வகைத்தென்ப வடநூலார். (உஎ)

(ச) சுவை

38. ஐல வரையறைக் கட்படா தாகித்
தானே விளங்குந் தன்மைத் தாகி
யுள்ள மலர்ச்சியி னுற்றெழுஞ் சுவையே
யநுதா பத்தினஃ தறிய லாகுமற்
றதற்குயிர் போல்வது வியப்பென மொழிப
முந்தை நூலின் முறையுணர்ந் தோரே.

காலம் வரையறைக்கண் படாதாகி - இவ்விக்காலங்களிலின்னின்ன சுவை நிகழுமென்னும் வரையறையின்கண் அகப்படாததாகி (பிறர் தூண்டலின்றி இயற்கையிலேயே ஒருவனுக்குண்டாகும் இயல்பினையுடையதாய்), உள்ளம் மலர்ச்சியின் - மனத்தினுண்டாகும் கிளர்ச்சியினால், உற்று சுவை எழும் - பொருந்திச் சுவை யுண்டாகும்; அஃது - அச்சுவை, அநுதாபத்தின் அறியல் ஆகும் - பிறர்மனத்தின் கண் உடனெழு முணர்ச்சியால் வெளிப்படும்; அதற்கு உயிர் போல்வது - அச்சுவையினுக்கு உயிர்போன்றது, வியப்பு என மொழிப - வியப்பு என்று கூறுவார்கள், (யாரெ

* நிர்வகணத்தின் வகை 14:—ஸந்தி, விபோதம், க்ரதநம், நிர்ணயம், பரிபாஷணம், க்ருதி, ப்ரஸாதம், ஆநந்தம், ஸமயம், உபகூஹநம், பாஷணம், பூர்வவாக்யம், காவ்யஸம்ஹாரம், ப்ரசஸ்தி.

னின்) முந்தை நூலின் முறை உணர்ந்தோர் - முதன் மயா கிய நூல் ளை வரலாற்றுமு றயினுணர்ந்த அறிஞர்கள்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்-ஈற்ற ச. இச்சூத்திரத்தானே வியப் பினடியாகச் சு வயெழு மென்பதூஉம் அநுதாபத்தான் அது வெளிப்படு மென்பதூஉம் பெற்றும். அநுதாபம்: Sympathy. வியப்பு: Wond r. சுவையெனினு குறிப்பெ னினு மொக்கும்; வடநூலார் ரஸமென்ப. இன்னணம் வியப் பும் அநுதாபமு கூடியவழியே சுவை நிகழுமென்பதை முந்தை நாடகநூலாசிரியரும் "இருவ க நிலத்தி னிய து சுவையே" யென்றுகூறினர். ஆசிரியர் ச்சினர்க்கினியரு தோல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியலின்கண், "இனி இரு கை நில னென்பன உய்ப்போன்செய்தது காண்போர்க்கு எய்துத லன்றே வெனின், சுவையென்பது ஒப்பினுைய பெயரா லான் வேம்பு சுவைத்தவன் அறிந்த ை ப்பறிவினை நாவு ணர்வினுற் பிறனுணரான், இவன் கைப்புச் சுவைத்தானென ண்ணுணர்வினன் அறிவதன்றி; அதுபோல அச்சத்து கு ஏதுவாகிய ஒருபொருள் கண்டஞ்சி யோடிவருகின்ற ெ ருவனை மற்றொருவன் கண்டவழி இவன் வள்ளெயிற்றரிமா முதலியன ண்டு அஞ்சினனென்றறிவதல்லது, வள்ளெயிற் றரிமாவினைத் தான் ாண்டல் வேண்டுவதன்று; தான்கண் டானுயின், அதுவுஞ்சுவையெனவேபடும். ஆ வே அஞ்சின னைக்கண்டு நகுதலுங் கருணைசெய்தலுங் கண்டோர்க்குப் பிறப்பதன்றி அச்சம் பிறவாதாகலான் உய்ப்போன் செய் தது காண்போனுய்த்த அறிவின் பெற்றியாற் செல்லாதாக லின், இருவகை நிலமெனப் படுவன சுவைப் பொருளுஞ் சுவைத்தோனுமென இருநிலத்தும் நிகழுமென்பதே பொரு ளாதல் வேண்டும்" என்று கூறியதையும் ஈண்டுய்த்துணர்க. இன்னும் வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனரும் இரத வசனஞ் சுவையாம்; "நவைதீரான்பஃ தாகுமுட்பொருள், சுவைவாய்க்கிளப்பது சுவையென மொழிப" என்று கூறிய தையு மிங்ஙன் உணர்க. (௨அ)

சு

39. மனனிகழ் பெற்றி வெளியிற் றோன்றுமா
றியலுஞ் சுவையஃ துவகை பெருமிதம்
நகைசமம் வெகுளி வியப்பிழிப் பவல
மச்ச மென்மனு ராரியப் புலவோர்.

மனன் நிகழ் பெற்றி - மனத்தின்க ணுண்டாகுந் தன்மையாகிய உள்ள நி ழ்ச்சி, வெளியில் தோன்றுமாறு - வெளிப்படத் தோன்றும் வண்ணம், சுவை இயலும் - சு வ நட ரும்; அஃது - அச்சுவை, உவகை , பெருமிதம் , ந க—, சமம் - சமநிலை, வெகுளி , வியப்பு , இழிப்பு , அவலம் , அச்சம் , என்மனுர் - என்று கூறுவார் ள், ஆரியம் புலவோர் - வடநூற் புலவர்கள்.

குறிப்பு: மனன்: மனம்; மொழியிறுதிப் போலி. தமிழ் நூலார் சமநிலை யொழிந்த ஏனைய எண்வகை ச் சுவைகளையுமே யெடுத்துக்கொண்டிருப்ப இவ்வாசிரியர் வடநூலார் மதம்பற்றி யொன்பான் சுவைகூறவேண்டிய தென்னை யெனின், நாடகத்திற்கு ஒன்பான் சுவையும் வேண்டுமாதலி னென் . இஂஂதே தோல்காப்பியனுர்க்கும் இலக்கண விளக்க மு டயார் ரும் கருத்தாத லறிக. செயிற்றியனுரு மின்னணமே யொன்பான்சு வ கூறியிருக்கின்றனர். உலகியனீங்கினுர் பெற்றித்தாஞ் சமநிலையினை யுலகவழக்குட் கூறவேண்டாவாதலின் ஏனையோர் ஒரீஇயினுரெனினும், நாடகத்தின்கண் அதற்கும் விகாரமுண்மையின் ஈண்டெடுத்தாளப்பட்டதென்க. இதுபற்றி யன்றே வீரசோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனுரும் "இனிச் சுவையானது சிருங்கார முதலாக வுடைய நாடகச் சுவை யொன்பது மெனக் கொள்க" என்று கூறி து - மென் . உவகை யென்பது காமமுதலிய மகிழ்ச்சி; பெருமிதம் என்பது வீரம்; நகை யென்பது சிரிப்பு; சமநிலை யென்பது சாந்தம்; வெகுளி யென்பது கோபம்; வியப்பு என்பது அதிசயம்; இழிப்பு என்பது இளிவரல்; அவலம் என்பது அழுகை ; அச்சம் என்பது பயம். இவற்

றினை முறையே சி ் ாரம், வீரம், ஆசியம், சாந்தம், ரௌத்திரம், அற்புதம், குச்சை, சோகம், பயான ம் என்பர் வடநூலார். (உசு)

உ ரை

40. புலனே செல்வம் புணர்வுவிளை யாட்டே
யிளமை வனப்பிவை களனுக் காமுறுந்
தலைவனுந் தலைவியு நலப்பட் டின்புற
லுவகைச் சுவையென் றுரைத்தன ருயர்ந்தோர்.

புலனே - அறிவும், செல்வம் புணர்வு விளையாட்டே - செல்வமும் புணர்ச்சியும் விளையாட்டும், இளமை வனப்பு - இளமையும் அழகும், (ஆகிய), இவை களனு - இவை ாா ணமாக, ாமுறும் தலைவனும் தலைவியும் - அன்புடை ்காம முடைய தலைவனுந் தலைவியும், நலம் பட்டு இன்புறல் - நன்மை யடைந்து ளித்தல், உவகை சுவை என்று , ...யர்ந்தோர் உரைத்தனர் - மேலோர் கூறினார்கள்.

குறிப்பு: புலன்: கல்விப் பயனுகிய அறிவுடைமை. செல்வம்: இன்பநுகர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத் துணை ்கருவியாயுள்ள பொருள் ள். புணர்வு: காமப்புணர்ச்சி முதலியன. விளையாட்டு: யாறுங் குளனுங் காவு மாடிப் பதியி ்து வருதன் முதலாயின. இளமை: இன்ப நு ர்ச்சிக்குரிய செவ்வி வாய்ந்த மைந்துடையபருவம். வனப்பு: 1 "எல்லாநலனு மினிமையிற் கலந்து, கண்டவர் மனத்தைக் கணத்திற் பிணித்திட், டெண்டரு மா ச வெளிதிற் கொளுத்தித், தன்வயப் படுக்குந் தன்மை வனப்பாம்" என்றார் பரிதிமாற்கலைஞர். 1 "இன்பஞ் செயல்வல செவ்வியுமஃதே" யாதலின் இதனையும் ஆசிரியர் உவகை ச் சுவையுளட ்கினர். (cf. A thing of beauty 's a joy for ever–Keats). கலாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் முதற் ளத்திற் கலாவதி சிதாநந்தன்றன் அறிவினைவியந்து,

1. தனிப்பாசுரத் தொகை 15.

"கலையெலா நிறைந்தென் மனமெனுங் குமுத
கவினின்பத் தேனினைத் துளித்து
மலர்தரப் பகைவர் நெஞ்செனுங் கமலம்
வாடுபு குவிதரத் தோன்று
மலிபிர காச மதியமே யெழுந்து
மாரனால் வருதுயர் நிசி யத்
தொலைதரச் செய்தே யென்னையாண் டருள்வாய்
தோமிலாக் காமர்நா யகனே"

என்று கேதாமிர்தம் பொழிந்தது புலன்களானு வுண்டான வுவகையாம். கலாவதி நாடகத்துள் இரண்டாமங்கம் மூன்றாங்களத்தினுட் கேதாரநந்தன், கலாவதி யணிந்திருந்த வைரச் சுட்டியினை வியந்து மொழிந்ததினை வருணித்த

"வானிறத்த வயிர மணிச்சுட்டி
தானணிந்தொளிர் தண்ணளி யொண்முகம்
வானகத்து வயங்குறு மீனெலா
மேனி ரல்வளை வெண்மதி மானுமே"

என்னுஞ் செய்யுள் செல்வங்களானு வுதித்த வுவகை மேலீட்டாற் கூறியதாம். கலாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் முதற்களத்துட் கேதாரநந்தன் கலாவதியை நோக்கித்

"துன்பமெலா மறவெறிந்தேன் றோகையர்சிரோமணியே
தூய நின்ற
னன்புமதி கண்டுபொங்கு மாநந்த சாகரத்தி
னாழ்ந்திட்டேனே"

என்று கூறியது புணர்வுகளானு வுதித்த வுவகையாம். கலாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் இரண்டாங்களத்துள்

"மாரவேள் போலுமென் வள்ளலணைய
மகிழ்ச்சி யடைந்தேனடி - அம்மா
மகிழ்ச்சி யடைந்தேனடி"

என்று கலாவதிகூறியதும் புணர்வுகளானு வுதித்த வுவகையின் பாலதாம். கலாவதி நாடகம் இரண்டாமங்கம் மூன்றாங்

களத்துள், தமது பதியி ந்து யாறு குளனு காவுமாடி ந்த சிதாநந்த சத்தியப்பிரியரிருவரும், காஞ்சிமாந ரை ண்டுழிச் சத்தியப்பிரியன்கூறிய "ானமர் கூந்தல் வானர மகளிர்" என்றுதொடங்கும் நேரிசையாசிரியப்பா விளையாடல் எனு நி ழ்ந்த வுவகையாம்.

" ன்னிய ரெல்லா
நளியார் மாடத்து நனிபங் தாடித
லாடவ ரயனின் ற மகிழ் வுற்று
நாடிக் காணனு நல்லார் வடிக்கண்வே
லோடி யன்னவ ருரத்திற் றைத்தலும்
பாண்டியர் தில ! பரிவுடன் பாராய்"

என்றவடிகளே மேற்குறித்த விளையாட்டுவகையு ளடங்கும். "லாவதி நாடகத்துட் கலாவதி சிதாநந்தன்றன் இளமையி லீடுபட்டு

"குன்ளுத்திடு வாகு ெ ரண்டமா
லென்றன் ஞருயி ரின்ப வள்ளரு
னின்றிங்குற லாயி ஞனதாற்,
றென்றற் றேருறு தீய சேறியால்"

என்று மன்மதோபாலம்பனஞ் செய்தது இளமைகளனு நிகழ்ந்த வுவகையாம். அந் நாடகத்திலேயே சிதாநந்தன் கலாவதியைக் கண்டவுடன் அவள் வனப்பினை வியந்து சத்தியப்பிரியனிடங் கூறும்போழ்து,

"தாமரையே நல்வதனந் தையலுக்குத் தாவுமிள
மாமரையே கண்ணிணைகள் வண்பவள மேயதரங்
காமனையும் வாட்டுகின்ற கட்டழகார் ன்னிகைசீர்க்
கோமகளிப் பெண்ணரசி கூந்தலினை யென்சொல்கேன்"

என்றது வனப்புக்களனு வுண்டான வுவகையாம். ளன்: களம்; மொழியிறுதிப்போலி. உவகைச் சுவையினை ஆதிர மென்று கூறுப. (௩௦)

41. உடனுறை யின்பம் பிரிந்துறை யின்பமென்
றிருவகை யாகு மியம்பிய வுவகை.

உடன் உறை இன்பம் - உடன் உறைதலால் உண்டாகும் இன்பம், பிரிந்து உறை இன்பம் - பிரிந்துறைதலால் உண்டாகும் இன்பம், என்று இரண்டு வகை ஆகும் இயம்பிய உவகை - என்று இருவகைப்பட்டு வழங்கும் மேற் சூத்திரத்துட் கூறிய உவகச்சுவை.

குறிப்பு: இவையிற்றினை வடநூலார் சம்போக சிங்காரம், விப்பிரலம்ப சிங்கார மெனக்கூறுப. உடனுறையின்பமாவது தலைவனுந் தலைவியுங்கூடிய ழிப் பிறக்குமின்பமாம். கலாவதிநாடகத்துள், சிதாநந்தன் கலாவதியுடனிருப்புழி,

"விதவிதமாய்க் கருப்பு வில்லின் மலர் கணைக
ளொடுத் தென்னை விரைந்து வாட்டு
மதவிடனு மொருபயம் வன் மறைந்தனனீ
யென்றுணையாய் இருக்க லானே"

என்றுகூறியது சம்போக சிங்காரமென்னும் உடனுறையின்பத்தின் பாலதாம். பிரிந்துறையின்பமாவது தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்துழி நேரு மின்பம். பிரிந்துழி, இன்பமும் நேருமோ வென்று சிலர் ஐயுறுவார். அற்றன்று; பிரிந்தவர்கூடுவரென்னு மெண்ணத்தா னிகழுங்களிப்பே யிதற்குச் சான்றாகும். வரவு காத்திருக்கையானும் நம்பிக்கையானு முண்டாகுமின்பம் இற்றெனை அறியாரே யையுறுவாரெனவிடுக்க. (cf. "Hope sweeter than the reward.") கலாவதி நாடகத்துட் சிதாநந்தன் சயதுங்கனுடன் மற்போர் செய்யப்பிரிந்துழிக் கலாவதி சிதாநந்தன் செயங்கொண்டு மீண்டு தன்னை யணுகுவான் என்ற நம்பிக்கையான் மலர் மரங்களை நோக்கித் தன்னாயகற்கு அணியமலர்கள் தரவேண்டிக் கொய்தலையுற்றுநோக்குவார்க்கு இதனுண்மை வெளிப்படும்.

"என்ற னுடனிறத்தை யெய்தியதிச் சம்பகப்பூ
வென்று நா மத்துதிக்கு மேந்தல் களிகூரத்
தின்றுமன்றற் சம்பகத்தி னாயேமலர் தாரீரோ!";

"வீசுமிளந் தென்றல்வளர் மென்பொழிற்க ணுற்றிலங்
ரச மிருபவள மல்லிளை ர ளென்னருமை [கும்
நேசத் தலைவனுக்கு நீவிர்மலர் தாரீரோ!";

"தள்ளரிய முல்லை ளே சம்ப கப் பூ கொடியே
கள்ளவிழு மாதவியே காதலன்சி தாநந்த
ள்ள றனக் ணிய வண்மலர்நீர் தாரீரோ!"

என்ற பாடல்கள் விப்பிரலம்பசி ரர மென்னும் பிரிந்துறை யின்பத்தின் பாலவாம். உவ கச் சுவையின் நலப்பாடெல்லாம் பிரிந்துறை யின்பத்தானேயே. பிரிந்துறையின் பமே யுவ ச்சுவைக்கு அழகு பயப்பது. (ந)

42. உழுவ லன்புமா னம்பிர வாசஞ்
சோக மென்னச் சொல்லு நான்கும்
பிரிந்துறை யின்பப் பிரிவுக ளாகும்.

உழுவல் அன்பு - மிகுந்த அன்பு, மானம், - பிர ரசம்- சோகம்-, என்ன சொல்லும் நான்கும் - என்று சொல்லப் பட்ட நான்கும், பிரிந்து உ ற இன்பம் பிரிவுகள் ஆகும் - விப்பிரலம்பசிங் ரர மென்னும் பிரிந்துறையின்பத்தின் பாகுபாடுகளாம்.

குறிப்பு: உழுவலன்பு: எழுமை யெழுபிறப்புந் தொடர்ந்துவரும் அன்பு. இதனைப்பூருவரா மென்ப வடநூலார். பூருவராகம்: முதல் அன்பு. முற்பிறப்பிற் செய்வினையின் பயனுய் இம்மையில் தலைவன்றலைவியர்தம்முள் ஒரு ரை யொருவர் கனவிற்கண்டு அன்புகூர்தலும் ஓற்றர் ள் கொணர்ந்த படங் ளை கண்டு நேசமீக்கூர்தலும் பிறகு ஒருவரையொருவர் ரணவிரும்பி மனத்திலடங் ர கவலை யடைதலும் உழுவலன்பாம். மனோன்மணீயத்தில் மனோன்மணியும் புருடோத்தமவர்மனும் ஒருவரையொருவர் கனமாத் திரையிற்கண்டு காமுற்று வருந்தலும், கலாவதியிற் லாவதி, சிதாநந்தனுடைய படத்தைக்கண்டு காமுற்று வருந்தி,

"வென்றி விளைக்கும் வேலுடை யாய்
குன்றறழ் தோளாய் கோதறு செய்யாய்
மன்றினி லெல்லா மாநடர் மூன்று
மென்றுனை மேய்நா னின்புறு கேனோ?";

"மையினிற் போந்திருந்த காமரு மணியே யென்ற
னையனே நின்னை நேரி லடியனே னென்று காண்பேன்
றுய்யனே யென்று காண்பேன் சுந்தரா வென்று காண்
[பேன்
செய்யனே யென்று காண்பேன் செல்வமே யென்று
காண்பேன்"

என்று ஆற்றாது கூறியதும் உழுவலன்பினடியா வெழுந்த பிரிந்து றயின்பமாம். இவ்வுழுவலன்பினை, நீலி, குசும்பை, மஞ்சிஷ்டையென மூவகையாகப் பிரிக்குநருமுளர். அப் பாகுபாட்டினாற் பெரும்பயனின்மையான் விடுக்க. மானம்: தலைவன்றலைவியர் தம்முள் ஒருவர்க்கொருவர் கொண்ட பேரன்பின் காரணத்தானும் பொருமை காரணத்தானும் எழூஉம் ஒருவகைச் சிறுகோபத்திற்கு மானமென்று பெயர் கூறுப. இது பிரணயமானமென்றும், இருடியமானமென்றும் இருவகைப்படும். பிரணயமானம்: காரணமின்றிப் பேரன்பின் மேலீட்டால் உண்டாகுஞ் சிறுகோபம். இஃது ஊடல் என்றும் பெயர் பெறும். இக்கோபத்தானும் உவகை யின்பம் உண்டாகுமோவெனின் உண்டாகும்;

"ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்"

என்ற வள்ளுவர் வாக்கினை யுய்த்துணர்க. இதற்குதாரண மாக ரூபாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் ஐந்தாங் களத்திற் சுந்தரசுரூபர் என்று மறுபெயர் பூண்டு மாறுவேடந் தரித் திருந்த சுந்தராநந்தனும் ரூபாவதியும் ஒருவர்க்கொருவர் விநோதமா வாதாடியது பிரணயமானமென்னும் ஊடலின் பாலதாம். இருடியமானம்: தனது தலைவன் மற்றொரு நாய கியினிடத்தில் இச்சைகொண்டானென்று தெரிந்த போழ்

தும் அன்னணம் ஆச ை கொண்ட போழ்தும் உண்டாகும் பொறுமையானெழுந்த கோபமாம்.

> "ஓடிவி னுய ன் பரத்தைபா லொழுகுவ துணர்ந்த
> வடிவி லாம ண் மனமென வெதும்பி"

என்று தாமரை ாண்மலரிற் கூறியவண்ணம் இ ாரணத்தா லெழுங் கோபமுங் துக் மும் முன்னர்க்குறித்த பிரணய மானத்தா லுண்டாகுங் ே ாபத்தினும் மேம்பட்டவாம். நாமகள் சிலம்பின் நான் ாம் பரலாகிய சுகுணசுகேசர் என்னும் நாடகம் நான்கா மங் ம் இரண்டாங்களத்துள், சுே சன் மல்லிை யின்மேற் காதல்கொண்டதை யுணர்ந்த அவன் மனைவியாகிய விஜயை யென்பாள் ஆற்றாது,

> "சொற்றநின்ற னைசைமொழி சுருதியென நம்பியென்ற
> னுற்றவரை விட்டேகி யுனையடைந்தேன் பற்றுடைய
> நற்றலைவன் கற்புடைய நங்கையர்க்குப் பற்றென்று
> சற்றுமென்மீ திரக்கமிலாத் தலைவாவென் றலைவாவோ"

என்று கூறியதும், கலாவதி நாட ம் ஐந்தாமங்கம் முதற் களத்தில் விகடவசன னென்னும் விதூடகன், சிதாநந்தன் வேறிருமாதர் ளை ம ந்துளான் என்று கூறியதைக்கேட்ட கலாவதி யடைந்த மனவருத்தமுங் கோபமும் இருடியமான மாம். பிரவாசம்: கல்விவயினுதல், பொருள்வயினுதல், துணை வயினுதல், போர்வயினுதல் பிரிந்த தலைமகன் குறித்தகாலத்து வாராது தாழ்த்தமையான் வருந்திய தலைவியடைந்த துயர மாம். தன்னுட்கையாறெய்திடு கிளவி, கழிக்கரைப் புலம்பல், தூது ஆதியவை இதனுளடங்கும். சுகுணசுகேசர் நாட ம் மூன்றுமங்கம் நான்காங் களத்துள் தற்பிரிந்து சென்ற சுகேசனை நினைத்து விஜயை, பத்மாவதி யென்னுந் தோழியை நோக்கி,

> "என்ற னிதயத்தி னின்பங் வர்ந்தவனை
> யென்றையான் காண்பலோ வென்செய்கோ தோழீ!
> இருதிங்க ளாயினவே யென்செய்கோ தோழீ!!

எப்போதென் னாத னெனையணைப்பா னிவ்விடத்தே
தப்பாமல் வந்திடுவான் சாற்றுயென் றோழி!
தமியனேன் செல்லவிடை சாற்றுயென் றோழி!!

என்னாதன் வந்திடுவா னென்றே யிதுகாறுங்
கொன்னே யிருந்தனெனே கூறுயென் றோழி!
குறுகே லவன் ணென்று கூறுயென் றோழி!!"

என்று இரங்கியதும், கலாவதி நாடகத்துள் இரண்டா ம ' ம் மூன்று ' ளத்தில், வாசந்திகை யென்பாள் தற்பிரிந்து சென்ற தலைவனிடங் குயிலினைத் தூதுவிடுப்பான் ருதி அதனை நோக்கி,

"கறையொன்றிய வேற்ப ட ' ரவலனென்
னி றதன்னிட மேகியெ னே ' மெலா
ம றதந்து புரந்திடெ ளுருயிரை '
குறையொன்று மிலாக்கரு ' ே ாகிலமே"

என்று கூறியதும், பிரவாச விப்பிரலம்பமாம். சோ ம்: தலைவன்றலைவியர் தம்முள் ஒருவர் மற்றொருவரை விரும்பவும் பிற்கூறியவர் முற்கூறியவரிடத்துக் ாதல் கொள்ளாதிருக்கவும் மையல் மாறுபாடுற்றுழிக் காதல் புறக் ணி ' ப்பட்டவர் ெ ாள்ளும் அளவற்ற மனத்துயரஞ் சோ மாம். சுகுணசுகேசர் நாடகத்தில் பிஜ ய சுகேசனை விரும்பவும் சுகேசன் அவளை விரும்பாதவனாய் மல்லிகையின்மேற் காதல்கொண்டதுமன்றி விஜயையினையே மல்லிகையினிடம் தூதனுப்பி வி யை தனக்கு ' கொடுத்த மோதிரத்தை மல்லிகை யினிடங் ெ ாடுக்கச்சொன்ன போழ்து அவள் மனமாழ்கித் துன்பமீக்கூர்ந்து,

"ஏனோவிவ் வேவ லியற்றுகிற்ப லின்னலெலாம்
யானு வனுபவிப்பா னீண்டைப் பிறந்தேனைத்
தானு ' கோலைத் தலைவற் ெ டுத்துதவுங்
கானுர் கரியென்று ற்றோர் கழறுவரால்"

"கொட்டியள ' ' இனுமென்றுங் குறுணிப்தக் கா ாத
ெ ாள்கை போல
மட்டின்றி யவன்செயலின் ெ ாடுமையினை யுன்னியுன்னி
ருந்தி ஞறு
மெட்டிமரம் பழுத்திட்ட பயன்போலா மன்பினெனை
யினிப்பா ராட்டிற்
பட்டமரந் தளிர்விடுதற் பான்மையெனத் துணிவுெ ாடு
ப ா லாமே"
என்று புலம்பியது சோ விப்பிரலம்பமாம். (கஉ)

பெருமிதம்

43. கல்வி தறுக ணிசைகொடை யடியா
வெஞ்சா வுரனு மஞ்சா முரணும்
விஞ்சா நிற்பது விளையும் பெருமிதம்.

ல்வி , தறுகண் - அஞ்சாமை, இசை-புகழ் ெ ா ட- தானம், (இவைகளின்) அடியா - ா ாமாக, எஞ்சா உர னும் - குறைவுபடாத வலிமையும், அஞ்சா முரணும் - பயப் படாத மனவுறுதியும், விஞ்சா நிற்பது - மிகுதியும்பொருந்தி நிற்பது, விளையும் பெருமிதம் - மேன்மேலும் உண்டாகும் பெருமிதச் சுவையாம்.

குறிப்பு: இச்சு வயினை வீரமென்றுங் கூறுப. 'விளை யும் பெருமித' மென்றதனுனே ாமம்பற்றியும் பெருமிதம் பிறக்கு மென்றுெ ாள்க.

"பல்லிரு ' கூந்தன் ம ளி
ரொல்லா முய 'கிடைக் குழைகவென் ருரே,"

என்பது காமம்பற்றிய பெருமிதம். (புறம். 73)

பெருமிதம்: எல்லாரோடும் ஒப்பநில்லாது பேரெல்லை யாக நிற்பது. கல்வி: பன்னூல் பயின்றதனு னுண்டாகும் பேரறிவு, தவ முதலாகிய விச்சை யிவையிற்றினைக் குறித்து நிற்கும். தறுகண்: அஞ்சத்தக் ன கண்டும், அஞ்சாமை. இ ச: இன்பமும் பொருளும் இறப்பப் பயப்பினும் பழியொடு வரு

வன செய்யாமை. ெ ாடை: உயிரும் உடம்பும் உறுப்பும் முதலிய வெல்லாப் பொருளு ' ெ ாடுத்தல். நாம ள் இலம் பின் முதற்பாலாகிய ரூபாவதி நாடகம் மூன்றுமங் ம் முதற் ளத்துள், ல்வி ' டலாகிய வித்தியாசாகரப் புலவர் சூர சேந வர்மனிடத்துப் பரிசில்பெறச் சென்றபொழுது மன் னனை நோக்கி

"சுகபோக சுகுணமன் மதரூப மகாராஜ சூரசேநவர்மர் சமுகத்திற்கு, அடியேம் கன மூதண்ட வேதண்ட பிர மாண்ட மெங் ணுங் கனபு ழ் படைத்த வுரவேம், இமய முத லீழம்வரை யிவர் ' குநி ரெவருமிலே யென்றுசொலப் பெற்றதகையேம், கவிமதக் குஞ்சரங் கல்விக் ளஞ்சியம், ஆதல்பற்றி வித்தியா சாகரப் புலவரெனு மேலான வபிதான முடைய ராவேம், வந்தனந் தந்தனம் நந்தனம் பெற் றேகவே"

என்று கூறியது ல்வியானெழுந்த பெருமிதமாம்.புலவர்கள் அரசவைக்கு எழுதுஞ் சீட்டுக் கவிகளினும் இது காண்க. கலாவதி நாடகம் நான் ாம ' ம் நான்காங்களத்துள் மல்ல யுத்தத்திற்கு வருமாறு அறைகூவிய சயதுங்க சோழனை நோக்கிச் சிதா ந்தன்,

"மல்லயுத்த மாவீர வள்ளால் சயது ' க
வல்லவனே வண்சோழ மன்னவனே சொல்லுநும்யா
மெப்பொழுது போர்ிகழு மென்றிருப்பே மாதலினு
னிப்பொழுதுஞ் சன்னத்த மே"

என்று கூறியது தறுகண்காரணமாக வெழுந்த பெருமிதத் தின் பாலதாம். கலாவதி நாடகம் முதலங்கம் இரண்டாங் களத்திற் சிதாநந்தன் தனது தந்தையை நோக்கி,

'அரசர்மரபிற் பிறந்தவர் ளும் பிறர்க்கஞ்சுவார்களோ?'

"தீங்கரும் பீன்ற திரள் ா லுளையலரி
தேங்கமழ் நாற்ற மிழந்தாஅங் கோங்கு
முயர்குடி யுட்பிறப்பி னென்னும் பெயர்பொறிக்கும்
போரா ன் ம யில்லாக் கடை"

என்று கூறியது இ சயானெழுந்த பெருமிதத்தின் ' ணா தாம். மகாபாரதத்தில், முதிர்ந்த வேதியன் வடிவொ ரடு தான புண்ணியத் த யாசிப்பான் வந்த · ' ணனை நோ 'கி,

"ஆவியோ நிலையிற் ல 'கிய தியாக்கை
ய த்ததோ புறத்ததோ வறியேன்
பாவியேன் வே ண்டும் பொருளெலாம் பயக்கும்
ப 'குவந் தன்னில்வந் திலையா
லோவிலா தியான்செய் புண்ணிய மனைத்து
முதவினேன் கொ ரள் நீ யுனக்குப்
பூவில்வா ழயனு நிகரில னென்றுற்
புண்ணிய மதனினும் பெரிதோ"

என்று கர்ணன் கூறியது கொ டையாலெழுந்த வீரமாம். இனி உரையிற்கோ ரடலென்னு முத்தியால் தயாவீரமுங் கொள்க. இதற்குதாரணம் புத்த தே ன் செயல்களிற் காண்க. (டுடு)

ந

44. எள்ளல் பகைமை மயக்க மடியாச்
சிரிப்பினை விளக்குஞ் செயலுங் கிளவியு
நண்ணி நிற்பது நகையெனுஞ் சுவையே.

எள்ளல் - இகழ்ச்சி, பகைமை - விரோதம், மயக் ம் - மயங்குதல், (இ வ), அடியா - காரணமா , சிரிப்பினை விளக்கும் செயலும் கிளவியும் - சிரிப்பினை யுண்டாக்குஞ் செய்கையுஞ் சொல்லும், நண்ணி நிற்பது - பொருந்தி யிருப்பது, நகை எனும் சுவை - நகையென்று சொல்லப் பட்ட சுவையாம்.

குறிப்பு: ஏ ரரம் - ஈற்றசை. தொல்காப்பியம் முதலாய நூல்களுள் எள்ளல் இளமை பேதைமை மடன் என்று நகைச்சுவையினைப் பாகுபடுத்தி யிருப்ப இவ்வாசிரியர் பிறி தொடுபடாஅன் றன்மதங்கொளல் என்னும் மதம்பற்றி எள் ளல் பகைமை மயக்கம் என்னும் பாகுபாடு கூறிய தெற் றிற்கோ வெனின், இளமை பேதைமை மடன் என்னும்

மூன்றும் ஒருவாறு எள்ளலின் ண் அடங்குதலானும், எள் ளல்போற் பகைமையும் மயக்கமும் நகை யினுக்கு அடியாக நிற்றலானு மென் . கலாவதி நாடகம் இரண்டாமங் ம் இரண்டாம் களத்துள் விகடவசனன், சு சரீரனை இகழ்ந்து,

"யார்க்குமிப் பெரியர் பார்க்கப் பூனை யப்
போலிருந் தாலுஞ் சீலமார் சுகத்தை
நாடுகிற் பதினும் பீடுசால் பூசையைப்
போன்றவ ரென்றே யான்றோ ருரைப்பார்
வினைவலி யானே விமல நற்குண
மனைவியை யிழந்த மாயிருந் துயராற்
பிறனில் விழையா மயங்கி யுழல்பவர்
மறனுர் தொழில்பல மாண்புறச் செய்தவர்
அரைசர்க் குறவென் றுரைசெய் கிற்பவர்
ரம ணிகைய ரேமமன் றறியார்
பூதரத் தினும்பெரும் புந்தி யு டயவர்
மாதரார் பழிச்சுமன் மதனுறு வடிவினர்
இவரை மணந்துறு மேந்திழைக் கெய்துர்
தவறரு மின்ப மன்றியுஞ் சாந்த
மொழியுந் தன்மைய ருத்தமச் செல்வரே"

என்று கூறியது எள்ளலா னிகழ்ந்த நகையாம். நாம ள் சிலம்பிற் பத்தாம் பரலாகிய முத்திராராட்சசம் முதல் அ ம் முதற் களத்திற் சாண கியன் தன் குஞ்சியை விரித்து கையினுல த யுருவிக்கொண்டு,

"நந்தர் தங்குலத் திற்குமா விடஞ்செறி நாக
நந்து கோபச்செந் தீவளர் நற்புகைக் கொடியென்
விந்தை யார்சிகை விரிந்திடல் விழைதர லின்றிப்
புந்தி யற்றுத்த னுயிரினைப் போக்குவோன் யாரே"

என்று கூறியது பகைமையினுலுண்டான நகையின் பால தாம். நாமகள் சிலம்பின் ஏழாம்பரலாகிய சூர்ப்பணகை யென்னும் பிரகசனத்துள், சூர்ப்பணை தனக்குப் பேரழகு வாய்ந்த நாய ன் கிடைப்பானேவென்று சோதிடங் கேட்

ஒரு முனிவன்பாற் செல்ல அவன் இவளைக் கண்டு பயந் தோடிக் கீழே வீழ்ந்தபோழ்து சூர்ப்பணை நகைத்தது மயக்கத்தினடியாப் பிறந்தது. இனிப் பித்தன் கட்குடியன் முதலியோர்க்குக் காரணமின்றித் தோன்றும் நகையும் மயக்கத்தினடியாப் பிறந்ததாம். இந்நகைச் சுவையினை ஆசிய மென்ப வடநூலார். (௪௪)

45. கையெனப் படுவ தறுவகைத் தாமவை
புன்னகை வெளிநகை பெருநகை யிடிநகை
யழுநகை வலிநகை யாமென் றறைப.

நகை எனப்படுவது ஆறு வகைத்து ஆம் - மேற்சூத்திரத்திற் கூறிய நகைச்சுவை ஆறுவகைப்படும்; அவை, புன்னகை, வெளிநகை, பெருநகை, இடிநகை, அழுநகை, வலிநகை, ஆம் - என்னும் பெயருடையனவாம், என்று அறைப - என்று கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: இவையிற்றினை வடநூலார் ஸ்மிதம், ஹஸிதம் விஹஸிதம், அபஹஸிதம் (Abaha it), அபஹஸிதம் (Apahasit) அதிஹஸிதம் என்று கூறுப. இவையிற்றினுக்குதாரணம் கலாவதி முதலான நாடகங்களுள் வந்துழி வந்துழிக் காண்க. (௪௫)

ச ம்

46. புலங்களிற் பற்றறப் பொலிந்தநன் னிலையே
சமநிலைச் சுவையெனச் சாற்ற லாகும்.

புலங்களில் பற்று அற பொலிந்த நன்மை நிலையே ஐம்புலங்களினும் பற்றின்றி விளங்கும் நல்ல நிலைமையினையே, சமநிலை சுவை என - சமநிலைச் சுவையென்று, சாற்றல் ஆகும் - சொல்லலாம்.

குறிப்பு: இதனைச் சாந்தரஸமென்ப வடநூலார். நாமகள் சிலம்பின் எட்டாம் பரலாகிய மானவிஜயம் என்னுமங்கத்தில் கோச்செங்கணாற் சிறைக்கோட்டத்திடப்பட்ட

சேரமான்கணைக்காலிரும்பொறை உல ாழ்க்கை யிற் பற்றற்றவனுய்,

"என்னே யுல ம்! என்னே வாழ் 'கை !
என்னே யரசியல்! என்னே மாந்தர்!
தீமையே நன் மயாத் திரிந்து நின்ற பிந்
நாமநீ ருலகின் ஞாயமு முண்டோ?
நீதியு மறமு மோதியு முணராப்
பேதை மாக் ள் பெருகிய துலகம்"

என்று கூறியது சமநிலைச்சுவை வாய்ந்ததாம். (௬௬)

47. தயைபொறை தயங்கு தன்மைத் தாதலு
மியையுமிச் சுவைக்க ணென்றலும் வழக்காம்.

தயை பொறை தயங்கு தன்மைத்து ஆதலும் - தயையும் பொறுமையும் விளங்குகின்ற தன்மையுடையதாயிருத்தலும், இயையும் இ சுவைக்கண் - இச்சம நிலைச்சுவையின் பாற்படும், என்றலும் வழக்கு ஆம் - என்று கூறுதலும் வழ கின் பாலதாம்.

குறிப்பு: உம் ம இழிவு சிறப்பாம். சுகுணசுகேசர் நாடகத்திற் சுகேசனது வஞ்சனையையும் தீயெ ண்ணத்தையும் நன்குணர்ந்த பின்னர் அவன் வேண்டச் சுகுணன் தயையுடன் பொறுத்து,

இப்பொழுதன்றே முன்னினும் பதின்மடங்கு பிரியமுள்ள நண்பனுயினுய் !

" இருநில மாந்தர்க் கெல்லா
மிறையென மிளிரு மூர்த்தி
பொருவரு வலியெண் ணமற்
பொருதுதன் வலியி ழந்து
பெருமைசால் பரசு ராமன்
பிழைபொறுத் தருள்கென் றேங்கக்
குநிறத் தண்ணன் மிக்க
மயுட னருளி னேன"

என்றுஅருள்செய்தது இச்சூத்திரத்திற்கு ' காட்டாம்.(௬௭)

வெ கு ளி

48. உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யடியாச்
சினமீக் கூர்ந்து தன்னை மறந்து
குறிப்பின் றெழுந்து செய்தலுஞ் சொல்லலும்
வெகுளிச் சுவையென விளம்புதன் மரபே.

உறுப்பு அறை - அவயவங்களைக் குறைத்தலும், குடி கோள் - தாரமுஞ் சுற்றமுங் குடிப்பிறப்பும் முதலாயவற்றுக் கண் கேடுசூழ்தலும், அலை - கோல்கொண்டலைத்தன் முதலாயினவும், கொலை - அறிவு புகழ் முதலியவற்றைக் கொன்றுரைத்தலும், அடியா - காரணமாக, சினம் மீக்கூர்ந்து - கோபம் முதிர்ந்து, தன்னை மறந்து - தன்னிலையை மறந்து, குறிப்பு இன்று - நியதியில்லாமல், எழுந்து , செய்தலும் சொல்லலும் - ஒருவினையினைச் செய்தலும் கடுமொழியினைப் பேசலும், வெகுளி சுவை என விளம்புதல் மரபு - வெகுளிச்சுவையென்று விளம்புதல் வழக்காம்.

குறிப்பு: ஏகாரம் ஈற்றசை. உறுப்பறை: கை கால் குறைத்தலுங் கண் சூலுதலும் முதலாயின. குடிகோள்: பந்துக் ள் நண்பர் ள் மனைவி மக்கள் முதலாயினார்க்குக் கேடுசூழ்தல். அலை: மன்னன் கொடுங்கோலனாய்ப் பிரசைகளை வருத்தல். கொலை: பழிமொழிபிதற்றி ஒருவனது அறிவு புகழ் முதலியவற்றை யிழித்துரைத்தல். சூர்ப்பணகை யென்னும் பிரசனத்தில், இலக்குமணர், சூர்ப்பணகையின் முலை மூக்குகளை அறுத்துவிட, அவள் அது காரணமாகக் கோபத்துடன் முறையிட்டது உறுப்பறையான் வந்தவெகுளியாம். சுகுண சுகேசர் நாடகத்துள், சுகேசன், மல்லிகையின் ற்பினுக்குக் கேடிழைக்கத் தொடங்க அவள்,

"வெவ்வரவின் வாய்ப்பட்ட தமயந்தி தன்னை
மீட்ட வேட
னெவ்வுமவள் கற்பழிக்க வெண்ணக் கொடுசெய்த
வுதவி போலும்

சேரமான்கணை ' ரவிரும்பொறை உல ரழ்க்கையிற் பற்றற்றவனுய்

"என்னே யுலகம்! என்னே வாழ் 'கை !
என்னே யரசியல்! என்னே மாந்தர்!
தீமையே நன்மையாத் திரிந்து நின்ற விந்
நாமநீ ருலகின் ஞாயமு முண்டோ?
நீதியு மறமு மோதியு முணராப்
பேதை மா ' ள் பெருகிய துல ம்"

என்று கூறியது சமநிலைச்சுவை வாய்ந்ததாம். (௩௬)

47. நயைபொறை தயங்கு தன்மைத் தாதலு
மியையுமிச் சுவைக்க ணென்றலும் வழக்காம்.

நயை பொறை தயங்கு தன்மைத்து ஆதலும் - நயையும் பொறுமையும் விள 'குகின்ற தன்மையுடையதாயிருத்தலும், இயையும் இ சுவைக்கண் - இச்சம நிலைச்சுவையின் பாற்படும், என்றலும் வழக்கு ஆம் - என்று கூறுதலும் வழக்கின் பாலதாம்.

குறிப்பு: உம்மை இழிவு சிறப்பாம். சுகுணசுகேசர் நாடகத்திற் சுகேசனது வஞ்சனையையும் தீயவெண்ணத்தையும் நன்குணர்ந்த பின்னர் அவன் வேண்டச் சுகுணன் தய புடன் பொறுத்து,

இப்பொழுதன்றே முன்னினும் பதின்மடங்கு பிரியமுள்ள நண்பனுயினுய் !

" இருநில மாந்தர்க் கெல்லா
மிறையென மிளிரு மூர்த்தி
பொருவரு வலியெண் ணுமற்
பொருதுதன் வலியி ழந்து
பெருமைசால் பரசு ராமன்
பிழைபொறுத் தருள்கென் றேங்கக்
ருநிறத் தண்ணன் மிக்க
கமையுட னருளி னுனே "

என்றுஅருள்செய்தது இச்சூத்திரத்திற்கு ' ரட்டாம்.(௩௭)

வெ ளி

48. உறுப்பறை குடிகோ ளலைகொலை யடியாச்
சினமீக் கூர்ந்து தன்னை மறந்து
குறிப்பின் றெழுந்து செய்தலுஞ் சொல்லலும்
வெகுளிச் சுவையென விளம்புதன் மரபே.

உறுப்பு அறை - அவயவங்களைக் குறைத்தலும், குடி கோ ள் - தாரமுஞ் சுற்றமுங் குடிப்பிறப்பும் முதலாயவற்றுக் கண் கேடுசூழ்தலும், அலை - கோல்கொ ண்டலைத்தல் முதலாயினவும், கொலை - அறிவு புகழ் முதலியவற்றை கொன்றுரைத்தலும், அடியா - காரணமாக, சினம் மீக்கூர்ந்து - கோபம் முதிர்ந்து, தன்னை மறந்து - தன்னிலையை மறந்து, குறிப்பு இன்று - நியதியில்லாமல், எழுந்து , செய்தலும் சொல்லலும் - ஒருவினையினைச் செய்தலும் கடுமொழியினைப் பேசலும், வெகுளி சுவை என விளம்புதல் மரபு - வெகுளிச்சுவையென்று விளம்புதல் வழ ாம்.

குறிப்பு: ஏகாரம் ஈற்றசை. உறுப்பறை: கை கால் குறத்தலுங் கண் சூலுதலும் முதலாயின. குடிகோள்: பந்துக் ள் நண்பர்கள் மனைவி மக்கள் முதலாயினார்க்குக் கேடுசூழ்தல். அலை: மன்னன் கொடுங்கோ லனைய்ப் பிர சகளை வருத்தல். கொலை: பழிமொழிபிதற்றி ஒருவனது அறிவு புகழ் முதலியவற்றை யிழித்துரைத்தல். சூர்ப்பணகை யென்னும் பிரசனத்தில், இலக்குமணர், சூர்ப்பணகையின் முலை மூக்கு ளை அறுத்துவிட, அவள் அதுகாரணமாகக் கோபத்துடன் முறையிட்டது உறுப்பறையான் வந்தவெகுளியாம். சுகுண சுகேசர் நாடகத்துள், சுகேசன், மல்லிகையின் கற்பினுக்குக் கேடிழை த் தொடங்க அவள்,

"வெவ்வரவின் வாய்ப்பட்ட தமயந்தி மின்னாளை
மீட்ட வேட
னெவ்வுமவள் கற்பரணை யழிக் வெண கொடுசெய்த
வுதவி போலும்

வெளவுதொழிற் றிருடனினின் றெனைமீட்ட நின்செயலும் வஞ்சனேநீ
வெவ்விதத்து மத்திருடன் றன்னினுமா கொடியனென வியம்ப லாமே"

என்று சினந்துரையாடியதும், நண்பனாகிய தனக்கு ' கேடு சூழ்ந்ததை யுணர்ந்த சுகுணன் வெகுண்டு, "அடே பாதகா! ஏ! துரோகி! நெருக்கலே!" என்று சுகேசன்மீது வாளையோச் சியதும், குடிகேடானினடியாப் பிறந்த வெகுளியாம். கலாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் மூன்றாங்களத்துள், கலாவதி, மனோமோகினி தனக்குக் கேடிழைக்கத் துணிந்ததைச் சிதா நந்தன்பாற் கூறியவளவில் அவன் வெகுண்டு,

"தாதவிழ் மாமலர் தாம்புனை வாசக்
கோதை நலஞ்செறி கோமள வல்லீ!
மூதைய வன்மனொ மோகினி நாமப்
பாதகி சென்னி பறந்திடு மின்னே"

என்று கூறியதுங் குடிகேடாள் அடியாப் பிறந்ததாம். ரூபாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் மூன்றாங்களத்துள் நயவசநர் என்பார், சூரசேநவர்மன் வழுதிமகனாகிய சுந்தராநந்தனைக் கொன்றுவிட்டதாகக் கூறியவளவில் மூன்றாங் கனவான் வெகுண்டு "அப்படியா செய்தான்? இனிமேல் ஒருநிமிஷமாவது தாமதியேன்! இதோ! பாருங்கள்! அந்தப் பாதகனை நான் கொன்று விடுகின்றேன்! உங்கள் பேச்சையினிக் கேட்கவே மாட்டேன்! இந்தச் சூரசேநவர்மனைத் தொலைத்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பேன்" என்றுரைத் தெழுந்தது அலையானெழுந்த வெகுளியாம். கலாவதி நாடகம் நான்காமங்கம் நான்காங்களத்துட் சுகசரீரன்,

"பாண்டிநாட்டாரெலாம் பரமதுட்டர்கள்"

என்று சிதாநந்தனைக் குறிப்பாயிகழ்ந்த வளவிற் சிதாநந்தன் சினந்து "என்சொன்னாய்? தீயோய்! எம்மையின்னார் இந்தகைய ரென்று அறிகிலாது இவ்வாறு தூஷித்த வுன்றன் சிரத்தை வீரபத்திரக் கடவுள் சிவபெருமானைப் பழித்த தக்கன் றலையைக் கொய்தாங்கு கொய்கின்றேன்! பார்!" என்று

வாளோச்சி, அவன்மீது பாய்ந்தது கொலையா னெழுந்த வெகுளியாம். (௩அ)

வியப்பு

49. புதுமை பெருமை சிறுமை யாக்க
மென்ற வின்னன காரண மாக
வெதிர்பா ராச்செய லெய்திய போது
முயற்சி யின்றி முன்னிய தன்றொழின்
முற்றிய போதும் விரும்பு மதற்குமேன்
மிகவுமெய் துழியுங் கருவிக ளுறுவான்
முயலுழிப் பயனே முடிந்திடு போது
நிகழுஞ் சுவையினை நீள்வியப் பென்ப.

புதுமை - புதிதாகக் கண்டனவும், பெருமை - மிகப பெரியவாயினவும், சிறுமை - இறப்பச் சிறியனவும், ஆக்கம் - ஒன்று ஒன்றாய்த் திரிந்தனவும், என்ற இன்னன காரணம் ஆக - என்று கூறப்பட்ட இவை ரணமாக, எதிர் பாரா செயல் எய்திய போதும் - தான் எதிர்பாராத செய்கை யொன்று நடந்தேறியபொழுதும், முயற்சி இன்றி - முயற்சி யில்லாமல், முன்னிய தன் தொழில்-தான் நினைத்தகாரியம், முற்றிய போதும் - முடிந்தபொழுதும், விரும்பும் அதற்கு மேல் மி வும் எய்துழியும் - தான் விரும்பியதற்கு அதி மாகக்கிடைத்தபொழுதும், கருவிகள் உறுவான் முயலுழி- உபகரணங்களைப் பெறும்பொருட்டு முயற்சி செய்யும் பொழுது, பயனே முடிந்திடு போதும் - நினைத்ததொழிலின் பிரயோசனமே சித்தித்தவிடத்தும், நிகழும் சுவையினை நீள்வியப்பு என்ப - உண்டாகுஞ் சுவையினை நீண்டவியப்புச் சுவையென்று கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: புதுமை பெருமை சிறுமை ஆக்கம் இவை யிற்றினடிபாக வியப்புண்டாவது யாவர்க்குந்தெரிந்த தாத லின் உதாரணங்கூறிற்றிலம். கலாவதி நாடகம் இரண்டா மங்கம் மூன்றுங்களத்துட் கலாவதியின் கையினின்று கீழே

விழுந்திருந்த சித்திரத்தைப்பார்த்த சிதாநந்தன், அது தன்னு டைய உருவம்பொறித்த படமென்பதைக் கண்டபோழ்து,

"இப்படித்திரும்பி யிப்படம் யாரதென்
றற்று நீதான் சற்றே பார்த்தி"

என்று சத்தியப்பிரியனை நோக்கிக் கூறியது எதிர்பாராச் செய லெய்தியதனானுண்டான வியப்பாம். கலாவதி நாடகம் நான் ரமங்கம் முதற்களத்தில், சிதாநந்தனைப் பெறவேண்டு மென்ற விருப்பமாத்திரையிற் கொண்ட கலாவதி தற்செய லாய் நந்தவனம்வர, ஆண்டுத் தாயினும் சிதாநந்தனை நோக்கி, "யான் படத்திற் பார்த்தவண்ணமே காணப்படுகின்றனனே! இஃதென்னை யாச்சரியம்!" என்று வியந்தது முயற்சியின்றி முன்னிய தன்றெழின் முற்றியதனா லுண்டான வியப்பாம். கலாவதி நாடகத்தில், சயதுங்கன் சிதாநந்தனைச் சாதாரண மான வீரன் என்றே மதித்துத் தன்புதல்வி கலாவதியைக் கொடுக்க ஒருப்பட்டபோழ்து, அவன் பாண்டி நாட்டிறை வன் புதல்வன் என்றும் புலப்பட்டபோழ்து அவனடைந்த வியப்பு, விரும்பு மதற்குமேன் மிகவு மெய்துழி விளைந்தது. சூர்ப்பணகை யென்னும் பிரகசனத்தில், சூர்ப்பணகை தனக் குச் சிறந்த நாயகன் கிடைப்பனோவென்று ஜோதிடங் கேட்ப வொருமுனிவன்பாற் செல்லுழி ஆண்டுப் பன்னசாலையில் இராமபிரானையே கண்டபோழ்து அவள் அடைந்த வியப்பு, கருவி ஒருறுவான் முயலுழிப் பயனை முடிந்ததனா லுண்டா யது. (௩௯)

இழிப்பு

50. மூப்பே பிணியே வருந்த மடியா
வெறுப்பினை விளைக்கும் வீண்செயன் மொழிகளை
வழங்கிக் காட்டுஞ் சுவையிழிப் பாகும்.

மூப்பே - மூப்பும், பிணியே - பிணியும், வருத்தம் - வருத்தமும், அடியா - காரணமாக, வெறுப்பினை விளைக்கும் வீண் செயல் மொழிகளை - வெறுப்பினையுண்டாக்கும் பய

னற்ற செயல்களையும் மொழி-ளையும், வழங்கி ரட்டும் சுவை இழிப்பு ஆகும்-எடுத்துரை குஞ் சு வ இழிப்பாகும்.

குறிப்பு: இழிப்பு எனினும் இளிவரல் எனினும் ஒக்கும். முயற்சியும் மென்மையும் வருத்தத்தினு ளட குமாத லின், மென்மை யென்பதனையுந் தொல்காப்பியனார் தனியே ெ ாண்டதற் கிணங் நம்மாசிரியர் கூறாது விடுத்தனர். நாம கள் சிலம்பின் ஐந்தாம்பாலாகிய தசரதன் தவறு என்னும் அ த்தினுள், சலபோசனர்.

"பற் மூன்றா ண் ணிரண்டும் பஞ்சடைய மெய்ந்நடு கிச்
சொற்குழறா மூப்பிற் றுயர்நரகும் வேறாளதோ?"

என்றாகூறியது மூப்பினடியாப்பிறந்த இளிவரலாம். மணி மேகலையில் மணிமே லாதெய்வம் வந்து தோன்றிய காதை யில் சுதமதியென்பாள் உதயகுமரனுக்குத்தான் மணிமேகலை யுடன் உவவனஞ்சார்ந்த ாரணமுரைப்புழித் தன்பிதாவின் வயிற்றினை ஆவொன்று பாய்ந்து கிழித்ததைக் கூறுங்கால்,

"ஒருநாட் புனிற்றாப் பாய்ந்த வயிற்றுப் புண்ணினன்
கணவிரி மாலை கை ொண் டென்ன
நிணநீடு பெருங்குடர் கைய த் தேந்தி"

என்றாகூறியதன் ட் பிணியினடியாப்போந்த இழிப்புச்சுவை கிடத்தலை யுணர்க. தசரதன் தவறு என்னு மந் த்தில் தச ரதன் சுரோசனனைக் கொன்றதற்காக வருந்தி,

"நாடு வேண்டேன் நகர்வேண்டே
னண்ணு மாடந் தான்வேண்டே
றேடற் கரிய பொருள்வேண்டேன்
சி பிகை முதலா யினவேண்டே
ளுடு மினிய வழகுடைய
நங்கைமாரின் பமும்வே டேன்
வீடு மற்றும் விழைவதொன்றும்
வேண்டேன் வேண்டேன் வேண்டேனால்"

என்றா வெறுத்து கூறியது வருத்தத்தி னடியா வுதித்த இளிவரலின் பாலதாம். (சo)

அவலம்

51. இளிவிழ வசைவு வறுமை யடியாத்
துக்கமுந் துன்பமுந் தோன்றிய காலை
மிக்கநீ ருகுத்தலும் விம்மலு மேங்கலு
மரற்றலு மழுதலு மயர்ந்து வீழலு
மவலச் சுவையென் றறைந்தனர் புலவர்.

இளிவு இழவு அசைவு வறுமை அடியா - இளிவு முதலாகிய நான்கினடியாகவும், துக்கமும் - துயரமும், துன்பமும் - வருத்தமும், தோன்றிய காலை - உண்டாய விடத்து, மிக் நீர் உகுத்தலும் - மிகுதியுங் கண்ணீர் விடுத்தலும், விம்மலும் ஏங் லும் - விம்முதலும் ஏங்குதலும், அரற்றலும் - புலம்புதலும், அழுதலும் , அயர்ந்து-மயங்கி, வீழலும் - தரைமிசை வீழ்தலும், புலவர் அவலம் சுவை என்று அறைந் தனர் - அறிவுடையோர் அவலச் சுவையாமென்று கூறினர் கள்.

குறிப்பு: இளிவென்பது பிறரான் இகழப்பட்டு எளியனுதல். இழவு என்பது தந்தையுந் தாயுமுதலாகிய சுற்றத் தாரையும் இன்பம் பயக்கும் நுகர்ச்சி முதலாயவற்றையும் இழத்தல். அசைவென்பது பண்டை நிலைமை கெட்டு வேறொருவனுகி வருந்துதல். வறுமையென்பது போகந் துய்க்கப்பெறுத பற்றுள்ளம். அவலச்சுவையினை அழுகை யென்றுங்கூறுப. அழுகைக் ண்ணீர்போல உவகைக்கண் ணீர் வீழ்தலுமுண்டு. அதற்கும் இதற்கும் வேறுபாடு வருஞ் சூத்திரத்திற் காண்க. தசரதன் தவறு என்னு மங்கத் தில் சுரோசனன், தன்னைச் சப்தவேதியா னெய்த தசரதனை நோக்கி,

"உண்ண மனிலை கோடா துகைம் பொறுநீக்கிக்
தண் மயுட ஞெநுந் தகைமை யிதுவேயோ?"

என்று இழ்ந்தது இளிவினடியாப் பிறந்த அவலமாம். தசரதன் தவறு என்னு மங்கத்தில், மகனுகிய சுரோசனனிறப் பத் தாய் சுசீலையென்பாள் ஆற்ருது,

"முன்னு ளுளுற்று முதுமா தவத்தின்
முளையா யுதித்த திரே
மின்னு திடித்தோர் கருமேக மூடி
விணையேமி னின்று ளொளியை
யன்னோ பிரித்த வதிமாய மென்கொ
லறியாம லிங்ஙு னிருளிற்
றொ ன்னே யிறப்ப விதயத்தி னம்பு
குறிவைத்து விட்ட பரிசோ?"

என்று புலம்பியதும், கலாவதி நாடகத்துட் சிதாநந்தன் இறந்தானென்று லாவதி சிறிது மாற்றாது,

"பெண்ணுப் பிறப்பா ளுடவரும்
பெரிது விரும்பும் பேரழகு
நண்ணு மெனது பெருமானே
நவையில் பாண்டி குலதில ா
மண்ணும் விண்ணு மொருங்காளு
மன்னே யருமை மணாளவென்றன்
ண்ணே யனைய காதலனே
கையற் றயர்ந்தேன் ா ணுதியோ!"

என்று புலம்பி நந்ததும் இழவினடியாவுதித்த அவலமாம். இவ்வவலச்சுவையினைப் பாவலர் விருந்து முதனுளின் ண் இருக்கும் கையறுநிலையிற் பெரிது ாணலாம். கலாவதி நாட த்திற் சயதுங்கசோழன் றன்னிலை தவறி மநோமோகினி யென்னும் மாயக் ணிகையின் வலையிற்சிக்குண்டு தவித்தலை யோர்ந்த அவன் ம ள் கலாவதி கையற்று,

"ஆகம் பலமருவு மன்பில் பொதுமாதர்
மோகம் பிடித்தெந்தை மூதறி வெலாமிழந்தா
ரே ம்பத் தெம்மானே யென்னைவந்து காவாயோ?"

என்று இரா கியது அசைவின் காரணமாவுண்டான அவலமாம். கலாவதி நாடகத்தில், கலாவதி யிறந்தாளென்று நினைத்த சிதாநந்தன்,

"பாட ச் சிறடிப் பாவை யேமணிச்
சூடக ை யிஞய் சுகுணா நாரிநா
மூடியுங் கூடியு முற்ற வின்பெலா
நாட மாயின நங்கை நாயகி!"

என்று அழுதிரங்கியது வறுமையடியாகத் தோன்றிய அவல மாம். சியினை மரு ப்பெருது வருந்திய இந்திரன்,

"போர்த்திடு ரலையிற் புலோ மசைப்பெய
ரேந்திழை ரமனோ யெரியின் றப்பிஞற்
ரந்திய வுளத்தினன் கனலும் யாக்கைய
ஞெய்ந்தனன் றட்பமே ஞளம்வைத் தேகினன்,"
(கந். பு. குமா. 33)

எ ற வியும் அதுவாம். (ச)

52. பொருந்துறு மாசை புகுந்துள தாதலிற்
பிரிந்துறை யின்பச் சோகம்வே றுகு
மவலச் சுவையி னடைந்தசோ கத்தின்.

பொருந்து உறும் ஆசை - இதயத்தின்கண் எக் ாலத்தும் தங்கப்பெற்ற ஆசை, புகுந்து உளது ஆதலில் - பொருந்திய ாரணத்தால், பிரிந்து உறை இன்பம் சோகம் - விப்பிரலம்ப சி ாரமென்னும் பிரிந்துறையின்பத்திலுண்டாகும் சோ மானது, அவலம் சுவையின் அடைந்த சோகத்தின் - அழுகை ச் சுவையிஞலுண்டான சோகத்தினின்றும், வேறு ஆகும் - வேறுபாடுற்றதாகும்.

குறிப்பு: உழுவலன்பு, மானம், பிரவாசம், சோகமென்னும் பிரிந்துறையின்பப்பகுதி நான்கனுள்ளுஞ் துயர்சிறிது ாணப்படுமாதலின் அந்நான்கினு கும் அவலத்தின் பாலதாய சோ த்திஞக்கு முண்டாம் வேற்றுமையினை யாசிரியர் இச்சூத்திரத்தாற் றெரித்தார். கலாவதி நாடகத்தில் வாசந்தி பாடிய

"ஞாலமி சைத்தமியேன்
சிலமிலா மதவே
னாலிட ரார்தலெமான்
பானுரை பைங்கிளியே!"

என்ற செய்யுளின்கட் போந்த பிரிந்துறையின்பச் சோ த்தி னுக்கும், தசரதன் தவறு என்னு மங்கத்தினிற் புதல்வனிறப் பத் தாயாகிய சுசீலே புலம்பிய,

"செய்யாய் நயுன் னுளமதனிற்
சிந்தித் திருந்த தென்னைகொலோ
வையா வென்னக் கூயினையோ
வம்மா வென்ன விளித்தனையோ
பொய்யா மிந்தப் புவியதனிற்
பொருந்தி வாழப் பொறுக்ககிலே
னையோ வினிமே னுயிர்தரியே
னரசே யரசே யரசேயோ!"

என்ற இரங்கலின்கட் போந்த அவலத்தின் பாலதாய சோக த்தினுக்கும் உற்ற வேற்றுமையினை யோர்ந்து அறிக. இன் னும் விரிப்பிற் பெருகும். (௫௨)

அச்சம்

53. அணங்கே விலங்கே கள்வர்தம் மிறையே
யாதிய காரண மாகத் தம்முடை
யுயிர்க்கும் பொருட்கு முலப்பின் றேதம்
வருங்கொ லென்று பயந்து நடுங்கி
மாழ்க லச்சமா வகுத்தனர் வல்லோர்.

அணங்கே - தெய்வமும், விலங்கே - மிருகங்களும், கள் வர் - கள்வரும், தம் இறையே - தமக்கு இறைவராயினும் ஆதியா - காரணமாக, தம்முடை உயிர்க்கும் - தமது உயிரி னுக்கும், பொருட்கும் - பொருளினுக்கும், உலப்பு இன்று ஏதம் வருங்கொல் என்று - தவறுதலின்றித் துன்பம் உண் டாகுமென்று, பயந்து நடுங்கி - மனத்திற் பயந்து உடல் நடு

கி, மாழ்கல் - கலங்குதலே, வல்லோர் - அறிவான்மிக்கோர், அச்சமா வகுத்தனர் - அச்சச்சுவை யெனக்கூறினர்.

குறிப்பு: பயானகம் என்பதும் இஃதே. அணங்கென்பன பேயும் பூதமும் பாம்பும் ஈருகிய பதினெண்கணனும் நிரயப்பாலரும் பிறரும் அணங்குதற் றொழிலராகிய சவந்தின்பெண்டிர் இடாகினி மோகினி முதலாயினரும் உருமிசைத் தொட த்தனவு மெனப்படும். பாம்பினை நாகசாதியின் ட் கொண்டு அணங்கின்பாற் படுத்தாது பிற ாலத்தார் விலங்கின்பாற்படுத்துமுரைப்பர். எனினு மஃதிழுக் ன்று. விலங் ெ ன்பன அரிமா கொடுவரி யாதிய அஞ்சத்தக் ன. கள்வர் என்பார் தீத்தொழில் புரிவார். இறைஎனப் படுவார் தந்தையரும் ஆசிரியரும் அரசரும் முதலாயினர், ரூபாவதி ாடகம் இரண்டாமங்கம் முதற்களத்தில், ரூபா தி சுந்தரா நந்தனை நினைந்து கண்ணீர்வடிப்ப அதைக்கண்ணுற்ற நக மாலை யென்னுந் தோழி அம்புஜாட்சி யென்னும் மற்றொரு தோழி ய நோக்கி "அம்புஜாட்சி! இந்தச் சோலையிலே ஒரு வனதேவதை யுண்டென்று சொல்ல கேட்டிருக்கிறோமே! எங்கே அதுதான் ஒருவேளை யிவள் தனியாயிருக்கும்போது வந்து பயமுறுத்திவிட்டுப் போயிற்றோ? என்னவோ!" என்று கூறியது அணங்கினுலுண்டான அச்சத்தின்பாலதாம். மணிமேகலைச் சக்கரவாள கோட்ட முரைத்த ாதை பிற் சார் கலனென்பான் சுடுகாட்டுக் கோட்டத்தின் வழியாவரா ஆண்டுப்,

"பண்புகொள் யாக்கையின் வெண்பலி யரங் ந்து
மண்கணை முழவ மாக வாங்கோர்
கருந்தலே வாங்கிக் ை யகத் ேதந்தி
யிரும்பே ருவகையி னெழுந்தோர் பேய்மகள்
புயலோ குழலோ கயலோ கண்ணே
குமிழோ மூ கோ விதழோ கவிரோ
பல்லோ முத்தோ வென்னு திர ாது
கண்டொட் டுண்டு கவையடி பெயர்த்துத்
தண்டா ளிப்பி ளுடு கூத்துக்

கண்டனன் வெரீஇக் கடுநவை யெய்தி
விண்டோர் திசையின் விளித்தனன் பெயர்ந்தீ
ெ ம்மனை காணு யீமச் சுடலையின்
வெம்முது பேய்க்கென் னுயிர்கொடுத் தேனென" த்

தன் தாயெதிர் வீழ்ந் துயிர்துறந்தது அணங்கின் ரரணமா வுதித்த அச்சத்தின்பாலதாம். தசரதன் தவறு என்னும் அங் த்தில் தசரதனுடன் வேட்டைக்குச் சென்ற ஏமநாதன் என்பான், காட்டிலுள்ள புலி கரடிகளி னெலியினைக் ே ட் டுப் பயந்து "போதும் போதும் மகாராஜா! என்ன செய்து விட்டீர்கள்! எனக்குப் பயமாயிருக்கின்றதே! புலி ரடி வசிக் குங் கொடுங்காட்டில் என்னை கூட்டிக்ெ ா டு வந்துவிட் டீர்களே! நானென்ன செய்வேன்?" என்று தசரதனை நோக் கிக் குழறியது விலங்கின்காரணமா வுண்டான அச்சத்தின் பாற்படும். ரூபாவதி நாடகம் மூன்றுமங்கம் முதற் ளத்திற் சூரசேநவர்மன், வித்தியாசாகரப் புலவரை நோ கி, "ஏ! புல வரே! என்ன மடமடவென்று உம்பாட்டிற்கு அடித்துக் கொ ்ரடு போகிறீரே!" என்று கூறிய மொழிகளைக் கேட்ட வுடன் புலவர் நடுநடுங்கி வாய்குழறி "என்ன! மகாராஜா அவர்கள் உத்தரவு தெரியவில்லையே! எமது பாட்டிற்கா எம்மை அடிக்கிறதா? தெரியாது வந்துவிட்டேன்! மகாரா ரவே! மன்னிக்கவேண்டும்! மன்னிக்க வேண்டும்" என்று இரங்கியது இறையினுலுண்டான அச்சத்தின்பாலதாம். மேற்குறித்த ஒன்பான் சுவையினுக்குந் தொல்காப்பியம் முத லான இலக்கண நூல்களிற் ெ ரடுத்துள உதாரணங்களைக் கொடுத்தால் அவ்வுதாரணங்களுக்கும் உ ரயெழுதவேண்டி வருமாதலானும் அன்னணஞ் செய்தால் உரைமிகப் பெருகு வதனெடு வேண்டா கூறலின்பாற் படுமாதலானும், அவ்வுதா ரணங்களினும் பல்வகை யினுந் தெளிவுற்று விளங்கு முதார ணங்கள் பிற் ாலத்துத் தோன்றிய பற்பல நாட ங்களினும் பொதுளி யிருத்தலானும், நாடகவியற் சூத்திரங்கட்கு நாட கங்களினின்றுமே யுதாரண கொடுத்தல் சிறப்பாமாதலா னும், இன்னணம் பல நாடகங்களி னின்றுமே பெரும்பானு முதாரணங்க ளெடுத்துரைத்தாம். (௬௫)

நிலை நுத்

54. டக நூலு ணலம்பெறக் காட்டுஞ்
செய்திறத் தானுஞ் சொற்றிறத் தானுந்
தூண்டப் படூஉந் தொடர்பின் றிண்மையாற்
றமவே போல நுகர்ச்சி நிலையிற்
போந்து காணுநர்க் கின்பம் புகட்டி
நிற்றலாற் சுவையை நிலைக்கருத் தென்ப.

நாடகம் நூலுள் நலம் பெற காட்டும் - நன்மை பொருந்தக் காட்டும், செய் திறத்தானும் - ஒரு வினையி னைச் செய்து முடிக்குஞ் சக்தியினாலும், சொல் திறத்தா னும் - சொல்லின் வன்மையானும், தூண்ட படூஉம் - மனத் தின்கண் எழுப்பப்படும், தொடர்பின் திண்மையால் - சம் பந்தத்தின் பலத்தால், தமவே போல - அவை தம்முடையன வேயென்று சொல்லும்படி, நுகர்ச்சி நிலையில் போந்து-அநு பவ நிலையின்கண் ஈடுபட்டு, காணுநர்க்கு இன்பம் புகட்டி - பார்ப்பவர்கட்கு இன்பத்தினை யளித்து, நிற்றலால் - நிற்கு காரணத்தால், சுவையினை நிலைக்கருத்து என்ப - சுவையினை நிலைக்கருத்தென்று சொல்லுவார்கள்.

குறிப்பு: படூஉம்: இன்னிசையளபெடை; ஈண்டுச்செய் யுளிசை நிறைக்குமாறுமுணர் . காணுநர்: Audience. நிலைக் கருத்தினை ஸ்தாயிபாவமென்பர் வடநூலார். நிலைக்கருத்தின் காரணத் த விபாவமெனவும், துணைக்கருவிகளினைச் சஞ் சாரிபாவமென்று கூறுப. அன்றியும் இவை ளாலே யுண் டாகி இச்சுவை ளை வெளிப்படுத்தி நிற்குஞ் சில பாவங்க ளைச் சாத்துவிகபாவமென்று கூறுப.

விபாவம்: வடிவம், யௌவநம், யௌவநத்திலுண்டா கிய ஹாவபாவங்கள், சிலம்பு முதலிய ஆபரண மணிதல் தென்றல், சந்திரன் முதலியனவாம்.

அநுபாவம்: கண்ணோக்கம், மயிர்க்கூச்செறிதல், புருவம் வளைத்தல், முதலியன.

வியபிசாரிபாவம் : (1) வெறுப்பு, ( ) பலக்குறைவு, ( ) ெ டுதியின் வா வ யூகித்தல், (4) பிறர்தம் மேன்மையைப் பொறுமை, (5) மது முதலியவற்றை உண்டலால் உளதாம் மயக் ம், ( ) கலவி முதலியவற்றுலுண்டாஞ் சோர்வு, (7) செய்ய வேண்டுந் தொழில்களில் முயற்சியின் ம (8) பலக்குறைவாலுண்டாம் வணக் ம், (9) இஷ்டங் கிடையா மையாலுண்டாங்கருதுதல், (10) பயம் முதலியவற்றுலுண் டாம் மதிமய கம், (11) முன்னநுபவித்ததை நினைத்தல், (12) இஷ்டபூர்த்தி முதலியவற்றுலுளதாம் மகிழ்ச்சி, (13) மன குவிவு, (14) ஆசை முதலியவற்றுனேற்படும் நிலை யின்மை, (15) நாயகன் வரவு முதலியவற்றுலுண்டாம் மதி விளக்கம், (16) இஷ்டம், இஷ்டக் குறைவு இவ்விரண்டிஞு லுண்டாம் மனத்தின் பரபரப்பு, (17) இஷ்டம், அநிஷ்டங் களில் இவ்விதம் செய்யவேண்டுமென்ற அறிவின்மை, (18) பலம் முதலியவற்றுல் பிறரை அவமானப்படுத்தித் தான் மேன்மையாக இருத்தல், (19) உபாயந் தோன்றுமையா லுண்டாம் மனமுறிவு, (20) காலவிளம்பநத்தைப் பொறுமை, (21) யாதுந் தோன்றுமை, (22) து முதலியவற்றுலேற் படும் ஆவேசம், (23) அதிநித்திரை, (24) விழித்தல், (25) குற்றமுள்ளவர் ளிடங் குரூரமான செய்கை, (26) ஸந் தோஷ முதலியவை ளை மறைத்தல், (27) குற்றத்தைக் கண்டு மிகக் கோபித்தல், (28) உண்மையைத் தெரிந்து பொருளைத் தீர்மானித்தல், (29) அவமான முதலியவற்றுலுண்டாம் மனவருத்தம், (30) அஃறிணையினும் உயர்திணையினும் ஒரே விதமான எண்ணங் ே ரடல், (31) உயிர் நீங்குவதற்குச் செய்யுந்தொழில், (32) காரணமின்றி நேரிடுகின்ற பயத்தா லுளதாம் மனக்கலக்கம், (33) ஐயத்திஞற் பலவிதமூகித்தல் என முப்பத்து மூன்று பிரிவினதாம்.

ஈண்டுக் கூறிய விபாவ அநுபாவ வியபிசாரிபாவங்களா லுண்டாம் மனச் செய்கை சுவை அல்லது ரஸமென்பர். இவை (1) ஸம்போக விஷயமான விருப்பம், (2) விகார வடி வத்தைக் காண்பது முதலியவற்றுலுண்டாம் மனோவிகாரம், (3) இஷ்டஜனப் பிரிவாற்றுமையாலுண்டாம் மனவெப்பம்,

(4) சத்துருவினற் செய்யப்படுங் குற்றத்தினுலேற்படும் மன வெப்பம், (5) மேன்மையான காரியங்களி லுறுதியான முயற்சி, (6) குரூரமானவை ளைப் பார்ப்பது முதலியவற்று லாம் கெடுதியினுகித்தல், (7) குற்றமான பொருள்களைப் பார்த்தன் முதலியவற்றுலுண்டாம் மனக்குவிவு, (8) முன் காணுத பொருள்களைக் கண்டதனுலுண்டா மனப்பெரு ´கு, (9) வைராக்கியத்தினற் சித்தம் விகாரமடையாமலிருத்தல் என்றென்பது வகைப்படும். இவற்றை முறையே சிருங்கா ரம், ஹாஸ்யம், கருணு, ரௌத்திரம், வீரம், பயாந ம், பீபத்ஸம், அற்புதம், சாந்தம் என்று கூறுப. இவை வட நூலார் கூறும் முறை.

அநுபாவத்தினையுஞ் சாத்துவி பாவத்தினையும் முறை யே மெய்ப்பா டென்றும் விறல் என்றுந் தமிழ் நூலார் கூறுப. இவையிற்றினிலக்கணங்களை நடிப்பியல்பின்கட் பர ´ கக் ாண்க. எனவே, விபாவங் ளாற் ரேன்றி, அநுபாவங் ளால் வெளிப்பட்டுச் சஞ்சாரிபாவங்களாற் புஷ்டியடைந்து நிற்கும் ஸ்தாயிபாவம் சுவை யென்னப்படும். (சச)

ை த்துணை

55. உவகைச் சுவையினுக் குறுதுணை மகிழ்ச்சி
பெருமிதச் சுவைக்குப் பேசுஞ் செற்றஞ்
சமநிலைச் சுவைக்குச் சாற்றும் வெறுப்பு
மற்றைய வற்றை மதித்தனர் கொளலே.

உவகை சுவையினுக்கு , உறு துணை - பொருந்திய சுவைத்துணையாவது, மகிழ்ச்சி - களிப்பாம்; பெருமிதம் சுவைக்கு - வீரச்சுவையினுக்கு, பேசும் செற்றம் - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற சினகோபமாம்; சமநிலை சுவைக்கு - சாந்தரஸத்தினுக்கு, சாற்றும் வெறுப்பு - தக்கதென்று சொல்லப்படுகின்ற வெறுப்பாம்; மற்றையவற்றை - ஏனைய சுவைகட்கு, மதித்தனர் - ஆராய்ந்து, கொளல் - எளிதிற் கண்டுகொள்க.

குறிப்பு: ஏனைய சுவைத்துணைகளே யாராய்வார் எளி திற் ண்டறியலாமாதலின் இன்னணங்கூறி விடுத்தார். கொளல் என்னுந்தொழிற்பெயர் ஈண்டு விய 'கோட்பொருட் டாதலறி . (சரு)

56. சுவையை மேன்மே லோங்கச் செய்யுந
வவிநயச் சால்பு மமைந்த களங்களுங்
காலமு மென்னக் கட்டுரைத் தனரே.

சுவையை - சுவ வயினை, மேல் மேல் ஓங்க செய்யும் - மேன்மேலும் ஓங்குமாறு செய்பவைகள், அவிநயம் சால்பும் - அவிநயப் பெரு மயும், அமைந்த ளங் ளும் - காட்சி நலஞ்சான்ற ளங்களும், (அமைந்த) காலமும் - பொருந்திய காலமும், என்ன கட்டுரைத்தனர் - ஆம் என்று புலவர்கள் நிச்சயமாகக் கூறினார்கள்.

குறிப்பு: அவிநயச்சால்பும் ாலங்களங் ளினமைவும் இனிது பொருந்தாவிடிற் சு வ ஓங்கிவிளங்கா தென்ப தித னுனே பெறப்பட்டது. (சசு)

57. இண்டைச் சுவைசில விணைந்து மியலும்.

ஈண்டை சுவை சில இணைந்தும் இயலும் - ஈண்டு கூறப்பட்ட சுவைகளுட் சில சேர்ந்து மோரிடத்தில் நட கும்.

குறிப்பு: சில விடங்களிற் பெருமிதமும் வெகுளியு மிணைந்தும், வியப்பும் அச்சமுஞ் சேர்ந்தும், அவலமும் அச்சமுமிணைந்தும், உவகையும் நகையுமிணைந்தும் வருமென்ற றிக. இவ்வாறே இவைபோல்வன பிறவுமெனக் கொள்க. உதாரணங்கள் வந்துழிவந்துழிக் ாண்க. (ருஎ)

இரதி

58. இரதி யென்ப தன்பென லாகுங்
கடவுளர் குரவ ரிடமாத் தோன்றிற்
பத்தியா மிளமகார் பால்வெளிப் படினது
வாற்சலிய மென்ப வறிஞ ராதிய
ரிடமாக் காணி னிரக்க மெனப்படும்.

இரதி என்பது - இரதியென்று சொல்லப்படுவதனை, அன்பு எனல் ஆகும் - அன்பென்று சொல்லலாம்; (அது), கடவுளர் குரவர் இடமா தோன்றில் - தேவர்களையும் ஐங் குரவர்களையும் கண்டபோழ்துண்டாயின், பத்தியாம - பக்தியென்று சொல்லப்படும்; இளமை மகார்பால் வெளிப் படின் - இளமைத்தன்மை வாய்ந்த குழந்தைகளைக் கண்ட போழ்து உண்டாயின், அது வாற்சலியம் என்ப - அதனை வாற்சலிய மென்று கூறுவார்கள்; வறிஞர் ஆதியர் இட மா ஊணின் - தரித்திரர் முதலாயினோர் களைக் கண்டபொழு துண்டாயின், இரக்கம் எனப்படும் - இரக்கமென்று சொல் லப்படும்.

குறிப்பு:—ஐம் குரவர்: "அரச னுவாத்தியான் றாய் தந்தை தம்முன்". தசரதன்தவறு என்னுமங்கத்தில், சுரோசனன், தனது தாய்தந்தை தடுப்பவுங்கேளாது ஈசனைப்பாடியது பத்தியானெழுந்ததாம். சலபோசனருஞ் சுசீலையும் தமது புதல்வனாகிய சுரோசனனை நீர்கொண்டுவரப் போகவேண்டா மென்று தடுத்துரைத்தது அவன்பா லுண்டான வாற்சலிய மாம். புதல்வனையிழந்த சலபோசனரையுஞ் சுசீலையையுங் ண்ட தசரதன் அவர்கள்பாற் கொண்ட அன்பு இரக்கத் தின் பாலதாம். (சஅ)

சுவப்பகுபாடு

59. உவகையு மவலமு மோங்கிய மென்சுவை
வெகுளியு மிழிப்பும் விளைந்த வன்சுவை
நகைசமம் வியப்பு மென்சுவைப் பால
பெருமித மச்சம் வன்சுவைப் பால.

உவகையும் அவலமும் ஓங்கிய மென்மை சுவை - உவகை அவலம் என்னுமிரண்டு சுவையும் மிகுதியும் மென் மையான சுவையாம்; வெகுளியும் இழிப்பும் விளைந்தவன்மை சுவை - வெகுளியும் இழிப்பும் மிகுதியும் வன்மையான சுவையாம்; நகை சமம் வியப்பு - நகை சமநிலை வியப்பு என்னும் மூன்றும், மென்மை சுவை பால - மென்மையான

சு வயுட்சேர் ் ப்படுவன ாம்; பெருமிதம் அச்சம் - பெரு மிதமும் அச்சமும், வன்மை சு வ பால - வியசு யு ளட ் குவனவாம்.

குறிப்பு: உவ அவலமிரண்டும் மிகுதியும் மென்சு வயென்றும், நகை சமநிலை வியப்புச் சிறிது மென்சு யென்றும், வெகுளியும் இழிப்பும் மிகுதியும் ன் மயான சு வயென்றும், பெருமிதமும் அச்சமுஞ் சிறிது வன்சு வ யென்று ் கூறினர். ஓங்கிய விளைந்த வென்னுஞ் சொற் ள் மிகுதிப் பொருட்கண் வந்தன. (ச)

60. மெ ன்சுவைப் பாலவும் வன்சுவைப் பாலவு
நடுநிலைச் சுவையென நயந்தனர் கொளலே.

மென்மை சுவை பாலவும் வன்மை சுவை பாலவும் - மென்சுவைப்பாற் படுவனவென்றும் வன்சுவைப்பாற்படுவன வெ ன்றும் மேற்கூறப்பட்ட சு ளை, நடுநிலை சு வ என - நடுநிலைச்சு வயென்று, நயந்தனர் கொ ளல் - (அன்ன ் கூற) விரும்பியோர் கொள்வாரா .

குறிப்பு: ஏகாரம்-ஈற்றசை. ஒரு சு வ இருவ யின் கண்ணும் பயின்று வருமாயின் அதனை நடுநிலைச்சு வ யெனக்கூற விரும்புவோர் கொள்ளினிழுக் ன்று என்று கூறியமையானே, எச்சு வ எவ் மயத்தில் எவ்வ கயின் ட் பயிலுமோ அவ்வமையத்தில் அச்சுவையினை அவ் யின் ண்ணதாக் கோடலே ஏற்பு டத்தாமென்பது ஆசிரி யர்தங் ருத்தென்றறிக. (௬0)

(௫) பொருத்தம்

61. பொருத்த மென்ப தொற்றுமை யுடை மயஃ
திடனுங் காலமுஞ் செயலு மெனமூ
விதப்படு மென்பர் மேற்றி ச வாணர்.

பொருத்தம் என்பது - பொருத்தம் என்று சொல்லப் படுவது யாதெனின், ஒற்றுமை உடைமை - ஒற்று ம

பொருந்தியிருக்குந் தன்மையாம்; அஃது - அப்பொருத்தம், இடனும் - இடப்பொருத்தமும், காலமும் - காலப்பொருத்தமும், செயலும் - செயற்பொருத்தமும், என - என்று மூன்று விதப்படும் என்பர் - மூன்றுவகைப்படும் என்று கூறுவார்கள், மேற்கு திசை வாணர் - மேற்குத் திசையினராகிய யவனர்.

குறிப்பு : பொருத்தம்; Unity. இடப்பொருத்தம்: Unity of Pl c . காலப்பொருத்தம்: Unity of Tim . செயற்பொருத்தம்: Unity of Action. யவனரா வார் கிரே ் ர். (ரு)

இடப்பொருத்த

62. பயனின்று பல்காற் க தநிகழ் விடத்தினைத்
தோற்றிய வாறெலா மாற்றுத லின்றிக்
க தயின் போக்கினைக் காண்டக வுய்த்த
லிடத்தின் பொருத்தமென் றியம்புதல் வழக்கே.

பயன் இன்று - பிரயோசனமில்லாமல், பல்கால் - பல தட வயும், க த நி ழ்வு இடத்தினை - நாட க் தை நி ழ் தற் பாலதாகிய இடத்தினை, தோற்றிய ஆறு எலாம் - மனத்திற்குத்தோன்றியபடியெல்லாம், மாற்றுதல் இன்றி - மாற்றாமல், தயின் போ கினை - நாடகக் தைப் போக்கின் ஒழு கினை, ர ் தக உய்த்தல் - சிறப்புப் பொருந்தச் செலுத்துதல், இடத்தின் பொருத்தம் என்று இயம்புதல் வழக்கு - இடப்பொருத்தமென்று கூறுதல் வழக்கமாம்.

குறிப்பு: ஏகாரம் ஈற்றசை. இன்று:

"அன்றி இன்றி யென் வினையெஞ்சிகரம்"

என்னுந் தொடக் த்துச் சூத்திரத்து உடம்பொடு புணர்த்தலானமை க. ஓரிடத்தில் நட ்கும் விடயங் ள் யாவற்றினையும் ஒரு படித்தா ஒருங்கே கூறிவிடுதல் இடப்பொருத்தமெனினும், காலப்பொருத்தம் செயற்பொருத்தம் இவற்றோடும் முரணுமாதலானும், தபோற்றோன்றி, நாடகத்தின்

காட்சியமைதியினைக் கெடுக்குமாதலானும், காலப்பொருத்தம் செயற்பொருத்த மிவற்றுடன்கூடிய இடப்பொருத்தமே நன்றென்றறி. (ருஉ)

காலப்பொருத்தம்

63. வீணே காலநீட் டித்தலு மிடையீ
டுறத்தலு மின்றி யுயர்ந்துசெல் கதையினைக்
கட்டுரைப் பதுவே காலப் பொருத்தம்.

வீணே - பயனில்லாமல், காலம் நீட்டித்தலும் - காலதாமத முண்டாக்குதலும், இடையீடு உறுத்தலும்-நடுவிற் பயனில்லாத தடைகளை யுண்டாக்குதலும், இன்றி-இல்லாமல் உயர்ந்து செல் கதையினை, கட்டுரைப்பதுவே-இனி துரைத்தலே, காலம் பொருத்தம் - காலப்பொருத்தமாம்.

குறிப்பு: இடப்பொருத்தம்பெற விடயத்தைக் கூறுதனினும் காலக்கிரமப்படி கூறுதல் மேலாமாதலின், காலப்பொருத்தத் தைப் பின்னர் வைத்து, இவ்விரு பொருத்தத்தினுஞ் செயற்பொருத்தமே சிறப்புடைத்தாதலின் இவ்விரண்டின் பின்னர் அதனை வைத்தனர். மூவகைப்பொருத்தமும் ஒன்றோடொன்று முரணுமிடத்துச் செயற்பொருத்தத் தையே பெரிதும் வனித்த லேற்புடைத்தாம். (ருங)

செயற்பொருத்தம்

64. காரண காரிய முறைப்பட் டியங்கி
யருவிக ளாங்காங் கடைந்து கலக்கப்
பெற்ற யாறுபோ லுற்று விரியூ
வெல்லாப் பகுதியு மெடுத்துரை தொழிலினுக்
குட்பட் டொழுகலு முலக வியல்பொடு
மாறு படாமலு நம்புத லரிய
விடய முறுமலும் விளைந்து நிற்பது [தோர்.
செயலின் பொருத்தமாச் செப்பினர் தெளிந்

காரணம் காரியம் முறைபட்டு இயங்கி - காரணகாரியங்களின் கிரமப்படி நடந்து, ஆங்கு ஆங்கு - இடை யிடையில்

அருவிகள் லக் பெற்ற யாறு போல் - சிற்றாறு ள் கல கப் பெற்ற யாற்றினைப்போல, உற்று விரியூ - விரிந்து பொருந்தி, எல்லாம் பகுதியும் - நாடகக் கதையின் எல்லாப் பாகங் களும், எடுத்து உரை தொழிலினுக்கு - முக்கியமாக எடுத்துக் கூறப்பட்ட தொழிலிற்கு, உட்பட்டு ஒழுகலும் - அடங்கிச் செல்லுதலும், உலகம் இயல்பொடு மாறுபடாமலும் - உல த்திற் சம்பவிக்கக் கூடிய விடயங் ளுக்கு விரோதப்படா மலும், நம்புதல் அரிய விடயம் உறாமலும் - நம்பத் த ாத விடயங்கள் சம்பவித்தனவா காமலும், விளைந்து நிற்பது - எடுத்தவிடயம் முதிர்ந்து நிற்பது, செயலின் பொருத்தமா - செயற்பொருத்தமென்று, தெளிந்தோர் செப்பினர் - அறி விற்றெளிந்த பெரியோர் கூறினர்.

குறிப்பு: ாரணம்: Cau . காரியம்: Eff ct. சிற்றா று ள் பல பேரியாற்றுடன் கலந்து ஒரு முகமாக அடங்கிச் சேறல்போல, நாட கதையின் பல பிரிவுகளும் பிரதான மான தைத்தொடர்ச்சியுடன் மரீஇ நடத்தல் வேண்டும். உவமையணி. 'உறாமலும்' என்ற தன்வினைக்கு 'உறுத்தா மலும்' எனப் பிறவினைப் பொருளுரைத்தாம், "குடிபொன்றி" யென்புழிப்போல. (௬௪)

(௬) நடை

65. கதையினைப் பெய்து கழறிடு மாறே
நடையா மதுதான் வாசகஞ் செய்யு
ளி சப்பாட் டோடு மியலு மென்ப.

கதையினை - நாட க்கதையினை, பெய்து - பொருத்தி, ழறிடும் ஆறே - கூறும் விதமே, நடை ஆம் - ந ட யென்று பெயர்பெறும்; அதுதான் - அந்நடைதான், வாசகம் செய் யுள் இசைப்பாட்டோடும் இயலும் என்ப - வசனம் செய் யுள் இசைப்பாட்டென்னும் முத்திறத்தோடும் ந டபெறும் என்று கூறுவார் ள்.

குறிப்பு: இம்முத்திறத்திற்கும் உதாரண ள் ஆ ா கு ாட்டுதும். நூல் நட கும் தன்மையே ந ட

யாம்; ஈண்டுப் புலவன் செயலாகச் சூத்திரி கப்பட்டமை காண் . (ருரு)

வ °

66. சுந் தமிழிற் பிழையினை யொரீஇப்
பேசுநர்க் கேற்ற விகற்பஞ் செறித்துப்
பெய்துரை வசனமே வாசக மாகும்.

பேசும் தமிழில் - பாத்திர கள் பேசுந் தமிழின்கண் பி ழையினை - குற்றத்தினை, ஒரீஇ - நீக்கி, பேசுநர் கு ஏற்ற வி ற்பம் செறித்து - பேசுநருடைய ஏற்றத் தாழ்விற்கு இ யந்த நடை வேறுபாட்டினைப் பொருத்தி, பெய்து உ ர சனமே - விடயங் ளைத் தந்து ர கிற வசனந்தான், வாச கம் ஆகும் - வாச மென்று பெயர் பெறும்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: தேற்றம். இழி தோர் பாத்திரமா யிருப்பின் இழிசினர் வழக்குரையே நேரிது. வாச த்தை யுரைநடையென்றலுமாம். சுகுணசுகேசர் நாடகம் நான்கா ம கம் முதற்களமே யிதற்குப் போதுமான சான்று பகரும்.

"தம்பி! நூறு பயண்டாலும் வரட்டும். அவுெ ல்லா ருக்கும் நான் ஒருத்தன்போது மில்லே" என் னும் வா கியம் இயற்றமிழிற் பிழைபாடுடைய தெனினும் நாட த் தமிழில் நேரிதென்றறி . (ருசு)

செ யுள்

67. "பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க்குடல் போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிட னாக வுணர்வினின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்."

பல்வ க தாதுவின் உயிர் கு உடல் போல் - தோல் இரத்தம் இறைச்சி மேதை எலும்பு மச் ச சுவேதநீர் என் னும் எழுவகைத் தாதுக்களினால் உயிர்க்கு இடமா இயற் றப்பட்ட உடம்புபோல, பல சொல்லால் பொருட்கு இடன் ஆ - இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல்

என்னு நால்வ கச் சொற்களாற் பொருளு 'கு இடமாக, உணர் பினின் வல்லோர் அணிபெற செய்வன செய்யுள் - கல்வியறிவினுற் செய்யுள் செய்ய வல்லவர் அலங்காரம் பெறச் செய்வன செய்யுளாம்.

குறிப்பு: இது மேற்கோ ாட் சூத்திரம். மேற்கோளா ன்னூலினின்றும் ஆசிரியரான் எடுத்தாளப்பட்டது. எழுத்தாலானது சொல்லாதலால் எழுத்துச் சொற்பொருள் அணியென்னும் நான்கினுனும் இயற்றப்படுவது செய்யுளாம். பொருள்: அ ம் புறம் என்னும் இரண்டனையும். கலாவதி நாடகம் இரண்டாம ' ம் மூன்ற ' ளம்,

"திடத்தொடு செ 'வணி செறிந்து சேடியர்
கடித்திரப் பரத்தையர் காவல் புக்கபோன்
முடித்தலைச் சிவப்புற முளைக்கு மீர்ந்தளி
ரடித்தலத் தளித்ததிவ் வசோக மென்கொலோ!"

இ ' கலிவிருத்தம் செவ்வணி யணிந்து சேடியை விடுத்தல் என்னும் அ ப்பொருட்டுறையின் பாலதாய்த் தன்மை யு மை மயக் ங் கருத்தடை முதலிய பொருளணிகட் கிட ஞய் முதலடி முற்றுமோனையும் பிறவு முடைத்தாய் வருதல் ாண்க. (நிள)

68. பண்ணொடு கலந்து பாடலா னன்றே
பாடலென் றவற்றைப் பகர்ந்தனர் புலவர்.

பண்ணொடு கலந்து பாடலான் அன்றே - இராகத்துட னி யத்துப் பாடப்பெறுவதனுற்றுன், அ ற்றை - அச்செய்யுட்களை, புலவர் - அறிஞர்கள், பாடல் என்று பகர்ந்தனர் - பாடல் ள் என்று பெயரிட்டழைத்தனர்.

குறிப்பு: பாடப்பெறுங் காரணத்தாற்றுன் பாடல் என்று அறிஞர் பகர்ந்தனர் என்பது இச்சூத்திரத்தின் கருத்து. வெண்பாவிற்குச் சங்கராபரணமும், கட்டளை ' லித்துறை விருத்தமாதியவற்றிற்கு மு றயே பரவியும் தோடியும் என்று இ ' ாலத்தும் சிலர் வழ 'குவதனை யீண்

டறி . இனிப் ப ' என்பதற்கு நட்டபாடை சாதாரி பழம் பஞ்சரம் குறிஞ்சி இந்தளம் த ' ரா ம்சீ ரமரம் ஆதியப ' கள் என்றும் பொருள் கூறலாம். எனவே பாடல் ளெல்லாம் நடிப்புழிப் பாடப்படல் வேண்டுமென்பது பெற்றும். (௫அ)

செ யியுளி க் °

69. கவுந் தாழ்ந்து சென்முத ன டயுஞ்
சொல்லிசை யொழுக்க முடைய ரமுஞ்
சொல்லிசைச் செறிவுக ளுடைய கூ டயுந்
துன்றி முடுகிய நடையுறு திரளு
மென்றநான் கியக்கமு மொன்றுமச் செய்யுள்.

மி வும் தாழ்ந்து செல் முதனடையும் - மிகுதியுந் தாழ்ந்து செல்லும் இயக்கத்தினையு டய முதன டயும் சொல் இசை ஒழு ' ம் உடைய ாரமும் - சொல்லொழு ' மும் இசையொழுக்கமுமுடைய வாரமும், சொல் இ ச செறிவு ள் உடைய கூடையும் - சொற்செறிவு இசைச் செறிவுகளையு டய கூடையும், துன்றி முடுகிய ந ட உறு திரளும் - நெருங்கி மிக முடுகிய செலவினையுடைய திரளும், என்ற நான்கு இய ' மும் - என்று கூறப்பட்ட நால்வ இய ' மும், அ செய்யுள் ஒன்றும் - மேற்கூறிய செய்யுள் அ டயும்.

குறிப்பு: இந்நால்வகைச் செய்யுளிய 'கத்தி னிலக் ணங் ளைச் சிலப்பதிகார அடியார் 'கு நல்லாருரையினும் அரும்பதவுரையினுங் குறிப்பித்திருத்தலை யுற்றுநோ 'குக. லாவதி நான்காமங்கம் முதற் ளம்,

"வாரார் கொ 'கை மாதே கேளாய்
சோரா நின்றேன் றேகாய் நிற்கண்
டோரார் மானே யென்னை டோர்சொற்
பேரார் தேவீ பேசாய்! பேசாய்!"

என்ற செய்யுள் முதனடைக் குதாரணமாதலை யுய்த்துணர்க. லாவதி நாட ம் மூன்றுமங் ம் இர ' டா ' ளம்:

"மின்னேரு கின்ற வி டயாரு மென்றன்
விமலாய்நி ஞுதன் வி ழயு
மனோமோகி னிக் ணிகை தான்வி ரித்த
வலையிற் கிடந்து தறி
யுனையே நினைந்து மனநானி னைந்து
முருகா வுடைந்து தனியா
யளேயேநி ஞ ச ம ளா யிருந்த
டியேன் வருந்த லழகோ?"

இது ாரவிய ' த்தினுக் குதாரணமாதல் காண் . கல வதி நாட ம் மூன்ரும ' ம் மூன்ரு ' ளம்:

"இரவி தன்னொளி மிகவு மெய்திரன்
கி கு கின்றத ணினிய சோமநின்
ரவு நின்விட குணமு மோர்ந்தனென்
ணியுமன்பொடு கனலி நாடொறும்
விரவு ாதலி யெனமொ ழிந்திடும்
விட ல பத்மினி தனையி ழுத்தனை
பரவு கன்னியர் நினையி ழ்ந்தனர்
பழியுமுற்றனை யொழி தீயனே"

என்ற செய்யுள் கூடையியக்கத்து ' குற்றவுதாரணமாம். லாவதி நாட ம் ஐந்தாமங்கம் முதற்களம்:

"சுந்தர லாவதியென் றாயசுகு மாரி
ந்தரமெ னு 'குழலி ாமரச வல்லி
பந்திணைநி கர்த்திடு பயோதரி யியம்பா
யிந்துவத னேயென வியற்றிடுதல் வேண்டும்"

என்னுஞ் செய்யுளும், இறுதியிற் சுயம்பிரகாச முனிவர் கூறிய வ ' ெ ாத்தாழிசைக் லிப்பாவின் ண் வரும்,

"விதுநி ர் மு னு ட விமலசு குண ள
மது ரயெ ர்தனில் வளர்தரு மரசனே!;
உவகை யொ டறுதிற முயர்வினி நகர்வதி
ப மகிழ் புரிகு பாரசுறு சரசனே"

என்னு மரா ளும் திரளிய த்தினு குதார ளாம். (௬௯)

70. கீழ்மக்க ளியல்பிற் கிளக்குஞ் சொற்செறி
பாவுமுண் டவற்றை யாவருங் கொள்ப.

கீழ் ம ள் இயல்பில் கிள கும் சொல் செறி பாவும் உண்டு - இழிசினர் இயல்பா வழங்குஞ் சொற் னிலாய பாடல் ளும் நாடகத்தின் ண் உளவாம், அவற்றை யாவ ரும் ெ ாள்ப-அப்பாடல் ளைப் பி ழயெனக் ெ ாள்ளாது யாவரும் அங்கீகாரஞ் செய்வார்கள்.

குறிப்பு: ஈதிங்ஙன மாதல் இழிசினர்வழக்கு ர வரை யறை யென்னுநூலிற் பர க ாண் . கலாவதி நாட ம் நான் ாமங் ம் முதற்களத்தில், சோமதத்த னென்னுஞ் சேவ ன்.

"ராசா மகளே யிவனு கட்ட,
ஆ ச வைச்சான்! ஐயோ! பாவம்!
மோசஞ் செய்ய முன்னே சொன்னேன்,
தோசமிண்டோ சும்மா விட்டேன்"

"நோண்டிப் போட்ட நு குக் ண்ணி
காண்டு கத்துங் கழு தப் பாட்டு
வேண்டமட்டும் பாடி கிட்டு
நா டி குலுக்கி நடந்துக் கிட்டே;"

"ஏச்சுக் கிட்டுத் திரியு முண்டை
பேச்சு ே ட்டு ெ ட்டுப் போனான்
சீச்சிச் சீச்சி யிந்தப் பாவி
பேச்சை யின்னிக் ே ட்க மாட்டேன்."

என்று பாடிய பாடல்கள் நாட த்தின்கண் அ மவுடையன ாதல் ாண்க. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை யாம். (௭௦)

இசைப்பாட்

71. பண்ணுந் திறமும் பயின்றனவாகிக்
குழலொடும் யாழொடும் விழுமிதிற் றுவன்றித்
தாள வொத்தொடுந் தண்ணுமை முழவொடு
கூடிநின் றிசைக்குங் கொள்கைத் தாகிப்
பொருள்பொதி சொற்கள் பொலிய விசைப்ப
தின்னிசைப் பாட்டென வியம்பப் படுமிதைக்
கீத வுருவெனக் கிளத்தலு முண்டே.

பண்ணும் - இராகமும், திறமும் - இராகவகைகளும், பயின்றன ஆகி - தன்மாட்டுப் பொருந்தினவாய், குழலொடும் - இசைக்குழலாகிய கியத்தோடும், யாழொடும் - யாழினோடும், விழுமிதில் துவன்றி - மேம்பாடுறப் பொருந்தி, தாளம் ஒத்தொடும் - தாளவிகற்பங்களினோடும், தண்ணுமை முழவொடும் - மத்தளம் முழவாதிய கொட்டு கருவிளொடும், கூடி நின்று - சேர்ந்துநின்று, இசைக்கும் கொள்கைத்து ஆகி - பொருந்திப் பாடப்பெறுந் தன்மையதாய், பொருள் பொதி சொற்கள் பொலிய - நற்பொருள் ஆழ்ந்து செறிந்த சொற்கள் விளங்க, இசைப்பது - பாடப்படுவது, இனிமை இசைப்பாட்டு என இயம்பப்படும்-இனிய இசைப் பாட்டென்று கூறப்படும்; இதை - இவ்விசைப் பாட்டினை, கீத உரு என கிளத்தலும் உண்டு - கீதவுருவென்று கூறுதலும் வழக்காம்.

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்றசை. பண்:

"பாவோ டணைத லிசையென்றார் பண்ணென்றார்
மேவார் பெருந்தான மெட்டானும் பாவா
யெடுத்தன் முதலா விருநான்கும் பண்ணிப்
படுத்த மயாற் பண்ணென்று பார்."

பல இயற்பாக்களுடனே நிறத்தை இசைத்தலால் இசையென்று பெயராம். பெருந்தான மெட்டினும் கிரியைகளெட்டாலும் பண்ணிப்படுத்தலாற் பண்ணென்று பெயராயிற்று.

பெருந்தான மெட்டாவன: நெஞ்சும் மிடறும் ாக்கும் மூக் கும் அண்ணுக்கும் உதடும்பல்லும் தலையு மெனவி வ..கிரியை கள் எட்டாவன: எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் ம்பிதம் குடி லம் ஒலி உருட்டு தாக்கு எனவிவை. திறம்: பண்வ௵ . பாலை குறிஞ்சி மருதம் செவ் ழியென்னு நால்வகைப் பண்ணின் றிற ளை·கூறுங்கால் ஒவ்வொன்றும் புறம் அருகு பெருகு என்னு முத்திறத்ததாம். பாலைக்குப்புறம் : தேவாளி; அருகு சீர்டே ாடி ம் ; பெருகு - நாகராகம். குறிஞ்சி குப் புறம் - செந்து ; அருகு - மண்டிலம்; பெருகு - அரி. மருதத்திற்குப் புறம் - ஆகரி ; அருகு- சாயவேளாகொ ால்லி; பெருகு - கின் னரம். செவ் ழிக்குப் புறம் - வேளா ளி; அருகு-சீரா ம்; பெருகு - சந்தி. பிறவும் வந்தவழிக் ண்டுகொள் . குழல்: வ கியம்; மூங்கில், சந்தனம், வெண் லம், செங் ாலி கரு ாலி என்னுமைந்தானுஞ் செய்யப்படுந் தொளைக் கருவி. இதனை,

> "ஓ கிய மூங்கி லுயர்சந்து வெண் லமே
> பாங்குறுசெங் காலி கரு ாலி பூங்குழலாய்
> ண்ணா லுவந்த கழை கி வக ளாமென்றார்
> பண்ண மந்த நூல்வல்லோர் பார்த்து"

மூங்கில் உத்தமம், வெண்கலம் மத்திமம், ஏனைய அதமம். இ வ கொள்ளு ால் உயர்ந்த ஒத்த நிலத்திற் பெருகவளர்ந்து நாலுகாற்று மயங்கின் நாதமில்லையா மாத லான் மயங்காநிலத்தின்கண் இளமையும் நெடும்பிராயமுமி ன்றி யொரு புருடாயு புக்க பெரியமரத்தைவெ ட்டி ஒருபுரு டா ாரமாகச் செய்து அதனை நிழலிலே யாறஇட்டுவைத்துத் திருகுதல் பிளத்தல் போழ்ந்துபடுதல் செய்கை யறிந்து ஓர் யாண்டு சென்றபின் இல கணவ௵ யான் வங்கியஞ்செய்யப் படும். இதனை

> "உயர்ந்த சமதலத் தோ கி ா ளுன்கின்
> மயங்காமை நின்ற மரத்தின் –மயங் ாமே
> முற்றி யமர்மரந் தன்னை முதறடிந்து
> குற்றமிலோ ாண்டிற் ெ ாளல்"

எ ' னும்வெ ' பாவானறி .பிண்டி தொளை யள வாதியவற்றி னிலக் ங் ளைச் சிலப்பாதிகார அடியார்'கு நல்லாரு ர யிற் ாண் . யாழ் நால்வ கப்படும்; அவை பேரியாழ் ம ர யாழ் சகோ ாடயாழ் செ 'கோட்டியாழ் என்பன. இவை நா ன்குமே சிறப்புடையன. இதனைப்

"பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினர்—தார்பொலிந்து
ன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற"

என்றுரா வின். இந்நால்வகை யாழிற்கும் நரம்பொ ாள்ளு மிடத்துப் பேரியாழிற்கு இருபத்தொன்றும், ம ரயாழிற்குப் பதினேழும் சகோ ாடயாழிற்குப் பதினுறும், செ 'கோ ாட்டி யாழிற்கு ஏழு 'ெ ாள்ளப்படும்.

"ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதினுறேழு நேடு ' ாற் குன்றுத
நால்வ க யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வ நூலோர் விதி"

என்னும் வெண்பாவானிதனையறி . இதனுறுப்பமைதிகளைச் சிலப்பதி ர அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் ண்டுதெளிக. தாள வொத்து: பாணி;

"கொட்டு மசையுந் தூக்கு மளவு
மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்"

கொ ாட்டாவது அமுக்குதல்; அசையாவது தாக்கியெழுதல்; தூ ' ா து தாக்கித்தூக்குதால்; அளவாவது தா 'கின வோ ச நேரே மூன்று மாத்திரை பெறுமளவும் வருதல்; இ யிற்றினு 'கு மு றயே அ ரமாத்திரை ஒருமாத்தி ர இரண்டுமாத்தி ர மூன்றுமாத்தி ர கொ ாள் .

" ர ' கொ ாட்டே யெ ர ம சயே
யு ரந் தூ 'கே யளகே யாய்தம்"

என்னுஞ் சூத்திரத்தா னிவையிற்றினு 'கு வடிவமுமறிக. அ ரமாத்திரையு டைய ஏ தாள முதலாகப் பதினாறு மாத் தி ரயு டைய பார் திலோசனமீறாகச் சொன்ன நாற்பத் தொரு தாளமும் புற 'கூத்திற்குரிய. ஆறன்மட்ட மென்பன வும் எட்டன் மட்டமென்பனவும் தாளவொ ரியல் என்பன வும் தனிநிலையொரியல் என்பனவும் ஒன்றன்பாணி முதலாக எ 'கூத்துப்பாணியீறா க்கிடந்த பதினெருபாணி வி ற்பங் ளும் முதனடைவார முதலாயினவும் அகக்கூத்திற் குரிய வென் . இன்னும்விரிப்பிற்பெருகுமாதலின் இவையிற்றின் விரியினைச் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாருரையிற் ாண்க. தண்ணுமைத்தொழிலின்கூறு இரண்டென்ப. முழவு எழு வ ப்படும். இவ்வனை யினைச் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு ல் லாருரையினும் சுத்தாந 'தப்பிரகாசத்தினுங் ாண் .பொருள்: அ ம் புறம் என்னு மிருவகை யுமாம். கீதவுரு மூன்றென் பர் சுத்தா ந்தப்பிரகாசமுடையார். அவை உ 'கிரம் துருவை ஆபோ ம் என்பனவாம். பண்ணுந்திறமும் பயின்றனவாகி விழுமிதிற்று வன்றி 'கூடி நின்றி சக்கும் ொ ாள் த்தா யி சப்பது இசைப்பாட்டென்று முடி ' . தேவாரப்பாசுர ' ள் யாவும் இசைப்பாட்டின்கண் அடங்கும். இதனுே ' தேவாரம் இ சத்தமிழ் இல 'கியநூ லென்ப த யீண்டு ணர் . (சா)

72. கீர்த்தனந் தானு மி சப்பாட் டாகும்.

கீர்த்தனம் தானும் இசைப்பாட்டு ஆகும் - கீர்த்தன ' களும் இ சப்பாட்டின் ணடா 'கும்.

குறிப்பு: கீர்த்தனம் - வடசொல். இவ்வனை பிற் ாலத் தார் உண்டாக்கியது. இதனைக 'கீர்த்தனை' யென்றும் வழங்குப. (சாஉ)

கீர்த் °

73. பல்லவி யோடனு பல்லவி சரணந்
தழுவி யெடுத்த தானமு முறையும்
வழுவா திராக தாளமோ டிசைய
வியற்றுந் தூக்கே யிசை 'கீர்த் தனமாம்.

பல்லவியோடு - பல்லவியுடன், அநுபல்லவி சரணம் தழுவி - அநுபல்லவியுஞ் சரணமும் பொருந்தி, எடுத்த தானமும் முறையும் - அவ்வவ்விராகத்திற்கென்று எடுத்து கூறப்பட்ட தானமும் பாடுமுறையும், வழுவாது - ெ டாது, இரா ம் தாளமோடு இசைய - இராகதாளங்களுடன் நன்கு பொருந்த, இயற்றும் தூக்கே - இன்னிசைநூல் வல்லு நரான் இயற்றப்படும் பாட்டே, இ ச கீர்த்தனமாம் - இசை ாய்ந்த கீர்த்தனமாம்.

குறிப்பு: ஏ ாரம் தேற்றம். கலாவதி நாட ம் நான் ா ம ம் முதற்களத்தில், ஆதிதாளம்பெற்ற மலயமாருத கீர்த்தனை இதற்குதாரணமாம். (சுந)

74. இ° தனு பல்லவி யின்றியு மியலு
மென்று வகுத்தன ரிசைநூல் வல்லோர்

இ॰ து - இ கீர்த்தனம், அநுபல்லவி இன்றியும் இய லும் என்று - அநுபல்லவி பெறுமலும் நடக்கும் என்று இ சை நூல் வல்லோர் வகுத்தனர் - இ சநூலில் வல்ல ர் ள் வகுத்துரைத்தனர்.

குறிப்பு: ரூப வதி நாடகம் முதல கம் முதற்களத்தில் இந்துஸ்தான் காபிரா த்தில் ஆதிதாளமமைந்த கீர்த்தனம் இதற்கு உதாரணமாம். (சுச)

75. ரிப்பாட் டும்மிசைப் பாட்டின் பாற்படும்.

வரிப்பாட்டும் - வரிப்பாடல் ளும், இசைப்பாட்டின் பால் பாடும் - இசைப்பாட்டின் ணட கும். (சுரு)

ப்ப ட்

76. அகப்பொருட் கருத்தி னமைதி மேவி
மிகப்பே ருவகைச் சுவைபுலப் படுத்துப்
பண்ணுந் திறமுஞ் செயலும் பாணியு
மொருநெறி யன்றி மயங்கிச் சொலப்படு
மெட்ட னியல்பு மாற னியல்பும்

பெறீஇத்தன் முதலு மிறுதியுங் கெட்டுமற்
றியல்பு முடமு மாக முடிந்து
கருதிய சந்தியுஞ் சார்த்தும் பெற்றும்
பெருது மியங்கித் தெய்வஞ் சுட்டியு
மக்கட் பழிச்சியு மிக்க வினிமையிற்
பாடப் படுவது வரிப்பாட் டென்ப.

அ ம் பொருள் ருத்தின் அ மதி மேவி - அ ப் பொருட்டுறைக் ருத்துப்பொருந்தி, மிக பெருமை உவ சுவை புலப்படுத்து - மிகவு மதிகப்பட்ட -வ கச் சு வயி னைத் தெரித்து, பண்ணும் திறமும் செயலும் பாணியும் - இரா மும் அதனுட்பிரிவும் செயன்முறையும் தாளமும் ஒரு நெறி அன்றி - ஒரு வழிப்பட்டு நில்லாமல், மயங்கி - லந்து, சொல்லப்படும் - கூறப்படும், எட்டன் இயல்பும் ஆறன் இயல்பும் பெறீஇ -எட்டியல்பும் ஆறியல்பும் பெற்று, த ன் முதலும் இறுதியும் ெ ட்டும் - பாட்டின் முதலடியு மிறுதியடியுஞ் சீர்கு றந்தும், மற்று - அன்னணங்குறை யாது, இ யல்பும் ஆ -இயல்பா ெ னினும், முடமும் ஆ - சீர்குறைந்த குறைபாட்டடினெனினும், முடிந்து - நிரம்பி, ருதிய சந்தியும் - அ ப்பொருளிற் கருதப்பட்ட சந்தியும், சார்த்தும் - சார்த்துக்களும், பெற்றும் - பொருத்தப்பட் டும், பெருதும் - மேற்கூறியவற்றுட் சில பெருமலும், இய கி - நடந்து, தெய்வம் சுட்டியும் - தெய் த்தினை குறித்தும், மக்கள் பழிச்சியும் - மனிதர் னைத் துதித்தும், மிக் இனிமையில் - மிக இனிமையுடன், பாடப்படுவது , வரிப்பாட்டு என்ப - வரிப்பாட்டு என்று கூறுவார் ள்.

குறிப்பு:

"அழலணங்கு தாமரையா ரருளாழி யுடையகோ
னடிக்கீழ்ச் சேர்ந்து
நிழலணங்கி முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி
நிமற்றும் போலும்,

நிழலணங்கி முருகுயிர்த்து நிரந்தலர்ந்து தோடேந்தி
நிழற்று மாயிற் [புஞ்
ஞெழலண ˙கு மன்புடையார் சூழொளியும் வீழ்களிப்
சொல்லா வன்றே''

(சூளாமணி - ல்யாண - 21)

என்ற செய்யுள் தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டாம். கலாவதி நாட ம் ஐந்தாம ˙ ம் மூன்ற ˙களத்தில், கலாவதி,

"ஒளியாகி யுலகாகி யுயிராகி நிற்குமுனே,
யளியாரு ˙ கோமானென் றகமங்க ளறைந்திடுமே!
யளியாரு ˙ கோமானென் றகம ˙க ளறைந்துமெனைக்
ளியாரச் செய்கிற்பான் கருதாம விருப்பதெனோ?''

என்று பாடியதுந் தெய்வஞ்சுட்டிய வரிப்பாட்டாம். எட் டன் இயல்பு, ஆறன் இயல்பு: இவைதாள ிகற்பங் ள்; சிலப்பதி ார உரை நோ ˙குக. ஏனையவற்றிற் குதாரணம் வரிப்பாட்டு ை யுட் ாண்க. (௬௬)

ரிப்ப ட்

77. இழுமெனு மோதையி னெழுகுவண் ணத்திற்
றன்னுட் கயா றெய்திடு கிளவியை
யாற்றின்மேல் வைத்திசை யாற்று ரியு
முகமுரி கொச்சக மென்றமுப் பாற்படூஉத்
தன்கோட் செல்வன் சார்ந்தவூர் பெயரொடுஞ்
சார்த்தி யிசைக்குஞ் சார்த்து ரியு
மடர்ப்புறு காமநோய் கடற்கரைக் கானலின்
மிக்குழி நல்லுறுப் பொக்க நோக்குபு
காதன் மலிந்திசை கானல் ரியு
முகமு முரியுந் தன்னொடு முடிதர
நினைத்த பொருளே நேர்ந்துதன் னலிதர
வுருவந் திரிந்திவ ணுற்று நின்று
நிலைத்தது போல லைத்துள மழு ˙கிப்

பொருட்பெயர் பெயர்த்து மிசைக்குநிலை யு
ம° றிணைப் பொருள்களை யாற்ருது விளித்துத்
தன்னலி யுறுப்பிவை யென்னச் சாற்றி
யுருட்டு வண்ணத் தோங்குமுரி ரியு
மைந்திணை கட்கு மடைவின் வருத்த
வுரிப்பொரு ளிய ˙பிசை திணைநிலை வரியுங்
கருப்பொருண் மயங்கக் காட்டி யுரிப்பொரு
டெரிக்கு ய ˙கு திணைநிலை ரியு
முள்ளச் செறுவி லுயரிய காதல்
வித்தினர் பொருட்டா மிகவு மவர்தஞ்
சாயலை நினைத்திட் டோரடி மேல்வைத்
தியற்று கின்ற வெழிற்சாயல் ரியும்
மூன்றடி முதலா வேழடி யிறுவாச்
சிந்து நெடிலுஞ் சேர்ந்துஞ் சேராதும்
வந்து முகம்பெறு முகமு ட வரியும்
புள்ளொடு மாவொடும் புலம்பு மக்கட
முள்ளநோய் பிரிந்தார்க் குரைப்பான் ே ˙ டி
மும்முறை யடுக்கிசை மு மில் ரியு
மொன்றே யானும் பலவே யானும்
வெள்ளை யானு மாசிரிய மானுங்
கொச்சகம் பெற்றும் பெருதும்வே ருகிய
வுறுப்பெலா முடைய ப டப்பு ரியு
மின்னன பிறவு மின்னிசை நாடக
நூலோர் மிகவு மேலாக் கொள்ப.

இழூம் எனும் ஓதையின் - இழூம் என்னும் இனிய ஓசையுடன், ஒழுகு வண்ணத்தில் - ஒழுகுவண்ணப் பாட்டில், தன்னுள் கையாறு எய்திடு கிளவியை - தன்னுட்கையாறெய்திடுகிளவி யென்னும் அகப்பொருட் டுறையினை, யாற்றின் மேல் வைத்து இசை - யாற்றின்மேல் வைத்துப் பாடப் படும், யாற்றுவரியும் ;முகம் முரி கொச்சகம் என்ற மூன்று பால் படூஉ - முகம் முரி ெ ாச்சகம் என்ற மூன்று பகுதிப்

பட்டு, தன்கோள் - தனது உள்ளக் கிடக்கையை, செல்வன்- தன்னையாட் கொண்ட தலைவன், சார்ந்த ஊர் பெயரொடும்- பொருந்திய ஊர் பெயருடன், சார்த்தி இசைக்கும் - பொருத்திப் பாடப்படும், சார்த்துவரியும்; அடர்ப்பு உறு - வருத்துகின்ற, காமம் நோய் - காம நோயானது, கடல் கரை கானலில் - கடற்கரையாகிய நெய்தனிலத்துள்ள சோலையில், மிக்குழி - மிகுந்தபொழுது, நன்மை உறுப்பு ஒன்று நோக்குபு - தலைவன் றலைவியர்தமுள் ஒருவர் மற்றொருவர்தம் நல்ல அவயவங்களைப் பொருந்த நோக்கி, காதல் மலிந்து இசை - ஆசைமிக்குப் பாடப்படும், கானல் வரியும்—; முகமும் முரியும் தன்னொடு முடிதர - முகமும் முரியுந் தன்னுடன் முடிவு பெறநின்று, நினைத்த பொருளே நேர்ந்து - தான் மனதினினைத்த பொருளே யெதிரிற்றோன்றி, தன் நலிதர - தன்னை வருத்த, உருவம் திரிந்து - உருமாறி, இவண் உற்று நின்று நிலைத்தது போல - இவ்விடத்திற் பொருந்தி நின்று நிலைபெற்றது போல, மலைத்து உளம் அழுங்கி-மயங்கி உள்ளம் வருந்தி, பொருள் பெயர் பெயர்த்தும் இசைக்கும் - அப்பொருளினது பெயரினை மீண்டுங் கூறும், நிலைவரியும்; அஃறிணைப் பொருள்களை—, ஆற்றாது விளித்து - துன்பஞ் சகியாது அழைத்து, தன் நலி உறுப்பு இன்னன சாற்றி - தன்னை வருத்துகின்ற பொருள்கள் இன்னவையென்று கூறி, உருட்டு வண்ணத்து ஒங்கு முரிவரியும் - உருட்டுவண்ணப் பாவினியைந்து விளங்கிய முரிவரியும்; ஐந்து திணைகட்கும் - (முல்லை குறிஞ்சி மருதம் நெய்தல் பாலையென்னும்) ஐந்து திணைகட்கும், அடைவின் வகுத்த - முறைப்படி வகுத்துக் காட்டிய, உரிப்பொருள் இயல்பு இசை - உரிப்பொருள்களின் இயல்பினைத் தெரித்துப் பாடும், திணைநிலைவரியும்; கருப்பொருள் மயங்க நாட்டி - ஐந்திணைகளின் கருப்பொருள்களும் ஒன்றோடொன்று தலைமயங்குமாறு நாட்டி, உரிப்பொருள் தெரிக்கும் - உரிப்பொருளை நாட்டும், மயக்குதிணைநிலை வரியும்—; உள்ளம் செறுவில் - மனமாகிய நிலத்தில், உயரிய காதல் - மேலான அன்புடைக் காமமாகிய வித்தினை, வித்தினர்

பொருட்டா - விதைத்த தலைவர் ளின் பொருட்டாக மி வும் அவர்தம் சாயலை நினைத்திட்டு - மிகுதியும் அன்னோரு டைய பேரழகினை நினைத்து, ஒரு அடி மேல் வைத்து - ஓரடி யிடைமட ்கி வருமாறு, இயற்றுகின்ற-இயற்றப்படும், எழில் சாயல் வரியும் - அழகிய சாயல் வரியும்; மூன்று அடி முதலா- மூன்றடிச் சிறுமை பெற்றதுமுதல், ஏழு அடி இறுவா - ஏழ டிப் பெரு மயிறுதியாக, சிந்தும் நெடிலும்-நாற்சீரிலொன்று குறைந்த சிந்தும் நாற்சீரிலொன்று மிகுந்த நெடிலும், சேர்ந் தும் சேராதும்-பொருந்தியும் பொருந்தாமலும், வந்து மு ம் பெறும் - பொருந்தி முகமென்னு முடிப்புப்பெறும், மு மு ட வரியும் ; புள்ளொடும் மாவொடும் - பற வ ளொ டும் மிருகங்களொடும், புலம்பும் - கையற்றுப் புலம்பும், ம ் கள் - தலைவன் றலைவியர், தம் உள்ளம் நோய் பிரிந்தார்க்கு உரைப்பான் வேண்டி - தமது உள்ளத்திலுள்ள நோயினைத் தம்மினின்றும் பிரிந்தவர்க்குக் கூறும்படி, மூன்று முறை அடுக்கு இசை - ஓர் அடி மூன்றுமுறை யடுக்கி வருமாறு செய்யப்பட்ட, மு மில் வரியும் ; ஒன்றேயானும் - ஒன்று வேனும், பலவேயானும் - பலவாகவேனும், வெள்ளையானும்- வெண்பாவினுனும், ஆசிரியமானும் - ஆசிரியத்தானும், ெ ாச் ச ம் பெற்றும் பெறாதும் வேறு ஆகிய - கொச்ச த்தினைப் பெற்றும் பெறாதும் வேறுபட்டு, உறுப்பு எலாம் உடைய - பல்வித உறுப்பும் பெற்றுவரும், ப டப்பு வரியும் ; இன் னன பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும், இனிமை இசை நாடகம் நூலோர் - இனிய இசைநூ லுணர்ந்த நாடகநூ லறிஞர் ள், மி வும் மேலா ெ ாள்ப - மிக மேம்பாடு டயன வா ் ெ ாள்வார்கள்.

குறிப்பு: ஒழுகு வண்ணமாவது ஓசையான் ஒழுகி நட ்கும்,

"ஒழுகு வண்ண மோ சயி னொழுகும்"

(தொல். செய். 226)

என்றாராகலின். தன்னுட்கையா றெய்திடுகிளவி: தலைவனாதல் தலைவியாதல் தன்னிடத்துத் துன்பத்தைப் பிறிதொன்றன்

மே விட்டுச் சொல்லுஞ் சொல். இது தத் தலைவி கூற்றாவே பெரும்பாலும் அப்பொருணூலோர் வழங்குவர். இது தத் தலைவன் கூற்றாக வழங்கின் அஃது அத்திணைக்குப் புறத்ததாம்; எனினும் நாடகம் அப்புறத்திணைத் தாதலின் இதனைத் தலைவன் கூற்றா வழங்குதலும் நாடகத்திலேற்புடைத் தாமாறு காண்க.

"விண்டலை யாவர்க்கும் வேந்தர்வண் டில்லைமெல் லடிசூழ்
கண்டலை யேயுரி யாக் கன்னிப் புன்னைக் கலந்த கள்வர்
வண்டிலை யேவரக் கங்குலெல் லாமங்குல் வாய்விளக்கு
மண்டல மேபணி யாய்தமி யேற்கொரு வாசகமே"

என்ற திருக்கோவையார்ச் செய்யுள் தலைவி தன்னுட் கையாறெய்திடு கிளவியாம்.

"போவாய் வருவாய் புரண்டு விழுந்திரங்கி
நாவாய் குழற நடுங்குறுவாய் தீவா
யரவ முற்ற மென்போல வார்கலியே மாதை
யிரவகற்றி வந்தாய்கொ லின்று"

என்ற களவேண்பாச் செய்யுள் தலைவன் தன்னுட்கையாறெய்திடு கிளவியாம். ஐந்திணைக்கு முரிய வுரிப்பொருள் கருப்பொருளினைத் தொல்காப்பியம், நம்பியகப்பொருளாதிய நூல் களிற் பரக்கக் காண்க. "உள்ளச்செறுவி...... பொருட்டார்": ஏகதேசவுருவ வணி.

ரூபாவதி நாடகம் இரண்டாமங்கம் மூன்றாங் களம்:

"இன்ப வனப்பு மிகவுடையா
னினிது செங்கோ லதுவோச்சத்
துன்ப மொழித லுண்டுகொலோ
சொல்லாய் வாழி வையையே
துன்ப மொழித லுண்டுகொலோ
சொல்லா தொழித றாடியிடையா
யன்பி லாமை யென்றன்றோ
வறிவேன் வாழி வையையே."

இஃது யாற்றுவரியாமாறு காண்க. சார்த்துவரி:

"பாட்டிடைத் தலைவன் பதியொடும் பேரொடுஞ்
சார்த்திப் பாடிற் சார்த்தெனப் படுமே."

இம் து, மு ச்சார்த்து, முரிச்சார்த்து, கொ ச்ச ச்சார்த்தென மூ ப்படும். மு ம்: வரிப்பாட்டு க்கு மு மாக நிற்றலின் மு மெனப்படும்;

"நிலமுத லாகிய வுலகியல் வரி க்கு
மு மாய் நிற்றலின் முகமெனப் படுமே,"

என்றாரா லின். மு முடைவரி மூன்றடி முதலாக ஏழடி யீறா ரும். முகமில்வரி மு மொழிந்து ஏனையுறுப்பு ளான் வருவது. மு ச்சார்த்து மூன்றடி முதல் ஆறடி யீறா ரும்; இடை நான் டியானும் ஐந்தடியானும் வரும். முரிச் சார்த்து: முரியாவது,

"எடுத்த வியலு மி சையுந் தம்மின்
முரித்துப் பாடுதன் முரியெனப் படுமே."

முரிச்சார்த்தின்கண்,

"குற்றெழுத் தியலாற் குறுகிய ந டையாற்
பெற்ற வடித்தொ மூன்று மிரண்டு
குற்ற மில்லென கூறினர் புலவர்."

கொ ச்ச ச்சார்த்து கொச்ச ம்போன்று முடியும். மு நிலை முரி ளாற் பயந்த வேறுபடு பொருண் ம யெல்லாம் தன்ன த்தட க்கி ஒருநெறிப்படுத்தலாற் கொச்சக மெனப்படும். இது வெள்ளையானும் அ வலானும் முடியும். இவற்றின் விரிவு ளைச் சிலப்பதி ார உரை ளிற் ாண் . சிலப்பதி ாரம், ானல்வரி:

"மோது முதுதிரையான் மொத்துண்டு போந்த சந்த
முரல்வாய்ச் சங்
மாதர் வரிமணன்மேல் வண்ட லுழுதழிப்ப
மாழ்கி யைய

கோதை பரிந்த சய மெல்விரலாற் றொண்டோச்சு
குவளை மாலைப்
போது சிற ணிப்பப் போ ார் ண் போகாப்
புகாரே யெம்மூர்'';

இது ார்த்துவரி குதார மா மாறு ாண் .

''து றமேய் வலம்புரி தோய்ந்து மணலுழுத
தோற்ற மாய்வான்
பொ றமலி பூம்புன்னைப் பூவுதிர்ந்து நுண்டாது
போர்க்கு கான
ணி றமதி ாண்மு த்து நேர்கயற்
செய்த
வு றமலி யுய்யாநோ யூர்சுண கு மென்முலையே
தீர்க்கும் போலும்'';

இது ானல்வரிக்குதார மாம்.

' யலெழுதி வில்லெழுதிக் ாரெழுதி காமன்
செயலெழுதித் தீர்ந்தமு ந் திங் ளோ காணீர்
தி ளோ ாணீர் திமில்வாழ்நர் சீறூர்க்கே
யங்கணேர் வானத் தரவஞ்சி வாழ்வதுவே'';

இது நிலைவரி குதாரணமாம். ரூபாவதி நாடகம் இரண்டா
ம் மூன்று ளம்:

னப்பு டயா னின்பு டயான் வழுதியர்தங் கோமான்
னத்தினிலே நோய்விளைத்தான் மாரனோ ாணர்
ாரனோ காணீர் வளமது ர யிற்றென்றற்
றேரினையே நீங்கித் திரிகின்ற கா லனோ''

இதுவும் நிலைவரியாம். உருட்டு வண்ணமாவது, அரா ந்
தொடுக்கும்;

''உருட்டு வண்ண மாராகந் தொடுக்கும்''
(தொல். செய். 232)

என்றாரா ஸின். ரூபாவதி நாட ம் இரண்டா ம ம் மூன்
று ளம்:

"ஒழுகுறு நிணமு டய வொருதனி டே ல னு
முழுமதி யுறழ்மு னு மு மலர் வுடனு றய
பழுதறு தமிழ்மொழியா லழுதனை பரியுமெனை
யெழினுறு மினியவனே யெவனிடர் செய்தனையே";

இது முரிவரியாம். சிலப்பதிகாரம், ானல்வரி:

" டல்புக் குயிர்டு ான்று வாழ்வர்நின் னைய
ருடல்பு குயிர்டு ான்று வாழ்வைமன் னீயு
மிடல்பு கட காத வெம்முலையோ பார
மிடர்புக் குருமின் னிடையிழுவல் ண்டாய்";

இது திணைநிலைவரிக் குதாரணமாம்.

"புண்டு ாண்ட வேலினுயிர் போக்குவா னுன்றங் த
ண்டு ாண்ட வேலினுயிர் போக்கு வ மன்னீயும்
பண்டு ாண்ட சொல்லுடையாய் பார வள த்தா
லெண்கொண்ட னொய்ய விடை யிழ ல் க டாய்"

ற ரூபாவதிச் செய்யுளும் திணைநிலைவரியாம்.

"நன்னித் திலத்தின் பூணணிந்து
நலஞ்சார் பவள கலையுடுத்துச்
செந்நெற் பழன ழனிதொறுந்
திரையு லாவு கடற்சேர்ப்ப
புன்னைப் பொதும்பர் ம ரத்திண்
கொடியோ னெய்த புதுப்பு க
ளென்னைக் காணு வகைம றத்தா
லன்னை காணி னென்செய்கோ ?"

இது மயங்குதிணைநிலைவரிக் குதாரணமாம்.

"மறந்து தம்மை மதுமயக் ான்
மள்ளப் பெண்கள் மலையசுணம்
பறந்து மகிழப் பாணிசை கும்
பழனஞ் சூழ்ந்த நன்னுடா

திறந்த ரத பூவளைத்துத்
தீய மார னுடற்றுமலர்
செறிந்த புண்ணின் புழைநுழைந்து
தென்ற லோடித் திளைக்குமரோ"

ன்ற ஜோதிமாலைச் செய்யுளும் மயங்குதிணைநிலைவரி குதா
ர மாமாறு ரண் . ரூபாவதி இரண்டாமங் ம் மூன்று
ளம்:

"சோலை தன்னிற் றுனியுற் றேங்கி
மாலை வருந்திச் சென்று ளொருவன்
மாலை வருந்திச் சென்று னவனென்
மாலு மனம்விட் டகல்வா னல்லன்";

இது ரயல்வரியாம். சிலப்பதிகாரம், ரனல்வரி:

"திங் ண் மாலை வெண்கு டையான்
சென்னி செங் ா லதுவோச்சி
தன்னைப் புணர்ந்தா லும்
புலவாய் வாழி காவேரி
ங்கை தன்னைப் புணர்ந்தா லும்
புலவா தொழிதல் கயற்கண்ணாய்
ம ை மாதர் பெருங் ற்பென்
றறிந்தேன் வாழி ரவேரி";

இது முகமு டவரியாம்.

"அடையல் குருகே யடையலெங் ரனல்
அ டயல் குருகே யடையலெங் கானல்
உ டதிரைநீர்ச் சேர்ப்பற் குறுநோ யுரையாய்
அ டயல் குருகே யடையலெங் கானல்";

இது மு மில்வரியாம்.

"வாரல் சகோரமே வாரலை யென்மாடம்
வாரல் சகோரமே வாரலை யென்மாடம்
வார முடையாட்டெ ன் மைய லுரைத்திலையால்
வாரல் சகே ரமே வாரலை யென்மாடம்"

எ ' ற ரூபாவதிச் செய்யுளும் மு மில்வரியாம். ஏனைய ற் றிற்குதாரணம் வந்துழி ந்துழி ' ர ' . (சுஎ)

78. சிந்துமா னந்தக் களிப்பு' கும்மியும்
ந்திசைப் பாட்டென வழங்கலு முண்டு.

சிந்தும் , ஆனந்த 'களிப்பும் , கும்மியும் , வந்து - நாட த்தின் ட்பொருந்தி, இசைப்பாட்டு என - இ சப் பாட்டென்று, வழ ' லும் உண்டு .

குறிப்பு: நாயகள் சிலம்பின் பதினேழாம் பரலாகிய ஜோதிமாலை யென்னு நாடி யில் வள்ளியென்னு ' குறத்தி முதலிற் பாடியது நொண்டிச் சிந்தாம்;

"அம்மேயென் சொலை 'கேட்டி - செய்ய
வருந்தமிழ்க் டவினை யற 'குடித்த
வ த்திய முனிவாழும் - பர
மலையெ ' ண் மலையென மதித்திடுவாய்."

பின்னர்ப்பாடிய,

"அம்மேயுன் செங்கையினின் - மி
வற்புத ரேகை செறிந்திடுமா
லம்மா னிடத்துதித்த - வள்ளி
யம்மையி னல்லருள் பெற்றிடுவாய்
சோதிமாலையுன் றன்பெயரா - மிவண்
துற்ற கடுஞ்சிறை யுற்றபினர்
மாது ாளி யா ாயவணி - யிவர்
மன்னு மருள்டெ ாடு வாழ்ந்திருப்பாய்
வேலையொத்த விழியுடையோய் - மத
வேளரு நாணெழில் வேந்தனுக்கே
மாலைசூட்டி மகிழ்ந்துநனி - குண
வானென மோர்மக னைப்பெறுவாய்"

என்னும் பாடல் சிந்திற் குதாரணம். ஜோதிமாலை யென்னு ாடி யில் அபிராமன் என்னும் விதூஷகன் பாடிய,

"ம ' ல ம ' லந் தோழீ - மட
மானினி யேமகிழ் வாய்ந்திடு ம 'காய் - (மங் ல);
என்றுத னென்று வருவா - னிவ
ணின்ப மளித்தெனை யேற்றருள் வானே
வென்று மய 'கி யிணைந்த - நம்
ஏந்திழை மன்னை யிணைந்தனள் வாழி, (ம ' ல)"

என்னும் பாட்டு ஆனந்த ' ளிப்பாம். ஜோதிமாலை யென்னு நாடி யில், ஜோதிமாலை,

"வருவர் ெ ாலருள் புரிவர் ெ ாலெனக்
கொருதி டஞ்சொல்லு சகியே!
' டேளருந் தண்டுளவ மாலையநு தினமு
மா டிசேர் தன்பிறைடு மகிழுமன மு டயான்
ெ ாண்டலென வழங்குகையான் குவலயத் தத் தனது
குவவுபுயத் தணிபெற 'கொள் ே ாம னென் னுள்ளம்
ளோதருபு மிகநலிய
மதராஜனு மெனதாவியை
மந்தாநிலத் துந்தான்செலத்
தாழாதெனைத் தானணைய - (வருவர்ெ ால்)

என்று பாடியாடியது கும்மியாம்.

"என்றென் றலைவனைக் ாண்பலென் றே 'கிய
வேந்திழை யேயெழி லின்பவல்லீ!
நன்றிவ ணுன்றனை நாடி யடைந்தனன்
ாதன் மதிவாண நாயகனே";
"ஆ யின் மாதே யகங் ரை யேலினி
யானந்த முன்னை யடுத்ததுகாண்
தே மிளைத்துத் திய ' க லவன்வருந்
தி 'கினை நோக்கித் தி யாதே";
"ஆடன் மறந்திட் டனந்துறந் தேதமிழ்ப்
பாடன் மறந்த பணிமொழியே!
கூடல் கருதிக் குறுகினன் ாணினி '
கூட லி ழைத்து ' கு றயாதே";

என்ற கும்மி ள் மதிவ ணன் தயினும் ருதல்
ரண் . (கூஅ)

(எ) விகூற்

79. விகூற் றென்பது கழறப் புக்குழி
நூனவில் புலவ னுவனு நூலுட்
டன்கூற் ருச்சில சாற்ற லென்ப.

விகூற்று என்பது கழற புக்குழி - கவிகூற் றென்பது இன்ன தென்று ரக்கு மிடத்து, நூல் நவில் புல ன் - ஒரு நூலை கூறு மாசிரியன், நுவலும் நூலுள் – தான் கூறும் நூலின் ண், தன் கூற்று - தான் கூறுவனவா , சில சாற்றல் என்ப - சிலமொழிகளை கூறுதல் என்று அறிஞர் சொல்லு ரர் ள்.

குறிப்பு: இ கவிகூற்று ரட த்துட் பயிலாதென்பது முன்னர் கூறிய பொதுவியல்பு முதற்சூத்திரத்தா னறி . எனினும் நாடகக் ரப்பியத்தின்கட் ப யிலுறும். (கூகூ)

நடிப்பே ர் றிப்பு

80. டகப் புலவன் விளக்கங் கருதிக்
கதையினு ளன்றிப் புறத்துரை செய்வன
நடிப்போர் குறிப்பென நயந்து கொள்ப.

நாடகம் புலவன் - நாட வாசிரியன், விள கம் கருதி– நடிப்போர்க்குக் தை விள குதற் பொருட்டு நினைத்து, கதையினுள் அன்றி நாட க் க தயின் ட் பெய்த வின்றி, புறத்து உரை செய்வன - கதைக்கு வெளிப்புறத்து கூறுவன, நடிப்போர் குறிப்பு என , நயந்து கொள்ப–விரும்பி கொள்ளு ரர்கள்.

குறிப்பு: நடிப்போர் குறிப்பு: Stage direction . நடிக்கின்ற நடர்களுக்கு உதவியாக கூறப்படுதலின் இப் பெயர்த்தாயிற்று. (எ0)

(அ) பாத்திரம்

81. தையி னிகழ்ச்சியிற் கலந்தவர் யாவரும்
பாத்திர மென்று பகரப் படுவர்.

க தையின் நிகழ்ச்சியில்-நாடகக் க தையின் நி ழ்ச்சியில், கலந்தவர் யாவரும்-சம்பந்தப்பட்டவர் ள் யாவரும், பாத்திரம் என்று - நாட பாத்திரங்கள் என்று, ப ரப்படுவர் கூறப்படுவார் ள்.

குறிப்பு: நடர்களாவார் பாத்திரங் ளை மேற்கொண்டு நடிப்போராதலின் நடர்க்கும் பாத்திர கட்கு முள்ள வேறுபாடறி . (எ)

82. அவர்தாம்,
அசுரர் தேவ ரரக்க ரோடு
முனிவர் யோகியர் மக்களு மாவர்.

அவர்தாம்-மேற்கூறிய நாட பாத்திர ள், அசுரர் தேவர் அரக்கரோடு , முனிவர் யோகியர் மக் ளும் , ஆவர் - ஆவார் ள். (எஉ)

தலை க் ள்

83. பாத்திரங் கட்கெலாம் பகர்முகஞ் செய்து
வலம்புரி சூழ்ந்த சலஞ்சல மென்னக்
காணப் படுபவர் தலைமக்க ளென்ப.

பாத்திர ட்கு எலாம்-நாடகபாத்திர ளுக் கெ ல்லாம், பகர்-சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற, முகம் செய்து-பிரதானரா த்தோன்றி, வலம்புரி சூழ்ந்த சலஞ்சலம் என்ன-வலம்புரிச்சங் மாயிரஞ் சூழ்ந்த சலஞ்சலம்போல, காணப் படுபவர் - தோன்றுபவர், தலைம கள் என்ப - தலைம ள் என்று சொல்லப்படுவார் ள்.

குறிப்பு: இடம்புரிச்சங்கம் ஆயிரஞ்சூழ்ந்தது வலம்புரிச்ச மாம்; வலம்புரிச்ச ம் ஆயிரஞ்சூழ்ந்தது சலஞ்சல

மென்னுஞ் ச ' மாம். இவற்றிற்கே ற்ப உபமேயத்தின் ண் ணும் விரித்து 'கொள்க. பல மக் ள் தலைம ' லைச் சூழ்ந் திருப்பாரென்பது உவ மயாற் பெற்றும். (எங)

84. ஒளிமிக்க பாத்திரந் தலைமக்க டாமவ
ராடவர் பெண்டிரென் றுயிரு வகையர்.

ஒளி மி ' பாத்திரம் - நாடகபாத்திரங் ளுள் முக்கிய மான பாத்திர ' ள், தலைமக் ள் தாம் - தலைமக் ளேயாவர், அவர் , ஆடவர் பெண்டிர் என்று - ஆண்மக்கள் பெண் ம 'கள் என்று, ஆய் இரண்டு வகை யர் - ஆராயத் த 'க இரு வகை யின ராவார்கள்.

குறிப்பு: ஆயிரு: 'அவ்விரு' என்பது தூக்கிற் சுட்டு நீ ' டு யகரந்தோன்றிய தெனினும் அமையும். (எச)

தலை ர்

85. ஒளியு மலர்ச்சியு முயக்கமி லினிமையு
நிலைத்த குணனு நீண்ட வுறுதியு
மான முடைமையும் வாய்மொழி நயமு
மேதக வுடைமையு மிளிர்நலப் பண்பிவை
யோங்கி விளங்குந ருற்ற தலைவர்.

ஒளியும்-யாவர் 'கு மேம்பட்டு விளங்கும் விளக்கமும், மலர்ச்சியும் , உயக்கம் இல் - வருத்தமற்ற, இனிமையும் - இனிமை 'குணமும், நிலைத்த குணனும் - நிலைபெற்ற தன்மை யும், நீண்ட உறுதியும் - நெடிதான மனவுறுதியும், மானம் உடைமையும் - மானத்தையுடைய தன்மையும், வாய்மொழி நயமும் - வாய்த்தமொழியின் நயமும், மேதகவு உடைமை யும் - மேன்மையுடைமையும், மிளிர் - பிரகாசிக்கின்ற, நலம் பண்பு - நன்மை வாய்ந்த குணங்களும், ஓங்கி விளங்குநர் - மிகுந்து பிரகாசிப்பவர், உற்ற தலைவர் - பொருந்திய தலைவர் களாவர்.

குறிப்பு: ஈண்டுக்கூறிய தலைவர்கள் நாடகத் தலைவர் ளென் . ஒளியாவது தாமுளராயகாலத்து மிக்குத் தோன்

றுதலு டைமையாம். மானமாவது எஞ்ஞான்றுந் தன்னிலை யிற்றாழாமையும், தெய்வத்தாற் றாழ்வுவந்துழி உயிர்வாழா மையுமாம். வாய்மொழி: வாயினது மொழியுமாம். (எ௫)

தலை ர் மை

86. தீரோ தாத்தன் றீர சாந்தன்
றீரோத் ததனொடு தீர லலிதனென்
றீரிரு திறத்தின ரியம்பிய தலைவர்.

தீரோதாத்தன் , தீரசாந்தன்—, தீரோத்ததனொடு , தீரலலிதன் , என்று , இயம்பிய தலைவர் - மேற்சூத்திரத்திற் கூறிய இலக்கணங்களையுடைய தலைவர், இரண்டு இரண்டு திறத்தினர் - நான்கு பிரிவினராவர். (எசு)

தீரோத த்தன்

87. உருவு மொழுக்கமு முயர்பே ரறிவும்
வீரமுந் தீரமு மேன்மையுங் கல்வியு
மன்புட னருளு மின்பமும் புகழுந்
திகழ்தரு கிற்போன் றீரோ தாத்த
னிராம பிரானதற் கிலக்கிய மாவன்.

உருவும் - வடிவழகும், ஒழுக்கமும்—, உயர் பெருமை அறிவும் - மேலான பெருமை வாய்ந்த அறிவும், வீரமும்—, தீரமும் - தரியமும், மேன்மையும் - பெருமையும், கல்வியும் , அன்புடன் அருளும் - அன்பு கருணையும், இன்பமும் - இன்பம் நிறைந்த மனமும், புகழும் - கீர்த்தியும், திகழ்தருகிற்போன் - விளங்குவோன், தீரோதாத்தன் - தீரோதாத்தனாவான்; இராமபிரான் அதற்கு இலக்கியம்ஆவன் - இராமபிரான் அவ்வகையினுக்கு உதாரமாவான்.

குறிப்பு: கலாவதி நாடகத்திற் சிதாநந்தன் தீரோதாத்தனும். அன்பாவது தொடர்புபற்றிச் சிலர் மாட்டே யுளதாவது;

"அன்பெனப் படுவது தன்கிளை செறாமை"
யென்றார் ெய்தற்கலியினும். அருளாவது தொடர்பு பற்றாதே வருத்தமுற்றார் மேற்செல்வது. அன்பு முதிர்ந்தே யருள்தோன்று து.

"அருளென்னு மன்பீன்குழவி"
என்றார் திருக்குறளினும். (எஎ)

தீர ாந்த°

88. நிலனிகர் பொறையு நின்மல குணனு
நனியமை வுற்றவன் றீர சாந்தன்
முனிவருள் வசிட்டனே முன்னிய வுதாரணம்.

நிலன் நி ர் பொறையும் - பூமியை நிகர்த்த பொறு ம யும், நின்மலம் குணனும்-குற்றமற்ற குணமும், நனி அ மவு உற்றவன் - நன்றாகப் பொருந்தப் பெற்றவன், தீரசாந்தன் - தீரசாந்தனும்; முனிவருள் வசிட்டனே - ம ர்ஷி ளு குள் ஒருவராய வசிட்டரே, முன் இயல் உதாரணம் - இவ்வ யினுக்கு முதன்மையாக அ மந்த ாட்டாவார்.

குறிப்பு: மானவிஜயம் என்னும் அ கத்தின் தலைவனாகிய சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை யிதற்குதாரமாவன்.

"அ ழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை"

என்னு குறளை யீண்டறிக.

"பொறையெனப் படுவது போற்றா ரப் பொறுத்தல்"
என்றார் கலித்தொகையினும். (எஅ)

தீரோத்தத°

89. ற்றைய குணத்தினும் வாய்ந்தபே ரறிவினு
மிக்க வெகுளியும் விளைந்த மூர்க்கமு
மொக்க வுடையவ னுற்றதீ ரோத்தத
னவருள் வீமனே யதன்காட் டாவன்.

மற்றைய குணத்தினும் - பின் விதந்து கூறப்படுவன வொழிந்த நற்குணங்களைக் காட்டினும், வாய்ந்த பெருமை அறிவினும் - பொருந்திய பெருமை வாய்ந்த அறிவைக் காட்டினும், மிக்க வெகுளியும் - மிகுந்த கோபமும், விளைந்த - (கோபத்தினால்) விளைந்த, மூர்க்கமும் - மூர்க்க குணமும், ஒ உடையவன்-ஒரு குபெற்றவன், தீரோத்ததன்-தீரோத்ததனாவான்; ஐவருள் வீமனே - பஞ்சபாண்டவர்களுள் வீமசேனனே, அதன் காட்டு ஆவான்-அவ்வகைக் குதாரணமாவான்.

குறிப்பு: 'ஐவர்' என்னுந்தொகை, பின்னர்வரும் வீமன் என்னுங் குறிப்பாற் பாண்டவரை யுணர்த்திற்று. இருடிகளுள் விசுவாமித்திரர் இதற்குதாரணமாவர். (எ)

தீரலித°

90. உரனும் வீரமு முயர்வுட னருளு
மியைந்தவ னுயினு மெவ்வகை யானுங்
காமந் துய்த்தலே கருத்தாக் கோடல்
செறிந்த நாயகன் றீர லலித
னறிந்திடி னிந்திர னதன்றிருட் டாந்தம்.

உரனும் - வலிமையும், வீரமும், உயர்வுடன் அருளும் - மேன்மையுடன் கருணையும், இயைந்தவன் ஆயினும் - பொருந்தியவனாயினும், எவ்வகை யானும் - எவ்விதத்தினும், காமம் துய்த்தலே - சிற்றின்ப மனுபவித்தலையே, கருத்தா கோடல் செறிந்த நாயகன் - தனது எண்ணத்திற் குறிப்பாய்க் கொண்ட நாயகன், தீரலலிதன் - தீரலலிதனாவான்; அறிந்திடின் - ஆராயின், இந்திரன் அதன் திருட்டாந்தம் - இந்திரன் அவ்வகைக் குதாரணமாவான்.

குறிப்பு: சுகுண சுகேசர் நாடகத்திற் சுகேசன் ஓராற்றால் தீரலலிதநாயகனுயமைவான். (அ0)

பிற ஃல °

91. புகன்ற ாற் றஃலவரு ளொருவன் போந்துழி
யுபநா யகனும் பீட மர்த்த
நாயகன் ருனு நண்ணலு முண்டு.

பு ன்ற நான்கு தஃலவருள் - மேற்கூறிய நால் கத் தஃலவருள், ஒருவன் போந்துழி - ஒருவன் நாட த் தஃலவ ஞக வந்தவிடத்து, உபநாய னும்-, பீடமர்த்த நாய னும்- நண்ணலும் உண்டு - நாடகத்தின்கட் பொருந்துதலும் வழ ் ாம். (அ)

உபநா ன்

92. உபநா யகன்ரு னுதவித் தஃலவ
னிலக்குவ னுற்ற விலக்கிய மாகும்.

உபநாயகன்தான் - உபநாய ன் யாரோவெனின், உத வித்தஃல ன் - உதவித்தஃலவனும்; இலக்குவன் உற்ற இல ் கியம் ஆகும் - (இராமாய த்தில்) இல ் குமணன் பொருந் திய உதாரணமாவான்.

குறிப்பு: கலாவதி நாட த்திற் சத்தியப்பிரியன் உப ாய ற் குதார ாவான். (அஉ)

பீட °த்தநா °

93. ராமற் குற்ற சுக்கி வன்போற்
றஃலவனிற் சிறிது தாழ்ந்ததன் மையனுய்த்
தஃலவனேச் சார்ந்த விஃனபல வற்றினும்
வருவோன் பீட மர்த்த னென்ப.

இராமற்கு - இராமனு ் கு, உற்ற சுக்கிரீ ன் போல் - பொருந்திய துணே ஞகிய சு ் கிரீவனேப் போல, தஃலவனில் சிறிது தாழ்ந்த தன்மையனுய் - தஃலவனேக் காட்டினுஞ் சிறிது குறைந்த ப ் பினேயுடைய ுனய், தஃலவனே சார்ந்த விஃன ப ற்றினும் வருவோன் - நாயகனேச் சேர்ந்த தெ ் ழில் ப ை

ற்றினும் வருபவன், பீடமர்த்தன் என்ப - பீடமர்த்தநாய ன் என்று கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: உதாரணம் வந்துழிக் ாண்க. (அரு)

தலை ற் ற் ர்

94. தலைவற் குற்றோர் தம்மைச் சாற்றுழி
யரசாள் வினையி னுதவு மமைச்சனுங்
கலைவலா சானுங் குலகுரு முனிவரும்
விந்தைப் பேச்சுறு விதூடகன் ரானும்
பணிவியல் விடனும் பற்றிய சேடனுந்
தண்டத் தலைவனுந் தூதரும் பிறருமாஞ்
சொற்றிறம் வாய்ந்து தூய்மை மே ரித்
தலைவன்மாட் டன்பு தலைநின் றோரே.

தலைவற்கு உற்றோர் தம்மை - தலைவனு் கு அ ் ் ளாய்ப் பொருந்தி நிற்பவர் ள் தம்மை, சாற்றுழி - கூறு மிடத்து, (அவர்கள்) அரசு ஆள் வினையில் உதவும் அமைச் சனும் - அரசாட்சித் தொழிலில் உற்றவிடத் ுதவும் மந் திரியும், லை வல் ஆசானும் - பல கலை ளையும் மற ற வுணர்ந்த ஆசிரியனும், குலகுரு முனிவரும் - குல த்திற்கு ரிய குருவாகிய முனிவரும், விந்தை பேச்சு உறு விதூட ன் தானும் - விநோதப் பேச்சினையுடைய விதூடகனும், பணிவு இயல் விடனும் - அரசனு் குப் பணிந்து நட ் குந் தன் ம யினையு டய ரிடனும், பற்றிய சேடனும்-பொருந்திய சேட னும், தண்டத்தலைவனும் - சேனைபதியும் தூதரும் - தூதர் ளும், பிறரும் ஆம் - பிறருமாகிய, சொல் திறம் வாய்ந்து தூய் ம மேவி - சொல்லில் திறமை பொருந்திப் பரிசுத்த மான குணம் படைத்து, தலைவன் மாட்டு அன்பு தலைநின் றோர் - தலைவனிடத்து அன்புமிகுந்து நிற்பவர் ளாவார்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: ஈற்றசை. இன்னோர தியல்பினை ஆசிரியர் பின்வருஞ் சூத்திர ் ளான் நிரலே விள ் குதலை யு ர் .

(அச)

95. அரண்மனைக் காவ லாளருங் குழைமுகப்
புரிசைகா வலரும் போலிமைத் துனருங்
குறளுஞ் சிந்துங் கூனு மாகிய
மாக்களுந் தலைவனை வளைந்து நிற்ப.

அரண்மனை காவல் ஆளரும் - அரண்மனையினைக் ாப் போரும், கு ழமு ப் புரிசை ாவலரும் - அந்தப்புர ா லாளரும், போலி மத்துனரும் - வெறும் போலி ளாய மத்துனன் முதலியவர்களும், குறளும் சிந்தும் கூனும் ஆகிய மா ளும் - குறுகிய வுடலினரும் உறுப்பறை ளும் உடல் வளைந்தவர் ளுமாகிய மாந்தர்களும், தலை னை வளைந்து நிற்ப - தலைவனைச் சூழ்ந்து நிற்பார்கள்.

குறிப்பு: குழைமுகப்புரி ச: அந்தப்புரம்; குண்டல மணிந்த முகத்தினையுடைய மகளிர் ா கும் அந்தப்புரம்.

சி தாமணி நாமகளிலம்பகம், "கு ழமு ப்புரிசையுள்" என்ற மயு காண் . போலிமைத்துனர். Left-h nd d-broth r -in-law. குறள்: Dwarf . சிந்து: Lame per-o . (அடு)

விதூட

96. தநி ழ்ச் சியினிற் பயன்படு வோனாய்த்
தராதிபர் ச பயைச் சார்கன வானாய்ச்
சுதந்திர யூகமு மிதந்தரு சூழ்ச்சியும்
படைத்துரை யாற்றலும் பாரியல் பறிதலு
முடையவ னாகி யுண்மைதேர் வதன்க
ணுவ மயில் லோனாய் நவநவ மா ச்
சதுர வசனஞ் சாற்று வோனாய்க்
காணும் போதெலா ந கவிளைப் போனா
குதூகல புருடன் விதூடக னென்ப.

தை நி ழ்ச்சியினில் - நாடகக் தையின் நிகழ்ச்சியின் , பயன்படுவோன் ஆய் - இன்றிய மயாத பிரயோசனத்

தத் தருப னுய் தாரதிபர் ச பயை சார் னவான் ஆய்- அரசர் அவையினைச் சார்ந்த மேலோனுய், சுதந்திர யூகமும்- தன ெ ன அ மந்த உட்புகுந்தறியும் அறிவும், இதம் தரு சூழ்ச்சியும் - நன்மையினைத் தரும் ஆலோசனையும், ப டத்து உ ர ஆற்றலும் - தானு வே புனைந்து ரக்குஞ் சக்தியும், பார் இயல்பு அறிதலும் - பூமியிலுள்ள ம ரிதரியல்பினை அறிந்து கோடலும், உ டயவனுகி , உண்மை தேர்வதன் - உண் மயினைக் ண்டு பிடிப்பதில், உவமை இல்லோனுய் - சமானமற்றோனுய், நவம் நவம் ஆக - புதிது புதிதா , சதுர வசனம் சாற்றுவோன் ஆய் - சாதுரியமொழி உரைப்போனுய், காணும் போது எலாம் - காணும்பொழுதின் எல்லாம், நகை விளைப்போன் ஆம் - சிரிப்பினை யுண்டாக்குபவனுகிய, குதூகலம் புருடன் - விநோதமுடையவன், விதூட ன் என்ப - விதூடகன் என்றுரைப்பார்கள்.

குறிப்பு: கலாவதி நாடகத்தின்கண் வரும் வி டவசனனென்பான் இவ்விலக்கண ம மந்த விதூட னுமாறு ரண் . (அசு)

97\. று பாத்திரம் விதூடகன் றொழிலை
வியப்பச் செயினு நயப்பா டெய்தும்.

வேறு பாத்திரம் - (விதூட னைத் தவிர) வேறு நாட பாத்திரம், விதூட ன் தொழிலை - விதூட னது தொழிலினை, வியப்ப செயினும் - யாவரும் விய குமாறு இயற்றினும், நயப்பாடு எய்தும் - யத்தினை ய டயும்.

குறிப்பு: சுகு சுே ர் நாட த்தில் வரும் புஷ்ப ன் என்பவன் சிற்சில விடங்களில் தன் வாய்மொழியால் விதூட னு வும் விள குதலை யறிக. (அஎ)

98\. ண்டுக் கூறிய மாண்டகு தன் மவி
தூட னின்றியு ாடக மியலும்.

ஈண்டு - இவ்விடத்து, கூறிய - உரைத்த, விதூடகன் இன்றியும் - விதூடகனில்லாமலும், நாட ம் இயலும் - நாட ம் ழ கும்.

குறிப்பு: த ரதன்தவ என்னும ் ம் விதூட னின்றி யியலுமாறுணர் . (அஅ)

வி ட ்

99. ற்கலைத் தேர்ச்சியு நயவுரை ழக்கு
மினிய நடையுடை யெய்திய வியல்பு
நுண்ணிய வறிவு நொய்ய செல்வமு
மேதக வுடை மயு மேவுநன் விடனே.

நன் ம லை தேர்ச்சியும் - நற்கலைகளி னுணர்ச்சியும் நயம் உரை வழக்கும் - நயம் பொருந்திய சொற் லைக் கூறுந் தன் மயும், இனிய நடை உ ட எய்திய இயல்பும் - (ர ் போர் ்கு) இனி ம யப் பயக்கும் நடையினையும் உ ட யினையும் பெற்ற தன் மயும், நுண்ணிய அறிவும் - நுட்ப மாய அறிவும், நொய்ய செல்வமும் - கு றபாடற்ற செல் மும், மேத வு உ டமையும் - மேம்பாடும், மேவுநன் - அ டந்தவன், விடன் - விடனென்னப்படுவோன்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: ஈற்ற ச. தசரதன்தவறு என்னும ் த்தில் வருட் ஏமநாதன் என்பான் விடனுதலறி . நற்கலை: F n Art . அவையா ன:-சிற்பம்,கானம் வி த, ஆடல் மதுரபாஷணம் முதலியன ாம். (அ)

சேட ்

100. ன்னிய சேடன் பணிவிடைக் காரன்.

பன்னிய சேடன் - மேற்பொதுச் சூத்திரத்துட் குறித்த சேடன், பணிவி ட ்காரன் - குற்றே ல் புரிே ாறு ான்.

குறிப்பு: சகு சுே ர் நாட த்தில்வரும் பிரதாபன் என்பா ் சேடனுதலறி . (0)

தலைவி ர்

101. ாலேழ் நலனு மேலோங் குறீஇத்
தலைவர்க் குரைத்த தகைமையிற் றக்கன
மலைவற மேவி வனப்பு மிளமையும்
பொங்கிக் கனிந்தொளிர் ங்கையர் தலைவியர்.

நான்கு ஏழ் நலனும்-இருபத்தெட்டு நல ் ளும், மேல் ஓ ்குஉறீஇ - மிகுதியும் வளர்ந்து பொருந்தி, தலைவர் ்கு உ ரத்த த மையில் த ்கன - தலைவர்களுக்கு ் கூறிய நற் கு ் ளில் தகுதியாயவற்றை, மலைவு அற மேவி - மாறு பாடின்றிப்பொருந்தி, வனப்பும் இளமையும்-அழகும் வாலி பமும், பொங்கி கனிந்து ஒளிர் - மிகுந்து முதிர்ந்து விளங்கு கின்ற, ந ் மை யர் - சிறந்த ம ் மை யர்கள், தலைவியர் - தலைவி ர் ளாவார்.

குறிப்பு: இவையிற்றினுக் குதாரண ் ளைப் பின்னர் ருஞ்சூத்திர வு ரகளிற் காண்க. உறீஇ: சொல்லிசை யளபெடை மீண்டுச் செய்யுளிசையையும் நிறை ்குமாறு ா ் . ( )

நாலேழ் ந ன்

102\. யற்கை நிலையு மெடுத்த நிலையு
முற்றுணர் நிலையுமா முடலியக் கத்தி
னு ண்டா குநவு மொளியு மழகுந்
தேசு மினிமையுந் துணிவு முதாரமுந்
தீரமு மாகிய வியல்பெழு பண்பு
மினிலையு மலர்ச்சியு மெளிய வுடையு
மடமு மகிழ்வுந் தன்னறி யாதெழு
காதன் மொழிகளு மூடல்விப் பிரமமே
லலித மதநிறை யேக்கமும் வெட்கமும்
வேற்றுமை வியப்பு நகையு நடுக்கமுங்
கேளியு மென்னு நாலேழ் நலனுந்
தலைவிய ரிடத்தி னிலகணி போலும்.

இயற்கை நிலையும் - சுபாவ நிலையும், எடுத்த நிலையும் - (இயற் நிலையினின்றும் சிறிது அதி ப்பட்ட) எடுத்த நிலை யும், உற்று உணர் நிலையும் - ற்றுணர் நிலையும், ஆம்-ஆகிய, உடல் இயக் த்தின் உண்டாகு வும்-சரீர அசைவினால் உண் டாகின்ற ளும், ஒளியும்—, அழகும்—, தேசும் , இனி மையும் , துணிவும் , உதாரமும் , தீரமும் , ஆகிய—,

இயல்பு எழு பண்பும்—முயற்சியின்றி யியல்பாவே யுண்டா கு குண ளும், இளிலேயும்—, மலர்ச்சியும்—, எளிய உ ட யும் , மடமும் , மகிழ்வும் , தன்அறியாது எழு ா ல் மொழிகளும் — தன்னை யறியாமலெழு மாசைமொழிகளும் ஊடல்—பிரணய கல மும், விப்பிரமம் , இலலிதம் மதம் ,நிறை , ஏ கம்—, வெட் ம் , வேற்றுமை—வேறு பாடும், வியப்பு , நகை , நடுக் ம் , ே ளி , என்னும் என்று சொல்லப்பெற்ற, நான்கு ஏழ் நலனும்—இருபத்தெட்டு நலனும், தலைவியர் இடத்தின் — நாட த் தலைவியரிடத்தில் இலகு அணிபோலும்—விளங்கும் ஆபரண ள் போலாம்.

குறிப்பு:-(1) இயற்கைநிலை: இதனைப் 'பாவம்' என்பவட நூலார். இதற்குமுன் சிறிதுஞ் சலனமற்ற நெஞ்சில் முதன் முதல் உண்டாகும் விகாரமே பாவமாம். (Bhav th fir t alteration in mind pr viou ly un ltered.) இயற் யா நெஞ்சிற்றோன்றும் மன வெழுச்சியினற் சரீரத்திற்புலப்படுந் தோற்றமாதலின்(th lightper onal i ıdication of natural motion) இஃது இயற் நிலை யென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. (2) எடுத்த நிலை: முற்கூறிய இயற்கைநிலை முற்றியதாயின் எடுத்த நிலையாம். இதனை வட நூலார் 'ஹாவம்' என்ப. இஃது இயற்கை நிலையை கடந்து புருவத்தை நெறித்தல் நோக்கக் குறிப்பு முதலியவற்றாற் புணர்ச்சி விருப்பத்தினைக் குறிக்குமாயின் எடுத்த நிலையாம். Bhava, wh re the alteration is Slightly modifi d o a to show, by alter tion of the ye brow or eye tc. the de ire for mutual enjoym nt, i called H va. (3) உற்றுணர் நிலை: மேற்குறித்த எடுத்த நிலையையு கடந்து மனவெழுச்சி வெளிப்புலப்பட்டு மிகத் தோன்றுமாயின் அஃது உற்றுணர் நிலையாம். இதனை 'ஹேளம்' என்ப வடநூலார். When the chang perceived i very great it i Hela. இம்மூன்றும் உடலியக்கத்தா னி ழ்வனவாம். 4) ஒளி: இதனைச் 'சோபை' (Brilliancy) என்ப வடநூலார். அழகினுலும் யௌவனத்தாலும், மனவெழுச்சியாலும் நல்லுணவாலும்

உ ் டாகும் அவயவ நலனே யொளியாம்.(5) அழகு: இதனை டநூலார் ' ரந்தி' (Lov l'ne) என்ப. மேற்கூறிய சோ பமிக்கு விரும்பிய தலைவியின் ரம ்குறிப்பால் அ டன் அழகினை நனிவிள ்குமாயின் அழகெ ன்னப்படும். (6) தே : இதனை வடநூலார் 'தீப்தி'(Radi ncy) என்பார் ள். மேற் கூறிய அழகு இன்னும் நனிதிகழ்ந்து விள ்குமாயின் தேசு என்னப்படும். இது 'தேஜஸ்' என்னும் வடமொழிச்சி தவு. (7) இனிமை: இதனை 'மாதுரியம்' (Sweet) என்ப வடநூலார். நோய் கொண்டிருப்பினும் உ டயின்றியிருப் பினும், நாட் டவிட்டு நீக் ப்பட்டிருப்பினும் இன்னும் எத்த ய நிலையினும் இன்பந்தரும் நலனே, இனிமையாம். (8) ணிவு: இதனைப் 'பிரகல்பதி' (Boldne) என்பர் வட நூலார். பயமற்றிரு ்கும் நிலையே யிதுவாம். (9) உதாரம்: இதனை வடநூலார் 'ஔதார்யம்' (M ekn)என்று கூறு ர். எல்லா ் ர ்த்தும் பொறுமை பூண்டிருப்பதே யிந்நல ளும்.(10)தீரம்:இதனை வடநூலார் 'தைரியம்' (Con t ncy) என்ப. தற்பு ழ்ச்சியின்றி யிலகும் மனவுறுதிப்பாட்டினையே யீண்டுத் தீரம் என்ப. நான்காவது முதல் இது ர று ் கூறிய ஏழும் முயற்சியின்றித் தாமாகவே யெழு னவாம். எனவே பின்னர்க்கூறும் ஈரொன்பான் வ க்கும் முயற்சி ரணமென்றறிக. (11) இலீலை: இதனை வடநூலார் 'லீலை' (Fun) என்ப. அன்பின்மேலீட்டாற் றலைவன் பேசிய ரதன் மொழிகளையும் செய்த செய்கை களையும் தான் அவன்பாற் பயில் துடன் அ ன்போல் உடையுடுத்தலும் அணியணித லும் இலீலையாம். (12) மலர்ச்சி: இதனை வடநூலார் 'விலா சம்' (F utter of delight) என்று கூறுப. தான் விரும்பிய தலை னை ் ண்ட ் ரல் தலைவியினது நிற்குநிலையினும் இரு ்கு நிலையினும் உண்டாகுஞ் செவ்விய தோற்றமும் மந்தகாசமும் மதர்த்தபார்வையும் மலர்ச்சியாம். (13)எளியவுடை: இதனை வட நூலார் 'விச்சித்தி' (Simplicity in dr s) என்ப. ஆடம்பரமின்றிச் சாதாரண உடையுடுத்தல் எளியவு ட யாம். இதனு லியற்கை யழகின் தன்மைெ ளிப்பட்டுநயப்படு மென்றறி .(14)மடம்: இதனை 'விவ்வோகம்' (Aff ct tion

of indiff r nc) என்ப வடநூலார். இ து அக ˙ ரா மேலிட்டால் தான் விரும்பிய தலைவன்மாட்டும் அன்பு இல்லாததுபோல்நடித்து ரம்பு டந்து ஒழு லாம். (15) மகிழ்வு: இதனை டநூலார் 'விலகிஞ்சிதம்' (Hy t rical delight) என்ப. தனது இன்னுள ˙ கொள்ளை ெ ரண்ட தலை ன் எதிர்ப்பட்ட ஞான்று தலைவியின்பால் உண்டாகும் புன்னையுடன் சேர்ந்த ˙ ணீர் ராப் பொய்யழு யும், வெளி ந யும், அச்சமும், கோபமும், சோ மும் இ போற் ளிப்பான் மிகும் வேறு பலவும் மகிழ்வின்பாலவாம். (16) தன்னறியாதெ மு ாதன்மொழி ள்: இவையிற்றினை டநூலார் 'மோட்டாயிதம்' (Th mute involuntary xpr io of ff ction) என்ப. தனது நாய னைப்பற்றி யாரேனும் பேசு ˙ ால் ஆ சமிகுதியாற் றன்னையு மறந்து தலையினை அ ˙ லது ாதினைச் சொறிதல் ஆதிய ற்றே டியல்பானே யெழு மா சமொழி ளாம் ண்டுக்கூறியநலன். (17) ஊடல்: இதனை வடநூலார் 'குட்டமிதம்' (The affect d r pul of lov r' nd rm nt) என்ப. இதனையே பிரணய ல மென் று ˙ கூறுப. நாய ன்மேற் பொய்யா ˙ ே ாப ˙ ெ ாள்ளலும் அவன் இதஞ் செய்துழி நாணத்தால் அ வையிற்றினையேலாது மறுத்தலும் வேண்டுமே ாட்கிண ˙ ாது தலைய சத்தலானு ˙ விதிர்த்தலானும் பொய் ˙ கோபம் பாராட்டுதலும் ஊடலாம். இஃதே ாமவின்பத்தை மிகுப்பதாம்.

> "ஊடுதல் ாமத்திற் கின்ப மதற்கின்ப ˙
> கூடி முய ˙ ப் பெறின்"

என்றார் திருவள்ளுவனாரும். (18) விப்பிரமம். (Flu ter) தான் விரும்பிய நாய ன்றன் ாவு எதிர்பாராம னேர்ந்த பொழுது உண்டாகும் வியப்பினாலும் ாணவே ˙ டிய அவாவினாலும் உ ட ளை மாறியுடுத்தலும் அணி ளை அல ˙ ே ால மா அணிதலும் விப்பிரமத்தின் பாலவாம். (1) இலலிதம்: (Voluptuou gracefulne) தன்வயப்படுத்த வல்லதோர் ாம ˙ குறிப்புடைய இனிமை பயக்கும்மென்மையுடன்சாயல் ாய்ந்த அவய நலனே இலலிதமாம். (20) மதம்: (Arr-

oganc) செல்வம் இள மயாதிய ாரணமாக உண்டா கும் அக ் ாரமே மதமெனப்படும். இதற்கு அடி இரா ச குணமென் . (21) நிறை: இதனைவடநூலார் 'விகிருதம்' (Th uppre ion of the sentiments of the heart through bashfulne s) என்ப. தலைவி தன் மனத்தட ் கிய அரிய இர சியங்களை நாணத்தால் வெளியிடாது உள் ளட ் ல் நிறையெனப்படும்.

"நிறையெனப் படுவது மறைபிற ரறியாமை"

என்றார் கலித்தொகையினும். (22) ஏக்கம்: இதனை வட நூலார் 'தபனம்' (Pining) என்ப. இது தன்னின்னுயிர் நாய ன் த ந்தனொன்று காதன்மிக்குக் கயற்றுப் பிரிவாற் றுது ஏ ் லாம். (23) வெட் ம்: இதனை வடநூலார் 'மௌ ் தியம்'(Simplicity verging on illin)என்ப. தான் நன்கு இனிதறிந்த விடயமொன்றனை அறியாள் போன்று தன் தலைவனை 'இஃதியாது? எத்தன் மத்து?' எனப்பலவினுதல் இந்நலனும். (24) வேற்றுமை: இதனை வடநூலார் 'விக்ஷேபம்' (Di tr ct dn) என்ப. தனது ாதலன் அருகிருக்கும் போழ்து ஏதேனும் ஒரு ாரணம் பற்றித் தலைவி தன்னு டயணியாதியவை புனைந்தும் புனையா மல் நிற்றலும் நாற்புறமும் மருண்டு நோக்கலும் அகத்துட் பொதிந்த இர சியங் ளைச் சிறிது வெளிப்படுத்தலும் வேற் றுமையாம். (25) வியப்பு: இதனை வடநூலார் 'குதூகலம்' (Impetuou curiosity) என்ப. காட்சிக்கினிமை பயக்கும் பொருளொதனையுங் ாணப்பேரவாக் ெ ாள்ளல் வியப்பு என் னும் நலனும். (26) கை: இதனை 'ஹஸிதம்' (Geggling) என்ப வடநூலார். இளமை காரணமாக ஒரு பயனுமின்றி யுண்டாவது இந்நல நலன் என் . (27) நடுக்கம் இதனைச் 'சகிதம்' (Trep'dation)என்ப வடநூலார். இஃது ஏதேனு மொரு கார ாத்தானுந் தனது ாதலன் முன்னிலையிற் பயத் தால் உ ் டாகும் ம்பம் ே ் ம் என்னும் நலனும். (28) கேளி: (Sportivene s) தனது இன்னுயிர்த் தலைவனுடன் றலைவி உலா ரும்போழ்தே விளையாடுதலாம் இந்நலன். (கூஉ)

தலைவி ர்

103. தலைவியர் தாமுஞ் சுகுணை சாந்தை
யரக்கிகா மினியென் றந்நால் வகையர்.

தலைவியர்தாமும் - மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிய தலைவியர் ளும், சுகுணை சாந் த அர க்கி ாமினி என்று , அ நான்கு வ யர்-(தலைவர் ளைப்போல்) அவ்விதமான நான்கு பகுப்பினை யு டயவர் ளாவர்.

குறிப்பு:—'தாமும்' என்றதன் னுள்ள இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மையாலும் 'அ' என்னுஞ் சுட்டினாலும், 'தலை ரப்போல்' என்பது பெற்றும். (ங)

சு ணை

104. சற்குணஞ் சான்ற தகை மய ளாகி
யெல்லா விதத்தினுந் தீரோ தாத்தனை
யியையுந் தலைவியே யியம்பிய சுகுணை.

சற்கு ம் சான்ற - நற்குணம் மிகுதியும் பொருந்திய, த கமையள் ஆகி - தன்மையினை யுடையவளாய், எல்லா விதத்தினும் - எவ்விதத்தினும், தீரோதாத்தனை இயையும் தலைவியே இயம்பிய சுகுணை - தீரோதாத்தனை யொத்திரு கும் தலைவியே மேலைச்சூத்திரத்து முதற் ட்கூறிய சுகுணை நாயகியாம்.

குறிப்பு: லாவதி நாட த்தின் தலைவியாகிய கலாவதி சுகுணை நாயகிக் கிலக்கியமாவாள். (கூச)

ந்தை

105. பொறுமை சான்ற பூவையே சாந்தையெத்
திறத்தினுந் தீர சாந்தனை நிகர்ப்பாள்.

பொறுமை சான்ற - பொறுமை மிகுதியுங் ெ ாண்ட, பூவையே - மங்கையே, சாந்தை - சாந்தையாவாள், (அவள்) எ திறத்தினும் - எல்லாவிதத்தினும், தீரசாந்தனை—, நி ர்ப் பாள் - ஒப்பாள்.

குறிப்பு: வசிட்டர் மனைவியாகிய அருந்ததி யி ்வ குதாரணமா ாள். (ரு)

அரக்கி

106. ஓவா மூர்க்க மொழியாப் போரொடு
கோவமார் தையலே குறித்திடு மரக்கி
யியம்புதீ ரோத்ததற் கிசைந்தா ளவளே.

ஓவா - குறைவுபடாத, மூர்க் ம் - மூர் ் குணமும், ஒழியா போரொடு - நீ ்காத யுத்தத்தோடு, ே ா ம் ஆர் தையலே - கோபம் மிகுந்த பெண்ணே, குறித்திடும் அர ்கி - மேற்கூறிய அர ்கியாம்; இயம்பு தீரோத்ததற்கு - முற் சூத் திரத்திற் கூறிய தீரோத்ததனே, இசைந்தாள் அவளே - ஒத்த வள் அவளே.

குறிப்பு: ஏகாரம் : தேற்றம். சூர்ப்பண யென்னும் பிர சனத்தின்றலைவியாகிய சூர்ப்பணை யிதனு ் குதாரண மாவாள். (சா)

மினி

107. எத்தகை யோரையு நித்தமுந் தோய்தரூஉம்
பரதம் பயிலுறு பா வமார் போலச்
சுரத லீலையே விரதமாக் ெ ாண்டவள்
ாமினி யென்னு நாமம் பெறுவாள்.

எ தை யோரையும் - எத்திறத்தா ரயும், நித்தமும் - நாடோறும், தோய்தரூஉம் - புணர்தரும், பரதம் பயிலுறும் - பரதசாஸ்திரப் பயிற்சி செய்யும், பாவைமார் போல - பொது ம ளி ரப் போன்று, சுரதம் லீலையே - ாம விளையாட்டி னையே, விரதமா கொண்டவள் - நோன்பாகக் ெ ா ் டிருப் பவள், ாமினி என்னும் நாமம் பெறுவாள் - காமினியென் னும் பெயருடையளா ாள்.

குறிப்பு: அ ்தே னிகிளியோபாத்திரையர் என்னும் ஆ ் கில நாட த்துத் தலைவியாய கிளியோபாத்தி ர யிதற்குதா

ர மா ரள். தமிழின் ண் ந்துழி ந்துழி ர .
தாரா ங் மென்ற வடநூலினுட் போதருந் தா ரயை
ரமினியா கூறுதலும் ஓராற்றான் ஒ கும்.

மேற்கூறிய சுகுணை சாந்தை அரக்கி ரமினி யென்ற நால் வை த் தலைவியரும் முன்னர்ப் போந்த தீரோதாத்தன் தீரசாந்தன் தீரோத்ததன் தீரலலிதன் என்ற நால் த் தலைவரையும் மு றயே மொப்பர் என்ற துணையோனே, முற் கூறிய நால்வகை த் தலைவியரும் பிற்கூறிய நால்வகை த் தலை வர்க்கும் முறையே மனைவியரென்றுவது, பிற்கூறிய நால்வ த் தலைவரும் முற்கூறிய நால்வ கத் தலைவியர் கும் முறையே ணவரென்றுவது எண்ணற் . தலைவர் ளுள் நால் வகை கொண்டாற்போலத் தலைவியருள்ளும் நால்வ ெ ரண்டதேயன்றி வேறன்று. ஆதலின் நால்வகைத் தலைவ ருந் தலைவியரும் தத்தம கி யந்த வாழ்க்கை த் துணைகளைப் பெற்றாலும் பெறலாம், பெறுமற் போயினும் போ லாம்; தத்தம கியைந்த வாழ்க்கைத் துணைகளைப் பெறாதலுமுண்டு. இதனை மாணு ராயினர் உற்றுநோக் ட ர். (எ)

தே தலைவி

108\. டந் த தெரி வ ாட்டி யென்னுந்
தமக்குரி யோரு மனைமக ளாகிய
பிறர்க்குரி யோருஞ் சேரிப் பரத் தய
ரிற்பரத் தயருமாம் பொதுமக ளிருமெனப்
புகலுந் தலைவியர் மூன்றிரண் டிரண்டா
வெடுத்து கூறு மிடனுமா ருண்டே.

மடந்தை தெரிவை ஆட்டி என்னும் தமக்கு உரியோ ரும் - தமக்குரியராய மடந் த தெரிவை ஆட்டி யென் னும் மூ கையினரும், மனை ம ள் ஆகிய பிறர்க்கு உரி யோரும் - பிறர் குரியவராய பிறன் மனைவி புதல்வியாகிய இருவரும், சேரி பரத்தையர் இல்பரத்தையரும் ஆம் பொ து ம ளிரும்-பொதுமகளிராகிய சேரிப்பரத்தையர் இற்பரத் தயர் என்னும் இருவரும், என பு லும் தலைவியர்- என்று

சொல்லப்படும் தலைவியர், மூன்று இரண்டு இரண்டா-எழு வ யா , எடுத்து கூறும் இடனும் - எடுத்துக் கூறப்படும் இட ் ளும், உண்டு - சிறுபான் மயுள்ளனவாம்.

குறிப்பு: ஆர் - அ சநிலே. ஏகாரம் - ஈற்றசை. இச் சூத்திரத்தானே தம ் குரியோர் மூவரெனவும் பிறர் ் குரியோ ரிரு ரெனவும் பொதும ளிர் இருவரெனவும் நிரலே ெ ாள் . தமக்குரியோ ரச் சுவகீயை யென்றும், பிறர் ் குரி யோ ரப் பரகீயை யென்றும், பொதுமகளிரைச் சாம னியை யென்றும் வடநூலார் கூறுப. சுவகீயை யென்பாள் மானம் மெய்ம் மயாதிய நற்குண ் ட்கிருப்பிடமாய் இல் லின்கண் ஊ ் முடையளா ் ற்பினளாவள். மடந் தை தெரி வ, ஆட்டி யென்பா ர முத்தை, மத்தியை, பிர ல்பை என்று கூறுப வடநூலார். இவர் ளினில ் ணத்தைப் பின் வரு னவற்று லினிதுணர்க.

“ஆவல்கூர் சுவீயைபர கீயைசா மானியையென்
றறிவிக் கின்ற
மூவரா நாயகிக ளவர்தமில்வேட் டவனிடத்தே
முழுது ம ் பா
யேவல்கோ ளுதை ற் ாற் றிடல்சீலம் பொறு ம ஞ்ச
மின் ம யின்ன
மே வாழ் ற்பு டய மெல்லியலே சுவீயைமற்றும்
விரிப்பா மன்றே.”

‘மணம்புரிந்து ெ ாண்டவனை மறந்துபர புருடர் னை
மனத்தே வேண்டி
யிணங்குகின்ற குடிலநடை யேந்திழையே பரகீ ய
யிவர்போ லாது
பண ் வர்ந்து சு ் தகுந்த படிபலர் ் கு ் ாட்டிமு ற
யற்று நீதி
தணந்திருந்த பொதுமடந் த தானேசா மானி யயாஞ்
சாற்று ் ாலே.’’

"எடுத்துரைத்த சுவியைமுத்தை மத்தியைநற் பிர ற் ப
யெனமுப் பேதம்
அடுத்துநிற்கு முத் தபுதி தா வரும்
யவ் னத்தாள்."

" லவிதனிற் பிரியமும்வெட் முஞ்சமமா ப்படைத்த
கன்னி தானே நலனுயர் மத்தியை."

"தவனுருக லவிசெயுஞ் சமர்த்திபிர
கற் பயெனத் த கபெண்."

இனி யிவையிற்றின் விரிவினை மாம்பழக் வி சிங் ராவல ரியற்றிய சிங் ாரரசமஞ்சரி யென்னு நூலுட் ாண்க. (அ)

த ந்

109. எடுத்துரை கதையி னீறே கதாந்தம்.

எடுத்து உ ர தையின் - எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட க தயினது, ஈறே - முடிவே, தாந்தம்- தாந்த மென்னும் பெயரினதாம்.

குறிப்பு: இற்றைநாட் புலவருட் பல்லோர் இ கதாந் தத்தின் சிறப் பக் ொண்டே நாட த்திற்குஞ் சிறப்பு கூறுவர். இதனை 'D nouement' என்பர் ஆ கில நூலோர். (கூகூ)

110. அதுதான்,
நற்பொரு ளிறுதி தீப்பொரு ளிறுதியென்
றிருவகைத் தாமென் றியம்பினர் மேலோர்.

அதுதான்-மேற்கூறிய தாந்தம், நன் ம பொருள் இறுதி தீமை பொருள் இறுதி என்று - நற்பொருளிறுதி தீப்பொருளிறுதி என்ற, இரண்டு வை த்து ஆம் என்று - இருவை யாமென்று, இயம்பினர் மேலோர்-மேற்புலப் புல வர் கூறினர்.

குறிப்பு: இவையிற்றினைப் பின்வரும் இரண்டு சூத்தி ர களான் உணர் . (oo)

நற்பே நளி தீ

111. ாடகத் தலைவ னன்மணம் புணர்தலு
மாடக மணிமுடி யணிதலு மின்னன
பிறவு மாமிவை திறமுற முடிவது
நற்பொரு ளிறுதியா நயந்தனர் புலவர்.

நாட ம் தலைவன் நன்மை மணம் புணர்தலும்-நாட கத்தலைவன் தன ே ற்ற தலைவியை மணஞ்செய்து ே ாட லும், ஆடகம் மணி முடி அணிதலும் - பொன்னுனும் மணியானும் செய்யப்பட்ட கிரீடத் தத் தரித்தலும், இன் னன பிறவும்ஆம் இவை திறம்உற முடி து - இவைபோல் ன பிறவுமாகிய அனைத்தையு ் கொண்டு நன்கு முடிவதை, ன் ம பொருள் இறுதியா நயந்தனர் புலவர் - நற்பொரு ளிறுதி நாட மெனக் கூறினர் ற்றறிந்தார்.

குறிப்பு: லாவதி ரூபாவதி முதலிய நாட ் ள் இவ் விறுதியன ாம். ாஞமற்போன ம ் ளை ் ா ் டலும், அளவற்ற செல்வப்பேறு முதலாயினவும் இதன்பாற்படுமா தலான் 'இன்னன பிறவுமாம்' என்றார். நற்பொருளிறுதி நாட ம்: Com dy. (o)

ப்போருளி தீ

112. தீப்பொரு ளிறுதி செப்புங் காலை
ாட த் தலைவ னவிலருந் தீமை
ய டத லன்றி யாருயி ரிழத்தலு
ம ற தென்று ரத்தன ராங்கில மொழியோர்.

தீ ம பொருள் இறுதி செப்பும் ாலை - தீப்பொரு ளிறுதி நாட ம் இன்னதென்ப தக் கூறுமிடத்து நாட ம் தலைவ ் - ாடகத்தின்றலைவன், நவில் அரு ம தீ ம - சொல்லுதற்கும் அச்சத்தைத் தரும்படியாய தீ மயினை, அ டதல் அ ் றி - அ டவதல்லாம ், அரு ம உயிர் இழத்தலும் - அரு மயான உயி ர யிழத்தலும் அ றை

வது-சொல்லு தாம் என்று உரைத்தனர் ஆ ்கிலம் மொழி யோர் - என்று ஆ ்கிலமொழியில் வல்லுநர் கூறினர் ள்.

குறிப்பு: சொல்லுதற்கும் அச்சத் தக்தர ல்லதாத லின் 'நவிலரும்' என்றார். தசரதன் தவறு இவ்வ ்குதார ணமாம். தீப்பொருளிறுதி நாட ம்: Tr g dy. இம்முடி புடைய நாட ள் வடநூலார்க்கு ஒப்பமுடிந்தன வல்ல ெ ான்பதும், ஆ ்கில நூலார் ெ ாள் யின்படி தமிழ் மொழியினுந் தழுவிக் ெ ாள்ளப்பட்டன வென்பதும் இச் சூத்திரத்தான் அறியலாம். (௦௨)

பத நிலை

113. ாடகத் தெங்கணு நண்ணி வருவதாய்
நினைத்தெதிர் பார்த்த பொருளி னிடத்தி
லனைத்தகைப் பிறிதெதிர் பாரா வண்ணமாய்ப்
போதரச் செய்வது பதா நிலையே.

நாட த்து எ ்கணும் ந ்ணி வருவதாய் - நாட த் தின் ண் எ ்விடத்தும் பொருந்தி வரு தாய், நினைத்து - ஆலோசித்து, எதிர்பார்த்த பொருளின் இடத்தில் தாம் எதிர்பார்த்த ஒரு விடயத்தில், அனைத்த பிறிது - அத் தன் மயான வேறெ ்று, எதிர்பாரா வண்ணமாய் - எதிர் பாராத விதமாய், போதர செய்வது - வருமாறு இயற்று து பதா நிலையே - பதா நிலை யென்று சொல்லப்படும்.

குறிப்பு: ஈண்டுக்கூறிய பதாளை நிலை நாட பாத்திர ் ளின்பா னி மூ மென்றறி . பின்னர் வரும் பதாகைநிலை வ ை யின் ண் உதாரண ் ாட்டுதும். நாட க் தப் பொருத்த ் ள் நிகழுமிடத்தும் ஆசி கூறுமிடத்தும் இப் பதாளை நிலையினைக் ாணலாம். நாட வாசிரியன் வன் மக் ே ற்றபடி இஃது பஃறலைப்படு மென்பதறி . (௦௩)

பதா நிலை ை

114. எதிர்பா ராவண மெண்ணிய பிறிதெணந்
திருந்திய வழியிற் பொருந்து முறையும்

பல்பொருட் சொற்றொடர் மல்கப் பெற்றுப்
பல்லடை மொழிகள் புல்லிய பண்பும்
பிறிதுபொருள் பற்றிய பிறர்தஞ் சொற்களைத்
தன்கருத் தின்பொருட் கேற்பக் கோடலுஞ்
செவ்விக் கேற்ற செம்பொரு ளொன்று
முடிவு சுட்டு முன்ன மொன்றுமாங்
கருதிய கவர்படு கிளவி யுடை மயும்
பதா க நிலையின் பகுப்பென மொழிப.

எதிர்பாரா வ ம் - எதிர்பாராத விதமாய், எண்ணிய பிறிது எ ம்-தாம் நினைத்தவேறோர் எண்ணம், திருந்திய ழியில் பொருந்தும் முறையும் - செவ்விய வ யா வுண்டாகும் முறை மயும், பல்பொருள் சொல்தொடர் மல்க பெற்று - பல பொரு ரினையுடைய சொற்றொடர்கள் நிரம்பப் பெற்று, பல் அ டமொழி ள் புல்லிய பண்பும் - பல அ ட மொழி ள் பொருந்திய தன் மயும், பிறிது பொருள் பற்றிய பிறர் தம் சொற் ளை - வேறு பொருள் ெ ாண்ட மற்றவ ரு டய மொழி ளை, தன் கருத்தின் பொருட்கு ஏற்ப ே ாடலும் - தனது எண்ணத்திற் பொதிந்து கிட ்கும் விட த்தினு ்குப் பொரு ்தப் பொருள்செய்து ெ ாள்ளுதலும், செ ்வி ்கு ஏற்ற செம்மை பொருள் ஒன்றும் - சமயத் தினு ்குப் பொருந்திய செவ்விய பொருள் ஒன்றும், முடிவு சுட்டும் முன்னம் ஒ ்றுமா - இறுதியில் நட ்கும் விடயத் தினைச் சுட்டிக் குறிப்பி ்கும்பொருள் ஒன்றுமாக, கருதிய ர்படு கிளவி உடைமையும் - நாடகப்புலவனாற் கருதிச் செய்யப்பட்ட பலபொருள்தந்து ஐயத்தினை விளக்குஞ் சொற் ளுடைமையும், பதாகை நிலையின் பகுப்பு என மொழிப - பதாகை நிலையின் பாகுபாடு என்று கூறுவார்கள்.

குறிப்பு: கலாவதி நாடகம் இரண்டாமங்கம் மூன்றாங் ளத்திற் சிதாநந்தனுஞ் சத்தியப்பிரியனுஞ் சோணாட்டிற்குப் போத லொண்ணாதென்று வருமிடத்து எதிர்பாராவண மாய்ச் சோணாட்டின் தலைந ராகிய காஞ்சியினை யடைதலும் ஆ ்டு,

"விருந்தும் வென்றியும்
முருந்து முறுவலார் திருந்து போ மும்"

அ ர்கட்குத் திருந்திய வழியில் அ வ பொருந்தி முறையினைக்காண்க. இந்நே பதாகை நிலையின் முதல் க குதாரணமாம். கலாவதி நாட ம் இரண்டாம ம் இர டா களத்தில் விகடவசனன் சு சரீரனைப்பற்றிக் கூறிய, "யார் குமிப் பெரியர் பார் ப் பூனையைப்,போலிருந் தாலும்" என்னுந் தொட த்த செய்யுள் பதாகை நிலையி னிரண்டாம் ை குதாரணமாம். இச்செய்யுளை 44-ஆஞ் சூத்திர வு ரயுட் ண்டுகொள்க. ஜோதிமாலை யென்னும் நாடி யுட் ப ம் என்பாள் ஜோதிமாலை கையிலுள்ள மாலையினைச் சுட்டி "இந்த மாலை ம ாராஜாவுக்குத்தான் தகுதி! நன்று ய மந்திரு கின்றது!ம ரா ாபார்த்தால்விடவேமாட்டார் உடனே ை ெ ாள்வாரென்பதற்குச் சிறிதுஞ் சந்தே ம் இல்லை," என்று கூறியபோது யபாலமன்னன் தன் ருத்திற் ே றப் பொருள்செய்து கொண்டது பதாகை நிலையின் மூன்றும்வ குதாரணமாம். கலாவதி நாட ம் மூன்று ம ம் இர டா ளத்தில் மனோமோகினி யென்பாள் லா தியின்மீது ே ாப கொண்டு,

'ே ா வசப்படுத்திக் ெ ாண்டமனோ மோகினின்
றுவை யறுத்தபினர் நன்குன குச் சொல்லுகிற்பா ள்
பா வய ள் வல் ைம யப் பார்"

என்று கூறிய பாவில் 'மனோமோகினியாகிய பாவை சொற் லுகிற்பாள்' என்றும், 'மனோமோகினியே! கலா தியாகிய பா வ சொல்லுகிற்பாள்' என்றும் இருபொருள்பட்டு நிற்ற லறி . இன்னும் இதுபோல லாவதி நாடகம் ஐந்தாம கம் ஐந்தா ளத்திற் காளி பூசாரியின்மீது வெளிப்பட்டு குறி சொல்லும்பொழுது

"உனது நாய ன் உந் த வென்று
வாகை சூடி வரு ான்"

என்று கூறியதன்கண்ணும் இருபொருளுண் ம ாண். இ விதம் வருவன பதாகை நிலையின் நான்காம் வ கயா .

த்திரச்சி ப்பி ல்பு

115. த்திரச் சிறப்பியல் பனைத்துந் தம்முண்
முன்பின் மலையாப் பண்புந் தனிப்படு
பெற்றியு மேற்கோள் வெற்றியு நன்ன
ருடையன வாகு நடையின வென்ப.

பாத்திரம் சிறப்பு இயல்பு அனைத்தும் - பாத்திரங் ளின் சிறப்பியல்பு யா யும், தம்முள் - தமக்குள், முன் பின் மலையா ப பும் - முன்னொடுபின் மாறுபடாத தன் மயும், தனிப்படு பெற்றியும் - தத்தமக் குரியதெனக் கொ டதன்மையும், மேற்கோ ள் வெற்றியும் - நாட ப்புல ன் எ விதமான ப பப் பாத்திர வாயிலாக்கொண்டன ளோ அவ்விதமானபண்பின் இனியமுடிவும், நன்னர் டை யன ஆகும் ந டயின என்ப - தெளிவு பொருந்தக்கொ ட தன் மயினவாகும் என்று கூறுவார் ள்.

குறிப்பு: எனவே இம்மூன்றும் பற்றியே நாட பாத் திர ளின் சிறப்பியல்புகள் விளங்குவனவாம். முன்பின் மலையாப்பண்பாவது ஒரு பாத்திரத்தை முதற்கண் ஒருவித மா ப் புனைந்து, பின்னர் மறவியானுதல் வேறெவ்வாற்ரு ளுத வேறுபடப் புனைந்துவிடாது, ஒருதிறப்படவே புனைந் துவிடு மியல்பாம், இதனை Con i tency என்பர் ஆங்கில னுரே ார். தனிப்படுபெற்றியாவது ஒவ்வொரு பாத்திரமுந் தன கென வொரு சிறப்புத்தன்மை யு டயவ ளுகுமாறு புனையு மியல்பாம். இதனை Ind viduality என்பர் மேற் பு வாணர். மேற்கோ ள்வெற்றியாவது நாட பாத்திர மா ப்புகுந்து நடிப்பான் தான் மேற்கொ ண்டன கூடு மாறு நடிப்பதா ப் புனையு மியல்பாம். (கO௫)

ரட மி ற்றமிழ ம று

116. உற்று ே ாக்குழிச் சொற்ற நாடகம்
"ஒருதிறப் பாட்டினும் பலதிறப் பாட்டினு
மு ரயும் பா டயும் விரவியும் ருஉம்"

உ ரயி ட யிட்ட பாட்டு டச் செய்யுெ
ருன்ரூ ரனை ரு மன்பினிற் கொள்ப.

உற்று நோ குழி - உற்றுப்பார் கு மிடத்து, சொற்ற நாட ம் - மேலைச் சூத்திர ளான் இனிது விள கிய நாட ம், ஒரு திறம் பாட்டினும் - ஒரு த்தாய பாட்டினு னும், பல திறம் பாட்டினும்-பலவ கத்தாய பாட்டினுனும் உ ரயும் பா டயும் - சனமும் ே றுபா ட ளின் ா கிய ளும், விரவியும் - பொருந்தியும், ரூஉம் - ரும் — ா இ ட இட்ட பாட்டு உ ட செய்யுள்- சனம் இடை யி ட வரப்பெற்ற செய்யுளால், என்று ஆ ரோர் அனை ரும் அன்பினில் ெ ாள்ப - என்று மேலோர் யா ரும் அன்புடன் ெ ாள்ரு ார் ள்.

குறிப்பு:

'ஒருதிறப் பாட்டினும் ப திறப் பாட்டினு
உ ரயும் பா டயும் விரவியும் ருமே'

ன்பது த டியல ார சூத்திரம். ா டு மேற்ே ாளா வெடுத்தாளப்பட்டது. சனம் நாட ளுட் பயிலுத ா ா கு மெளிது புலப்படும். ே றுபா ட தமிழ் ாட த் துட் பயிலுமோெ னிற் பயிலும்; ரூபாவதி ாட ம் மூன்று ம ம் ஏழா ளத்துள் ஞாநதீப முனி ா டவுளைத் துதித்துப் பாடிய,

'அது நித் யா ந்த ய ாத ப ரகித
கு நிா மலசுசி லப்ரபா
அத்புத சலக்ஷ மநோஹர சு ந்தமய
ப்ரம்மாதி தே ந் திதசித்பத
மதுரம்ருது சந வி தாப்ரச ப்ரிய
ம ாமேரு ா சலா ந
ம களா ரபரம சுத்தஸாத் கு யசிவ
மகிபால குருஸ்ரேஷ்ட வரபாஹிமாம்,''

என்னு மடி ள் வடமொழியி லியன்ற ம ா . இனி

'உ ரயி டயிட்ட பாட்டு டச்செய்யுள்'

என்பது வசனத்தி னி டயிடை ய மந்த பாக் ளாலயா றால் என்றும் பொருள்படுமாறறி . (கOசு)

பே வி ல்பு புற டை

117. சிற ் தன சில்பொருள் செப்பில மெனினவை
ய றந்தன வற்று ளடக்கிக் கொளலே

சிறந்தன சில் பொருள் - சிறப்புடையனவாய சி பொருள் ளை, செப்பிலம் எனின் - ஈண்டுக்கூறுமல் விடுத்திருப் போமாயின், அ வ - அ யிற்றினை, அ றந்தனவற்றுள் அட ்கி ெ ளலே - மேற்கூறிய சூத்திர ் ளில் அட ்கி ய மத்து ்ெ ாள் .

குறிப்பு: சிறந்த பொருள் ள் எ வயேனு ் கூறுமல் விடப்பட்டிருப்பின் அ வயிற்றினை முற்கூறிய சூத்திர ் ளி ் உத்தியானும் உபல ்கணத்தானு ம மத்து ் கொள்ளு ாறு விதி ் ப்பட்டது இச்சூத்திரம். (Oஎ)

பே வி ் பு முற்றிற்

உ. சிறப்பியல்பு

118\. சிறப்பியல் ப மதி யுறப்புகல் கிற்புழிப்
பாடுறு நாலெழு நாடகச் சாதியின்
பெயர்முறை கிளந்து மயர்வற வவைதாந்
தமக்கெனக் கொண்ட சிறப்பிலக் கண 'களின்
பண்புக ளெல்லா மெண்பெற வாய்ந்து
கூறுத லென்ப குறிப்புணர்ந் தோரே.

சிறப்பு இயல்பு அமைதி உற பு ல்கிற்புழி - சிறப்பிய 'பி ஏது இலக் ணத்தினை இற்றென்று தெளிவு பொருந்த ' கூறுமிடத்து, பாடு உறு - மேன்மைபொருந்திய, நான்கு எழு நாட ம் சாதியின் - இருபத்தெட்டு நாட வ ளின் பெயர் மு ற கிளந்து - பெயர்களை முறைப்படி கூறி, அ தாம் - அந்நாட வகைகள்தாம், தமக்கு என மயர்வு அற கொ ' ட - தத்தமக்கெ ன்று ஒன்றோடொன்று தலைமய ' ர மற்ெ ாண்ட, சிறப்பு இல ' ண ' ளின்-, பண்புகள் எல்லாம்- தன் ம ள் யாவற்றினையும், எண் பெற - மனத்தின் ட் பொருந்துமாறு, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, கூறுதல் என்ப - கூறுவது என்று ரப்பார் ள், குறிப்பு உ ர்ந்தோர் - நாட வியலின் குறிப்பினையுணர்ந்த பெரியோர் ள்.

குறிப்பு: நாட ச் சாதிவ க பததும் உபசாதி யொன்பானிரட்டியுஞ்சேர் 'துநாலேழ்வ யாதலைப் பின் ர் வருஞ் சூத்திர ' ளா னு ர்க. சிறப்பில ' ணம்: பலவற்றிற் கும் பொதுவன்றித் தம 'கென்று சிறப்பாயுள்ளன. ( )

(க) சாதி

119\. சாதி யென்பது நாடக வகையிவை
யுருவக மென்ன வுரைக்கவும் படுமே.

சாதி என்பது - சாதியென்று நாட வில ' ண ' ளுட் கூறப்படுவது, நாட ம் வ - நாட வ ளாம்; இவை - இந் நாட வகை ள், உருவ ம் என்ன உரைக் வும் படும் - உருவ ம் என்றும் கூறப்படும்.

குறிப்பு: உரு ம்: ரூப ம் என்னும் வடசொற் றிரிபு. (உ)

120. "உ மயும் பொருளும் வேற்று ம யொழிவித்
தொன்றனை மாட்டு முருவ ம்" போல
டிக்கு ரிடத்துப் பாத்திர வியல்லை
யேற்றி மொழிதலி னிப்பெயர்த் தாகும்.

உவ மயும் - உபமானத்திற்கும், பொருளும் - உப மே யத்திற்கும், வேற்றுமை ஒழிவித்து - (உள்ள) வேறு பாட்டினை நீ கி, ஒன்று அன்ன மாட்டும் - ஒன்றின் தன் ம யினை யாரோபி கும், உருவ ம் போல - உருவ வணியினைப் போல் நடி குநர் இடத்து பாத்திரம் இயல்லை - நடிப்போர் பால் ாட பாத்திரங் ளின் தன் மயினை, ஏற்றி மொழித லி - ஆரோபித்து கூறுந் தன் மயதாதலின், இ பெயர்த்து ஆகும் - (சாதி) உருவ மென்னும் இப்பெயர் பெற்றது.

குறிப்பு:

'உ மயும் பொருளும் வே ற்றுமை யொழிவித்
தொன்றனை மாட்டினஃ துரு கமாகும்'

என்பது தண்டியல ா சூத்திரம். ஈண்டுமேற்கோ ளா எடுத் தாளப்பட்டது. நடி குநர்: கு சாரியை, ந் பெ றி டநிலை. அர கினி ட டி குந ரப் பாத்திர ளா ருது மியல்பி னு டி குநர் வேறு பாத்திர ள் வே று என்றெண்ணுது அபேதமா ருதுவதனல் இப்பெயர்த் தாயிற்றென் றனர். (ந)

121. ன்றியும்,
ாடக டிப்பி னூடகத் தெய்து
மாடு ரெல்லா மன்பிற் பி றருருக்
கோ ாடலி னுருவ ப் பெயர்கொடுத் தனரே.

அன்றியும் - மேற்கூறிய ாரணமல்லாமலும், நாட ம் ாட த்தினை, நடிப்பின் டு அ த்து - டித்து ாட்டு

மிடத்து இடையே, எய்தும் - (அர 'கின் ட்) போதரும் ஆடுநர் எல்லாம் - நடித்து ' ரட்டுப ர்யா ரும், அன்பின் - அன்புடன், பிறர் உரு ே ரடலின் - மற் றயோர் உருவ ' ளைத் தாம் மேற்ெ ாள் தனுல், உரு ம் பெயர் கொடுத்த னர் - உருவ மென்னும் பெயரினை ஆன்ேறோர் ெ ாடுத் னர்.

குறிப்பு: வ ரரம்: ஈற்ற ச. உருவினைக் ே ரடலின் உரு ம் என்றார். 'அன்றியும்' என்றதனுல் மேலைச்சூத்திரத் துட்கூறப்பட்ட ரரணமேயன்றி யீ 'டுக்குறித்ததும் ஆன் ேறோர் வழ 'ெ ன்பது பெறப்பட்டது. (ச)

தீ

122. அவைதாம்,
நாடகம் பிரக ரணமே பாணம்
வியாயோ கம்மே சமவ ரர
மிடிம மீகா மிருக ம ' ம்
வீதி பிரக சனமெனப் பத்தாம்.

அ தாம் - மேற்கூறிய நாட ச்சாதி வ ள், நாட ம்—, பிர ர ம்—, பா ம்—, வியாயோ ம்—, சம ாரம்—, இடிமம் , ஈகாமிரு ம்—, அ ' ம்—, வீதி—, பிர சனம்—, என பத்தாம் - என்று பத்து ப்படும்.

குறிப்பு: ஈண்டு ' குறித், சாதி ளினியல்பு ளைப் பின்னர் ருஞ் சூத்திர 'களா ' ஆசிரியர் கிரமே விள 'குதலை யு ர் . (ரு)

ந ட °

123. ந்திற் கு றயா வ ' மு டத்தா
யொன்பான் சுவையு மொருங்கு டத் தாயினு
மின்ப மாதல் பெருமித மாதல்
செவ்விதிற் றெரிக்குஞ் சீரிற் ருகி
வியப்புச் சுவையி னிறுவது நாடகம்.

ஐந்தில் குறையா - ஐந்து என்னும் தொ யுட் கு றவு படாத அ 'கம் உடைத்தாய் - அ ' ம் என்னும் பிரிவு ளை

யு டையதாய், ஒன்பான் சுவயும் - ஒன்பது சுவை ளும், ஒரு 'கு உ டத்து ஆயினும் - முழுவதுந் தன்ன த்துடைய தாயினும்; இன்பம் ஆதல் - உவகைச் சுவையினையாவது, பெருமிதம் ஆதல் - வீரச்சு வயினையாவது, செவ் பிதில் தெரிக்கும் - செவ் வயா த் தெரிவிக்கும், சீரிற்று ஆகி-சிறப் பினையு டையதாகி, வியப்பு சு வயின் - வியப்புச்சு வயோடு, இறுவது - முற்றுப்பெறுவது, நாட ம் - நாட மென்று சொ 'லப்படும்.

குறிப்பு: உவ ச் சுவையும் பெருமிதச் சுவை யும் பெரிது விள ' இடையிடையே யேனைய சு வ ளும் விர ப்பெற்று இறுதியில் வியப்புச் சு வயினை ' ெ ாண்டுமுடிந்த ஏழ 'க நாட மாகிய கலாவதி நாட ம் இதற்குதாரணமா தல் ா ' . உவ பெருமிதம் வியப்பாதிய சுவை ளைப் பொதுவியலிற் ண்டுதெளிக. அ 'கம்:

"நாட ப் பேருறுப் ப ' மதுதான்
பல ள மு டத்தாய்ப் பண்புறு முடிவுெ ாண்
டிலகுறு து ா மிசை 'கு ' ாலே"

என்னும் இந்நூல் உறுப்பியல்பு 14-ஆம் சூத்திரத்தானுணர் . இச்சூத்திரத்தானே நாட த்துள் ஒன்பான் சு வயும் பயின்று வருமென்பது புலப்பட்டது. (சு)

124. ஒன்பான் வயு முடைய துயர்வே
சிலகு றந் தியலினுஞ் சீர்குன் றாவே.

ஒன்பான் சுவையும் உ டயது உயர்வு - ஒன்பது சுவை ளையுமு டயது உயர்ந்த சாதி நாட மாம்; சில குறைந்து இயலினும் - சில சு வ ள் ரப்பெறாது வழ 'கப்படினும், சீர் குன்றா - (நாட ' ள்) தமது சிறப்பிற் கு றயாவாம்.

குறிப்பு: இது மேலைச் சூத்திரத்திற்குப் புறனடை யாம். 'சி குறைந்தியலினும்' என்ற விடத்து உவ பெருமிதம் வியப்பு நீ 'கிய ஏனைய சுவைகளுட் சிலவென்று ெ ாள் . ஏனெனில் அம்மூன்று சு யும் நாட த்தின்

ட் பயின்றே வரல்வே ண்டுமென்ப தொருதலையாதலின்.
ஏ ாரம்: ஈற்ற ச. (எ)

பிர ரட °

125. அந்தணன் வணிக னமைச்ச னிவர்தமு
ளொருவன் றலைவனுக் கற்பின ளாதல்
பரத்தை யாத லிருவரு மாத
றலைவிய ராக முதற்சாதி யளவி
னவைதீ ருவகைச் சுவையினி துரைக்கும்
பெற்றித் தாகும் பிரக ரணமே.

அந்தணன் வணி ன் அமைச்சன் இவர்தமுள் ஒரு ன் - பிராமணன் வசியன் மந்திரி என்னு மூவ பினரு ளொருவன், தலைவனு - நாட த் தலைவனு ப் பொருந்த, ற் பினள் ஆதல் - கற்புடையவளாவது, பரத்தை ஆதல் - பரத் தயாவது, இருவரும் ஆதல் - ற்பினள் பரத் த யென்னு மிருவருமாவது, தலைவியர் ஆக - தலைவி ளாய்ப் பொருந்த, முதல் சாதி அளவில் - ஐந்திற்குறையாத அ ' மு டய தன் மயில் ாட மாகிய முதற்சாதியின் அளவினை ' ெ ாண்டு, நவை தீர் - குற்றமற்ற, உவகை சுவை - உவ ச் சு யினை, இனிது உ ர ' கும் - நன்றாகப் புலப்படுத்தும், பெற்றித்து ஆகும் - தன்மையினை யுடையதாகும், பிர ர ம் - பிரகரணம் என்னும் நாடகச்சாதி

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்றசை. ற்பினள்: சுவகீ ய. ·பரத் த: சாமானி ய. இவர் தம்மியல்பினை 108-ஆஞ் சூத் திரவு ரயுட் ண்டுகொள் . அந்தணன் தலைவனுகவும் ற் பினள் பரத் தயாகிய இருவரும் தலைவியரா வும் வரப் பெற்ற மிரு ' சகடிகை எ ' னும் வடநூலும் அதன் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பாகிய மண்ணியல் சிறுதேரும், அ மச்சன் தலைவனு வரப்பெற்ற மாலதீ மாதவமும், வணிகன் தலைவ னும் ற்பினள் தலைவியுமாக வரப்பெற்ற புஷ்பபூஷிதம் என்பதும், பரத்தையினைத் தலைவியாகக் ெ ாண்ட அரங்க

தத்தம் என்னும் நூலும் பிர ரணசாதி குத ரண ளாதல் ரண். (அ)

பா

126. ஓரங்க மேவி யோ கிய ரமமு
முயர்ந்த வீரமு முறக்காட் டுவதா
யொரேபாத் திரந்தா னுற்ற நுகர்ச்சியும்
பிறர்த நுகர்வும் பெரிதும் பேசிப்
பாடியா டுவதே பாண மாகும்.

ஒன்று அ ம் மேவி - ஒரேய த்தினை யு டயதாய், ஓ கிய ரமமும் - மி காமத்தினையும், உயர்ந்த வீரமும் - மேலான வீரத்தினையும், உற ரட்டுவதாய் - நன்கு பொருந் தக் ரட்டுந் தன் மயதாய், ஒரே பாத்திரம் - ஒரே நாட பாத்திரம், தான் உற்ற நு ர்ச்சியும் - தான் அனுபவித்த இன்பத்தையும், பிறர் தம் நு ர்வும் - மற்றையோரு டய அனுபவ வின்பத்தையும், பெரிதும் பேசி - மி வு கூறி பாடி ஆடு தே - பாடுதலோடு ஆடலுமுடையதே, பாணம் ஆகும் - பாணம் என்னும் சாதியாம்.

குறிப்பு:—இதன் ட் பெரிதும் பயின்று வருவன உ ச் சுவையும் பெருமிதச் சு வயு மெனவறி . லீலாம கரம் என்னும் வடமொழி நூலும் ஆமோதமோ னன் என் னும் தமிழ் நூலும் பாணத்திற் குதாரணங் ளாம். ஏ ரரம் தேற்றம். ( )

வி ே

127. உவ கயு நகையு முயர்சம நிலையு
மொழிந்த சுவைத்தா யோரங் கத்தினுண்
மகளிர்கா ரணமலா வன்போர் தெரிப்பது
வியாயோக மென்ன விளம்பினர் புல ர்.

உ யும் - உவ ச் சு வயும், ந யும் - ந நிலைச் சு வயும் உயர் சமநிலையும் - மேலான சமநிலைச் சு வயும் ஒழிந்த சு த்து ஆய் - நீ கிய சு வ ளையு ட தாய், ஒரு

அ 'கத்தினுள் - ஒரே ய ' த்தில், ம ளிர் ரா ம் அலா - ஸ்திரீ ள் ாரணமாக உண்டா ாத, வன்மை போர் தெரிப்பது - வலிய போரினைத் தெரிவிப்பது, வியாயோ ம் என்ன புல ர் விளம்பினர் - வியாயோ சாதி என்று டமொழிப் புலவர் கூறினர் ள்.

குறிப்பு: 'புல ' ளிற் பற்றறப் பொலிந்த நன்னிலை'யாத ானும், 'த யபொ ற தய 'கு தன்மைத்தாத' லானுஞ் சமநிலைக்கு உயர் என்னும் அடைமொழி கொடுத்தார். சௌக ' தி ா ரணம் என்னும் வடமொழிநூல் இதற்குதாரணமாதல் ாண் . புலவர்: ஈ ' டு வடமொழிப் புலவராத லு ர் . (0)

'ா'

128. தனித்தனி வேறெணத் தலைவியர் பலர்கொண்
டனைத்துச் சுவையு மடைவினிற் காட்டி
வீரச் சு வயினை மிகுத்துத் தெரித்து
மூவங்க முற்று முதற்கட் காம
வின்பமும் பின்ன ரறத்தி னின்பமும்
பொருளி னின்பமும் பொலிவுறு வதுவே
சமவ காரமாச் சாற்றப் படுமே.

தனி தனி - தனித்தனியா , வேறு எ ம் - வேறுபட்ட எண்ண ' ளையுடைய, தலைவியர் பலர் கொண்டு - பலவ த் தலைவியர் ளைத் தன்னகத்து ' கொண்டு, அனைத்து சுவையும் - எல்லாச் சுவையினையும், அடைவினில் காட்டி-முறைப்படி தெரித்து, வீரம் சு வயினை மிகுத்து தெரித்து - (அவ்வொன்பான் சுவை யுள்ளும்) பெருமிதச் சுவையினையே பெரிதுந் தெரிவித்து, மூன்று அங் ம் உற்று - மூன்று அ ' கங்களை யுடையதாய், முதற் ண் காமம் இன்பமும் - முதல் அ 'கத்தில் ாமப்பகுதியி னின்பமும், பின்னர் - பின்னர் ' கூறும் இரண்டங்கங் ளினும (முறையே), அறத்தின் இன்பமும் - அறத்தின் பகுதியாகிய இன்பமும், பொருளின் இன்பமும் - பொருட் பகுதியாகிய இன்பமும், பொலிவுறு

வதுவே - இனிது விள ˙குவதே, சமவ ாரமா சாற்றப்படும் - சமவகாரசாதி யென்று கூறப்படும்.

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்ற ச. வெவ்வேறுவித எண்ண ˙ ளைத் தனித்தனியுடைய தலைவியர் பலரையுடைய தென்பது இதன் கருத்து. அனைத்துச்சுவை: உவகை யாதிய வொன்பான்சுவை ள். இச்சாதியிற் பெருமிதச்சுவையே பெரிதும் பயின்றுவரு மென்பது 'வீரச் சுவையினை மிகுத்துத்தெரித்து' என்னும் அடியாற்போதரும். இச்சூத்திரத்தானே யிச் சாதியில் வீட்டின் பகுதியை விளம்புமாறில்லை யென்பது மலையில ˙ே . இதற்கு உதாரணம் சமுத்திரமதனம் என்ப டநூலார். ( )

இடி °

129. அ ˙கநான் கிற்றாய்ப் பொங்குவெகு ளித்தா
யி ˙திர சாலமுந் தந்திர மாயையும்
ன்சினப் போரு மாபெருங் கலாமு
முற்பா தங்களும் பற்பல வியை˙ து
பண்ண ரசுரர் பாத்திர மாக
வின்ப நகைசம மிவைவொழி சுவைத்தா
யி சக்கப் படுவ திடிம மென்ப.

அ ˙ ம் நான்கிற்று ஆய் - நான்கு அ ˙ ங் ளையுடையதாய், பொ ˙கு வெ குளித்து ஆய் - மி ˙குத் தோன்றும் வெகுளிச் சுவையினையுடையதாய், இந்திரசாலமும் - இந்திர ால விஞ் சயும், தந்திரம் மாயையும் - பற்பல தந்திர ட் கிடனுய மாயவிஞ் சயும், வன் ம சினம் போரும் - வலி மி ˙ கோபத்தினையுடைய போரும், மா பெருமை லாமும் - மி ப்பெரு ˙ கல ங்களும், உற்பாதங்களும் - தீநிமித்த ˙ ளும், பற்ப இயைந்து - பலபலபொருந்தி, பண்ணவர் - தே ர் ள், அசுரர் , (ஆகிய இவர் ள்) பாத்திரம் ஆ - நாட பாத்திர ˙ ளாக, இன்பம் ந க சமம் இ வ ஒழி சு த்து ஆய் - உவகை ந சமநிலைஆகிய இம் மூன்றும் நீ ˙கிய ஏனைய சு ளையுடையதாய், இ ச ˙ ப்படுவது -

(ற்றுவல்லோராற்) கூறப்படுவது, இடிமம் என்ப - இடிம சாதி யென்பார் ள் ஆன்றோர்.

குறிப்பு: உவ க நகை சமநிலையென்னும் மூன்று நீ ' கிய ஏனைய சுவை ள் பயின்று வருமேனும் இச்சாதிக் ட் பெரிதும் பயின்றுவருதல் வெகுளிச்சுவையாதலறிக. ஒன் றயொன்று மருட்டி ' ாட்டுதலாதிய இந்திரசாலவித் த யும் மாலிகாஞ்சனமாதிய மாயவித்தைகளும் இதனுட் பொருந்துமென்றறி . உற்பாதம்: பூமியதிரல், ஆ ாயமிடித் தல், அரத்தமழைபொழிதல், சூரியசந்திரர் தம் ஒளிமழு ' குதல், தேர் ' கூம்பு முதலிய விடத்துப பாம்பு வாசஞ்செய் தல், ஆடவர் ' கு இடக்கணுதியவைகளும் ம ளிர் ' கு வல ' ணுதியவை ளும் துடித்தல் முதலியனவாம். இவ்விடிம சாதிக்குதார ம் திரிபுரதாகம் என்ப டநூலார். (உ)

ஈமிரு °

130. ஒனை மருளு மடவர லாகிய
விருப்பங் கொள்ளா விட்புல மாதினைக்
கவர்ந்து சென்ற ம காட்டிப் பெரும்போர்த்
தொடக்க வினைபல தொடர்ந்து முற்றுறு
தின்பச் சுவையி னிழிவுபுலப் படுத்துத்
தம்மின் முரணிய தலைவர்க ளிரு
ரேய்ந்துநா லங்கம் வாய்ந்த சாதி
யீகா மிருகமென் றியம்ப லாகும்.

(ஒருவன்), விருப்பம் கொளா - தன்மேல் விருப்பங் ெ ாள்ளாத, மான் என மருளும் மடவரல் ஆகிய விண் புலம் மாதினை - மான் என்று சொல்லும்படி மருட்சியினை யுடைய வி 'ாணுல ப் பெண்ணொருத்தியை வர்ந்து சென் ற ம காட்டிய - வலியக் வர்ந்தேகின தன் மயினைத் தெரி த்து, பெருமை போர் தொட ' கம் வினை - பெரியபோரைச் செய்வதற்குத் தொட ' த்திற் செய்யற்பால தொழில் ள், பல தொடர்ந்து - பல ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து சம்பவித்து முற்று உறுது - அவை ளுளொன்றும் முற்றுப்

பெருமல்,இன்ப ் சு வயி ் இழிவு புலப்படுத்து (இருபுடை யுமொ ் ா ் ாமத்தாலுண்டாய) உவ ச் சு யின் இழி த வினை அறிவுறுத்தி. தம்மின் முரணிய தலை ா் ள் இரு ா் ஏய்ந்து - தம ் குள் மாறுபட்ட தலைவர்கள் இருவரைப் பெற்று, நான்கு அ ் ம் வாய்ந்த சாதி - நான்கு அ ் கம் பெற்ற நாட ச்சாதி, ஈ ாமிரு ம் என்று இயம்பல் ஆகும் - ஈ ாமிரு மென்று கூறப்படும்.

குறிப்பு: 'மானெனமருளும்' என்றதனல் அச்சமே தலையெடுத்த குணமா ் ெ ா ் ட மட ரலென்றறி . 'இழிவு' என்றதனுல் அன்புடை ் ா மற்ற ஏனையவையென்பது பெறப்பட்டது. இதற்குதார ாம் குசுமசேகரவிஜயம் என் னும் டநூலாம். (௩)

அ ் ்

131. அவலச் சுவைத்தா யங்கமொன் றுடைத்தாய்க்
கவலைகொண் மகளிர் கசிந்துள மழுங்க
வண்மினர் வாய்விடுத் தரற்றுமாண் பிற்றாய்
வாதம் விளைத்து வாய்ப்போர் காட்டி
மக்கள்பாத் திரமா வயங்குறு துவே
யங்க மென்ன வறிதல் வேண்டும்.

அவலம் சு வத்து ஆய் - அவலச்சு யொன்ற னையே பெரிதுந்தெரிப்பதாய், அங் ம் லொன்று உடைத்து ஆய் - ஓர ் த்தையுடையதாய, வலை ெ ாள் ம ளிர் சிந்து உளம் அழுங் - உள்ளத்திற் பலவித ் வலை ளை ் கொண்ட ஸ்திரீகள் மனமிரங்கி வருந்த, அண்மினர் வாய் விடுத்து அரற்றும் மா ் பிற்று ஆய் - சமீபத்திலிருப்பவர்கள் ாய்விட் ் தறுங் தன்மையினையுடையதாய், வாதம் விளை த்து - ா ் கு ாதம் நட ் ப்பெற்ற, வாய் போர் ாட்டி - (அதனுற்) சொற்போ ரத்தெரிவித்து, ம ் ள் பாத்திரமா - மா டம ் ள் நாட பாத்திர ் களா , வய ் குறுவதுவே - விள ் குவதே, அ ் ம் ன்ன அறிதல் வேண்டும் - அ ் ம் என்னும் நாட ச்சாதியென அறிதல் வே ் டும்.

குறிப்பு: பெரும்பாலும் அவலச்சு பயின்று ரும் எனவே சிறுபான் ம ஏனையசுவை ளுட் சில வோரோ வொருவழி பயிலப்பெறுமென் றுணர்க. கைப்போரென் னுது வாய்ப்போரென்றமையின் விற்போரும் மற்போரு மின்றிச் சொற்போரே யிருத்தல்வேண்டுமென்றறி . அ தாரங்களையும் ம ் ளென நாடகநூலார் கருது ராதலின் அவர்களும் பயின்றுவரல் சாலுமென் . நாம ள் சிலம் பின் ஐந்தாம் பரலாகிய த ரதன் தவறும், எட்டாம் பரலா கிய மானவிஜயமும் இச்சாதி ் குதார ங்களாம். (ச)

132. உறுப்பி னின்றும் வேற்றுமை காணச்
சிறப்பங் கம்மெனச் செப்பலு முண்டே.

உறுப்பின் நின்றும் வேற்றுமை ர - நாட ப் பேருறுப்பாகிய அ ் த்தினின்றும் வேற்று ம ய யாவரு மினிதினுணர, சிறப்பு அ ் கம் என செப்பலும் உ ் டு-சிறப் பங்கம் என ம இச்சாதியினைச் சொல்லுதலும் வழ ் ாம்.

குறிப்பு:

"நாட ப் பேருறுப் ப ் மதுதான்
பல ள முடைத்தாய்ப் பண்புறு முடிவுகொண்
டில்குறு வதுவா மிசைக்கு ் ரலே"

என்னுஞ் சூத்திரத் த யீண்டுணர்க. (ரு)

வீதி

133. ஒருபாத் திரமே யோரங் கத்தினுட்
கைசிகி விருத்தி மெய்திகழ் வுறுத்தி
யின்பச் சுவைநன் கியைய விறும்பூ
தோங்கு மொழிபல வுவந்து பேசலும்
விட்புலக் கூற்று மேயது வீதி.

ஒன்று பாத்திரமே - ஒரே நாட பாத்திரம், ஒன்று அங்கத்தினுள் - ஒரேயங்கத்துள், கை சிகி விருத்தி - சிகி யென்னும் விருத்தியினை, மெய் திகழ்வு உறுத்தி - உ ்

யா விளங்குமாறு ாட்டி, இன்பம் சு வ நன்கு இ யய - உவ கச்சுவை நன்ருகப் பொருந்த, இறும்பூது ஒ கும் மொழி பல உவந்து பேசலும் - ஆச்சரியம் மி மொழிகள் பலவற்றைக் ளிப்புடன் பேசலும், விண் புலம் கூற்றும் - அசரீரி வாக்கும், மேயது - பொருந்தியது, வீதி - வீதியென் னும் நாடகச்சாதியாம்.

குறிப்பு: நாட த்திற்கு அழகினைத்தரும் தாய் போன் றும், உண் மயான உறுதிபயக்கும் பொருளினை இஃதென்று உணர்த்தி, இன்னார் தலைவரென்று தெரித்து, பற்பல சுவை ளின் அமைதியினை வெளிப்படுத்தும் சொற்ருெடர் ள் பொருந்தியும் நிற்பதனை விருத்தியென்று கூறுவார்கள். இதனைப் பின்னர் வரும் 167-ஆம் சூத்திரத்தானுணர்க. நால்வ விருத்தியு ளொன்ருகிய கைசிகியின் இல த் த 171-ஆம் சூத்திரத்தா லுய்த்துணர் . விட்புல கூற்று: ஆகாயவாணியின் கூற்று;

" ட்புல னின்றசரீரி விண்ணின்றே
யொட்பமொ ரைப்பது விட்புல கூற்றே".

(சூத். 198)

டநூலார் மாளவிகை யென்னும் நூலினை யுதாரணமா வீண்டு ாட்டுப. (கசு)

பிர ம்

134. முனிவர் தேவர் முதுமறை யந்தண
ரெனுமிவ ரிடைவர விழிவு நிந்தையும்
பெறவெறும் போலிக ளுறுதலை மக்களாச்
சாத்து வதியே கைசிகி தந்து
நகைச்சுவை தன்னை மிகுத்துக் காட்டி
யொன்றே யாத லிரண்டே யாத
ல கங் கொண்ட தரும்பிர கசனம்

முனி ர் - ம ர்ஷி ளும், தேவர் - தேவதை ளும், முது ம ம ற அந்த ர்-பழமையான வேத ளையுணர்ந்த

வேதியர் ளும், எனும் இவர் - என்று சொல்லப்பட்ட இவர் ள், இடை வர - நாடகபாத்திர களிடையிற் ருமு மொருவராக வர, இழிவும் நிங் தயும்-இழித வும் பழியும், பெற-பெற்றுநிற்க, வெறுமை போலிகள்-பயனற்ற ம கட்ப தடி ள், உறு - பொருந்திய, தலைம ளா - தலை களா வும், சாத்துவதியே - சாத்து தியும், கசிகி தந்து - கசி கியும் ஆகிய இவ் விருத்தி ளை காட்டி, நகை சுவை தன்னை மிகுத்து காட்டி - நகைச்சுவையினைப் பெரிதும் பொருந்தத் தெரித்து, ஒன்றே ஆதல் இரண்டே ஆதல் அங் ம் கொண் டது - ஒன்றல்லது இரண்டு என்னும் எண்ணுடைய அ கம்பெற்றது, அருமை பிரகசனம் - எடுத்துரைப்பதற் ரிய பிரகசனம் என்னும் நாடகச்சாதியாம்.

குறிப்பு: முனிவர் : டவுளைத் தியானிப்பவர். அந்த ணர் : வேதாந்தத்தினையே யணவுப ர் ; பார்ப்பார். பெரிதும் ந சுவையே பெற்றுவரத் தொடுத்த லருமையாதலின் அரும்பிர சனம்' என்று கூறினர். இனி ாணுநராற் சிரி யாமற் பார்த்த லருமையிற் கூறினர் எனலுமாம். இச்சா திக்கு உதாரணமா விளங்குவது நாமகள் சிலம்பின் ஏழாம் பரலாகிய சூர்ப்பணை யென்னும் நூலாம். சாத்துவதி சிகி யென்னும் விருத்தி ளி னில க களை 169, 171-ம் சூத்திர ளானுணர் . (எ)

தீயி பிறி

135. ாதி வகையினு மோது மிடத்து
வீர கூச்ச மர்ப்பா யம்பேய்க்
காரம் வியோகம் பாணஞ்சல் லாபம்
வீழிணி யோடுத் தார மடங்கம்
பிராசன மென்னப் பிரிப்ப சிலரே.

சாதி வ இனும் ஓதும் இடத்து - சாதி வ யினைப் பற்றி யின்னுஞ் சொல்லுமிடத்து, வீரம்—, கூச்சம்—, அர்ப் பாயம்—, பேய்க்காரம்—, வியோ ம்—, பாணம்—, சல்லாபம்

வீழ்ிணி—, உத்தாரமட ' ம்—, பிராசனம்—, என்ன சிலர் பிரிப்ப - என்று சிலர் பிரிப்பார்கள்.

குறிப்பு: ஈண்டு ' கூறி ப பதந்து யினைப் பெற்ற நாட ' கள் ரணப்பெருமையானும் இவையிற்றின் இலக் ' ளினும் முன்னர் ' கூறிய தசரூப ' களின் இலக்கண ' ள் செவ்வியு டத்தா மாதலானும், சில முன்னையவற்று ட ' குதலானும், வழக்காறற் றொழிந்த இ ' வகைகளை முற்றும் விள ' கிக் கூற த லியலா மயானும் முன்னர் ' கூறிய தசரூபக ' ளேயே யா ரு மெடுத்தாள வே ' டுமென்பது நமது ஆசிரியர் கருத்தாமாதலானும் இ வகளைப்பற்றி விரித் துரையாது வாளாவிடுத்தனர். இனி யிவையிற்றி னில ' ண ' ளை வீரசோழியவுரையாசிரியர் பெரு ' தேவனுர், "புகட்சி பாவல்'' என்னுந் தொடக் த்த கலித்துறையுரையின்கட் குறித்தவா று ரக்குதும்.

" வீரமாவது, அங் மிரண்டு முதலா வாறிர ' டு மெய்தப்பெற்றுச் சந்தியைந்து முடைத்தாய் ரரங் ண் டம் பெற்றும் பெறுதுந் தலைம ஞெருவனுவது. கூச்ச மாவது, தலைவரிருவரை யிடையிட்டுப் பேசப்பட்டு வாரத் தோடிருக்கும். அர்ப்பாயமா து, அருளில்லாதோர் தலை மக் ளாய்ப் பெ ' ணுடைத்தாய் வாரம் போலியாவது. அர்ப்பீடமெனினும் ஒ ' கும். பேய் ' காரமாவது, தலைம ' ள் தேவ ரந்தர்வ பசாசாதிய பதினறுவராய்ப் பெண் ணு டத்தாய் முன்பின் மூன்றினு மொன்றின் பொருள் பெறுதலு ம ' மொன்ருதலு ' ' ட மொன்ருதலு மாம். வியோகமா து, தலைம ' ளொரு ரைத்தான் பல ரத்தான் உடைத்தாய்ச் சந்தி யந்து முடைத்தாய்த் தலை ம ' ண்ட மொரு ண்டம்பெறும். பாணமா து, தூர்த் தனுதல் தலைவனுதல் தானுஞ் சொல்லி நின்ருர் சொல்லையு தித்துச்சொல்லிய ஐவை ச் சந்தியுள்ளும் டை ' சந்திய ' மொன்ருவது. ல்லாபமா து, ஒரு பொருண் மேற் பேசுவார் தலைம ' ளிருவரா யோர ' மாய் நிருபணைச் சந்தியொன்ருது நின்ற சந்தி நான்குடைத்தா து. வீழி

ணியாவது சூத்தன் றலைம ஞய்த் தன்மடந் த ் கு விடாய்
ண்டவாறும் மன்ன ர ் ண்ட ாறுஞ் சொல்லுதலாய்
அ ் மொன்ருய் ஐவ ச்சந்தியுள்ளு ் டச்சந்தியணையு
மாறுசொல்லுவது. உத்தாரமட ் மாவது, ம ் ள் பல ரத்
தலை ரா ப் பெற்றுப்பெரும் பொல்லாதபோருடைத்தாய்ப்
பெண் ளா லாற்றப்பட்டுச் சந்தி யந்து முடையது. பிரா
சனச் சாதியா து சுத்தமுஞ் ச ் கீரணமுமென விர ் டாம்.
த்தமாவது த ் ாரை யி ழ்ந்துவரு து. ச ் கீரணமாவது
பாஷண்டன் தலைம ஞய்த் தோழியரே ணிமை யரே தூத
ரே யலி ளே பேடியரே யென்றிவரை யு டத்தாய் ட ்
ட் சந்தியின்றி யங் மொன்ருவது. இனியிதனை வடநூலார்
சுத்த வைகிருத ச ் கீரணமென மூவ ப்படுத்துப்". பின்
ர் ் கூறிய விரண்டும் ஏனையவற்றைப்போலாது ஒன்பான்
சு வயும் ஒரு ் ே வரல்ே ் டு மாதலான் ஆசிரியர் இடை
யே யொடு ் ெ ாடுத்துப் பிரித்தார். (அ)

(உ) உபசாதி

136. உபசாதி யாகிய ாடக ் தாமு
முண்ட வ யொன்பா னிரட்டி யாகும்.

உபசாதி ஆகிய நாட ம் தாமும் உண்டு—உபசாதியென்
பன ாகிய நாட ் ளும் உள; அவை ஒன்பான் இரட்டி
ஆகும் – அ பதினெண்வ ப் படுவனவாம்.

குறிப்பு: உபசாதி: சாதிபோல் அத்துணைச் சிறப்பின்றி
ஓரோரே ாரிட ் ளிற் குறைந்து வருமாதலானும் அ வ
ளைப் போன்றும் பலவிடத்தும் பயின்று ரு மாதலானும்
உபசாதியென்னும் பெயரினவாயின. (கூ)

உப தீ ை

137. ாடிகை துரோடகங் கோட்டி சட்டக
நாட்டிய ராசகம் பிரத்தா னத்தொடு
முல்லாப் பியமே காவியம் பிரேங்கண
மிராசகஞ் சமுலா பகந்திருக் திதஞ்

சிற்பகம் விலாசி க துன்மல் வி கயே
பிரக ரணியல் லீசம் பாணி க
யென்பன வாகு மவற்றின் பெயர்முறை.

அவற்றின் பெயர்முறை - அவ்வுபசாதி ளின் பெயர் வரிசை, நாடிகை—, துரோடகம்—, கோட்டி , சட்ட ம்—, நாட்டியராசகம் , பிரத்தானம் , உல்லாப்பியம் , ரவி யம்—, பிரேங் ணம் , இராசகம் , சமுலாபகம் , திரு திதம்—, சிற்பகம் , விலாசிகை , துன்மல்லிை , பிர ரணி , அல்லீசம்—, பாணிை —, என்பன ஆகும் - என்று கூறப்படு னவாம்.

குறிப்பு: பின்னர் கூறியவற்றினும் முன்னர் கூறியன சிறப்புடைய வென்பார் இடையே யொடு ெ ரடுத்துப் பிரித் தார். இவ்வுபசாதிகளின் இலக் ணத்தைப் பின்னர் ருஞ் சூத்திர ளா ஞசிரியர் நிரலே விள குதலறி . (உ0)

ாடி

138. சிகி ிருத்தி காட்டுவ தாகி
நாலங் கத்தி ஞரியர் பலர்கொண்
டரசன் றலைவனு வன்னு னஞ்சு
மரசி யொருத்தியு மவன்கா தலிக்கு
மரசி யாட்சிக் கடங்கின ளாகு
மழகின ளொருத்தியு மாவிரு தலைவிய
ருடைய தாகி நாட்டிய மிசையொடு
நடைபெறு வதுவே நாடிகை யென்ப.

சிகி விருத்தி ாட்டுவது ஆகி—கைகசிகி விருத்தி யினைத் தெளிவுபெறத் தெரிப்பதாகி, நான்கு அ கத்தின் - நான்கு அ த்தினையுடையதாய், நாரியர் பலர் ெ ாண்டு-, அரசன் தலைவனு — அரசன் நாட த்தலைவனு , அன்னுன் அஞ்சும் அரசி ஒருத்தியும் அவ்வரசன் பயப்படும் அரசி யொருத்தியும், அவன் காதலிக்கும்-அவ்வரசன் விரும்பும் அரசி ஆட்சிக்கு அட கினள் ஆகும்அழகினள் ஒருத்தியும் -

அரசியின் ஆளு 'குட்டபட்டவளாகும் பேரழகிளையு ட
யாள் ஒருத்தியும், ஆ இரண்டு தலை 'யர் உ டயது ஆகி-ஆக
இரண்டு தலைவியர் ளை உ டயதாகி, நாட்டியம் இசையொடு
நடைபெறுவதுவே - நாட்டியம் இசை இவைகளொடு நடத்
தலைப் பெற்றிருப்பதே, நாடிகை என்ப • நாடிகை யென்று
கூறு ர் ஆன்றோர்.

குறிப்பு: ை சிகி விருத்தியி னிலக்கணத் ›தப் பின்னர்
வரும் 17 -ஆம் சூத்திரத்தானுணர்க. நாட்டியம்: பரதம்.
இசை: சங்கீதம். இவ்வுபசாதிக்கு ஜோதிமாலை யென்னும்
நாமகள் சிலம்பின் பதினேழாம்பரல், தக்க உதாரணமாம்.
டநூலார் இரத்தி ாவளி, பிரியதர்சிகை யென்பனவற்றை
யுதாரணமா க் ாட்டுப. நாரியர் - மகளிர். (உக)

துரோ ட °

139. ஒவ்வொன் றின்கணும் விதூடகன் வருமா
றொன்பதே யெட்டே யேழே யாத
லைந்தே யாத லங்க முடைத்தாய்
மக்க டேவர் தொக்கபாத் திரமா
வுவகைச் சுவையி னோங்குந் துரோடகம்.

ஒன்பதே எட்டே ஏழே ஆதல் - ஒன்பது எட்டு அல்
லது ஏழாவது, (அன்றி), ஐந்தே ஆதல் - ஐந்தாவது, அங்
ம் உடைத்து ஆய் - அங்கங் ளையுடையதாய், ஒன்று ஒன்
றின் ணும் விதூடகன் வருமாறு - ஒவ்வோர ' த்திலும்
விதூட ன் வந்தியலும்படி, மக் ள் தேவர் தொக் பாத்
திரமா - மானுடர் தேவர் ள் இவர் ள் கூடிய நாடக பாத்
திர' களாக, _வை சுவையின் - உவகைச்சுவையினானே
ஓங்கும் - சிறப்புற்று நிற்கும், துரோட ம் - துரோட ம் என்
னும் உபசாதி.

குறிப்பு: இச்சூத்திரத்தானே ஒன்பான ' முடைய
துரோடகமே சிறப்புடையதென்பதும், குறைந்தவளவு ஐயங்
மேயென்பதும் போதரும். இவ்வுபசாதிக்கு உவகைச்
சுவையே பெரிகாம் பயின் றவரல் வேண்டுமெனலறிக. வி'கிர

மே 'வசியம் என்னும் வடமொழி நாட ம் இவ்வை யினு'
குற்ற வுதாரணமாமாறு ணர்க. இஃது ஐய ' முடைய
தாம். (உஉ)

கோட்டி

140. ங்க மொன் றனு ளரேகசா மானியப்
புருடரும் பெண்டிரும் போதரக் கைசிகி
காம வின்பங் கட்டுரைப் பதுவே
கோட்டி யென்ன நாட்டப் படுமே.

அ ' ம் ஒன் றனுள்-ஓரேயங்கத்தில், அே சாமானிய
புருடரும் பெ ' டிரும் போதர - பல சாதாரண ஆடவரும்
ம ளிரும் நாடகபாத்திரங் ளாப் போந்து நிற்ப, கசிகி
ாமம் இன்பம்- சிகி விருத்தியினையும் அன்புடை ' ாமத்
தாலாகிய உவ கச் சுவையினையும், ட்டு ரப்பதுவே-எடுத்
து ' கூறும் உபசாதியே, ே ாட்டி என்ன நாட்டப்படும் -
ே ாட்டி யென்று நாட நூலாரா லுலகில் நாட்டப்படுவது.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: ஈற்றசை. சிகி காமவின்பம்: உம்
மத்தொ ை. இவ்வை யினு ' குதாரணம் இரைவதமதனி
என்னும் டநூலாம். (உரு)

ட்ட

141. சவனிகைப் பெயரிய வங்க நான்கனுள்
வியப்புச் சுவையினை மிகுத்துக் காட்டி
யிழிசினர் மொழியி னியற்றப் பெற்று
மற்றைய வெல்லாஞ் சொற்ற ா டிகைபோற்
பெட்டி சக் கப்படுஞ் சட்டக மென்ப.

சவனி பெயரிய அ ' ம் நான் னுள் வனி
யென்னும் பெயர் வாய்ந்த அ ' ம் நான்கு பெற்று அவை
யிற்றி ள், வியப்பு சு வயினை மிகுத்து ாட்டி - வியப்புச்
சு வயினைப் பெரிதுந்தெரித்து, இழிசினர் மொழியின்
இயற்ற பெற்று - தாழ்ந்தோர்தம் மொழியினு னியற்றப்
பட்டு, மற் றய எல்லாம் - ஏனைய தன் ம ளிலெல்லாம்

சொற்ற நாடிகை போல் - முன்னர் கூறிய நாடி யென்னு உபசாதியினைப்போல், பெட்டு இசை ப்படும் - விரும்பிப் புலவராற் கூறப்படும், சட்ட ம் எ ப - சட்ட ம் என்று நாட வாசிரியர் கூறுவர்.

குறிப்பு: சட்ட ம் இசை ப்படும் என்ப ன்று முடிபு கூறு . ச ணி : திரை. ஒருமு ற சுருட்டப் பட்ட தி ர மறுமுறை வீழுமுன் இச்சட்ட த்திலுள்ள ஓவ் ோ ார மும் முற்றுப்பெறுதலின் 'வணி ' யென் பது அ த்திற்கே பெயராயிற்று. இழிசினர்: கீழ்ம ள். இழிசினர் மொழியின தியல்பை இழிசினர் வழக்குரைவ ர யறை யென்னும் நூலிற் பரக் ாண் . 'மற் றய' வென்ப தென்னையோவெனின் மை சிகிவிருத்தியினும் தலைவன் தலைவி யர் தம்மியல்பினு மென்றறி . இ வ யினு கு உதார ம் ற்பூரமஞ்சரி யென்ப டநூலார். (உச)

ந ட்டி ர ம்

142. ன்னிசைப் பாட்டு மன்னிய தாகி
யழகினு மு டயினு மன்புறு தலைவியு
தீரோ தாத்தச் செவ்விய தலைவனும்
பீட மர்த்தநா யகனுப நாயக
னிவர்களு முடைத்தா யின்பமு ந கயு
கொண்ட சுவைத்தாய்க் கோலமீ ரந்து
காட்டியியல்வது ாட்டிய ராசகம்.

இனி ம இ ச பாட்டு மன்னியது ஆகி - இனிய இ சப்பாட்டுக் ள் பொருந்தியதாகி, அழகினும் உடையி னும் அன்பு உறு தலைவியும் - அழகு செய்துபெ ாள் தினும் நல்லுடை தரிப்பதினும் அன்பினையுடைய தலைவியும், தீரோ தாத்தன் செவ்விய தலைவனும் - தீரோதாத்தனின் தன் ம ாய்ந்த தலைவனும், பீடமர்த்தநாய ன் உபநாய ன் இ ர் ளும் உடைத்து ஆய் - பீடமர்த்தநாயகன் உபநாயகன் என் னும் இ ர் ளையும் உ டயதாய், இன்பமும் நகை யு ெ ா ட சு வத்துஆய் - உ கைச்சு வயும் ந ச்சு

யும் பொருந்தியதாய், ே ாலம் இரண்டு ஐந்தும் ாட்டி இயல்வது - பதின் க ் ே ால ் ளையும் ாட்டி நடப்பது, நாட்டியராச ம் - நாட்டியராசகமென்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: அழுகு: ஈண்டுத் தான் அழகுசெய்துகொள்வதும் அழகுள்ளவிடத்து ஆர்வமுண்டாதலுமாம். அழுளையும், — டையயு ் கூறினமையால், அணியையு முபல ் ணத்தாற் கொள்க. தீரோதாத்தன், உபநாய ன், பீடமர்த்த நாய ன் இவர் ளின் இலக் ணத்தைப் பொதுவியல்பிற் ண்டு ெ ாள் . இவ்வுபசாதி ் கு ஏற்ற சு வ ள் உ யும் நை யுமாம். ஈரை ் கோலம் :

"இருந்திசை ் கோலம் நின்றிசை ் கோலம்
வெறு ் கோ லம்மே யாப்பிசை ் ே ாலம்
வெறுப்பி ச ் ே ாலங் கரந்தாடு ே ாலம்
ஏங்கிசைக் ே ால மிரட்டிசைக் ே ாலஞ்
சிறந்திசை ் ே ால மிணங்கிசைக் கோல
மென்ன ் ே ால மீ ரந் தாகும்;"
"இ ற் ற யிலாசியமென் று மு ரப்ப"

என்னுஞ் சூத்திர ் களானறி . இரு ் திசைக்ே ாலம்: இருக் யில் வீற்றிருந்தவண்ணம் யாழினின்னிசை ் கிண ் ப் பாடுதலாம். நின்றிசைக்கோலம்: நின்றவண்ணமிசைத்தலாம். வெறுங்ே ாலம்: து ் க மேலீட்டால் அணியாதிய ற்றை ் ளைந்து இசைக் ருவிகளுமின்றி யோரிடத்திருந்து இரங்கி யி சத்தலாம். யாப்பிசைக்ே ாலம்: இசைக் கருவிகளின் ஒலி ் கிணங் இசைகூட்டிப் பற்பலயாப்பின் வி ற்ப ் களைத் தெரிப்ப இசைத்து ஆடவரும் பெண்டிருந் தத்தம் இயற்கை ் குமாறாய் நடத்தலாம். வெறுப்பிசைக்கோலம்: தலைவன் மற்றொருத்திபால் விருப்புற்றன னென்றுணர்ந்த தலைவி தலை ன்பாற் றன்ெ ாண்ட அன்பினை வெறுத்தவளாய் யாழி ச ் கிண ் இன்குரலெழுப்பி யிரங்கிப்பாடுதலாம். கர ் தாடுகோலம்: ஆடவர் பெண்டிர்தம் உ டபுனைந்து ரந்து நின்றொழுகுதலாம். இ ் கோலத்திற்குச் செவ்வியவுதாரணஞ் ஜோதிமாலை யென்னும் நாடி யில் மன்னன் ஜயபாலன்

மாறுவேடம் புனைதலாம். ஏ கிசை கோலம்: ஓரிடத்து குறித்தநேரத்துத் தலைவன் வாராது காலநீட்டித்தமையின் தலைவி யின்னிசைப்பண்ணை யினிதெழுப்பி யிர கியிசைத்த லாம். இரட்டிசைக் கோலம்: வாதஞ்செய்ந் நிலையுடன் மனவெழுச்சியையு வர்ச்சியையுமுட டைய இனிய பாடல் ளை யிசைத்தலாம். சிற திசை கோலம்: இன்னிசை பொருந்திய வரிப்பாடல்களை வெகுளிச் சுவையாலாதல் இன்பச் சுவையாலாதல் ஆழ்ந்த கருத்துடனும் பற்பல இசை வேறுபாட்டுடனும் எடுத்த நிலையும் உற்றுணர் நிலையுமாகிய இருநலன் விளங்க இசைத்தலாம். இணங்கிசைக்கோலம்: உல்லாசத்தொடு கூடிப் போலி கண்டனங்களும் இயைந்து பாட்டினிசைக்கப்படும் சம்பாஷணையாம். இவ்விரை கோல மும் பெரும்பாலும் ம ளிர்க்கெ ன்றுணர்க. இ வயிற்றினுக் குதாரணங்கள் வந்துழிவந்துழிக்காண்க. நாமகள் சிலம்பின் ஒன்பதாம் பரலாகிய உஷாபரிணயம் இவ்வ யினு குதா ரணமாம். இனி நருமவதி, விலாசவதி என்பவற்றை யுதாரண மா க் ரட்டுப வடநூலார். (உரு)

பிரத்தா

143. ல்வ கப் பட்ட பாடலா டற்றாய்ப்
பாரதி விருத்தி யேருறக் காட்டித்
தலைவனுந் தலைவியு மடிமைய ராக
வுதவித் தலைவனு முற்றீ ரங்கத்
தோங்குகட் குடியிற் றுங்கொள் கருத்தைப்
பாங்குற முடிப்பது பகர்பிரத் தானம்.

பல்வகைப்பட்ட - பல் வேறுவிதமான, பாடல் ஆடற்று ஆய் - பாடல் ஆடல்களையுடையதாய், பாரதி விருத்தி - பாரதி என்னும் விருத்தியினை, ஏர் உற காட்டி - அழகு பொருந்தத் தெரித்து, தலைவனும் தலைவியும் , அடிமையர் ஆக - அடிமைத்தொழில் செய்யும் மக்களாகி, உதவி தலை வனும் உற்று - உபநாயகனையும் பெற்று, இரண்டு அங்கத்து- இரண்டு அங்கங்களையுடையதாய், ஓங்கு கள் குடியில் தாம்

ெ ாள் ருத்தை - மி ் க கட்குடியின்கண் நாட பாத்திர ்
ள் தாம்ெ ாண்ட ருத்தினை, பா ் கு உற முடிப்பது -
செவ்விவாய்ப்ப முடிப்பது, ப ர் பிரத்தானம் - நாட வாசிரிய
ராற் கூறப்பெற்ற பிரத்தானம் என்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: பாரதிவிருத்தி: இவ்விருத்தியின் இல ் ணத்
த 171-ஆம் சூத்திரத்தானுணர்க தலைவனும் தலைவியும்
அடி மயர் எனவே அவர்தம் மொழியும் இழிசினர் வழ ்
குரையுமாமென்று துணி . சிங்காரதிலகம் என்னும் வட
நூல் இவ்வ த்தாம். (உசு)

உ ் ப்பி ்

144. தலைவன் றீரோ தாத்தனுத் தலைவியர்
நா ் வரா வுவகை நகையவ லச்சுவை
மேவப் பெற்று மூவகை யிசைப்பாட்
டுடைத்தாப் போர்செறி நடைத்தா வங்க
மொன்றனு ளியலு முல்லாப் பியமே.

தலைவன் தீரோதாத்தனு - தலைவன் தீரோதாத்தனு
வும், தலைவியர் - தலைவியர் ள், நால்வரா - நான்கு பேர் ளா
வும், உவ ந அவலம் சுவை மேவ பெற்று - உ ை
ந அவலமென்னுஞ் சு வ ள் பொருந்தப் பெற்று,
மூன்றுவ இ சப்பாட்டு உ டத்தா - மூன்று வகைப்
பட்ட இ சப்பாட்டினைப் பெற்றதாய், போர் செறி
நடைத்தா - போரினைத் தெரிக்கும் ஒழு ் த்தினையு டய
தாய், அ ் ம் ஒன்றனுள் - ஓரங் த்தினுள், இயலும் - நடை
பெறும், உல்லாப்பியம் - உல்லாப்பியமென்னும் பசாதி.

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்ற ச. மூவ க இசைப்பாட்டு:
கீதவுரு, கீர்த்தனம், வரிப்பாட்டு. இனிச் சிந்து, ஆனந்த ்
ளிப்பு, கும்மியென்றுரைப்பாருமுளர். இவ்வுபசாதி ் குதார
ம் தேவீமகாதேவம் என்ப வடநூலார். (உஎ)

145. ால்வர் தலைவியர் நயந்துபோர் களிெ ாளு
மூ ் கத்ததா மொழிநரு முளரே.

நால்வர்தலைவியர் நய ் து - நான்கு தலைவியர் ளையு டைய தாய், போர் ளி ெ ாளும் - போரினையு ் கட் ளிப்பினையு ் ெ ாண்டு, மூன்று அ ் த்ததா - மூன்று அ ் த்தினையுடைய தா , மொழிநரும் - கூறும் நாட வாசிரியரும், உளர் - சிலர் உளர்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: ஏற்றசை. மொழிநர் : ் பெயரி ட நிலை. உம்மை : இழிவு சிறப்பும்மையாம். (உஅ)

வி ம்

146. சுருணை தலைவியு மகிணன் றீரோ
தாத்தனு மாகி மீத்தகை யின்ப
நுகர்ச்சி பற்றிய பகர்ச்சி மலிதர
விசைவழாப் பாட்டு நசைவரக் காட்டி
கச்சுவை நிறைந்து நடப்பது காவியம்.

சுருணை தலைவியும் - சுருணைநாயகி தலைவியும், மகி ன் - தலைவன், தீரோதாத்தனும் ஆகி - தீரோதாத் தனுமாகப் பொருந்தி, மீ தை இன்பம் நு ர்ச்சி பற்றிய - மேலான இன்ப அநுபவத்தை ் குறித்த, பகர்ச்சி - சொற் ள், மலிதர - மி ் குத்தோன்ற, இ ச ழா பாட்டு - இன் னி சயின்கட் குறைவுதோன்றாப் பாடல்களை, ந ச ர ாட்டி - அன்புபொருந்தத் தெரித்து, நகை சு வ நி றந்து - ந ச்சு வ மிகுதியும் பொருந்தி, நடப்பது ாவியம் - ஒழு கு து ாவியம் என்னு முபசாதியாம்.

குறிப்பு: சுருணை தீரோதாத்தன் இவர்தம் மிலக்கண ் ளைப் பொதுவியல்பிற் ண்டுெ ாள்க. மகிணன்: மகிழ்நன்; "மெய்ம்மாண்ப ுாநவ் வரின்முன் னழிந்துபின் மி ் ணவ் ாம்" — (வீரசோழியம் - சந்திப்படலம்.) இவ்வ யினுக்கு யாதவோதயம் என்னும் டநூல் உதாரணமாம். (உக)

பிரே ் ்

147. ற்போர் விற்போர் பொற்புறக் காட்டி
நால்வகை நிருத்தியு மேல்வகை தெரித்து

முன்னுரை கூத்து நண்ணல தாகி
யிழிந்தபாத் திரமே மொழிந்த தலைவனை
நயந்தோ ரங்கத் தியை ந்தது பிரேங்கணம்.

மல்போர் வில்போர் பொற்பு உற ஈட்டி - மல்ல யுத்தம் தநுர்யுத்தம் இவையிற்றினைச் செவ்விதிற் றெரித்து, நான்கு க விருத்தியும் - சாத்துவதி ஆரபடி கை சிகி பாரதி என்னும் நால்வகைப்பட்ட விருத்தியினையும், மேன்மை வகை தெரித்து - மேலான விதமாகக் ஈட்டி, முன்னுரை கூத்து நண்ணலது ஆகி - முன்னுரையும் கூத்தும் பொருந்தாததாகி, இழிந்த பாத்திரமே - இழித வுடைய நாட பாத்திரமே, மொழிந்த தலைவனை - நாட நூலாசிரியாற் றெரிக் ப்பெற்ற தலைவனை , நயந்து - விரும்பி, ஒன்று அங் த்து இயைந்தது - ஓரே ய கத்திற் பொருந்தி யொழுகுவது, பிரே கணம் - பிரே கணம் என்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: "ஏல்வை" யெனப் பிரித்துப் பொருந்து மாற்றால் என்று பொருளுரைத்தனுமாம். முன்னுரை: பிரஸ் தாவனை ; இதனிலக் ணத்தினை

"முற்பட ளித்து முன்னுரை யதுதான்
சூத்திர தாரன் சூழ்சபை வணங்கித்
துணைவரை விளித்தவர் தம்மொடு கூடி
நாட ப் புலவ னல்லிய னவின்று
கதைநி ழ் பரு 1 காலம் புனைதந்
திதமுறு பாடலி னியம்புவித் தின்புறத்
தெடுத்த நாடகந் தொட குமு னிசைப்பதாம்."

என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க. கூத்து:

"குதித்தா டுறுவது கூத்தெனப் படுமதிற்
பரத நாட்டிய குரவை நவ வரி
முதலி ட கடையென விதமே மாகும்."

இ வயிற்றின் விரிவினை 201, 202 ஆதிய உறுப்பியல்புச் சூத்திர ளாலறி .'நயத்தல்' நாட நூலாசிரியர்தந் தொழி

லென ' ெ ாள் . இதற்கு வாலிவதம் என்பது உதாரண மென்ப வடநூலார். (௩௦)

இரா ம்

148. ங்தே பாத்திர மையப் பெற்று
மொழிவலர் வழக்கு மிழிசினர் வழக்குஞ்
சாரநற் சூத்திர தார னின்றிப்
பாரதி கைசிகி பண்புறத் தெரித்து
தலைவியுள் ளாளாத் தலைவன் மூர்க்கனு
வுயர்சுவைப் புனைவு நயமுறப் பெறீஇ
யொன்றே யங்க மொன்றுவ திராசகம்.

ஐங்தே பாத்திரம் அ மய பெற்று - ஐந்து நாட பாத்தி ர ' ளே பொருந்தப்பெற்று, மொழிவலர் வழ 'கும் இழிசி னர் வழ 'கும் சார - ற்றுவல்லார்தம் மொழிவழ 'கும் இழிசினர்தம் வழக்குரையும் பொருந்தி நிற்ப, நன்மை சூத் திரதாரன் இன்றி - நாட த்தின் ண் நன்மையே பய 'கும் சூத்திரதாரனின்றியும், பாரதி சிகி பண்பு உற தெரித்து - பாரதி சிகி யென்னு' விருத்தி ளே நன்கு பொருந்த விளக்கி, தலைவி உள்ளாளா தலை ன் மூர்க் னு - தலைவி படைத்திட்டுக் கூறப்படாது நிஜமானவளாகவும் தலைவன் மூர் ' னு வும் பொருந்த, உயர் சு வ புனைவு நயம் உற பெறீஇ - ஒன்பான் சுவையினையும் யர் ர ப் புனையுந் தன்மை இனிது பொருந்தப்பெற்று, ஒன்றே அ 'கம் ஒன் றுவது இராச ம் - ஒரே ய ' த்தினைப் பொருந்து து இரா ச ம் என்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு:

"பாவை ' கூத்தினுட் சூத்திர மிழுப்போன்
போலவிங் நாடகத் தின் னு மெதற்கு
முதல்வனுய் நின்று வினைமுடிப் பவனே
சூத்திர தாரனுஞ் சொல்லுங் காலே''

ன்னும் —றுப்பியல்புச் சூத்திரத்தை யீண்டுணர் . பாரதி சிகி யென்னும் விருத்தி ளினில 'கணத்தைப் பின்னர் '

ர ˙ . பெறீஇ: பெற்று; சொல்லிசையளபெ ட செய் யுளி ச யயும் நிறைத்தது. இவ்வுபசாதியினுக்குதார ம் மேனகாகிதம் என்னும் வடநூலாம். (௩)

ப °

149. அவல மோகை யல்லாச் சுவைத்தா
யுழிஞைப் போரறை போக்கு வஞ்சக
மறங்காட்ட லின்றிப் புறங்காட்டி யோட
லிவையெடுத் தியம்பு மியல்புடைத் தாகி
யார படிசாத் துவதியு மடைந்து
பாடமை தலைவன் பாடண்ட மகனு
நான்கே மூன்றே நண்ணுமங் கத்ததாம்
பான்மையி னியல்வது பகர்சமு லாபகம்.

அவலம் ஓகை அல்லா சு த்தா - அவலச்சு வயுட் உ ச்சுவையும் நீ ˙கிய வேனைய சுவை ளை யு டயதாய், உழிஞை போர் - மதிலினை முற்றுகை செய்து செய்யும்போ ரும், அ ற போக்கு - நிலவறைவழியாய்த் தப்பியோடுதலும், வஞ்ச ம் - போர்வயின் ஞ்ச மும், மறம் ாட்டல் இன்றி புறம் ாட்டி ஓடல் - வீரத் த ˙ ாட்டுதலில்லாமற் புறங் ாட்டி யோடுதலும், (ஆகிய) இவை எடுத்து இயம்பும் இயல் பிற்று ஆகி - இ வயிற்றினை எடுத்துக்கூறும் இயல்பினை யு டத்தாய், ஆரபடி சாத்துவதியும் அடைந்து - ஆரபடி சாத்து தியென்னும் விருத்திகளைப்பெற்று, பாடு அ ம தலைவன் - பெருமை பொருந்திய ந ட த்தலைவன், பாடண் டன் மகனு-பா ண்ட மகனு , நான்மே மூன்றே நண்ணும் அ ˙ த்தது ஆம் - நான்கு அல்லது மூன்று என்னும் எண் பொருந்திய அ ˙கத்தினை யுடையதாகும், பான் மயின் இயல்வது - தன் மயோடுநடப்பது, பகர் சமுலாப ம்-நாடக ாசிரியராற் கூறப்பட்ட சமுலாப ம் என்னும்உபசாதியாம்.

குறிப்பு: உழிஞைப்போர்: உழிஞை மாலையைச் சூடிச் செய்யும்போர்; அதாவது மதில்வளைத்துப் போர் புரிதலாம். அதனைப் பின்வரு ˙ லிவெண்பா ா னுணர் .

"வெட்சி நி ர வர்தன் மீட்டல் ரங் தயாம்
ட் ரர்மேற் செல்வது வஞ்சியாம்—உட் ர
தெதிரூன்றல் ரஞ்சி யெயில் ரத்த ஞெச்சி
யதுவளைத்த லாகு முழிஞை யதிரப்
பொருவது தும் பயாம் போர் ளத்தின் மி ே ரர்
செருவென் றது ரை யாம்" பிங் ல நி ண்டு.

அ ற: ஈண்டு நிலவறையாம்; அறைபோ கு: கீழறுக்ப்படுதல் அல்லது மித்திரபேதஞ் செய்யப்படுதலாம் எனவும் உ ரக்க. புறம்: முதுகு; புற காட்டி யோடல்: தோற்றோடல். ஆரபடி சாத்துவதி என்னு மிருவிருத்தியின தியல்பை 169, 170—ஆம் சூத்திரங்களானறி . பாடண்ட ம ன்; ஜாதியொழுக் ங் ெ ட்ட வோர் போலி மனிதன். இவ்வகைக்குதாரணம் மாயாகாபாலிகை யென்னும் வட நூலாம். (கூ௨)

திருக் தித

150\. கைமெய் யுரையாக் கழறியோ ரங்கத்
துயர்ந்தோர் தலைவனுந் தலைவியு மாகப்
பாரதி விருத்தி பரிவிற் றொடுத்துச்
செந்தா மரைக்கட் டிருமகள் போந்து
நந்தா வின்ப நறும்பாட் டிசைப்ப
ழங்குறு வதுவே வளர்திருக் கதிதம்.

கை மெய்யுரையா ழறி - நாடகக் கதையினை மெய் யு ர தயதா கூறி, ஒன் று அங் த்து - ஒரேயங் த் தில், உயர்ந்தோர் தலைவனும் தலைவியுமாக - உயர்ந்த சாதி யோர் தலைவனும் தலைவியுமா ப் பொருந்திநிற்ப, பாரதி விருத்தி பரிவில் தொடுத்து - பாரதிவிருத்தியினை யன்புடன் சேர்த்து, செம்மை தாமரை ண் திருமகள்-செய்ய தாமரை யில் வதியும் இல ்குமி, போந்து - எதிர்வந்து, நந்தா இன் பம் நறும் பாட்டு இசைப்ப வழங்குறுவதுவே - ே டிலாத இ பமு டய இனிய பாடல் ளைப் பாடுமாறு நடைபெறக்

கூறுவதே, வளர் திரு 'கதிதம்-மேன்மேலும் சுவை வளர்ச்சியினையுடைய திரு 'கதிதம் என்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: மெய்யுரைக்கதையி னிலக்கணத் த முன்னர்ப்பொதுவியல்பிற் காண் . பரி |: ஈண் டக் தக்கவாறியைத்தலாம். செந்தாம ர: பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேட ம். (௩௩)

151. திருமொழி யெடுத்து மருவுறப் பெரிதுந்
தொடுப்பது வேயெனத் துணிநரு முளரே.

திரு மொழி எடுத்து மருவு உற பெரிதும் தொடுப்பதே- 'திரு' என்ற அச்சொல்லேயே பல ாலும் பொருந்தச் சேர்த்தி சப்பதே, என - (அத் திருக்கதிதம் என்னுமுபசாதி) யென, துணிநரும் உளர் - துணிந்து கூறுபவரும் உளர்.

குறிப்பு:—இவ்வாறு கூறுதல் ந கச்சுவைமட்டில் விளக்த்த ' தேயன்றி வேறு பொருணலஞ்சிறந்து பொலிவுபெறு மயின் இழிவுசிறப்புமையாற் றழீஇயினர். முற்சூத்திரத்திற்கும் இச்சூத்திரத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை யென்னையோவெனின், முன்னர்ச் சூத்திரப்படி ய மந்த சாதியுள் இல 'குமி யுரு 'கொடு தோன்றிப் பாடுவதும் பேசுவதுமா , இதன்படி யமைந்தசாதியுள் அன்னணமின்றித் 'திரு' என்ற அவ்வொருமொழியையே பலகாலும் பலவேறு சொற்களோடும் எடுத்து மொழிதல் என 'கொள் . இதனை, 'ஸ்ரீ திதம்' என்ப வடநூலார். திருமொழி: இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ . கிரீடாரஸாதலம் என்னும் வடநூல் இவ்வுபசாதி 'குதார மாம். (௩௪)

சிற்ப ம்

152. சமநிலை நகையிவை தவிர்ந்த சுவைத்தா
யந்தணன் றலைவனு வங்கநான் கிற்று
யுபநா யகனு முடன்கொளப் பெற்று
நன்காட்டு நிலையை நன்கு புனைந்து
தெரித்து நிற்பது சிற்பக மென்ப.

சமநிலை ந இவை தவிர்ந்த சுவைத்து ஆய் - சமநிலை கயென்னுஞ் சுவை ள் நீ கிய ஏனைய சு வ ளைப்பெற்ற தாய், அந்தணன் தலைவனு - பார்ப்பான் தலைம ு , அ ம் நான்கிற்று - நான்கு அங்க ளைப்பெற்றதாய், உபநாய னும் உடன் ெ ாள பெற்று - உபநாயகனையுந் தன்னகத்துப் பொருந்த கொண்டு, நன் ாட்டு நிலையை நன்கு புனைந்து தெரித்து நிற்பது, இடு ாட்டினது நிலைமையை நன்றாக விள கியுரைத்து நிற்பது, சிறப ம் என்ப - சிறப ம் என்று சொல்லுவார் ள் வடமொழி நாட நூலோர்.

குறிப்பு: நன் ாடு: மயானம். உபநாய என்றன் இல த் த முன்னர்ப் பொதுவியல்பிற் ண்டு கொள் . இவ் வுபசாதிக்கு ன வதீமாதவம் என்பதை யுதாரணமாக ாட்டுப வடநூலார். (௩௫)

வி சி

153. ன்பச் சுவைமுழு தினிது புனைந்து
பதின்வகைக் கோலமும் பண்புறக் காட்டி
யங்கமொன் றிற்களி பொங்குறு விடனும்
பீட மர்த்தனும் பேண்விதூ டகனு
மிழிதக வுடைய வெழின்மிகு தலைவியும்
வளர்நலஞ் சான்ற களநிலைப் பொலிவுங்
குலாவி யொளிர்வது விலாசிகை யாகும்.

இன்பம் சுவை முழுது இனிது புனைந்து - உவை ச் சு வ முழுவதையுஞ் செவ்விதா ப் புனைந்து கூறி, பதின் ோலமும் பண்பு உற ாட்டி — பத்துவகைப்பட்ட ோலங்களையுஞ் செவ்வனே யெடுத்துக் ாட்டி, அ கம் ஒன்றில் - ஒரேய கத்தில், களி பொ குறு விடனும் — ளிப்பு மி விடனும், பீடமர்த்தனும்-பீடமர்த்தநாயகனும், பேண் விதூடகனும் - யாவரானும் விரும்பப்படும் விதூட னும், இழி த வு உடைய - இழிந்த தன்மையினையுடைய, எழில் மிகு தலைவியும் - அழகு மிக்க தலைவியும், வளர் நலம் சான்ற - மேன்மேலும் வளர்ச்சியினையுடைய நன்மை மி , களம்

நிலைபொலிவும் - ள ஒளிற்பலவ யானநிலைபெற்ற ரட்சி யின் விள ழும், குலாவி – பொருந்தி, ஒளிர்வது-இனிது விள ‘குவது, விலாசினை ஆகும் – விலாசினை யென்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: பதின்வ ோலம் இன்னவென முன் னர் 142–ஆஞ் சூத்திரவுரையுட் கூறினும். விடன் பீடமர்த் தன் விதூட ன் என்பவர்தம் இயல்பினை முன்னர்ப்பொது வியல்பிற் ரண்க. பேண் விதூட ன்: தலைமக்கடம்மாற் பே ப்பெற்ற விதூட ன் என கூறினுமமையும். எம் :

“பகருமோ ரிடத்தினே நி ற்றிடு ரட்சியை
ளமென மொழிப மிளிர்மேற் றிசையோர்.”

இதனிலக்கணத்தை 191-ஆஞ் சூத்திர முதலியவற்றுட் ரண்க. நாமகள் சிலம்பின் இருபதாம் பரலாகிய ‘மஞ்சு ப ஷிணி’ என்பது இவ்வுபசாதி குதாரணமாம். (நடா)

துன்மல்லிகை

154. விடன்ற னிலீலை விளம்புமுத லங்கமும்
விதூடகன் வினைசொலு மிரண்டா ம கமும்
பீட மர்த்தன் பெருஞ்செயல் பேசு
மூன்று மங்கமு மிழிதலை வன்றெழி
லாடல்கள் சொல்லு நான்கா மங்கமு
மேவிக் காமுக ராவலிற் போதரக்
கைசிகி பாரதி காட்டு நெறித்தாத்
தொடுத்துப் புனைவது துன்மல் லிகையே.

விடன்தன் இலீலை விளம்பு முதல் அ ழும் - விட னு டய விளையாட்டினை யெடுத்துக்கூறும் முதல் அ ழும், விதூட ன் வினை சொலும் இரண்டாம் அ ழும் - விதூட னுடைய செயலினைக்கூறும் இரண்டாம ழும், பீடமர்த்தன் பெருமை செயல் பேசும் மூன்றும் அ ழும் - பீடமர்த்த னாய னது பெருமை வாய்ந்த செய் யினை யெடுத்து ரக்கும் மூன்றும் அ ழும், இழி தலை

ன் தொழில் ஆட ் ள் சொ ் லும் ான் ாம் அ ் மும் - இழிந்த வினையுடைய தலைவனது தொழில் ளையும் வினை யாடல் ளையு மெடுத்து ் கூறும் நான் ாம் அ ் கமும், மேவி - பொருந்தி, ாமு ர் - விரகி ள், ஆவலில் போதர - மி ் ஆ வினையு டயராய் ந டபெற, ை சிகி பாரதி ரட்டும் ெ றித்தா - ை சிகி பாரதி யென்னும் விருத்தி ளை ் ரட்டும் நெறியினை யுடையதாய், தொடுத்து புனைவது துன்மல்லி - நாட வாசிரியரால் தொடு ் ப்பெற்று விள ் குவது துன் மல்லி யென்னும் உபசாதியாகும்.

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்றசை. இச்சூத்திரத்தானே யிச் சாதி நால ் முடைத்தென்பது பெறப்படும். இதற்கு வி ் மதி என்ப த யுதாரணமா க் ரட்டுப. முன்னர் விடவி தாட ரிவர் ளது செயல் ளும் பின்னர் இழிதலைவன் தொழில் முதலியனவு ் கூறுதலின் நடு ட் 'பெருஞ்செயல்' என்பது மி பட்ட செயல் என்பதாம். (ருள)

பிர ரணி

155. ட கத்தி ஞடி க வேறு
படுமள வாகப் பிரக ரணத்திற்
றன்வேறு படூஉத் தலைவனுந் தலைவியும்
ணிகர்க ளாக மற்றைய வெல்லா
ரடிகை போற்பொலி வதுபிர கரணி.

நாட த்தின் - நாட த்தினின்றும், நாடி வேறுபடும் அள ா - நாடி யெத்துணை வேறுபாடுறுமோ அத் துணை, பிரகர த்தில் - பிர ரணத்தினின்றும், தான் வேறு படூஉ - தான் வேறுபட்டு, தலைவனும் தலைவியும் ணி ர் ளா , மற் றய எல்லாம் - ஏனையயாவும், நாடிகை போல் பொலிவது - நாடிகை யினைப் போல விளங்குவது பிரகரணி - பிர ரணியென்னு முபசாதியாம்.

குறிப்பு: படூஉ: சொல்லிசை யளபெ ட யீ ் டைச் செய்யுளிசையையும் நி றத்தது. இச்சாதிக்குதார

நாமஎன் சிறப்பின் 1 -ஆம் பாலாகிய குமுதமாலினி என்பதாம். (௩அ)

அல்லீசம்

156. தொழில்பிறி தாக வொழிவகை தன்னிற்
றீரோ தாத்த வோராத் தலைவனு
மேழே யெட்டே பத்தே யென்னு
மெண்ணுடை மகளிரு நண்ணி யின்னிசைப்
பாட்டுப் பற்பல தீட்டப் பெறீஇ
விருத்தி கசிகி யருத்தியிற் காட்டு
மங் மொன்றுறு மறைந்தவல் லீசம்.

தொழில் பிறிதாகி - (தீரோதாத்தனுடைய) தொழில் மாத்திரையின் வேறுபட்டுநின்று, மொழி வ தன்னில் - பேச்சு வி ற்ப களில் எல்லாம், தீரோதாத்தன் - தீரோதாத்தனது தன் ம வாய்ந்த, ஓரா தலைவனும் - ஆராய்ந்தறிதல் இல்லாத தலைமகனும், ஏழே எட்டே பத்தே என்னும் எ ணுடை மகளிரும் - ஏழு எட்டு அல்லது பத்து என்னும் அளவினையுடைய மகளிரும், நண்ணி - பொருந்தி, இனி ம இ ச பாட்டு பற்பல தீட்ட பெறீஇ - இனிய இசை ாய்ந்த பாடல் ள் பல எழுதப்பெற்று, ை சிகி விருத்தி அருத்தியில் காட்டும் - சிகி யென்னும் விருத்தியினை அன்புறத் தெரி கும், அங் ம் ஒன்று உறும் - அ ட் ஒன்றினைப் பொருந்தி நிற்கும், அ றந்த அல்லீசம் - ஈரொன்பான் உபசாதியுள் ஒன்றெனக் கூறிய அல்லீசம் என்னும் உபசாதி.

குறிப்பு: 'ஏழே எட்டே பத்தே' யென்ற மயால் இ டயிலுள்ள ஒன்பதினையுங் கொள்க வென்பாருமுளர். பெறீஇ - சொல்லிசையளபெடை யீண்டுச் செய்யுளிசையையும் நி றத்தது. இவ்வ யினுக்கு கேளீரைவதகம் என்பதை யுதாரணமா ாட்டுப வடநூலார். (௩)

பணி

157\. தகவறு தலைவனுஞ் சுகுணைத் தலைவியு
முற்றுடை நலமினி தொளிரக் காட்டிப்
பாரதி கைசிகி யாரப் புனைந்தோ
ரங்கத் தியல்வ தரும்பா ணிகையே.

தகவு அறு தலைவனும் - தகுதி குணம் அற்றதலைவனும், சுகுணை தலைவியும் - சுகுணையாகிய தலைவியும் உற்று - பொருந்தி, உடை நலம் இனிது ஒளிர காட்டி - உடையினது நயம் நன்கு விளக்கத் தெரித்து, பாரதி கைசிகி ஆர புனைந்து - பாரதி கைசிகியென்னும் விருத்திகளைப் பொருந்துமாறு கொண்டு, ஒன்று அங்கத்து இயல்வது - ஓரே யங்கத்தில் நடைபெறுவது, அருமை பாணிகை - ஏனுநரால் மனவெழுச்சியின்றிப் பார்த்தற்கரிய பாணிகை யென்னும் உபசாதியாம்.

குறிப்பு: ஏ ஈரம்: ஈற்றசை. உடைநலன் காட்டலாது: பற்பலவிதமான உடைகளைத் தத்தஞ்செவ்வி தோன்ற உடுத்து நின்றியங்குதலாம். உடையைக் கூறினமையால் ஒற்றுமைபற்றி அணியினையுங் கொள்க. இவ்வகை குதாரணம் ராமதத்தையென்று வடநூலார் கூறுப. (சo)

சாதிப்புறடை

158\. பகர்ந்த சாதியுட் படாஅ தளவு
மொருவகைச் சாதியின் மருவு மிலக்கணம்
பிறிது சாதியி னுறுமிய லோடு
கலந்து வருநவும் வலந்த வியல்புகள்
குறைந்துஞ் சிறிது கூடியும் வருநவும்
பொதுப்பட நாடக மென்று புகலுப.

பகர்ந்த சாதியுள் படாஅதனவும், மேற்கூறிய சாதி உபசாதி வகைகளுள் அகப்படாதனவும், ஒன்று வகை சாதியின் மருவும் இலக்கணம் - ஒருவகைச் சாதியின் ட்

பொருந்துமில ' ணம், பிறிது சாதியின் உறும் இயலோடு - மற் றச் சாதியின் ட் பொருந்துமில 'கணத்துடன், கலந்து வருநவும் - சேர்ந்து வரு னவும், வலந்த இயல்பு ள் குறைந் தும் - சொல்லியவில 'கண 'களுட் சில கு றந்தும், சிறிது கூடியும் - சிலவியல்பு ள் சேர்ந்தும், வருநவும் - வருவனவும், நாட ம் என்று - நாட மென்னும் பெ ர்பட, பொதுப்பட பு லுப - யாவற்றிற்கும் பொது ா ப் பு லுவார் ள்.

குறிப்பு: படாஅதன : செய்யுளிசையளபெடை. மேற் குறித்த பலசாதி உபசாதி ளுட் படாதனவற்றையும், ஒரு சாதியினில ' ணம் மற் றய சாதியினில ' ணத்துடன் லந்து ருவனவற் றயும், ஒன்றன் ண்ணேயே சில வியல்பு ள் குறைந்தும் சில வியல்பு ள் மி 'கும் வருவனவற் றயும், நாட மென்று பொதுவகாச் சொல்லு ார் ள் என்பதே யிதன் ருத்தாம். இவ்வாறு புறனடையான் அமை ' வேண்டிய நாட ' ள் பலவுள ாதல் ண்டு இன்னணஞ் சூத்திரம் குத்தார்போலும். (ச)

(ரூ) ஒழிபு

ந நிலேப்படல°

159. பெரியோர் தலேவரா மெய்ப்பொருள் பற்றிச்
செயலுறு நாடக நயநிலேப் படலம்.

பெரியோர் தலேவரா - ஆன்றோர் நாட த் தலேவரா ப் (போந்து), மெய்ம் ம பொருள் பற்றி - உண்மைப் பொரு ளேத் தெரிக்குமாறு, செயல் உறு நாட ம் - செய்யப்பெறு நாட ம், நயநிலேப்படலம் - நயநிலேப்படலமாகும்.

குறிப்பு: "நயநிலேப்படலமாவது நாடகம்;கூத்தமார் ' மென்பதுமது; அது பெரியோரைத் தலேமக்கள் மே ச் செய்யப்பட்ட மெய்ப்பொருள் பற்றிவருதல்" என்ற வீர சோழிய வுரையாசிரியர் பெருந்தேவனூர் கூற்றினேயு மீண்டுய்த் து ர்க. மெய்ப்பொருள்பற்றி வருதலாவது மெய்யு ா ' தத்தா வருதலெனப் பொருள்கூறுதலும் எற்புடைத் தாம். (சஉ)

° ணுட °

160. ஒரு ா டகத்தி னுள்ளே மற்ருெரு
நாடகம் போந்து நண்ணலு முண்டம்
துண்ணு டகமென வுரைக்கப் படுமே.

ஒன்று நாட த்தின் உள்ளே மற்று ஒ று நாடகம் போந்து நண்ணலும் உண்டு - ஒரு நாட த்தி னுட்புறத் தேயே மற்ருெரு நாட ம் பொருந்தி நிற்றலுமுண்டு, அஃது உண்ணுடகம் என உரைக் ப்படும் - அஃது உண்ணுட மென்று சொல்லப்படும்.

குறிப்பு: உள் + நாடகம்: உண்ணுட ம். இதற்குச் சேகப்பிரியரா லியற்றப்பெற்ற ஆங்கில நாடகமாகிய ஹாம் லெத் (Ham et), நடுவேனிற் னவு (M'dsummer Night Dream) என்னு நூல் ளும் உண்ணுட ம் பொருந்தி நிற்றலை யுதாரணமா கொள் . பவபூதியா லியற்றப்பெற்ற உத்தர ர ம ரித்திரத்தி னிறுதியின் ஏழாம ம் உண்ணுட மாத லறி . இதனை 'அந்தர் நாட ம்' என்பர் வடநூலார். (சரு)

ாந ட ம்

161. ல்வகைப் பதாகை நிலைகளு நயந்து
நாடகச் சிறப்பு முழுவது நண்ணி
யுவகை பெருமித வுயர்வு தெரித்துப்
பத்தங் கத்திற் பண்புற வியல்வது
மாநா டகமா வகுத்தனர்
மேனுட் புலவ ரீனேர்க் கெனவே.

நான்கு கை பதா நிலை ளும் - நான்கு விதமான பதாக நிலை ளும், நயந்து - நன்குபொருந்தி, நாடகம் சிறப்பு முழுவதும் ந ணி - நாட த்திற்கு வேண்டிய சிறப்புக் ள் முழுவதும் பொருந்தி, உவகை பெருமிதம் உயர்வு தெரித்து-உவகை ச்சுவை வீரச்சுவை யென்னுமிவையிற்றின் மேம் பாட்டினைக் ாட்டி, பத்து அ கத்தின் பண்பு உற இ ல்வது - பத்து அ த்துடன் அழகுபொருந்த நடைபெறு

து, மாநாடகம் என - மாநாட மென்று, மேல் நாள் புல ர் - முற் ாலத்து நாட நூற்புல மயோர் ஈஞேர் கு என - இவ்வுல த்துள்ளவர் 'ெ ன்று, வகுத்தனர் - வகுத் துக்கூறினர்.

குறிப்பு : நால்வகைப் பதாகை நிலை ளை முன்னர் 114-ஆஞ் சூத்திரத்துட் ாண் . உவகை பெருமித வுயர்வு தெரித்த ாவது: உவகைபெருமிதமென்னு மிச்சுவைகளைப் பெரிதும் பொருந்த ' கூறல். இதற்குப் பாலராமாயணம் என் னும் வடநூல் உதார ெ ன்ப. (சச)

முந்ந ட ம்

162. ஒருபெரு விடயத் துற்றிடு நல்ல
முதலி ட கடையெனு மூன்று பகுதியுந்
தனித்தனி மூன்று நாடக மாகக்
கோவைப் படுத்துக் கூறலு முண்ட த
முந்நா டகமென மொழிந்தனர் மேலையோர்.

ஒன்று பெருமை விடயத்து - ஒரு பெரிய விடயத்தின் ண், உற்றிடும் - பொருந்தும், முதல் இடை டை எனும் - ஆதி மத்தியம் அந்தமென்று சொல்லப்படும், மூன்று நல்ல பகுதியும் - மூன்று நன்ருய்த் தெளிவுபொருந்திய பாக 'களை யும், தனி தனி மூன்று நாட ம் ஆ - தனித்தனியாக மூன்று நாட ங் ளாக முடித்து, கோவை படுத்து - அவற்றை ஒரு தொடர்ச்சியா ச் சேர்த்து, கூறலும் உண்டு - நாடகப்புலவர் சொல்லுதலும் வழக் ாம், அ த மேலையோர் முந்நாடகம் என மொழிந்தனர் - அதனை மேலைத்தி 'கிலுள்ள நாட ாசிரியர் முந்நாட மென்று கூறினர்.

குறிப்பு: முந்நாட ம்: Trilogy. இனி 'மேலையோர்' என்பதற்கு வேறுபடப் பொருள்ே ாடலுமாம். செகப்பிரியர் தம் நாட த்துள் ஒன்ருகிய ஹென்றி ஆருவன் (H nry VI) இ 'வகைக்கு உதாரணமாம். உரோம கிரே ' நாட 'களுட் பல இ 'வ 'குதாரணமாம். (சரு)

நட °

163. டித்துக் காட்டு நலமில வாகுந
நாடக நூலென ஞாலத் தியலும்.

நடித்து காட்டும் நலம் இல ஆகுந - (நாடகத்திற்குரிய இயல்பு ள் யாவும் பொருந்தி நிற்பினும்) நடித்துக் ாட்டுந் தன் ம நீ ்கிய வ, நாட ம் நூல் என ஞாலத்து இயலும் - நாட நூலென்று உலகின்கண் வழங் ப்பெறும்.

குறிப்பு: இதற்கு மனோன்மணீயம் உதாரணமாமாறு ா ் . இ ்கருத்தே ஆங்கில நூலார்க்கும் ஒப்பமுடிந்த தாமாறு தெளிக. (சசு)

ந ட க் ாப்பி °

164. புலவன் கூற்றிற் பொலிவ தாகி
நல்லிசைப் பாவொடு நாடக வுறுப்பிடை
நண்ணி நடப்பது நாடகக் காப்பியம்.

புலவன் கூற்றில் பொலிவது ஆகி - நூலாசிரியனது கூற்றாகவே விள ்குவதாய், நன்மை இசை பாவொடு - நல்லி ச வாய்ந்த பாடல் ளோடு, நாடகம் உறுப்பு இடை நண்ணி நடப்பது - நாடகத்திற்கு வேண்டிய இலக் ணங் ளுட் சில இடையிடையே பொருந்தி நடப்பது, நாட ் ாப்பியம் - நாடகக் ாப்பியம் என்னும் பெயரினையுடையதாம்.

குறிப்பு: உறுப்பு: அவயவம். ஐம்பெருங்காப்பிய ் ளுளொன்றாகிய சிலப்பதிகாரம் இதற்குதாரணமாம். ே ா வகளெல்லாம் நாடக ் ாப்பியங்களாமாறு ாண் . இதுவே சொ ் ப்பநாவலர் கருத்துமா மென்பதறிக. (சஎ)

கூத்து நூல்

165. நவிகூற் றிடையே நவிலப் பெறீஇ
யிழிசினர் நடிக்கு மியல்பிற் றாகிக்
கூத்தும் பாட்டுங் கொண்டியல் வதனைக்
கூத்துநூ லென்னக் கோடுங் குறித்தே.

வி கூற்று - வினைது கூற்று, இ டயே - நடுவில், நவில பெறீஇ - சொல்லப்பெற்று, இழிசினர் நடிக்கும் இய பிற்று ஆகி - கீழ்ம கள் நடித்துக் ஏட்டும் தன்மையினை யுடையதாய், கூத்து பாட்டும் ெ ரண்டு இயல்வதனை - கூத்தும் பாட்டும் தன்னகத்துப் பொருந்தி நடப்பதனை, கூத்து நூல் என்ன குறித்து ே ரடும் - கூத்துநூல் என்று ஆய்ந்து ெ ரள்ளுவாம்.

குறிப்பு: விகூற்று: நூலாசிரியர்த கூற்று. இச்சாதி நூற்கு இராம ாடகம் ஏற்ற உதாரணமாம். (சஅ)

166. குறமும் பள்ளுங் கூத்து நூல்களாம்.

குறமும் பள்ளும் கூத்து நூல் ள் ஆம் - குறமும் பள்ளும் கூத்து நூல்களுள் அட குெம்.

குறிப்பு: குறம்: மீனாட்சியம்மை குறம், குற்றால குற வஞ்சி முதலிய த வுதாரணங்களாம். பள்: முக்கூடற்பள்ளு, பறுளை வி ாய பள் முதலிய ஏற்ற வுதாரண களாம். (சகூ)

விருத்தி

167. ாடகத் திற்கெழி னல்குந் தாயா
யுறுதிப் பொருடா னி தென வு ரத்துந்
தலைவ ராவா ரிவரெனச் சாற்றியுஞ்
சு யி னமைதி தெரிக்குஞ் சொற்றொடை
மேவியு நிற்பது விருத்தி யாகும்.

நாட த்திற்கு எழில் நல்கும் தாய் ஆய் - நாடகத்திற்கு அழகினைத்தரும் தாய்போன்றதாய், உறுதி பொருள் தான் இஃது என உ ரத்தும் - உண்மைப் பொருள் இன்னதுதான் என்று தெளிவு பொருந்த கூறியும், தலைவர் ஆவார் இவர் என சாற்றியும் - தலைவர் ஆகியவர் இன்னார் என்று கூறியும், சுவையின் அ மதி தெரி கும் சொல் தொடை - சு வயினது பொருத்தத்தினைத் தெரிவிக்குஞ் சொற்றொடர் ள், மேவியும் நிற்பது விருத்தி ஆகும்-பொருந்தியுமிருப்பது விருத்தியாகும்.

குறிப்பு: உருவ வணி. டமொழியில் விருத்திக்கு இல ் க ் ர ் கூறிய ஆசிரியர் பலருடைய கருத்து ் ளையும் நம் நாட த் தமிழாசிரியர் இதன் ண் ஒரு ் கு தொகுத்து ் கூறு மாறு ர ் . (௫0)

வி த்தி

168. அவைதாம்,
சாத்து வதியே யார படியே
கசிகி பாரதி யெனநான் கென்ப.

அவைதாம் , சாத்துவதியே , ஆரபடியே , சிகி , பாரதி , என - என்று, நான்கு என்ப - நான் ரம் என்று சொல்லு ார் ள்.

குறிப்பு: இவையிற்றினை முறையே பின்னர் விள ் கி யிருத்தல் ா ் . (௫க)

த் தி

169. அறம்பொரு ளாக வரிய கடவுளர்
தலை ராகச் சற்று மென்பொருள் [புச்
பிற ் குசொற் றொடைத்தாய்ப் பெருமித வியப்
சுவைத்தாய் வருவது சொற்றசாத் துவதி.

அறம் பொருள்ஆ - அறம் பொருந்திய பொருளாக அரிய டவுளர் - அரு மயான டவுளர் ள், தலைவர்ஆக - நாட த் தலைவராகவும், சற்று மென்மை பொருள் பிற ் கு சொல் தொடைத்து ஆய் - சிறிது மெல்லிய பொருள் விள ் குகின்ற சொற்றொ டகளையும் டயதாய், பெருமிதம் வியப்பு சு வத்து ஆய் - வீரம் வியப்பு என்னுஞ் சுவைகளை யு டயதாய், வருவது - ந்து பொருந்துவது, சொற்ற சாத் து தி - நான்கனுள் ஒன்றெனக்கூறிய சாத்துவதி யென்னும் விருத்தியாம்.

குறிப்பு: மென்பொருள்: மிருதுவானவிடயம். இதன் வீரம், சௌரியம், கருணை, தயை, பெரு மயாதிய

குணங்கள் பொருந்தி நிற்குமேயொழிய காமச்சுவை சிறிதும் பயிலாதாம். எனினும் களிப்புமிக்கதே. சிறிதும் துக் மற்ற தாயினும் வியப்பின்பாலதாம். இதனை வடநூலார் உத்தாப கம், சா காத்தியம், சல்லாபம், பரிவர்த்தகம் என நான் காகப் பிரித்திருக்கின்றனர், பகை வனை வீராவேசங்கொ ாள்ளு மாறியற்றுங்கூற்று உத்தாபகமாம். செவியறிவுறாஉவிளுதல் செல்வத்திளுதல் அதிர்ஷ்டத்திளுதல் நட்பிற்கிடையூறு விளை த்தல் சாங்காத்திய மென்னப்படும். பல் விதமான உணர்ச்சி யையும் தன்னகத்துக்கொண்டு இயலும் மேம்பாடுற்ற சம் பாஷணை சல்லாபம் என்னப்படும். செய்யவெண்ணித் தொடங்கிய ருமத்தினை விடுத்துப் பிறிதொன்றினைச் செய் தல் பரிவர்த்தகம் என்னும் பெயரினையுடையதாம். இ வ ட் குதாரணங் ள் நாடக ளுட் பயின்றுவருதலை யாங்காங்கு கா க. (௫௨)

ஆரபடி

170. பொருள்பொரு ளாகப் பொங்கிய வீரர்
தலைவ ராக வன்பொருண் மிகவு
மேவுசொற் றொடைத்தாய் வெகுளிச் சுவையினி
தடைந்து வருவ தார படியே.

பொருள் பொருள் ஆக - பொருளே பொருந்திய பொரு ளா , பொா கிய வீரர் தலைவர் ஆ - மே லோங்குகின்ற வீரத்தன் மயுடைய சூரர் நாட த்தலைவரா , ன்மை பொருள் மி வும் மேவு சொல் தொடைத்து ஆய் - வலிய பொருள் மிகுதியும்பொதிந்த சொற்றொடை யையுடையதாய், வெகுளி சுவை இனிது அடைந்து வருவது - கோபச்சு வ செவ்வனே பொருந்தி வருவது, ஆரபடி - ஆரபடியென்னும் விருத்தியாம்.

குறிப்பு: ஏகாரம்: ஈற்றசை. இவ்வாரபடி விருத்தியின் ண் இந்திரசாலம் மந்திரவாதம், சண் ட, வெகுளி, அ லம் சிறைப்படல், ெ ாலை முதலிய செயல் ள் பொருந்தி நிற்கும். இவ்வாரபடி விருத்தியும் வஸ்தூத்தாப , சம்

பேடம், சம்க்ஷிப்தி, அவபாதனம் என நான்கு கைப்படும். இந்திரசால மே ந்திரசால மந்திரவாதவிஞ்சை ளாற் பற்பல தோற்ற முண்டாவதற்கு வஸ்தூத்தாபனம் என்பது பெயர். மிக்க கோபமுடையாரு கலக்கமுடையாரு மொருவ ர யொருவர் சந்தி குமாற நேரின் அது சம்பேடமாம். யுக்தி யானுதல் தந்திரத்தினுலாதல் சிலவிடயங்களைச் சுருக் மாய் ஒழுங்குபடுத்தலும் ஒன்று தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து நீ மற்ருென்றினை அந்நிலையிற் பொருத்தலும் சம்க்ஷிப்தி யென்னப்படும். வஞ்ச ம், பயம், உடன்போ கு, களிப்பு, தப்பியோடுதலாதியவற்றின் கலப்பினுலாய குழப்பத்தினை அவபாதனம் என்ப. உதாரண ள் வந்துழிக் காண் . (௱௭௰)

சிகி

171. ஆடல் பாட ணியுடை மேவிக்
காமம் பொருளாக் கழிபெருங் காமுகர்
தலைவ ராக மென்பொரு டனைத்தவ
வுரைசொற் ருெடைத்தா யுவகைச் சு வயி
னினி ம பூத்துநன் கெழிலன் பரும்பிக்
காதன் மலர்ந்து கரவினிற் கோடல்
காட்டி நிற்பது கைசிகி யாகும்.

ஆடல் பாடல் அணி உடை மேவி - ஆடுதலும் பாடு தலும் ஆபரண ளும் நல்லுடை ளும் பொருந்தி, ாமம் பொருளா - ாமப்பொருளே தன்ன த்துக் கூறும் பொரு ளா க் கொண்டு, ழி பெருமை ாமு ர் - மிக்க காமத்தினை யுடையோர், தலைவர் ஆக - தலைவராய்ப் பொருந்தி நிற் , மென்மை பொருள் தனை தவ உரை சொல் தொடைத்து ஆய் - மெல்லிய பொருளை மிகுதியுங்கூறுஞ் சொற்ருெடை களை யுடையதாய், உவ க சுவையின் இனிமை பூத்து - உவகைச் சுவையின் இன்பம் பொருந்தி, நன்கு - நன்ரு , எழில் அன்பு அரும்பி-அழகும் அன்பும் பொருந்தி, ாதல் மலர்ந்து - காதலானது இனிதுவிள கத் தோன்றி, கரவி னில் கோடல் காட்டி - ளவு வழியாகக் காமந் துய்த்து

ே ாடலை யினிது தெரித்து, நிற்பது - பொருந்தியிருப்பது, கசிகியாகும் .

குறிப்பு: தவ: உரிச்சொல், மிகுதிப் பொருளை ாட்டு வது. எழில் அன்பு: அழகிய அன்பு என்று கூறலுமாம். ே ாடல்: முதனீண்ட தொழிற்பெயர். இதுவும் நருமம், நரும பஞ்சம், நரும போடம், நரும ருப்பம் என நால் வை ப்படும். காதலியின் மனத்தை வசீகரிக்கும்படி அசதி யாடிப் பேசுதல் ருமமெனப்படும். இதுவும் விநோத வார்த் தையென்றும், சாதுரிய வாசைமொழியென்றும், சாதுரிய பயமொழியென்றும் மூவகைப்படும். முதலிற் களிப்பினையும் பின்னர்ப் பயத்தினையுந் தரற்பாலதாய அன்புடைத்தலைவன் றலைவியராகிய இருவர்தம் முதற்கலப்பினை ருமஸ்பஞ்சம் அல்லது நர்மஸ்பூர்ஜம் என்று சொல்ப. ாமக்குறிகள் சிறிது புலப்பட்டுத் தோன்ற நிற்றல் ருமஸ்போடம் என்னப்படும். காமமி தலைவன் ாவினிற் பலதொழில் புரிதல் ருமகருப் பம். இவையிற்றினு குதாரணங்கள் நாட ளுள் ஆ ாங்கு வந்துழிக்காண்க. உருவகவணி. (நிச)

பாரதி

172. முன்னை மூன்றும் போலா தாகி
முன்னுரைக் கண்ணே முதன்மையி னியன்று
கூத்தன் றலைவனு நடிநடர் பொருளாக்
காட்டியு முரைத்துஞ் சற்று வன்பொரு
ளெய்துசொற் றொடைத்தா யிழிப்பு மச்சமும்
பரந்து வருவது பாரதி யென்ப.

முன்னை மூன்றும் போலாதுஆகி - முதற்குறித்த மூன் றினையும் போலாததாகி, முன்னுரை ணே - முன்னுரை யின் ண், முதன்மையின் இயன்ற - முதன் மத் தன்மை பெற நடைபெற்று, கூத்தன் தலைவனு - கூத்தன் நாடகத் தலை னு , நடி நடர் பொருளா - நடியும் நடர் ளும் கூறப்ப டும் பொருள்களாக, ாட்டியும் - குறிப்பா க் ாட்டியும், உ ரத்தும் - வெளிப்பை டயாக எடுத்து கூறியும், சற்று

ன் ம பொருள் எய்து - சிறிது வலிய பொருள் பொருந் திய, சொல் தொ டத்து ஆய் - சொற்றொடையினை யு டய தாய், இழிப்பும் அச்சமும் பரந்து வருவது -இழிப்புச் சு வ யும் அச்சச் சு யும் நிரம்பி வருவது, பாரதி என்ப - பாரதி விருத்தி யென்று சொல்லு ரார்கள் நாடகநூ லு ர் ேதார்.

குறிப்பு: முன்னை மூன்று: ஆரபடி, சாத்துவதி, கைசி. முன்னுரை: பிர தாவனை; இதனில ணத்தினை 147 ஆஞ் சூத்திரவு ரயினுரைத்தாம். மேற்குறித்த சூத்திர ளானே ஆரபடி மி வன்பொருளுடைத்தென்பதும், பாரதி சற்று ன்பொருளு டய தென்பதும், கைசி மி மென்பொருள் உ டத்தென்பதும் இனிது புலப்படும். (நரு)

சிறப்பி புபுற ட

173. இதித னியல்பென் றோதுபு முற்றும்
விதிப்பள வின் மயின் மதிப்புல வாணர்
கூறின கொண்டு கூறு கொளலே.

ஈது இதன் இயல்பு என்று ஓதுபு முற்றும் விதிப்பு - இஃது இன்னதன் இயல்பு என்றுகூறி முழுதையும் விதி கூறி விள குதற்கு, அளவின்மையின் - (நாட நூலின் இ ண ளுள்) வ ரயறையின்மையால், மதி புலம் வா ர் - ஆராய்ந்தறியும் அறிவினையுடைய ஆன்றோர், கூறினகொ ா டு- கூறின விடயங்களைக்கொ ாண்டு, கூறு கொளல் - கூறுதவற் றச் சேர்த்திசைத்து கொள்ளுக.

குறிப்பு: ஓதுபு: வினையெச்சம். விதிப்பு: தொழிற்பெ யர். மதி: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கூறின, கூறு: வினையா லணையும் பெயர் ள். ஏகாரம்: ஈற்றசை. (நசு)

சிறப்பி ல்பு முற்றிற்

௯. உறுப்பியல்பு

174. உறுப்பியல் பென்ப துணர்த்துங் காலைச்
சிறப்புறு நாடகஞ் செறிந்த பகுதியின்
றன்மையா மவைதாம் வாழ்த்து நடாத்துநர்
முன்னுரை குறிப்பங் கங்களங் கூற்றுக்
கூத்துக் குணநவில் பின்னுரை யின்னன
பிறவுமா மென்னப் பேசினர் பெரியோர்.

உறுப்பு இயல்பு என்பது உ ர்த்தும் காலை சிறப்பு
றுறு நாட ம் செறிந்த பகுதியின் தன் மயாம் - உறுப்
பியல்பு இன்னதென்பதை கூறுமிடத்து அஃது சிறப்பு
வாய்ந்த நாட த்தின் ட் பொருந்திய பகுதி ளின் பண்பாம்.
அ தாம் - அப்பகுதி ள், வாழ்த்து , நடாத்துநர் ,
முன்னுரை , குறிப்பு , அங் ம் , ளம் , கூற்று
கூத்து , கு ம் நவில் பின்னுரை - நாட த்தின் நீதியாதிய
குண களை யெடுத்து கூறும் பின்னுரை, இன்னன பிறவும்
ஆம் - இவைபோன்ற பிறவும் ஆகும், என்ன பேசினர் பெரி
யோர் - என்று நாடக வில ணமுணர்ந்த அறிவான் மி
ே ரர் கூறினர்.

குறிப்பு: மேற்கூறிய வாழ்த்து முதலிய பகுதிகளின்
இல த்தைப் பின்னர் வருஞ் சூத்திரங்களான் ஆசிரி ர்
கிரே ளி ளை குதலை யுணர் . குணம் நவில்' என விசேடித்
த மயா பின்னு ரயின்கண் பரதவாக்கியமும் அட கு
மெனலை யுய்த்துணரவைத்தனர். (க)

(க) வாழ்த்

175. ல்லாந் தாஞ யிலகு மிறைவனை
வணங்கிடு முகத்தா னிணங்கிய நாடகத்
தலைமக்க டம்மையு நலமுற வணங்குதல்
ாழ்த்தென வகுத்தனர் வடமொழி வல்லுநர்.

எல்லாம் தாஞய் இலகும் இ றவனை வண கிடும்
மு த்தான் - எப்பொருளுந் தாஞ விள கும் டவுளை

'குழுகமா , இணங்கிய நாட ம் தலைம ' ள் தம்மை யும் - எடுத்து 'கொண்ட நாட த்திற் பொருந்திய தலை ன் தலைவியாகிய தலைமக்களையும், நலம் உற வண ' குதல்-நன் ம பொருந்த வணங்குதல், வாழ்த்து என - வாழ்த்து என்று டமொழி வல்லுநர் - வடமொழி நாடக வில 'கணம் நன் குணர்ந்தோர், வகுத்தனர் - கூறினர்.

குறிப்பு:—இறைவன்-எல்லாப் பொருளிலுந் த 'குபவன்; இறுத்தல் - தங்குதல். இவ்வாழ்த்தினை வடநூலார் 'நாந்தி' என்ப. நாந்தி அர 'க வழிபாடாகும். இஃது அர 'கத்தின் அதிதேவதையாகிய நந்திதேவரைப்பற்றி நிகழ்தலின் நாந்தி யென்னும் பெயர்த்தாயது. படைப்புக் ாலத்தில் இறைவன் அருட்கூத்து நி ழ்த்து ' ால் அப்பெருமானது ச ' ற்ப மாத்திரையால் நந்திதேவர் அரங்கமாந் தன்மை யெய்தின ரென்ப. ஆதலின் அரங் வழிபாடு நாந்தியென வழ ' லா யிற்று. இக்காரணம்பற்றி முற்காலத்திய நாட அரங்கங் ளில் நந்திதேவரின் உருவமைத்து வைப்பதும் நாட நடி ' கத் தொட ' குமுன் சூத்திரதாரன் முதலியோர் அதற்கு ழி பாடு செய்தலும் மரபாய் நிகழ்ந்துவந்தன. சுத்தான ' தப் பிர காச முடையார் நாட அரங்கின் இலக்கண ' கூறுமிடத்து

"அர 'கி னுயரமு மகலமு நீளமும்
பொருந்த நாடி யுரைக்குங் காலைப்
பூத ர யெழுதி மேனிலை ை த்து
ந்தி யென்னுந் தெய்வமு ம மத்து......" என '

கூறியது ஈண்டறியற்பாலது. வல்லுநர் - ந் பெயரிடை நிலை. ஆசிரியர் தமது கலாவதி நாடகத்தில்,

"மலர்மணம் போலெங்கு முறுபவனை மாவின்ப
வாரிபுடை சூழுமுத்தி
யுலகினைப் பொதுநீக்கி யரசாளு மொருபே ாவை
யொளிர்சுயஞ் சோதிதன்னை
யிலகுறு கலாவதி பராசத்தி யொடுமினிரு
மீசனை யி றஞ்சிவாழ்வாம்

அலகிறிரு விளையாட லயர்சிதா ' தனெயெ
மயனைப் பன்மு றயுமே,''

என்னும் வாழ்த்துச் செய்யுளிற் டவுளை வணங்குமு த் தானே நாட த் தலைம ' ளாகிய கலாவதி சிதாநந்த ரயு நல முறக் குறிப்பான் வண 'குதல் ா ' . (உ)

176. ழ்த்துக் கூறுவோன் சூத்திர தாரனே.

வாழ்த்து கூறுவோன் சூத்திரதாரனே - மேற்கூறிய நாந்தியாகிய ாழ்த்தினை யரங்கிற் சொல்லுபவன் சூத்திர தாரனு ன்.

குறிப்பு: 'சூத்திர தாரனே' எனத் தேற்றேகாரங் ெ ாடு த்த மயின் அன்னோன் கூறுதல் மரபாமென்பது போத ரும். (௩)

(உ) டாத்து ர்

177. ாடகந் தன்னை நடித்துக் காட்டுதற்
கேதுவாய் நிற்போ ரியம்பிய நடாத்துநர்.

நாட ம் தன்னை நடித்து ' காட்டுதற்கு - நாடகத்தினை யர 'கின் ண் நடித்து ' ாட்டுதற்கு, ஏதுவாய் நிற்போர் - ாா மாய் இருப்பவர், இயம்பிய நடாத்துநர் - மேற்கூறிய நடாத்துந ரென்னும் பெயரினையுடையோராவர்.

குறிப்பு: நாடாத்துநராவர் இவர் என்பதை வருஞ் சூத்திரத்தி லோது ார். (௪)

178. அவர்தாஞ் சூத்திர தாரனு மவனைச்
சார்ந்தமாந் தருமெனச் சாற்றிட லாமே.

உரை: அவர் தாம் - அந்நடாத்துநர், சூத்திரதாரனும் , அவனை சார்ந்த மாந்தரும் என சாற்றிடல் ஆமே- அச் சூத்திரதாரனைச் சேர்ந்த ம ' ளுமாவார் என 'கூறுத ' பொருந்தும்.

குறிப்பு: 'சார்ந்த மார்த' ர வருஞ் சூத்திரத்திற் கா க. (ரு)

179. டியு நடனு நண்ணிய துணை ர்.

நடியும் நடனும் நண்ணிய துணைவர் - நடி நடன் எனப் படுபவர் சூத்திரதாரனுக்குப் பொருந்திய துணைவராவார்.

குறிப்பு: நடி யின்னளென்பதை 182-ஞ் சூத்திரத்தா றி . நடன்: சூத்திரதாரதன் மாட்டு நட்புரிமை வாய்ந்த வனுய் அவனியற்றும் வினைக்குத் துணைபுரிபவனுவன். 'ந ணிய' என்று விசேடித்த மயால் இவரே யன்றி விதூட கனும் ஒரோவிடங் ளிற் சூத்திரதாரற்குத் துணைவனுய ம வன் என்பதாயிற்று. ( )

சூத்திரதார

180. ப வைக் கூத்தினுட் சூத்திர மிழுப்போன்
போலவிந் நாடகத் தின்கணு மெதற்கு
முதல்வனுய் நின்று வினைமுடிப் பவனே
சூத்திர தாரனுஞ் சொல்லுங் காலே.

பா வ கூத்தினுள் - அர கிற் பா வகளை வத்து ஆட் டும் கூத்தின் ண், சூத்திரம் இழுப்போன் போல - பா ளிற் பிணித்துள்ள கயிறு ளை யிற்பற்றி யிழுத்து அ வ ளை ஆட்டுபவன் போல, இ நாடகத்தின்கணும் - ம கள் நடர் ளா நடிக்கும் இந்த நாட த்திலும், ரதற்கும் முதல்வன் ஆய்நின்று வினை முடிப்ப னே-எல்லாத் தொழிற் கும் தலைவனு அமைந்து நாட த் தொழில்வினை முற்றச் செய்பவனே, சொல்லு கால் - அவன் இல கணத் தச் சொல்லுமிடத்து, சூத்திரதாரன் ஆம் - சூத்திரதாரனுவான்.

குறிப்பு: பா வ கூத்து: அறுவகைப்பட்ட விநோத கூத்தினுள் ஒன்று; இஃது தோல் முதலியவற்றுனியன்ற பா வ ளை நாட அரங்கில் நிறுத்தி அ வயிற்றிற் பிணித் துள்ள யிறு ளைப் பற்றித் திரையின் பின்நின்று இழுத்து இய குவித்து ஆட்டுவி கும் கூத்தாம். சூத்திரம் - யிறு;

தாரன் - தரிப்பவன்; பற்றியிருப்பவன். இப்பா ' கூத்தி ' சூத்திரம் பற்றிநின்று பா வகளை யிய 'குநன்போல ாட த்தில் நடர் ளைத் தத்தம் தொழின்மேல் இய 'குவி ' குந் தலைவற்கும் இப்பெயர் அ மந்து நின்றது. ஏ ாரம்: மு றயே தேற்றமும் ஈற்ற சயுமாம். (எ)

181. ாடகந் தன்னை நன்னிலை நிறுவலிற்
றுபக னென்னச் சாற்றவும் படுவன்.

நாட ம் தன்னை நன் ம நிலை நிறுவலில் - நாட த்தினை நன்கு நடித்து நல்) நிலையில் நிற்கச் செய்யும் ார த்தால், தாப ன் என்ன சாற்றவும் படுவன - ஸ்தாப ன் என்னும் பெயரானும் அவன் அ ழக் ப்படுவன்.

குறிப்பு: சூத்திரதாரனு 'கு ஸ்தாப ன் என்னும் பெயரு ' மயும் அப்பெயர் ' காரணமும் இச் சூத்திரத்தான் விளக்கினர். (அ)

நடி

182. சொற்ற நடியே சூத்திர தாரன்
கற்றறி வு டய காதலி யாகும்.

சொற்ற நடியே - முற்கூறப்பட்ட நடியென்பாள், சூத்திரதாரன் ற்று அறிவு உடைய ாதலி ஆகும் - சூத்திரதாரனு டய ல்வி அறிவிற்சிறந்த மனை வியாவள்.

குறிப்பு: இதனானே நடி கல்வியறிவிற் சிறந்தவளாவு ' தலைவன் விழைவும் அவன்மாட்டன்புடைய தலைவியா வும் இருத்தல் வேண்டுமென்பது பெற்றாம். (கூ)

(ங) முன்னுரை

183. முற்படக் கிளத்து முன்னுரை யதுதான்
சூத்திர தாரன் சூழ்ச ப வணங்கித்
துணைவ ர விளித்தவர் தம்மொடுங் கூடி
நாடகப் புலவ னல்லிய னவின்று
தைநிகழ் பருவ காலம் புணைதந்

திகமுறு பாடலி னியம்புவித் தின்புறுத்
தெடுத். நாடகந் தொடங்குமு னி சப்பதாம்.

முன் பட கிளத்தும் முன்னு ர அதுதான் - நாட த்தினை நடி ப்புகும் முன்னர்க் கூறப்படும் முன்னு ர, சூத்திரதாரன் சூழ் ச ப வண கி - சூத்திரதாரன் அர கிற் சுற்றிலும் அமர்ந்துள்ள சபையோ ர வண கி, துணைவ ர விளித்து - த து துணைவ ர அ ழத்து, அவர்தம்மொடும் கூடி - அ ர் ளோடு சேர்ந்து, நாடகம் புலவன் நன் ம இய நவின்று - நாட ாசிரியனது நல்ல பண்புகளை யெடுத்து கூறி, தை நிகழ் பருவம் ாலம் புனைந்து - நாட த நி ழும் பருவகாலத் த வருணித்து, இதம் றுபாடலின் இயம்புவித்து-இனிய பாடலானே கூறச்செய்து, இன்பு உறுத்து - ச பயோர்க்கு ளிப்பினையுண்டா கி, எடுத்த நாட ம் தொட கும் முன் இசைப்பது ஆம் - நடிப்பதற்கு எடுத்து ொ ட நாடகம் தொட குதற்கு முன்பு கூறப் படு தாம்.

குறிப்பு: முன்னர்க் கூறப்படுதலின் முன்னு ரயாயிற்று. இதனை ஆமு ம் எனவும், பிரஸ்தாவனை எனவும் டநூலார் கூறுவர்; ஆங்கிலத்தில் Prologue என்பதும் இதுவே. சூழ்சபை: ாடகவரங்கிய சூழவிரு கும் ச பயோர், என்றது ாணுநரை. துணைவர்: நடி நடன் விதூட ன்; 179 - ஞ் சூத்திரம் ே ாக்கு . நல்லியல்: நாட ாசிரியனது ஊர், பெயர், குலம், ே ாத்திரம், ல்வி நலன் ஆதிய பண்பு ள். நூன்முகத்தில் ஆக்கியோன் பெயர் முதலியன கூறுதல் ஒரு தலையாய் வேண்டப்படுவதுபோல, நாட வாசிரியனது பண்புகளை நாட நடி ப்படு முன்னர் கூறு து இன்றியமையாது வேண்டற்பாலதொன்றும். லாவதி நாடகப் பிர தாவனையில் ஆசிரிய ரப்பற்றி,

"பாண்டியன் றென்மது ரப்
பேரியன் மாநக ரான்சாம வேதியன் பீடேயருஞ்
சூரிய நாரா யணசூரி சொற்ற கலாவதியே"

ன்றும்; மத்தவிலா ப்பிரகசனப் பிரஸ்தா வனையில் அதன் ஆசிரியனைப்பற்றி, 'பல்லவரா குலமாகிய பூம டலத்தில் மேருபர் தம்போல் விள குபவனும் எல்லா குறுநில மன்ன ரயும் நீதியால் வென்றவனும் பலபரா கிரமத்தில் இந்திரனையும், செல்வத்திற் குபேரனையும் வென்றோனுமா ஸ்ரீ வஸிம்ம விஷ்ணு வர்ம ம ராராஜாவி புதல்வன்; ரம ரோத லோபமோ மத மாத்ஸர்யமென்னும் அறுப ய அறுப யா கினவன்; பரோப ரரத்திற் சிறந்தவன்; ம ர ர ரா பூஜித ஸ்ரீ மஹே திர வி கிரம வர்மனே இந்த ரட த் த இயற்றினவன்.

உலகினின் உயிர் ள் யாவும் ஒருவனை இறுதி ரலத்
தலைநிலை வணுகு மாபோ லருளறம் பெருமை யீ
குலவிய ரந்தி வீரம் குசலம் ஸத்திய முன்னுன
அலகிலா கு ளெல்லா ம னி டப் புகுந்த வம்மா.

பொருளி னுன்மிளிர் மணிநிகர் பத களைப் பொழியுந்
திருவி னுனிடைச் செல்வம்வேட் டணுகிய புலவர்
மருவு சொற்பொருண் மாட்சியிற் குறைபவ ரெனினும்
தருநி ர்த்தவன் தருபொருள் பொறுத்துமீள் குவரால்."

ன்றும், மண்ணியல் சிறுதேர் (மிருச்சகடிகம்) ரட ப் பிர தாவனையில் அதன் ஆசிரியனுகிய சூத்திர னைப்பற்றி,

"தந்தியி னடையுஞ் சகோ ரரநேர் விழியும்
இந்துநேர் தனமும் எழில்நிறை யா யும்
புல மயும் பு மும் அலகிலா ன் மயும்
இ றெறு மூக்கமும் ப ர்சோர் வின் மயும்
மறையுணர் திறனும் நி றதவப் பொருளும்
நேரலர் ளிறெ ரம் போரி னட குஞ்
செய் யின் மி வன் மையும்
உ டயவ னிரு கோ ரட டதரு சாமமும்
எ ணும் இன்பமுந் திண்ணிய வேழமும்
பற்றிய லை ளும் முற்ற வுணர்ந்தோன்
அரனரு ளாலே யிருளகன் றொளிரும்
நாட்டமும் பெற்றோ னீட்டு பல்பொருட்

பரிம ம் புரிந்து பார்முழு தாண்டோன்
அரசர்த ' குலத்து விரசு சூடாமணி
உரிமையி னரசுதன் றொரும ற் கீந்தபி '
ஒருபது நாளுட னே ' கு நூறுண்டு
மருவியிவ் வுலகில் ாழ்ந்துமா ே ள்வியிற்
பூத்தரு ம ' கியிற் புகுந்த
சூத்திர ன்னென வேத்துமன் ன னே,''

என்று ' கூறியுள்ள ம ாண் .

லாவதி நாடகப் பிரஸ்தாவனையில், ''இது சந்த ா மன்றோ? இனி இக் ாலத்தைத் தவிர வேறெக்கா ம் உ த்திலுள்ள ஆன்மகோடிகளு ' கு ஆநந்தம் விளை ' ப் போகின்றது? இக்காலந்தானே மன்மதனுக்கு மி வுந் துணை செய்யு ' ாலம்! இதோ பார்!

'தேமா வெதிர்ெ ாண்டு நிற்பச்
சிறுகுயில் போற்றி சப்பத்
தூமா ணிள ' ெ ாடி தந்தளிர் '
கயா ற் றெழுதசைய
ாமான் மகிழ மலர்மணம் வீச
வசந்த னெனு '
ே ாமா னணைந்தனன் காணுதி
யென்றன் குல ' ெ ாடியே!'

' ானுறு பூவின் றீம்பிசை பாட ' டி மழத்
தேனமர் முல்லை ந கத்திடத் தென்றலஞ் சேடியொடும்
வானுறு மாலங் வரி யசைதர வந்தனணல்
வேனி லெனப்ப ர் கிற்கும் வனப்புறு மெல்லியலே!'

'பூந்தளிர்க் குழையும் செய்ய
பொன்மலர்க் லனும் பூண்டு
மாந்துகட் பருகிப் பின்சேர்
வ ' டாரம் பாண ரோடு
மாந்தர்தாங் கண்டு சால
மகிழ்தர வாடுகிற்பான்

போந்தன ' சந்த மென்னும்
பொற்புறு மாத ராளே!'

என்று கூறியது, ' தங்கிழ் பரு ாலம் புனைதந் திதமுறு பாடலி னியம்' பியதாகும். (0)

(ச) குறிப்பு

184. தயினை யாதல் கழறுவித் தாத
லாதியிற் றொடங்கு மருவினை யாதல்
நலமிக் கிலங்குந் தலைமக்க டமது
வரவினை யாதல் வருமு னெவ்வகைக்
குறிப்பினு லேனுங் கூறுதல் குறிப்பே.

தயினை ஆதல் - நாட ' தையினையா து, ழறு வித்து ஆதல் - மேற் பொதுவியலின் ண் கூறப்பட்ட வி த யினையா து, ஆதியில் தொட 'கும் அருமை வினை ஆதல் - நாடகத்தின் முதலிற் றொட 'கும் அரிய தொழிலினையா து, நலம் மி 'கு இலங்கு தலைமக்கள் தமது வரவினை ஆத ' - நற்ப ' பு ள் மிகுந்து விள 'கும் நாட த் தலை ன் தலைவிய ரது ருகை யினையா து, வரும் முன் - அை நி ழ முன்பு, எ குறிப்பினுல் ஏனும்-எவ்விதக் குறிப்புக் ளினுலே னும், கூறுதல்-வெ ளியிட்டுணர்த்தல், குறிப்பு - குறிப்பாகும்.

குறிப்பு: 'விந்து' எனவும் பாடம்; விந்து - 'பிந்து' என் னும் டசொல்லின் றிரிபு; 'விந்து' எனினும் 'விதை' யெனி ம் ஒ 'கும். ' லம் மிக்கு இல 'கும் தலைமக் ள்' என்ப தூஉம் பாடம்; லம் - பாத்திரம் ; நாட பாத்திர 'களுண் மி 'கு விள 'கும் தலைம ' ள் என்பது பொருளாம். இனிக் ' ம் மி 'கு இலங்கும்' என்பதற்கு அணிகலன்களால் எழின்மிக்கு இல 'கும் என்பதும் ஆம். ஏனும் - எனினும் 'பதன் மரூஉ. 'எ 'வை க் குறிப்பினுலேனும்' என்றத ஞல், குறிப்பு மொழி ளேயன்றி அவி யக் குறிப்பானும் இஃத மயும் என்பது பெறப்படும். லாவதி நாட ப் பிர ' தா னை யிறுதியில்

"ாம
விந் த சேர்மனோ மோகினி வலையினி ' வீழ்ந்து
புந்தி மாழ்கிய சயதுங் சோழனைப் போன்றே"

ன்றது க தயினை ' குறிப்பித்த ாறுதல் ா ' . தசரதன்
தவ என்னும் நாடகத்தின் பாயிரத்தில்,

"உலகெ லா நின்ப டப் புயிரெலா நின்ப டப்
புனை செயுந் தொழில்களெல்லா
மூழ்வினைப் பயனென வுருத்துவந் துறுமென்ற
வுண்மையு ர யென்றுணர்ந்தேம்
அலகிலாக் லைதேர்ந்து பலதுறை ளிற்பயின்
றறிவுநிறை யோர்ப் பினுடனே
யருங் டைப் பிடிமேவு மரசருஞ் சிலவேளை
யயபிழை போவர்"

என்றது ' முறு வித்' தினை ' குறிப்பித்ததாகும். முத்திரா ராட்
நாடகப்பிரஸ்தாவனையில், பிறைத்தி ' ளைத் துஷ்ட ' கிர
மாகிய தே முற்றிலு ' கிரகணஞ் செய்ய முயற்சிப்பதாகிய
சந்திரக் கிர ணத் த வருணிப்பது போலச் சமீப ாலத்தில்
மன்னனு வெளிப்போந்த சந்திரகுப்தனை மலயகேது பற்ற
முயற்சிக்கும் அருவினையினைக் குறிக்குமாறு கூறிய,

"சூழ்மதிப் பிறையதாய்ச் சுடருஞ் சந்திரற்
கீழ் மய கொடியகோட் கேதுவோ டுறீஇத்
தாழ் மய வலிகொடு தாக்குவோ னெவன்"

என்ற அடி ள் ஆதியிற்றொட ' கும் அருவினையினை ' குறிப்
பனவாகும். மத்தவிலாசப் பிரகசனப் பிரஸ்தாவனை யிறுதி
யில்,

"கவிதை யேபொரு ளெனக் ருது காட்சியினிலி '
விரு ரேறனையன் காதையினி லீடுபடுவேன்
யுவதி யோடுகையி லோடுபொரு ளாகவருமிவ்
யோகி கள்ளுணவி னுள்ளழிவு கொள்ளுமதுபோல்,"

என்றது நலமி ' கிலங்குந் தலைமக் டமது வரவினைக் கூறிய
தாகும். ( )

185. தோற்றுவாய் செய்தலாச் சொல்லலு மு ' டு.

தோற்றுவாய் செய்து அலா சொல்லலும் உண்டு - நாட ' குறிப்பு முன்னர்த் தோன்றாமல் நாட த்தைச் சொல்லலும் உண்டு.

குறிப்பு: நாட க் குறிப்பு முன்னர்க் கூறப்படாமல் த யாரம்பிக் ப்படுவது வடமொழி மகா நட த்திற் காண்க. (உ)

186. வாழ்த்து நடாத்துநர் முன்னுரை குறிப்பெனப்
பாத்துரை விகற்பம் பயிலா சிலவுள.

வாழ்த்து , நடாத்துநர் , முன்னுரை—,

என பாத்து உரை வி ற்பம் பயிலா சில உள - என்று பகுத்து உரைக்கப்பட்ட வேறுபாடுகள் பொருந்தாத நாட ' களும் சில வு ' டு.

குறிப்பு: 'வல்லீபரிணயம்' முதலிய தமிழ் நாட ' களும் 'வேனிஸ்வணிகன்' முதலிய ஆ ' கில நாட ங்களும் இ ற்றிற்குதாரணமாம். (ந)

(ரு) அங்கம்

187. நடகப் பேருறுப் பங்க மதுதான்
பலகள மு டத்தாய்ப் பண்புறு முடிவுகொண்
டிலகுறு வதுவா மிசைக்குங் காலே.

நாட ம் பெருமை உறுப்பு அங் ம் - நாட த்தின் பெரும்பகுதி அங் ம் என்னப்படும்; அதுதான் - அவ்வ ' ம், இசைக்குங்கால் இல ' ணம் சொல்லுமிடத்து, பல ளம் உடைத்து ஆய் - பலகளங் ளைத் தன்னகத்துடைய தாகி, பண்பு உறு முடிவு ெ ாண்டு இலகுறுவது ஆம் - செவ் விதா ப் புலப்படும் முடிவினைப் பெற்று விள ' குவதாகும்.

குறிப்பு: ாவிய ' ளில் பெரும்பகுதிகளை ' ா ' ட மெ ' று வழ ' குவதுபோல நாட ' ளில் பெரும்பகுதி ளை அ ' மென்பர். அ ' ம்: உறுப்பு. ஒவ்வோர ' கமும் தனித்

தனி யொருபகுதியின் முடிவுடன் நிற்கும் என்பதிதனாற் பெறப்பட்டது. ஏ ாரம்: ஈற்ற ச. ஆ கிலத்தில் அ த்தினை Act என்ப. (ச)

தநி ற ள

188. அங்கந் தொடங்குமு னாரியப் புலவோர்
சிற்சில விடத்துக் கதைநிறை களமென
விழிபாத் திரங்க ளெய்தும் பொருளை
மொழிபாக் குறுத்தலு முன்னர்க் கொள்ப.

ஆரியம் புலவர் - வடமொழி நாட ப் புலவர்கள், அ கம் தொட கும் முன் - நாட ப் பேருறுப்பாகிய அ கத்தினை யாரம்பிப்பதற்கு முன், சில சில இடத்து - சிலவிட ளில், இழி பாத்திரங் ள் - நீச பாத்திரங் ள், எய்தும் பொருளை - நாடகத் த விள குதற்கு இன்றியமையாது பொருந்தும் விடயத்தினை, மொழிபா கு - எடுத்துக்கூறு மாறு, த நி ற ளம் என - கதைநி ற களம் என்னும் பெயரினையுடையதாக, உறுத்தலும் - அ மத்தலையும், முன்னர் கொள்ப - முதலில் மேற்கொ ாள் ர்.

குறிப்பு: அ ங் தொடங்குமுன் தா சந்தர்ப்பம் விள குதற்கு இன்றியமையாத விடய ளை நீசபாத்திர ள் ாயிலா வெளியிட்டு கூறும் பகுதிக்கு தைநி ற ள மெனப் பெயராம். இதனை டமொழி நாட விலக் ண வாசிரியர் ள் விஷ்கம்பம், பிரவேசம் என்பர். (ரு)

189. ஒன்று முதலாப் பத்துக் காறு
ம க மடைந்திடு மரிய நாடகம்.

ஒன்று முதல் ஆ பத்து காறும் அ ம் அ டந்திடும் அரிய நாடகம் - கூறற் ரிய இலக்கணம் அ மந்த நாட ம் ஓரங்க முதல் பத்தங்கம் அளவும் பெறும்.

குறிப்பு: அங் ம், பாணம் முதலிய நாடகச் சாதி ள் ஓர நாடகங் ளாம். மாலதீமாதவம் முதலிய பத்தங் ங் ளையுடையன. பத்தங் த்தினியன்ற நாடகத்தினை மா ாடக மென்பர்.

'பத்த ' த்திற் பண்புற வியல்வது
மாநா ட மா வகுத்தனர்'' (சூத். 161)

என ஆசிரியர் முன்னர்க் கூறிப் போந்தது ாண் . 'அரிய நாட ம்' என விசேடித்த மயால் பத்தங் ங் ட்கு மேலும் சில மா நாட ம் பெறும் என்பது போதரும். ஹநுமா' ாடக மாகிய ம ாநாடகம் பதினான்குஅ ' 'கள் பெற்றுளது.(சு)

190. இதனை,
நாடகச் சாதியி னவையறு மிலக்கணங்
கூறுழி விரித்துக் கூறினங் காண்க.

இதனை - நாட ங் ள் ஒன்று முதற் பத்த'கமளவும் பெறுமியல்பினை, நாடகம் சாதியின் நவை அறும் இல' க ம் கூறுழி - நாட த்தின் சாதி உபசாதி கை ளின் குற்றமற்ற இலக்கணம் கூறுமிடத்து, விரித்து கூறினம் ா ' - எடுத்துப் பரக்கக் கூறியுள்ளாம் ஆண்டு நோக்கு .

குறிப்பு: நாடகச்சாதியி னிலக் ·ரம். இந்நூற் சிறப் பியல்பிற் கூறியுள்ளது. (எ)

(சு) களம்

191. கருமே ா ரிடத்தினே நிகழ்ந்திடு காட்சியைக்
களமென மொழிப மிளிர்மேற் றிசையோர்.

ப ரும் ஒரு இடத்தினே - த நிகழிடமா ச் சொல் லப்பட்ட ஓரிடத்தின் ண்ணே, நிகழ்ந்திடு காட்சியை-காண' கிட 'குமாறு நி ழும் ாட்சியினை, மிளிர் மேற்கு தி ச யோர் விள 'குதலுற்ற மேற்றி சப் புலவர் ள், ளம் என மொழிப - ளமென்று கூறுவர்.

குறிப்பு: இதனுனே ளத்தினை ' ாட்சி யென்றும் வழ 'குதல் பெறப்படும். ஆங்கிலத்தில் இதனை Scene ன ' கூறு ர். மேற்றிசையோர் அங்கத்தின் உட்பகுப்பாகிய இக் ளத்தினைச் செவ்விதில் வகுத்துக் ாட்டுங் திறமு டய ராதலின் 'மிளிர்மேற்றிசையோர்' என விசேடி ' ப்பட்ட னர். (அ)

192. ஏவிறு தியினெலாங் கவின்ற தி ரவிழும்.

ஏம் இறுதியின் எலாம் - களம் முடிவுபெறும் இட ' ளெ 'கும், வின்ற திரை விழும் - நாட அரங்கில் அழகு டன் விளங்கும் ரந்துவரலெழினியாகிய தி ரவிழும்.

குறிப்பு:-'விழும்' என்ற மயால் மேலே கட்டுண்டிருந்து கீழே விழுந்திரை யென்பது பெறப்படும். இதனைக் ரந்து வரலெழினி யென்பது

'மேல சத் திழிந்து நாலுறுந் தி ரயா '
கரந்து வரலெழினி' (சூத். 2 7)

என்பதனுன் விள 'கும். 'திரைவிழுதல்' ஔபசாரிகத்தான் 'திரையான் ம றத்தலைக் குறித்தலின், ஏனைய உருவுதிரை யாகிய 'ஒரு முகவெழினி' 'பொருமுகவெழினி' மறைத்தலை யும் கொள்க. ( )

193. ஒரேதொடைப் பட்ட காட்சிக டாமே
யடுத்தடுத் துரைக்கப் படாவென் றறைகுப.

ஒரே தொடைப்பட்ட காட்சிகள் தாமே - ஓரிடத்தின் ண்ணேயே நி ழ்வனவாகத் தொடுக் ப்பட்ட காட்சி ள், அடுத்து அடுத்து உரைக்கப்படா என்று அறைகுப - ஒன்றை யொன்றடுத்து வருவனவாகக் கூறப்படுவனவா ா என்று நாட ப் புலவர் கூறுவர்.

குறிப்பு: ஒரே யிடத்தில் நிகழ்ச்சிபெறுங் தொடர் புடைய வெனினும் வெவ்வேறமயங் ளில் நி ழ்வன வாத லின் வெவ்வேறு ளங் ளாக அமையவேண்டியவற் ற நாட க்கதை நன்கு புலனுமாறு தொழிற்பொருத்தஞ்செறிய உரிய இட ' ளில் அமை 'காமல் அடுத்து அடுத்து வைப்பின் கதைத் தொடர்ச்சி யழிந்து சி தயுமாதலின் அங்ஙனம் உரைக்கப்படா என்றனர். மேலும் அங்ஙனம் அடுத்து ' கூறின் களவிறுதியி லெழினி வீழ்ச்சியாற் பயனின்றுதலுங் கா ' . (உ0)

( ) கூற்று

194. கூற்றெனப் படுவது கூறு ் காலைத்
தற்கூற் றுப்புறக் கூற்று முன்னிலைக்
கூற்று விட்புலக் கூற்றென நான்காம்.

கூறும் ாலை - எடுத்து ் கூறுமிடத்து, கூற்று எனப்படு து - கூறப்படும் பேச்சு என்று சொல்லப்படுவது, தற் கூற்று—, புற ் கூற்று , முன்னிலை ் கூற்று , விட்புல ் கூற்று , என நான்கு ஆம் - என நான்கு ப்படுவதா கும்.

குறிப்பு: கூறப்படுவது கூற்று. இந்நான்கு வகை யின் இலக் ண ் ளை ஆசிரியர் நிரலே மேற்கூறுவர். (உ)

ற்கூற்

195. த னே தனக்குரை செய்யுந் தனிமொழி
தற்கூற் றுமெனச் சாற்றினர் புலவர்.

தானே தனக்கு உரை செய்யும் தனிமை மொழி – நாடக பாத்திரருள் ஒருவன் அர ் கின் ண் தானே தன ் குள்ளா ப் பேசி ் ெ ாள்ளும் தனிமொழி, தன் கூற்று ஆம் என சாற்றினர் புலவர்—தற்கூற்றெனப் பெயர்பெறுமென்று புலவர் கூறினர்.

குறிப்பு: தற்கூற்று - ே ட்பாரின்றித் தனக்குள்ளே பேசி ் ெ ாள்ளும் பேச்சாம்; ஆதலின் 'தனிமொழி' என்றும் பெயர்பெறும். இதனை வடநூலார் ஸ்வ தம் என்றும் ஆத்ம தம் என்று ் கூறுப. ஆ ் கிலத்தில் Soliloquy என்பது இஃதாம். (உஉ)

புற கூற்

196. புறக்கூற் றென்றது புகலப் புகுமொரு
களத்துறு பலருட் சிலர்தமக் குள்ளே
பிறரறி யாவணம் பேசுத லென்ப.

புறம் கூற்று என்றது பு ல புகின் - புற கூற்று இன் தென்பதை கூறப்புகுமிடத்து, ஒன்று ளத்து உறு பலருள். நாட வுறுப்பாகிய ளம் ஒன்றன் ட் பொருந்திய நாட பாத்திரங் ள் பலருள்ளும், சிலர் தம கு உள்ளே - சிலர் தமக்குள்ளா வே, பிறர் அறியா வ ம் - ஏனையோர் ே ளா விதமாக, பேச்தல் என்ப - பேசி ெ ாள்வது என்று கூறுவர்.

குறிப்பு:—இப்புற கூற்றுக் கு றந்தது இரு ர் குள்ே ளும் இருத்தல் வேண்டும். இதனை வடநூலார் அபவாரிதம் என்ப. இஃது ஆ கிலத்தில் A d Sp ech எனப்படும். கீழ் கூறிய தற்கூற்றும் புற கூற்றும் மு றயே ஒருவன் தன குள்ளும் ஒரு சிலர் தமக்குள்ளும் பேசிக்ெ ாள் தாயி னும் நாட ங் ாணுநர்க்குச் செவிப்புலனுதல் வேண்டு தொருதலை. (உக)

ழ ° னிலைக்கூற்

197. ளத்துறு பலரு மறியுமா கழறன்
முன்னிலைக் கூற்றென முன்னப் படுமே.

களத்து உறு பலரும் அறியும் ஆ ழறல்-களத்தின் ட் பொருந்திய நாட பாத்திர கள் அனை ரும் கேட்கும் வித மா ப் பேசுதல், முன்னிலை கூற்று என முன்னப்படு - முன்னிலை கூற்றென்று கருதப்படும்.

குறிப்பு: 'ஆறு' 'ஆ' ெ ன குறைந்து நின்றது. நாட பாத்திர ளுள் ஒருவன் மற்றொருவனை முன்னிலைப்படுத்திப் பேசுவதாயினும் அக்கூற்றுக் களத்தில் உற்றார் பலரு குஞ் செவிப் புலனுதல் வேண்டுமென்பதை வலியுறுத்த ஆசிரியர் 'கூற்றும்' என்னுது 'கூற்றென முன்னப்படு' மென்றனர். இதனைப் பிரகாசம் என்ப வடநூலார். ஆ கிலத்தில் Open Speech என்ப. (உச)

விட்புலக்கூற்று

198. ட்புல னின்றச ரிவிண் ணின்றே
யொட்பமொ டுரைப்பது விட்புலக் கூற்றே.

ண் புலன் இன்று - ண்ணு 'குப் புலனு ரம ', அசரீரி விண் நின்று - மெய்யும் உருவமு மில்லாததோர் தெய்வம் ஆகாயத்தின்கணிருந்து, ஒட்பமொடு உரைப்பது விண் புலம் கூற்று - யாவர் 'குந் தெளிவாய்த் தெரியக் கூறு து விட் புல 'கூற்றாகும்.

குறிப்பு: 'இன்றி' என்னும் வினையெச்சம் 'இன்று' எனத் திரிந்து நின்றது. இவ்வசரீரியை யா ரயவாணி என் றும் வழ 'குவர். வடநூலார் விட்புலக்கூற்றினை ஆ ர பாஷிதம் என்று கூறுப. (உரு)

சொல்

199. வியப்பு மொழிநிலை நகைமொழி நிலையென
நயப்படு சொல்வகை நாட்டுது மிரண்டே.

நயம் படு சொல் வகை - பொருளழகு செறிந்த சொல் , வியப்பு மொழி நிலை , ந மொழி நிலை , என - என்று, இர 'டே நாட்டுதும் - இரண்டு யா வே தாபிப் போம்.

குறிப்பு: சொல் ை : சொல்லின் கூறுபாடு. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மெய்ப்பாட்டியலிற் குறித்த 'ப 'ணைத் தோன்றிய எண்ணான்கு பொருளாகிய, முடியு ட வேந்த ரு 'குறுநில மன்னரு முதலாயினோர் நாடக ம ளிர் ஆட லும் பாடலுங் கண்டு ' டு ' ரமது ரும் இன்ப விளை யாட்டினுட் டோன்றிய முப்பத்திரண்டு பொருட்கும் இன்றி ய மயாத விளையாட்டுப் பொருட்டாகிய நகைச் சு வ மொழிநிலை யொன்றாகவும், எல்லாச் சு வகட்கும் அடிப் ப ' யாய் உயிர்போன்ற வியப்புச்சுவை மொழிநிலை யொன் று வும் சொல் யிர 'டாயட 'குதலின், ஆசிரியர் இ ' விரு ை யினையே 'நயப்படு சொல்வகை 'யாகக் கொண்ட ர். சு யின் இல ' ' கூறப்புகுந்த ஆசிரியர்,

"மற்
றதற்குயிர் போல்வது வியப்பென மொழிப
முந் த நூலின் மொழியு ர்ந் தோரே," [சூத். 38]

ன்று ரத்ததனை யீண்டு நோ க்குக. இப் பெரு மபற்றியே வியப்பு மொழி நிலையினை முன்னை த் தோதியதூஉ மென்க. சிலப்பதிகார வு ரயாசிரியராகிய அடியார்க்கு ல்லார், "சொல்வகை நான்கு வகைப்படும்: சு ணம், சுரிதகம், ணம், வரிதகம் என. சுண்ணம்: நான்கடியான் வரு து; சுரித ம்: எட்டடியான் வருவது; வண்ணம்: நானூன் கடியான் வருவது; வரிதகம்: முப்பத்திர டடியாய் வரு து. என்னை?

'சுண்ண நான்கடி சுரித மெட்டடி
வ நானான்கு வரிதக மெண்ணான்கென்
றெண்ணிய வடித்தொகை யெய்தவும் பெறுமே,'

என்றாராகலின்,'' என்று கூறியுள்ளார். எனினும், இ கூறிய சொல்வகையினும் சூத்திரத்திற் குறித்த வ யே சிறப்புடைத்தாமாதலின், ஆசிரியர் பிறிதொடு படாஅன் றன்மத கோட லென்னு மிலக் ணத்தினாற் புதியன புகுத லா இங் ன மமைத்தன ராதலின், 'நாட்டுது மிரண்டே' எனத் தேற்றே ரத்தொடு வலியுற ஆணைதந்தோதினா ரென்பதறி . (உசு)

(அ) கூத்

200. குதித்தா டுறுவது கூத்தெனப் படுமதிற்
பரத நாட்டியங் குரவை நகைவரி
முதலிடை கடையென விதமே ழாகும்.

குதித்து ஆடுறு து கூத்து எனப்படும் - ஒருவன் தாளச் சதிக்கே ற்பக் குறித்து ஆடும் ஆட்டம் கூத்து என்று சொல்லப்படும்; அதில் - அதன்கண், பரத நாட்டியம் , குரவை , நகை , வரி , முதல் - முதற்கூத்து, இ ட - இடைக்கூத்து, டை - கடைக்கூத்து, என - என்று சொல் லப்பட்ட, ஏழ் விதம் ஆகும் - ஏழு வித கள் உண்டு.

குறிப்பு: குதித்தாடுதலிற் கூத்தெனப்படும் என்று பெயர் ரா கூறிய ாரும். பரத நாட்டியம் முதலியவற்

றின் இலʼ ணத் தப்பிʼ னர்வருஞ் சூத்திரʼ ளான் நிரலே கூறுப. கூத்து இருவ கத்தென்றும், அ வ சைʼ கூத்து, பு ழ்ʼ கூத்து; வேத்தியல், பொதுவியல்; வரிக்கூத்து, வரிச் சாந்திʼ கூத்து; சாந்திʼ கூத்து, விநோதக் கூத்து; ஆரியʼ கூத்து, தமிழ்ʼ கூத்து; இயல்புʼ கூத்து, தேசிʼ கூத்து என்று பல யா ப் பிரித்துக் கூறுவாருமுளர் என்றும், அவை யிற்றினை விரிந்த நூல் ளிற் காண் என்றும் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு நல்லாரு ரயிற் கூறியது ஈ ʼரடு நோʼ ற்பாலது. த தழுவிவரும் நாட த்திற்கே ற்றனவாகிய கூத்துʼ ளையே யீண்டு ஆசிரியர் மேற்கொ ண்டனர். (உஎ)

பர ந ட்டிʼ

201. பாவனை சான்ற பல்வ க யாடலு
மிராகஞ் சான்ற வினிய பாடலுங்
காண்போர் நெஞ்சங் கவர்ந்திடு வனப்பு ா
மூன்றனு ளொன்றுங் குறைவின் றிலங்குʼ
கரவுறு ா க் ணிகைய ராட்டமே
பரதநாட் டியமெனப் பகர்ந்தனர் புலவர்.

பாவனை சான்ற பல வ க ஆடலும் - உள்ளக்குறிப்பு வெ ளியிட்டுத் தோன்றுமாறு அபிநயம் அமைந்த பலவ யான ஆடல் ளும், இரா ம் சான்ற இனிய பாடலும் - இரா ம் நன் மந்த கே ட்போர்க்கு இன்பத் தத் தரும் பாடல் ளும், காண்போர் நெஞ்சம் கவர்ந்திடும் வனப்பும் ஆம் - பார்ப்போர் மனத்தினைʼ வரும் அழகும் ஆகிய, மூன்றனுள் ஒன்றும் குறைவு இன்று இலʼ கும் - முப்பகுதி யுள்ளும் ஒரு சிறிதுʼ குறைபாடின்றி விளங்கும் கரவு உறு ா மம் ணிகை யர் ஆட்டமே - வஞ்சகம் பொருந்திய பரத் த மாதரின் நடனமே, பரத நாட்டியம் , என - என்று, புலவர் ப ர்ந்தனர் - நாடக றிஞர் கூறினர்.

குறிப்பு: மனத்தின் ட் டோன்றுஞ் சுவையும், சுவை யதன் ட் டோன்று தாய குறிப்பும், அ ʼகுறிப்பின் ʼ நி ழ்கின்ற நி ழ்ச்சியாகிய சத்துவமுʼ, அச்சத்துவத் த

ெ ளிப்படுத்தும் அவி யமும் ஆகிய இ யாவும் அ மந்த ஆடல் என்பார், 'பா ைன சான்ற ஆடல்' என்றனர். இரா ம்- இ ச. ஆடல் பாடல் வனப்பு ஆகிய மூன்றும் இன்றிய யா தன என்ப த வியுறுத்த இம்'மூன்றனு ளொன்று' கு ற வின்றில 'தும்' எ க் கூறினர். சிலப்பதி ாரம் அர ே ற்று ா த 'இலைப்பூ ே ா த பியல்பினின் வழாஅது' என்ற அடி கு 'இம்மாதவியுடைய கூத்து கும் பாட்டு கும் அழ கு கும் தக் படி' என்று அரும்பதவுரை ாரும், இம்மாத வியுடைய கூத்து கும் பாட்டு கும் அழகு குமேற்ற மு ற மயினல் ஒன்றும் வழூ ாமல்' என்று அடியார்க்கு லாரும் கூறிய உ ர மேற்கூறியதனை வலியுறுத்தும். 'கரவுறு ாம கணி யர்' - இ யபின் ம நீ கிய விசேட ம். ாமக்கணிகையர் - ாமத் த யுண்டாக்கு கணி யர்; ாமம் - விருப்பம். பரத நாட்டியம் - பரத முனி ர் கூறிய ாட்டிய சாத்திர இல ம மந்த கூத்து. பரதம்' எனப் பெயரிய ப டய தமிழ் நாட வில நூலொன்றிருந்த தா ச் சிலப்பதி ார அடியார்க்கு நல்லாரு ர கூறும். (உஅ)

கீகூ

202. மூவரே யெண்மரே யொன்ப தின்மரே
யென்றெனு மெழிலுடை மாதரா ரிணைந்து
ாமமும் வென்றியு கட்டுரை பாட
லேமம் விளைக்குமா றினிமையிற் பாடிக்
ககோத் தாடுதல் கருதுங் குரவையே.

எழு ரே எண்மரே ஒன்பதின்மரே எ று எ ம் எழில் உடை மாதரார் – எழுவர் எண்மர் ஒன்பதின் ர் என்ற எண்ணி கைெ ாண்ட அழகு டய மாதர் ள் இணைந்து–ஒருவர் ப லிலொருவரா ச்சேர்ந்து, ாமமும் வென்றியும் கட்டு ர பாடல் – இன்பமும் வெற்றியும் பொதிந்த பொருளா ப்பாடும் பாடல் ளை, ஏமம் விளைக்கும் ஆறு – ே ட்போர் கு இன்பம் பயக்கும் விதமா , இனி ம யில் பாடி இனிய ஸ கீதத்தோடு பாடி, கை கோத்து ஆடு த ஒருவர் யினை யொருவர் ே ாத்துப் பற்றி நின்று

சுற்றி யாடுதல், கருதும் குரை யே — நயமு டயதா ப்புல ராற் ருதப்பட்ட குர வக்கூத்தாம்.

குறிப்பு: எழுவர்க்குக் குறையினும் ஒன்பதின்மர் கு அதி ப்படினும் கூத்து நலம் பயவாதாதலின் இ னம் எண்ணிக்கை கூறினார். இக்குரவைக் கூத்து விநோத கூத்து அறுவ க ளுளொன்றென்ப. என்னை?

'பரவிய சாந்தி யன்றியும் பரதம்
விரவிய விநோதம் விரிக்குங் காலை
குரவை விந கு டக்கூத் தொன்றிய
ரண நோக்குத் தோற்பா வை கூத்
தென்றிவை யாறு நகைத்திறச் சுவையும்
வென்றியும் விநோத கூத்தென விசைப்ப''

என்ற சூத்திரத்தானுணர் .

'குரவை யென்பது கூறு ாலைச்,
செய்தோர் செய்த காமமும் விறலும்,
எய்தவு ரக்கு மியல்பிற்றென்ப';

'குரவை யென்ப தெழுவர் மங் யர்
செங்கிலை மண்டல ட க் கைகோத்
தங்கிலை கொட்டபின் ருட லாகும்';

'குரவை கூத்தே கைகோத்தாடல்

என்ற பழைய சூத்திர ளும், 'காமமும் வென்றியும் பொரு ளா குரவைச்செய்யுள் பாட்டா எழுவரேனும் எண்ம ரேனும் ஒன்பதின்மரேனு ை பிணைந்தாடுவது' என்ற சிலப் பதி ாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரைப்பகுதியும் ச டு நோ ற்பாலன. (உ)

ந கூ ந்

203. வரை யேனு மிசைபட வாயினும்
வசைபட வாயினும் வகுப்பான் வே ண்டி
விதூடக னரச வைக்கண் மிகுந்த
நகைத்திறம் விளைத்தா டுதனகைக் கூத்து.

எ ர எனும் - யாவராயினு மொருவ ர, இ ச பட ஆயினும் - புகழ்ச்சி பொருந்தவேனும், வசை பட ஆயினும் - இ ழ்ச்சி பொருந்தவேனும், வகுப்பான் வே ண்டி - வகுத்து கூறுதற்கு விரும்பி, விதூடகன் - விதூஷ ன், அரச அவை - இராஜ சபையினிடத்து, மிகுந்த ந திறம் விளைத்து ஆடுதல் - மி நகை ச்சு வ தோன்ற ஆடுதல், ந கக்கூத்து - கூத்தெனப் பெயர்பெறும்.

குறிப்பு: இதனை விதூட க்கூத்தென்றுங் கூறுப. இ சபட ஆடும் நகை கூத்தினை ெ ன்றி கூத் தென்பாரு முளர்.

'வென்றி வசையே விநோத மாகும்';
'அவற்றுள்,
மாற்ரு னெடுக் மும் மன்ன னுயர்ச்சியும்
மேற்பட கூறும் வென்றி கூத்தே';
'பல்வகை யுருவமும் பழித்து ாட்ட
ல்லவ னுதல் வசையெனப் படுமே;'

என்ற சூத்திரங்களினல் 'இசைபடவாயினும் வ சபட ா யினும்' ஆடு நகைகூத்தி னியல்பு விளங்கும். சூளாமணி ாப்பியம் சுயம்வரச் சருக் த்திற்கூறப்பட்ட திவிட்டராஜன் முன்பு விதூட ன் ஆடிய கூத்து இந் ந கூத்தின் பாலதாம்.

" ாதுபெய் குழையுஞ் செம்பொற் சுருளையும் கலந்துமின்னப்
போதலர் குஞ்சி யா ே ார் பூந்துணர் வடத்தின் வீ கி
யோதிய மருங்குறன்மே லொருை வத் தொரு தன்னுன்
மீதியல் வடகம் பற்றி வெண்ணகை ந குநின்ருன்."

"மூடிய புகழி னுற்கு முகிழ்நகை பயந்து ாட்டுங்
ே ாடிய நிலையின் முன்னுற் குஞ்சித்த வடிவ னுகிப்
பாடிய சாதிப் பாடல் பாணியோ டிலயங் கொள்ள
ாடிய லெடுத்து ெ ாண்டாங் ந்த னுடுகின்ருன்."
"பாடு பாணி யிலயம்பல தோற்றி
யாடி யாடி யசதித்தொழில் செய்ய

நாடி ாடி நனிநன்றென ' ா
னீடு நீடு முடியா னெடியானே."

என்ற செய்யுட் ளான் நலை 'கூத்தாடிய விதூட திய ' பு
ன்கு புலனும். (ᠺ0)

04. தாள வியல்பொடு தழுவி நின்று '
குயிலுவர் முதலோர் தம்மொடு கூடியு
மியலுமிக் கூத்தென் றியம்பினர் புலவர்.

தாளம் இயல்பொடு தழுவி நின்றும் - உரிய தாள '
ளின் இயல்பொடு பொருந்தி நின்றும், குயிலுவர் முத
ோ ார் தம்மொடு கூடியும் - இட 'லை தண்ணுவ மயாதிய
ருவி ளை வாசிப்போர் முதலியவரோடு சேர்ந்தும், இ கூத்து
இயலு ' - இந் க் கூத்து ந டபெறும், என்று புலவர்
இயம்பினர் - என்று ாடக வில ' ண வறிஞர் கூறினர்.

குறிப்பு: தாள வியல்பின் வலை ளை யிந்நூல் 7 -ஞ்
சூத்திர வு ரயிற் கூறினேம்; ஆண்டு ' ாண் . குயிலுவர் -
தோற் ருவி, தொளைக் ருவி, நரப்பு ' கருவி, ஞ்ச ' ருவி
யெ 'னும் ாத்திய ' ளை வாசிப்பவர். 'முதலோர்' என்ற
மயான் ாரம் பாடுந் தோரிய மடந் த'யரும் ஒரோ
விட ' ளிற் பொருந்தி நிற்றலுமாம் என்பது பெறப்படும்.
ெ ன்றிக் கூத்தும் வ ச ' கூத்தும் தாள இயல்பு டயன.

"எ ·வி வ தாளத்தி னியல்பின வாகும்"

ன்னும் சிலப்பதிகார அடியார் 'கு 'லாரு ா மேற்கோ ாட்
சூத்திரத்தானும் இ துணரப்படும். நின்று ' கூடியும் இயலும்
' றஉம் மயான் இ 'கூத்துச் சில வமய ' ளில் இவையின்
றியு ' ட பெறுதலு ' கூடும் என்பதும் பெறப்படும்.(-)

ரி ' த்

205. ரியெனப் படுவது தெரிவுறக் கிளப்பி
ன ா ர் தாந்தா மன்பின்மேற் கொண்ட
கோலக் கேற்ற குறிப்புந் தொழிலுந்
தோன்ற நடி 'கும் விநோத ' கூத்தாம்.

ரி எனப்படுவது - ரி ் கூத்து என்று சொல்லப்படு து இன்னதென்று, தெரிவு உற கிளப்பின் - நன்கு விள ் ் கூறுமிடத்து, அவர் அ ர் தாம் தாம் அன்பின் மேல் ொ ் ட - நாட நடி ் கும் அவ்வவர் தாந்தாம் விரும்பி நடித்தற்கு மேற்கொ ாண்டுள்ள, ே ால ் கு ஏற்ற - ே ாலத்திற் குப் பொருந்தும், குறிப்பும் தொழிலும் - மனோபாவமும் செய்வினையும், தோன்ற - ாணுநர்க்குப் புலனு நடிக்கும் விநோதம் கூத்து ஆம் - ஆடும் விநோத ் கூத்தாகும்.

குறிப்பு: இதனுனே வரிக்கூத்து ் ளும் விநோதக் கூத் தின்பாற்படு மென்பதாயிற்று. கோல ் கு - நான்கனுருபு அத் துச் சாரி ய பெறுது வந்தது.

" ரியெனப் படுவது கு ் குங் காலைப்
பிறந்த நிலனுஞ் சிறந்த தொழிலும்
அறிய ் கூறி யாற்றுழி வழ ் ல்''

ன்னுஞ் சிலப்பதி ார அடியார் ் கு நல்லாரு ர மேற்கோட் சூத்திரமுட் அவரவர் பிறந்த நிலத்தன் மயும் பிறப்பிற் ே ற்ற தொழிற்றன் மயுந் தோன்ற நடித்தல்' என்ற உ ரப் பகுதியும் ஈண்டு நோக் ற்பாலன. (௩௨)

ரி -

06. ் கூடு வரியே கா ் வரி யுள் ரி
புற ரி கிளர் ்ரி தேர்ச்சி வரியொடு
ாட்சி வரியே யெடுத்துக் கோள்வரி
யெனவெ ் வ கப்படு மியம்பிய ரியே.

ண்கூடுவரி , ாண்வரி , உள்வரி , புறவரி , கிளர் வரி , தேர்ச்சிவரி , காட்சிவரி , எடுத்து ் ே ாள்வரி , என இயம்பிய வரி எட்டு வ கப்படும் - என்று, மேல் எடுத் து ் கூறிய வரி ் கூத்து எட்டு வை ப்படும்.

குறிப்பு: எண்ே காரத்தை ஏனைய விட ் ளிலு ் கூட்டு . ண்கூடுவரி, ாண்வரி, உள்வரி, புற ரி, கிளர் ரி என்னு மந்தும் ஒருவாறு உடனுறையின்பத்தின் பால ா

யும், தேர்ச்சிவரி, ாட்சிவரி, எடுத்துக்கோள்வரி என்னு மூன்றும் பிரிந்துறை யின்பத்தின்பாலவாயும் அ மந்து நிற்றலின் 'ஒடு' வினைப்பிரித்து 'கிளர்வரி' யென்பதனோடுகூட் டு . இதுவே முதனூலார்க்கு கருத்தாதலைப் பின்னர் ருஞ் சூத்திரத்தானுணர் .

" ண்கூடு காண்வரி யுள்வரி புறவரி
கிளர்வரி யைந்தோ டொன்ற வு ரப்பிற்
காட்சி தேர்ச்சி யெடுத்துக் கோளென
மாட்சியின் வரூஉ மெ ாவகை நெறித்தே "

(சிலப். அரங். அடியார். உரை மேற்டே ாள்). மேலும் ஆசிரியர்,

" ண்கூடு வரியே காண்வரி யுள்வரி
புறவரி கிளர்வரி யொடுதேர்ச்சி வரியே
காட்சிவரி யெடுத்து கோள்வரி யென்ன
வெண்வகை ப் படுமா லியம்பிய வரியே,"

என்ற பாடமு மோதியுள்ளார். இவ்வெண்வ ரிக் கூத் தி னிலக்கண களைப் பின்வருஞ் சூத்திர களா னிரலே கூறுப. இறுதி யேகார மீற்றசை. (ரூ)

கூ ரி

207. ாதலிற் றோன்றுங் கண்கூடு வரியே
யொருவர் கூட்ட மருவ வாராது
தான்றனி வந்து தலைப்பெய்து நிற்கு
தன்மைத் தென்னச் சாற்றினர் புலவர்.

காதலில் தோன்றும் ண்கூடுவரியே - தலைவன் தலைவி யர்க் கிடையுள்ள அன்பினடியாக ண்டாகும் ண்கூடுவரி என்பது, ஒருவர் கூட்ட மருவ வாராது - ஒருவர் நடு நின்று கூட்டுவிக் வொருவரை யொருவர் பொருந்த ாாமல், தான் தனி வந்து தலைப்பெய்து நிற்கும் தன்மைத்து - தலை ன் றலைவியருள் ஒருவர் தாமே தனியாக மற்றொரு ர் பாற் போய் கூடிநிற்கும் தன் மயை யுடையது, என்ன புலவர் சாற்றி ர் - என்று நாட இலக்க அறிஞர் கூறினர்.

குறிப்பு: ஏகாரம்: பிரிநிலை. " ண்கூடு என்பது பிரிய தரி னம். அஃதா து ாட்சி; அஃது ஒருவர் கூட்டவ ் றித் தானே ந்து நிற்கு நிலை ம. என்னை?

" ் கூடென்பது கருது ் ாலை
யி சப்ப வாராது தானே வந்து
தலைப்பெய்து நிற்குந் தன்மைத் தென்ப,"

் பது சிலப்பதிகார அடியார் ் கு நல்லாரு ா. ஒருவர் முன் ஒருவர் எதிர்முகமா நின்று இருவர் க ் ணு ் கூடுத லிற் இஃது கண்கூடாயிற்று. (நஎ)

ா ீ

208. ருகென வந்து போகெனப் போமியற்
காண்வரிக் கூத்து மாண்புறக் கூறி
னுற்ற பின்ன ருளமகிழ் வுறுப்பன
முற்றத் தந்தொழி மொய்ம்பிற் றாகும்.

ரு என வந்து போக என போம் இயல் கா ் வரி கூத்து - ஒருவர் வருக என அ ழைப்ப வந்து போவெனப் போகுந் தன் மயுடைய ாண்வரிக்கூத்தி னில ் கணத்தை, ாண்பு உற கூறின்-சிறப்புப் பொருந்தக் கூறுமிடத்து, உற்ற பின்னர் - தலைவன் தலைவியர் தம்முள் ஒருவ ர யொருவர் அ ் மிய பிறகு, உளம் மகிழ்வு உறுப்பன முற்ற - அவர் னம் மகிழத்தக் ன யாவற்றையும், தந்து ஒழி மொய்ம் பிற்று ஆகும் - ெ ாடுத்து நீ ் கும் வன்மையை உ டய தாகும்.

குறிப்பு: வருகென, போெ ன: தொகுத்தல் விகாரம். இய ் -இல ் கணம். வருகென வந்து போகெனப் போ து இதன் இலக்கணமாதலின் ஈது ஒருவர் கூட்ட ் கூடியதா யிற்று.

" ா ் வரி யென்பது காணு ் ாலை
வந்த பின்னர் மனமகிழ் வுறுப்பன
தந்து நீ ் குந் தன் மய தாகும்"

ன்பது சிலப்பதிகார அடியார் ் கு ல்லாருரை மேற்கோள்.

° ரி

209. ரச மரபின ராகு மக்க
ளூற்றெழு மன்பின் வேற்றுருக் கொ ' டு '
கொள்ளாது மாடு மெள்ளாத கூத்தே
யுள்வரி யென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.

அரசர் மரபினர் ஆகும் மக்கள் - அரச குலத்தினராகிய தலைம ' ள், ஊற்று எழும் அன்பின் - உள்ளிருந்து ற்றுப் புறப்படு துபோல வெளிப்படூட் அன்பினடியா , வேறு உரு ொ ா ' டும் - மாறு வேடம் பூண்டும், கொள்ளாதும் - மாறு ே டம் புனையாதும், ஆடும் எள்ளாத கூத்தே - நடிக்கும் இ ழ்ச்சியற்ற கூத்தே, உணர்ந்திசினோர் - நாட நூலறிஞர், உள் ரி ன்ப - உள் ரி ' கூத்தென்று கூறுப.

குறிப்பு: 'அரச மரபினராகும்' என விசேடித்த ம யால் இவ்வுள்வரி ' கூத்துப் பெரும்பாலும் அன்னோர் ' குரிய தென ' கூறியதாயிற்று. ள்வரி - வடிவு மறைத்தல், ே ற் றுரு ' ொ ா ' டு நடித்தல். 'உள்வரியாவது பாண்டவர் விராட ரத்துப் பிறிதுருவ ' ொ ாண்டாற் போல்வது' என்று சிலப்பதி ார அடியார்க்கு நல்லாரும், 'கிருத்திரிமே டம்' எ ' று அரும்பதவு ர ாரரும் கூறுவர்.

"உ றயுட் குடி க யுள்வரி ' கொண்ட;"
"தோட்டலர் குழலி யுள்வரி நீ ' கி;"
"உள்வரிக் ொ ா ' டவ் வுரவோன் பெயர்நாள்"
(மணிமே லை.)

"உள்வரிக் ே ாலத் துறுதுணை தேடி"
(சிலப். 8.).

"உள் ரி யென்பது து ர்த்து ' ாலை
ம ' டல மா ' கள் பிறிதோ ருருவ ',
ொ ா ' டு ' ொ ாள்ளாது மாடுதற் குரித்தே,"

எ ' பது அடியார் ' கு ல்லாருரை மேற்ே ாள். மண்ட மா ' ள் - அரசர். (ந)

புற ரி

210. இ சப்பப் போதந் தின்புற வேட்குந்
தலைமக்க ளணையார் தாம்புற நின்று
விளையா டுறுவது விளம்பும் புற ரி.

இ சப்ப போதந்து - வரு வென்று கூறப்போந்து இன்பு உற வேட்கும் தலைம கள்-இ பம் பொருந்த விரும் பும் தலைம ள், அணையார் தாம் புறம் நின்று விளையாடு உறுவது - தலைவனுடனணையாது புறத்து நின்று விளையாடு வது, விளம்பும் புற ரி - மேற்கூறப்பட்ட புறவரி கூத்தாம்.

குறிப்பு:

"புறவரி யென்பது புணர்க்கு ாலை
யி சப்ப ந்து தலை ன்முற் படாது,
புறத்துநின் ருடி வி டபெறு துமே "

ன்பது அடியார் கு ல்லாருரை மேற்மே ாள். (௩எ)

கி ர் ரி

211. ஒருவ ருய்ப்ப மருவித் தோன்றி
நாப்ப ணிருவர் நாப்பணி சொற்கள்
கேட்டிரு புறமொழிப் பொருளாக் கொண்டு
கிளர்ந்துவே றாகுங் கிளர்வரிக் கூத்தே.

ஒருவர் உய்ப்ப - ஒரு ர் உடன்ெ ாண்டு செலுத்த, மருவி தோன்றி - அவரொடு பொருந்தித்தோன்றி, நாப்பண் இருவர் நா பணி சொற்கள் - நடுவிற் சந்துபேசும் இருவர் தம்மு டய நாவினுற் கூறுஞ் சொற் ளை, மே ட்டு - சொல்ல மே ட்டு, இரண்டு புறம் மொழி பொருள் ஆ கொண்டு - உப யார்த்த ாசகப் பொருளாக கிரகித்துக்கொண்டு, கிளர்ந்து வேறு ஆகும் கிளர்வரி கூத்து - புலந்துபோகும் மன கிளர்ச்சியோ பிரிந்துபோவதாகும் கிளர்வரிக் கூத்தென்பது.

குறிப்பு: - "கிளர்வரியென்றது நடுநின்றார் இருவரு கும் சந்து சொல்லக் கேட்டு நிற்பது: என்னை?

'கிளர்வரி யென்பது கிள ்குங் காலை,
யொரு வருய்ப்பத் தோன்றி யவர்வா
யிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டு நிற்பதுவே,'

என்றாராகலின்.''

என்னும் சிலப்பதிகார அடியார்்கு ல்லாருரைப் பகுதி யீண்டொப்பு நோக்குதற்பாலது. நாப்பண் - நடுவிடம். 'இருவர்' என்றது இருபாலார்க்கும் நடுநின்று சந்து செய்விப் பார் தம்மை அவர். தம் நாவினைப் பணிகொண்ட மயின் அவர்த ் கூற்று நாப்பணி சொற்களாயின. இருபுறமொழிப் பொருள் - இருபாற்பட்ட மொழியின் வர்படு பொருள். கிளர்தல் - ே ாபித்தெழுதல்; ஈண்டுப் புலத்தல். கிளர்ந்து வேறுதலின் இ° திப் பெயர்த்தாயிற்று. (கூஅ)

தே°ச்சி ரி

212. பிரிந்துறை போழ்திற் பரிந்தாற் றுது
வருந்துறு மக்கள் பொருந்திய தந்துயர்
தம்பிரிந் தோர்கிளை தமைக்கண் டவர்க்குப்
பட்டது முற்றதும் படர்ந்து தம்முளந்
தேர்ந்துரைத் தாடுத றேர்ச்சி வரியே.

பிரிந்து உறை போழ்தில் - தலைவரை விட்டுப் பிரிந்துறை யு ் காலத்தில், பரிந்து - வருந்தி, ஆற்றுது - பிரிவாற்றுது, வருந்து உறும் மக் ள் - வருத்தமுற்ற தலைவியர், தம் பிரிந் தோர் கிளைதமை ண்டு - தம் மப்பிரிந்த தலைவர்தம் சுற் றத்தா ர ்கண்டு, அவர்க்கு - அச்சுற்றத்தார்க்கு, பொருந் திய - தம்பாலுற்ற, தம் துயர் - தமது துன்பத்தை, பட்டதும் - உண்டானதும், உற்றதும் - நேர்ந்ததும், படர்ந்து - நினைந்து, தம் உளம் தேர்ந்து உரைத்து ஆடுதல் - தமது உள்ளத்தால் ஆராய்ந்து தேடித் தேடிக் கூறியாடுதல், தேர்ச்சி வரியாம்.

குறிப்பு: ஏ ாரம்: ஈற்ற ச. பட்டதும் உற்றதுமாகிய தம் துயரினை உளத்தாற் படர்ந்து தேர்ந்து உ ரத்து ஆடுத ் என ் ட்டு .

"தேர்ச்சி ரியாவது நாய னுடைய கிளைகட்குத் தனது துன்பங் ளைத் தேடித் தேடிச் சொல்லுதல். என்னை?

'தேர்ச்சி யென்பது தெரியு ' ாலை '
ெ ட்ட ம ' ள் கிளை ண் டவர்முன்
பட்டது முற்றது நினைஇ யிருந்து
தேர்ச்சியோ டுரைப்பது தேர்ச்சிவரி ய 'கும்,'

என்றாரா லின்,'' என்பது அடியார்க்கு ல்லாருரை. இனிப் 'பட்டதும்' தலைவன் முன் தலைப்பட்டதும், 'உற்றதும்' அ ' ளம் தலைப்படலால் நேர்ந்ததும், எனப் பொருளு ரத் தலுமாம். படர்தல் - நினைத்தல். உளம் தேர்ந்து-உள்ளத்தாற் றேர்ந்து. (௩)

ட்சி ரி

213. அன்புகா ரணமாத் துன்புறு மக் ள்
கிளைஞர்க் காணுபு விளைவுறு த ' துயர்
பலருங் கண்டு பரியுமா றடுதல்
ாட்சி வரியெனு மாட்சித் தாகும்.

அன்பு காரணம் ஆ - தலைவர்மாட்டுள்ள அன்பு காரண மா , துன்பு உறும் மக்கள்-துன்பத் தயடையும் தலைவியர், கிளைஞர் காணுபு - தலைவரு டய சுற்றத்தாரை ' ' டு, விளைவு உறு தம் துயர் - உண்டாகிய தமது துன்பத்தினை, பலரும் க ' டு பரியும் ஆற - ண்டோரெவரும் பார்த்து வருந்தும் வண்ணம், ஆடுதல் - அவர்க்குக்கூறி யாடுதல், காட்சிவரி எனும் மாட்சித்து ஆகும் - காட்சிவரி ன்னும் பெருமையுடைய கூத்தாகும்.

குறிப்பு: ஆடுதல் - இரட்டுறமொழிதலான் ஆடுத லோடு சொல்லாடுதலையும் உடன்கொள் . கிளைஞர் எனப் பொதுப்படக் கூறின மயான், தம்தமர் தலைவர்தமர் ஆகிய இருதிறத்தினரையும் உளப்படுத்தியதாக் ே ாடலுமாம்.

"காட்சிவரி யென்பது தன் வருத்தத் தப் பலரு '
ா ம்படி நடித்தல். என்னை?

' ரட்சிவரி யென்பது ருது ' ரலே '
கெட்ட மாக் ள் கிளைகண் டவர்முனர்ப்
பட்டது கூறிப் பரிந்துநிற் பதுவே' என்றுரா லின்,''

எ ' பது அடியார் ' கு ல்லாருரை: ரட்சிவரி : தன் ருத்தம்
ப ரு ' ரணும்படி நடித்தல். (௪௦)

த் க்கே ' ரி

214. யா றெய்துபு மெய்யா வீழ்ந்தனர்
போல வீழ்ந்து புறத்துள பிறர்தா
மேலப் போந்துத மெடுத்துக் கொண் ரர்
நடித்துக் காட்டுத லெடுத்துக் கோள்வரி.

யாறு எய்துபு மெய் ஆ வீழ்ந்தனர் போல வீழ்ந்து - யறவு அடைந்து உண்டை யா க் கீழே வீழ்ந்தனர்போல விழு ' து, புறத்து உள பிறர் தாம் - (கிளைஞரல்லாத) புறம்பே புள்ள அயலவர், ஏல போந்து - பொருந்தச் சார்ந்து, தம் எடுத்து ' ெ ரண்மார் - தம்மை எடுத்து ' கொள்ளும்படி, நடித்து ரட்டுதல் - ஆடுதலைப்புரிதல், எடுத்து ' ே ரள் வரி - டுத்துக்கே ரள்வரி ' கூத்தாம்.

குறிப்பு: ௪ யாறு - யறவு; செயலறு . புறத்துள பிறர்: மேலே கிளைஞர் என்றமையான் அ ர் புறம்பாய பிறர், எனவே அயலோர் என்பதாயிற்று. எய்துபு - எய்தி; ெ ரண்மார் - ெ ரள்ள. வீழ்ந்தனர் போல - விழுந்தனர் என்று சொல்லும்படி.

"எடுத்து 'கோள்வரி யென்றது தான் யற வெய்தி வீழ்ந்தாளாக வீழ்ந்து பிறர் எடுத்து ' ெ ரள்ளும்படி நடித்தல்; என்னை?

"எடுத்து ' கோளை யி ச ' கு ' ரலே
அடுத்தடுத் தழிந்து மாழ்கி யயலவ
ரெடுத்து 'கோள் புரிந்த தெடுத்து ' ே ரளே''

என்றுரா லின்,'' என்பது சிலப்பதிகார அடியார் ' கு நல்லாரு ர. மேற்கூறிய வரி ' கூத்து வ ள் யாவும் பெரும்

பாலுந் தலைவி ே யுரியவாமாறு அவற்றி னில ்
ரனே விள கும். வரிப்பாட்டு வ ளைத் தலைவி ே
யன்றித் தலைவற்கும் அகப்புறத் திணைத்தாகிய ரட த்தின்
பாற் ே ரடல் அ மவுடைத் தாதல்போல, இவ் வரி கூத்து
ளையும் ஏற்பனவறிந்து தலைவற்கு ் கோடல் பொருந்
தும். இவ்வரி கூத்து கை ட்கு இல கியம் நாட ் ளில்
ந்துழி வந்துழி ் ரண்க. நாட ் காப்பியமாகியசி லப்பதி
ாரத்தில் வேனிற் ாதைக்கண் மாதவியாடியவா க் கூறும்
எண் வரி கூத்தும் இ வகட் கிலக்கியமா ் ே ரடல்
பொருந்தும்.

"தில மு மள மு சிறு ருஞ் சிலையு ்
கு ளையு ் குமிழு ் ெ ாவ்வையு ் ெ ாண்ட
மாதர் வாண்மு த்து ம தஇய நோ கமொடு
ாதலிற் றோன்றிய ் கூடு வரியும்
புயல்சுமந்து வருந்திப் பொழி திர் மதியத்து ்
யலுலாய்த் திரிதரு ் ரமர் செவ்வியிற்
பாகுபொதி பவளந் திறந்துநிலா வுதவிய
நாகிள முத்தி ன நல ் காட்டி
வருெ ன வந்து போெ னப் போகிய
ருநெடு ் ண்ணி கா ் வரி ் கோலமு
மந்தி மாலை வந்ததற் கிரங்கிச்
சிந்தைநோய் கூருமென் சிறு ம நோ கி ்
கிளிபுரை கிளவியு மட ன நடையு ்
ளிமயிற் சாயலு ் கரந்தன ளாகிச்
செருவே ெனடு ் ட் சிலதியர் ே ாலத்
தொருதனி வந்த வுள்வரி யாடலுஞ்
சிலம்பு ாய் புலம்பவு மே லை யார்ப்பவு ்
லம்பெறு நுசுப்பினள் காத ஞெக்கமொடு
திறத்துவே றுயவென் சிறுமை நோக்கியும்
புறத்துநின் றுடிய புன்புற வரியு ்
ே ா தயு ் குழலுந் தாதுசே ாளகமு
மொரு ாழ் முத்தமுந் திருமுலைத் தடமு
மின்னி ட வருத்த நன்னுத றோன்றிச்

சிறுகுறுந் தொழிலியர் மறுமொழி யுய்ப்பப்
புணர்ச்சியுட் பொதிந்த கலாந்தரு கிளவியி
னிருபுற மொழிப்பொருள் கேட்டன ளாகித்
தளர்ந்த சாயற் றகை மென் கூந்தல்
கிளர்ந்து வேறாகிய கிளர்வரிக் கோலமும்
பிரிந்துறை காலத்துப் பரிந்தன ளாகி
யென்னுறு கிளைகட்குத் தன்னுறு துயரந்
தேர் துதேர்ந் து ரத்த தேர்ச்சிவரி யன்றியும்
வண்டலர் கோதை மாலையுண் மய கி
கண்டவர்க் கு ரத்த காட்சி வரியு
மடுத்தடுத் தவர்முன் மய கிய மயக்
மெடுத்த ர் தீர்த்த வெடுத் கோள் வரியும்.''

ன்ற சிலப்பதிகார வேனிற் ா தயடி ள் இவ் வரி கூத்து
ளி னியல் ப விள குதல் ாண்க. (ச)

தலி ட டக்கூத்து ள்

215. முதலிடை கடையெனு மூவகைக் கூத்துங்
காலந் தேயங் கரும மென்ற
முத்திறம் புனைந்து மொழிவா ன மந்த
மூவரு ளொருவர் முனைந்து மேனின்
றேன்ற நீதிக ளின்னிசைப் பாட்டி
னெடுத்து குக்கு மியல்பின ாகும்.

முதல் இடை டை எனும் மூன்று வகை கூத்தும் - முதற்கூத்து இடை கூத்து கடைக்கூத்தென்று சொ லப் படும் மூன்று பகுதியவாய கூத்து ளும், காலம்-, தேயம் - இடம், ருமம் - தொழில், என்ற-, முத்திறம் - மூன்றன் ற ம ளையும், புனைந்து மொழிவான் அமைந்த- ருணித் துக் கூறும் வன்மை பொருந்திய, மூவருள் ஒருவர் - மூ ர் தம்முள் ஒருவர், முனைந்து - முன்வந்து, மேல் நின்று - அர த்திணிடம் நின்று, ஏன்ற நீதி ள் - எடுத்துக்கொண்ட நாட த்திற்கூற அமைந்த நீதி ளை, இனி ம இசை பாட் டின் - இனிய இ சைப்பாடல் ளான், எடுத்து கு கும்

இயல்பின ஆகும் - செவ்விதிற் புலனு விரித்து குத்து கூறும் இயல்பினை யு டயனவாகும்.

குறிப்பு: நாட த்தின் முதல் இடை டை என்னும் மூன்றிடத்தும் இவை நி ழ்த்தப்படுதலின் இப்பெயர் பெற் றன. நாட கதை நி ழ காலத்தினையாதல் இடத்தினை யாதல் அன்றிச் செயலினையாதல் கூத்து மு த்தாற் புணர்ந்து கூற அமைந்த மூவருள் ஒருவர் நாடகத்தின் முதல் இடை க ட யென்னு மூவயின் ஓரிடத்து, அமயத்துக் கே ற்ற நீதி ளை இனிய இசைப் பாடல் ளின் வாயிலா ப் பாடியாட இவற்றின் றன்மையென்பது விள கும். ாட காப்பிய மாகிய சிலப்பதி ாரத்து முதற் ண் ம ல வாழ்த்துப் பாட லும், இடைக்கண் குன்றக் குரவையும் ஆய்ச்சியர் குர வ யும், டைக்கண் வாழ்த்துக் ாதையும் முறையே முதலி ட டக் கூத்துக் ளாய் ஓராற்றான் அமைதல் உற்று நோக்கு நர் குப் புலனும். ஷேக்ஸ்பியராதிய மேற்புல ஆசிரியர் தம் நாட . ள் சிலவற்றுள் இவையிற்றினுக்கு இல ய ா லாம். இம்மூவ க் கூத்தும் ஒரே நாட த்தின் அமைதல் வேண்டுமென்னும் நியதியின்றி ஒன்றோ இர டோ வருதலுமுண்டு. இலக்கியம் வந்துழி ாண் . (சஉ)

216. கூத்துக் கூறா நாடகஞ் சிலவே.

கூத்து கூறா நாடகம் சிலவே - எவ் கை கூத்து நி ழாத நாடகங் ளுஞ் சில வுள.

குறிப்பு: ஏ ாரம் : ஈற்றசை. த ரதன் றவறு கூத்தின்றி ய மந்ததற் குதாரணமாம். (சங)

( ) பின்னுரை

217. டக நீதியை நனிபுலப் படுத்து
நாடக விறுதியிற் பாடுபெற் றோங்கும்
பாத்திர மொருவ னுத்திறம் விளங்கப்
பகர்ந்து கடவுளைப் பண்ணுற வினிது
பாடி யவைக்குப் பரிந்து முகமன்
கூறிப் போவது குறித்த பின்னு ர.

நாட ம் நீதி ய நனி புலப்படுத்து - நாட த்திறுற் புலப்படும் நீதி ய நன்கு எடுத்துக் காட்டி, நாட ம் இறுதி யில் - நாட த்தின் முடிவில், பாடு பெற்று ஓ கும் பாத் திரம் ஒருவன் - ரட பாத்திர ளுட் பெரு மயுற்று விள கும் தலைமக் ளுள் ஒருவன், நா திறம் விள - சொல்வ ம தி பூ, பகர்ந்து - பேசி, டவுளை - தெ வத் த, பண் உற இனிது பாடி - இரா ம் பொருந்த இனி ம யா ப் பாடி, அ கு பரிந்து மு மன் கூறி - ச பயோர் கு அன்பு பாராட்டி உபசார ரர்த் த சொல்லி, போவது - அர கினின்று நீ கிப் போவது, குறித்த பின்னுரை - உறுப் பியல்பு முதற் சூத்திரத்தின் ட் 'கு ரவில்' என்று விசே டித்து குறித்த பின்னுரையாகும்.

குறிப்பு: நாட த் , லை ன் நாட நீதியை யினிது எடுத் தியம்பிச் ச பயோர் கு மு மன் கூறி கடவுளை ண கிப் போவது பின்னுரையின் இலக்கணமாமென்றவாறு. ஆ கிலத்தில் இதனை Epilogu என்று கூறுவர். சே ப் பிரியர் நாடகங் ளில் ஒன்றாகிய 'நீ விரும்பிய விதமே' (A you like it) என்பது இத்தகைய பின்னு ர பெற் றுள்ளது ரண்க. மாலதீமாதவ நாடகத்தினிறுதியில் மாத ன் கூறியது பின்னு ரக் குதாரணமாம். கலாவதி நாட விறுதியாகிய ஏழாம ம் நா ங்கா ளமே பின்னுரையாய் நிற்றலு ரற்பாலது. தசரதன்றவறு நாடகத்தில் இறுதி கூற்று த் தசரதன் பேசியது பின்னுரையின்பாற்படும். ட வுளை வாழ்த்துதல் கூறவே, அறமு ற வாழ்த்து கூறலும் பெறப்பட்டது (சச)

218. சூத்திரதாரனுஞ் சொல்லும் பின்னு ர.

சூத்திரதாரனும் சொல்லும் பின்னுரை - சில நாடக ளிற் சூத்திரதாரனும் பின்னு ர கூறுவன்.

குறிப்பு: தலைவனேயன்றிச் சூத்திரதாரன் பின்னுரை கூறுதல் இதனுனே அ ம ப்பட்டது. சூத்திரதாரனும்: உம் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. உதாரணம்வந்துழி ரண் . (சரு)

219. ன்னு ர யெடுத்துப் பன்னல ாகு
நாடகஞ் சி வுள நாடு ' காலே.

பின்னு ர எடுத்து பன்னல ஆகும் நாடகம் - பின்னு ர என்னும் நாட ப் பகுதியினை அ மத்து ' கூறுத நாட ' ள், நாடு ' ால் - ஆராய்ந்து பார் 'குமிடத்து, சில உள - சில உண்டு.

குறிப்பு: ஆங்கிலத்தில் 'ஒதெல்லோ' முதலிய ாட ' ளும் தமிழில் மனோன்மணீயம் முதலிய நாட ' ளும் பின்னுரை பெறுதன. (ச)

பரத ா 'கி ம்

220. ாடக முடிவி னண்ணித் தலைவ
னூலையு நூலா சிரியன் றன்னையு
மவற்கறி வுறுத்த ாசான் றனையுந்
தமிழ்மொழி யினையுந் தமிழ்ப்புல வோ ரயும்
பாட்டினில் வாழ்த்துதல் பரதவாக் கியமே.

ாடகம் முடிவில் - நாட த்தின் இறுதியில், தலை ன் ' ணி - நாட த் தலைவன் அர 'கிற்போந்து, நூலையும் - எடுத்து 'ெ ாண்ட நாடகநூலினையும், நூ ' ஆசிரியன் த ' னை யும் - அந்நாடக நூலினை உண்டா 'கிய ஆசிரியனையும் அ ற்கு அறிவுத், ஆசான் தன்னையும் - அ னு 'கு ' 'வி யறிவு கொளுத்திய ஆசிரியனையும், தமிழ் மொழியினையும் தமிழ் புலே ாரையும் - தமிழ் வித்துவான் ளேயும் பாட்டி னில் வாழ்த்துதல் - பாட்டால் வாழ்த்துக்கூறுதல், பரத ா 'கியமே - பரத ா 'கிய மென்று சொல்லபடும்.

குறிப்பு:—பின்னுரையிற் கூறவேண்டிய டவுள் ாழ்த்து அறுமு றவாழ்த்து முதலியவற்றை யிப் பரத ா 'கியத் துள் அமைத்துஞ் சிவவாசிரியர் கூறு ர். தசரதன்றவ ாட த்தின் இறுதியிலுள்ள,

"பன ர்குல முப்பொழுதும் பர ா நிற்பப்
பன்னரிய நாட த்தென் லைவி ரித்தென்

மனமெனுமம் புயமலர்த்தி மகிழ்ந்து ற்கு
மாணுக்க ருளத்தினில் ா னமுதம் வா ்கு ்
னைகழற்கு ரியநாரா யணனெ னும்பேர்க்
ாமர்தமிழ் முகிலுலகில் வாழ் நாளும்
புனைவுறுமிவ் வங் முநற் றமிழும் போற்றும்
புலவர் ளும் பொலிந்தினிது வாழ் மாதோ"

என்ற செய்யுள் பரதவாக்கியத்திற் குதாரணமாம். மத்த விலா ப் பிரகசனத்தின் ஈற்றிலுள்ள,

"மன்னுயிர்கள் மகிழ்சிறக்க வழிவ ழாது
ன்னியவி யேற்றிடு வந்த ளுளர்
பன்னுமறை யொலிபயில்க பசுக்கள் மல்கிப்
பல்குகவிவ் வுலகுபிறப் பொழுக்க மேவித்
துன்னுகான் முயற்சிசசி யுடி ்க ளுள்ள
துணையுமிடர் தவிர் பகை யடக்கி நாளும்
நன்னரா சாட்சிபுரி சத்ரு மல்லன்
நல ்குலவிப் புகழ்நிலவி ாழ் மாதோ;"

என்னு ் வி பரதவாக்கியத்துள் அறமு றவாழ்த்து மட ்கி ் கூறியதற் குதாரணமாம்.

"வான்முகில்கள் காலமுறப் பொழிக பைங்கூழ்
வளம்பெரு ்கி நிலஞ்சிறக்க வழாது தீம்பால்
ஆனின ்க ணனிசுரக் வுயிர்கள் யாவும்
அன்புடைய வாயுவகை யடைக வென்றும்
மேன் மதரும் அந்தணர்க ணல்லோ ராக
வீசு மென் ாலின்ப மிகுவித் தெங்கும்
பான்மைதரு திருவினொடு தருமம் பற்றிப்
பகைமையொழித் தரசர்நிலம் பரித்து வாழ்க,'

என்பது மண்ணியல் சிறுதேர்ப் பரதவாக்கியம். (சஎ)

(ο) ஒழிபு

பே டு

21. தலைம ்க டமது நலமிக்க பெயரினுங்
தயினிற் பாற்கடற் சுதையெனச் சிறந்த
விடயத் தினும்பெய ரிடனுயர் வென்க.

தலைமக் ள் தமது நலம் மிக் பெயரினும் - தலைமக் ளு டய சிறப்பு மிகுந்த பெயரினாலும் கதையினில் - நாட தையின் ண், பால் டல் சுதை என சிறந்த - திருப் பாற்கடலினுண்டான அமிர்தம் போலச் சிறப்புவாய்ந்த விடயத்தினும் - விஷயத்தினாலும், பெயர் இடல் உயர்வு என் - நாட னூற்குப் பெயரிடுதல் சிறந்ததென்று கூறு .

குறிப்பு: லாவதி, ஹாம்லெத், மனோன்மணீயம் இ தலைம ளாற் பெயரமைந்தன. தலைமக்கள் எனப் பொதுப் பட கூறின மயால் தலைவன் தலைவியரிருவர் பெயராலும் நாட த்திற்குப் பெயர மதலுண்டு; விக்கிரமோர்வசீயம் மாலதீ மாதவம் முதலியன உதாரணங் ளாம். 'பாற்கடற் சு தயென' என்ற உவமையால் நட க் தை குத் திருப் பாற் டலும், அதனுட் சிறந்த விடயத்திற்கு அமுதமும் உபமானமாகி நின்றன. தசரதன்றவறு, மண்ணியல் சிறுதேர், முத்திரராட்ச ம் இவை விடயத்தாற் பெயரமைந் தன. தலைமக் டம்மாலும் விடயத்தாலும் நாட த்திற் குப் பெயரிடல் 'உயர் வென் ' என்ற மயானே வே று வித மா ப் பெயரமைதல் அத்துணைச் சிறப்பின்மை யறி . வட மொழி அ ர்க் ராகவ நாட த்திற்கு முராரி நடக மென்று ஆசிரியராற் பெயரமைந்ததும், நகைச் சுவையே பெரிதும் விள கும் வடமொழி நாடக மொன்றினு கு ஹாஸ்யார் வம் என்று சுவையாற் பெயர் பெற்றதும் இவைபோல்வன பிறவும் பிற ரண ளாற் பெயர மந்தன ரம். (சஅ)

புனைவுமு ற

222. இம்மையிற் பாத்திர மியற்றிடு வினைகட்
கேற்ப நன்மையு மின்னாத் தீமையும்
பாற்பட் டுறுவான் கதையினைப் பகர்தல்
புனைவு முறையாம் புகலுங் காலே.

இம்மையில் - இப்பிறப்பின் ண், பாத்திரம் - பாத்திர ளுள் ஒருவன், இயற்றிடு வினைகட்கு ஏற்ப - செய்யுஞ் செயலு குப் பொருந்த, நன்மையும் - நல் ன செய்யின்

ந ʼ மயும், இன்ஞ தீ மயும் - தீயனபுரியின் ெ றுʼ த்
த ʼ தீʼகும், பால் பட்டு உறுவான் - பகுதிப்பட்டுப்
பொருʼதுமாறு, தயினை ப ர்தல் - நாட ʼ தயினைʼ
கூறுதல், பு லு ʼ ரல் - எடுத்துச் சொல்லுமிடத்து, புனைவு
மு ற ஆம் - நாட த் தப் புனையும் மு ற மயாகும்.

குறிப்பு: நல்லொழு ʼ ம் உளார் நன் ம யெய்தலும் தீயொழு ʼ ம் உளார் தீமை யெய்தலும் அறமாதலின் (பொதுவியல் சூத். - 12 நோʼகு), அ ர ர் இயற்றிடு வினை ட்கு ஏற்ப நன் மயுந் தீமையும் பாற்பட்டுறுமாறு த யினைʼ கூறல் புனைவுமுறை யாயிற்று. இʼ ன முறுதலை Po tic Ju tic எ ʼ று ஆʼகிலத்திற் கூறுப. இயற்றும் வினைʼகுத் த ʼ ாறு நற்பயனும் தீப்பயனும் அ டய அ மத்தலின் அரு ம தோன்றப் 'பு லு ʼ ரலே' என்றனர். ாரம்: ஈற்ற ச. (ச)

உ ப்பி ʼபு பு ட

223\. கு றயுற வெளியேங் கூறின மெனினு
மறிவு ட யோரதை யகற்றுதல் கடனே

எளியேம் - அறிவிற் சிறியேமாகிய யாம், கு ற உற கூறினம் எனினும் - முன்னர்ʼ கூறிய இலʼ ணʼகளுட் கு றபாடுʼடா ʼ கூறியுள்ளேமாயினும், அறிவு உ ட யோர் அ த அ ற்றுதல் கடனே - நாட வில ʼ ண அறி ஞர் ள் அʼகு றபாட்டினை நீக்கி நி றந்த இலக் ண ʼ ளை ரிய இட ʼ ளிற் றந்து ரத்துʼ கோடல் அறிவான மந் தார்ʼகுʼ ட மயாம்.

குறிப்பு: குற்றங் ீʼகிʼ கு றபெய்து ெ ாள்ளுதல் ற்றறிந்த மாந்தர் கடனாதலின் இʼ ஙனம் புறன டய மத் தார். ஏகாரம்: ஈற்ற ச. (ருo)

உ ப்பி ʼபு ற்றிற்

(௪) டிப்பி ல்பு

224. ' போர் மனத் த ' களிப்பிக் கு ' த க
நடிப்பியல் பதனை ாட்டுறுங் காலை
மெய்ப்பாட் டின்னியன் மேதக விளக்கி
விறல்புலப் படுத்திட் டொற்றுமை மேவிச்
சாற்று மவிநயம் போற்றுஞ் சுவைக்குத்
தக்க சால்புட னெக்கக் காட்டி
யறுவ க நிலையு மறுவறத் தெரித்து
நாடக சாலையை ந ' ணுவித் தழகொடு
ாடும் பாவனை யோடு நடித்தலே.

ாண்போர் மனத்தை - நாட ம் பார்ப்ப ர் மனத்திற்கு, ளிப்பி 'கும் தை - மகிழ்வினையளி 'கும் தை மயினையுடைய, நடிப்பு இயல்பு அதனை நாட்டுறும் ாலை - டிப்பு இயல்பு இன்னதென்பதனை எடுத்து ' கூறுமிடத்து, மெய்ப்பாடு இனிமை இயல் - மெய்ப்பாடு ளின் இனிய இயல்பு, மேத விள 'கி - நன்கு புலப்படுமாறுசெய்து, விறல் புலப்படுத்திட்டு - விறல் ாண்போர் 'குப் புலனுமாறு ாட்டி ஒற்று ம மேவி - நடிப்பான் மேற்கொண்ட நாட பாத்திரத்தோடு தான் ஒன்றுபடுதலைப் பொருந்தி, சாற்றும் அவிநயம் போற்றும் சுவைக்கு த ' சால்புடன் ஒக்க காட்டி- சு க்குத் த ' னவா ச் சொல்லப்படும் அபிநய ' ளை அ மயுமாறு பொருந்தத் தெரித்து, ஆறு க நிலையும் மறு அற தெரித்து - அறுவ கப்பட்ட நிலைகளையும் குற்ற மற விள ' ' ாட்டி, நாட சாலை ய அழகொடு நண்ணுவித்து - நாடகசாலையினை அழகு பொருந்தச் செய்து, நாடும் பா னையோடு நடித்தல் - ஆராயத்தக்க பாவனை ளோடு நடித்தலாகும்.

குறிப்பு: நாட ம் ாட்சி நூலாதலானும், காணுநர் மன ' களிப்ப டவது நடிக்குநர் வன்மையானுதலானும், நடிப்பியல்பின் சிறப்பானே நாட ஞ் சிறப்படையுமாதலா ம், 'காண்போர் மனத்தைக் ளிப்பிக்குந்தகை' மயினை

'நடிப்பியல்'பிற்குச் சிறப்படையா க் கூறினர். நாட்டுதல்: ஈண்டு எடுத்து கூறுதல், நாடகவிலக் ணமாய்குநர் மனத்தில் நன்கு பதியச்செய்வது அதுவாதலின். மெய்ப்பாடு, விறல், அவிநயம் இவற்றின் இலக்கண களைப் பின்னர் விளக்கி கூறுவர். அறுவகைநிலை:

'நிற்ற லியங்க லிருத்தல் கிடத்தல்
வருதல் போதலென் றிருமூ வகை த்தாம்'

என மேற்கூறுவர். நிலையினிலக்கணமும் வகையும் இ வியல்பு ஐந்தாவது பகுதியான் விளங்கும். அணிபெற மத்த நாட சாலையும் நடிப்பியல்பு சிறவாதேல் அழகு பெறுதொழிவதும் அது சிறக்குமேல் அழகுற்றொளிர்வதும் உண் மயாதலின்,

'நாட சாலை ய நண்ணுவித் தழபெ ாடு'

எனக்கூறினர். இலக் ணஞ் சான்ற பாவனையினை யாய்கு ப னே நடிப்போன் குறிப்பினை அறிபவனாதலின் 'நாடும் பாவனை' என விசேடித்தனர். ஏ ாரம்: ஈற்றசை. ( )

(க) மெய்ப்பாடு

225. மெ ய்க்கட் பட்டு விளங்கிய தோற்றமு
முய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருளின்
மெய்ப்பொரு ணேரிற் கண்டது போலத்
தோன்றுங் கருத்துஞ் சொற்றமெய்ப் பாடாம்.

மெய்க்கண் பட்டு தோன்றிய தோற்றமும் - உடம்பினிடத்துண்டாகிக் காண்போர்க்குப் புலனாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய தோற்றமும், உய்த்து உணர்வு இன்றி - செலுத்திக் ாணும் அறிவில்லாமலே, தலைவரு பொருளின் -எதிர்ப்பட்ட பொருளின் தன்மையாலே, மெய்ம்மை பொருள் நேரில் கண்டது போல தோன்றும் கருத்தும் - ள்ள பொருளினை ண்ணுக்கு எதிரிற் பார்த்ததுபோலத் தோன்றும் ருத்தும், சொற்ற மெய்ப்பாடு ஆம் - மேற்சூத்திரத்திற் கூறிய மெய்ப்பாடாகும்.

குறிப்பு: மெய்ப்பாடு - மெய்யின் கண் படுவது, உடம்பிற் றோன்றுவது. மெய்யின் கட் பட்டு விளங்கிய தோற்ற மென்றது கண்ணீரரும்பல் மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல் முதலாய உடம்பின் கண்ணுண்டாகும் வேறுபாடுகளை. பாம்பு ஊரக் காட்டிற் சென்றானொருவன் ஆண்டுக் கிடந்த பழுதையைக் கண்டு அஞ்சியோடினன்; ஆண்டுக்கிடந்த பழுதை தலைவருபொரு ளாயிற்று; அதனை ஆய்த்துணர்வின்றி மெய்யான அரா வெனக் கருதியது 'உய்த்துணர்வின்றித் தலைவருபொருளின் மெய்ப்பொருள் வேறாகக் கண்டதுபோலத் தோன்றுங் கருத் தாயிற்று. வேம்பு சுவைத்த ஒருவனை மற்றொருவன் கண் டான்; வேம்பு சுவைத்தவன் அறிந்த கைப்புணர்வினை நாவு ணர்வினானே அம்மற்றையோன் உணரானெனினும், இவன் கைப்புச் சுவைத்தான் எனக் கண்ணுணர்வானே யறிதலும் அச்சத்துக் கேதுவாகிய ஒருபொருள் கண்டு அஞ்சியோடி வருகின்றானொருவனை மற்றொருவன் கண்டவழி இவன் வள்ளெயிற் றரிமா வாள்வரி வேங்கை முள்ளெயிற் றரவே முழங்கழற் செந்தீ முதலாய அஞ்சுதக் கனவற்றுட் கண்டஞ்சினன் என்றறிவதும் இதன்பாற்படும். (உ)

226. அதுதான்,

நிலையும் பொதுவுமென் றிருவகைத் தாகும்.

அதுதான் - அம் மெய்ப்பாடுதான், நிலையும் பொது வும் என்று இரண்டு வகைத்து ஆகும்-நிலைமெய்ப்பாடு பொது மெய்ப்பாடு என்னும் இரண்டு வகையினை யுடையதாகும்.

குறிப்பு: நிலை பொது என்றவற்றின் பெயர்க் காரணம் பின்னர் வருஞ் சூத்திரங்களானே விளக்குவர். (ந)

நிலைமெய்ப்பாடு

227. நுகர்ச்சியுள் ளளவு நிலைத்திருப் பதனு லொன்பான் சுவையு முறுமுத லாக நிகழுந வெல்லா நிலைமெய்ப் பாடாம்.

நுகர்ச்சி உள்ள அளவும் - சுவைகளின் அநுபவம் பொருந்தியிருக்கும் அளவும், நிலைத்து இருப்பதனால் - நிலை

பெற்று இருக்குந் தன்மையானே, ஒன்பான் சுவையும் உறும் முதல் ஆ - ஒன்பதுவகைச் சுவையும் பொருந்திய அடிப்படையா, நிழூஉ எல்லாம் - உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள் யாவும், நிலைமெய்ப்பாடு ஆம் - நிலைமெய்ப்பாடு என்று சொல்லப்படும்.

குறிப்பு: ஒன்பான் சுவை: உவகை பெருமிதம் நகை சமம் வெகுளி வியப்பு இழிப்பு அவலம் அச்சம் என்பனவாம். இவற்றினிலக்கணங்களை யிந்நூல் 40 முதல் 53 வரையுள்ள சூத்திரங்களானறிக. 'நுகர்ச்சி' என்றது ஈண்டுச்சுவையின் அநுபவத்தினை. முதல் - முதற்காரணம். சுவையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு தோன்றி அச்சுவையின் அநுபவம் பொருந்தி நிற்குமளவும் நிலைபெற நிகழும் மெய்ப்பாடுகள் யாவும் நிலைமெய்ப்பாடென்னப்படும். ஒவ்வொரு சுவைக்குந் தனித்தனியாக அஃததனுக்கென்றே நிகழ்பவையிம்மெய்ப்பாடாமென்பதிதனானே போதரும். ஸ்தாயீபாவமென வடநூலார் கூறுவதும் இதுபற்றியேயாம். (௪)

பொது மெய்ப்பாடு

228. பல்வகைச் சுவையினும் பரந்து நிற்குந
பொதுமெய்ப் பாடெனப் புகன்றனர் புலவர்.

பல்வகைச் சுவையினும் பரந்து நிற்குந - ஒரு சுவைக்கே யுரியனவாதலின்றிப் பலவகைப்பட்ட சுவைகளின் கண்ணும் பொருந்தி நிற்கும் பண்புடைய மெய்ப்பாடுகள், பொது மெய்ப்பாடு என புகன்றனர் புலவர் - பொது மெய்ப்பாடாகும் என்று நாடகநூலறிஞர் கூறினர்.

குறிப்பு: பல சுவைக்கும் பொதுவாய் நிற்றலின் இவற்றிற்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. மடித்த வாயும் மடித்த விதழும் சிவந்த கண்ணும் வெகுளிச் சுவைக்கே யன்றி பெருமிதச் சுவைக்கும் வருதலின் இவை பொதுமெய்ப்பாடாம்.

(உ) விறல்

229. நுகரத் தகுவ பொருள்பல நுகர்ந்த
பொறியுணர் வாகிய சுவைக்காரணமா

வு த்தி னிகழு' குறிப்புப் பற்றி
யிச் சயி னன்றித் தாமே யெழுந்து
புறத்திற் றோன்றுஞ் சத்துவ மேவிறல்.

நு ர தருவ பொருள் பல நு ர்ந்த - அநுப யோ' கியமான பல பொருள் ளை அநுபவித்த, பொறி உணர்வு ஆகிய சு வ கார ம் ஆ - இந்திரிய உணர்ச்சியாகிய சு வ யினடியா , உளத்தில் நிகழும் - மனத்தின்கணுண்டாகும், குறிப்பு பற்றி - குறிப்பினை யாதாரமாகக் ெ ாண்டு, இச் சயின் அன்றி - வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்னும் விருப்பம் இல்லாமலே, தாமே எழுந்து புறத்தில் தோன்றும் சத் து மே விறல் - தாமா வே உ ' டாகிப் புறம்பே வெளிப் பட்டுத் தோன்றும் சத்துவமே விறலாகும்.

குறிப்பு: விறல் சத்துவம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவி ள். குறிப்பென்பது ப்பின் சுவை யுணர்வு பிறந்த வழி ெ வறுப்பு முத ாயின உள்ள நிகழ்ச்சி போல அஞ்சு தக்கன கண்ட வழி அதனை நோக்காது வெறுக்கும் உள்ள நி ழ்ச்சி. விற லென்பன, அவ்வுள்ள நி ழ்ச்சி பிறந்த ழி வேம்பு தின்றார்க்குத் தலை நடு' குவது போலத் தாமே தோன் றும் நடு' முதலாயினவாம். எனவே, குறிப்பாவது சு யின் ட் டோன்றுவதாம். ஸத்துவமாவது அ' குறிப்பின் ண் நிகழ்கின்ற நிகழ்ச்சியாகும். தருவ - தருவன. சு வ' ப்படும் பொருளும் அதனை நுகர்ந்த பொறி யு ர்வும் அது மனத்துப்பட்ட வழி உள்ளத்து நிகழும் குறிப்பும் குறிப்புக் ள் பிறந்த உள்ளத்தாற் ண்ணீ ரரும்பலும் மெய்ம் மயிர் சிலிர்த்தலுமாதிய உடம்பின் ண்வரும் ே றுபா டாகிய சத்துவ'களும் வேற்றுமை நயங்கருதிய வழி வெவ்வேறா யிருப்பவும், வேம்பு முதலாயின பொருளும் அதனோடு நாமுதலாயின பொறியும் வேறுவேறு நின்றவழிச் சு வயென்று சொல்வதே பிறவாமையானும் அவ்விரண்டும் கூடியவழிச் சுவையென்பது பிறத்தலானும் ஒற்று ம நயம் பற்றி 'பொறியுணர்வாகிய சுவை' என்று கூறினார். இச் சயா னெழுவது Voluntary Action என்றும், இச்சை யினன்றி யெழுவது Involuntary Act'on என்றும் ஆங்கி

லத்திற் கூறுப. "சத்துவமாவது - குறிப்பு ரய ற; ஆவது த்தச்சுவையாகின்ற ஒன்பதினும் பாவி கும் அத்துணையே மெய்ம்மைத்தாய் ரு தெனக் கொள்க. என்னை? ே ம் பென்று ாட்டப்பு ால் அவ்வேம்பின் இரத ாட்டாதே அதுதான் இறைவனு கு மெய்யின்கண் வருவது. கருணை யென்றுற் பாவித்துக் காட்டுவதன்றி மெய்யாகக் கண்ணீர் வந்தழுவது. அல்லாத சு வகளும் ந்த சத்துவமும் இப்படி ஒட்டி கண்டுகொள்க. அவைதாம் அச்சுவை ளில் எண் ம் வந்தால் தோற்று முடம்பில்; உடம்பின்மி த் தோற் றும்மு த்து; முகத்தின் மி த்தோற்றும் ண்ணில்; ண்ணின் மி த்தோற்றும் கண்ணின் க டயகத் தென்றவாறு'' என் னும் சிலப்பதிகார அடியார் கு ல்லாருரை ஈண்டு நோக்கற் பாலது. (சா)

விறல்

230. அதுதான்,
மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல் விழிநீர் வார்த
னடுக்க மடுத்தல் வியர்த்த றேற்றங்
களித்த விழித்தல் வெதும்பல்சாக் காடு
குரற்சிதை வென்னக்கொள்பதின் வகைத்தே.

அதுதான் - அவ்விறலெனப்படுவதுதான், மெய் மயிர் சிலிர்த்தல் - ரோமாஞ்சிதங்ெ ாள்ளல், விழி நீர் வார்த - ணீர் சொரிதல், நடுக்கம் அடுத்தல் - நடுக் ம் உண்டா தல், வியர்த்தல் - வியர் வ தோன்றல், தேற்றம் - தெளிதல், ளித்தல் - மகிழ்தல், விழித்தல் - விழித்து நோக்குதல் வெதும்பல் - மனம் புழுங்கல், சாக்காடு - உ ர்வின்மை, குரல் சிதைவு - குரல் கம்முதல், என்ன ெ ாள் பத்து த்து - என்று ஆன்றோரான் ஏற்று ெ ாள்ளப்பட்ட பத்து கயினையுடையதாகும்.

குறிப்பு: சாக் ாடு - இறந்து படுதல்; ஈ டு உ ர்வின் மமே னின்றது; சா ாடென்பதற்கு மடலேறுதலும் ர பாய்தலும் போல் ன கூற என்று

"வேட்டை யொருதலை யுள்ளுதல்"
என்னும் தொல்காப்பியக் களவியற் சூத்திரவு ரயில் ஆசிரியர் 'சினார்க்கினியர் கூறியதும் இதனை வலியுறுத்தும். நாடகம் அகப்புறத் திணைத்தாதலின் சாக்காடென்பதற்கு மரணமென்று பொருள் கோடலுமாம். "அச் சத்துவந் தான் பத்துவ ப்படும். என்னை? மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தல், ண்ணீர் வார்தல், நடுக் மடுத்தல், வியர்த்தல், தேற்றம், ளித் தல், விழித்தல், வெதும்பல், சா ' ரடு, குரற்சி தவு என வி வ" என்பது அடியார்க்கு ல்லாருரை. (எ)

231. பொருளும் பொறியுந் தலைப்பெய் தன்றி
யொருவகைச் சுவையு முற்றெழ வின்மையின்
"இருவகை நிலத்தி னியல்வது சுவையே"
யென்று நாடக நூலோ ரியம்பினர்.

பொருளும் – சுவைக் ப்படு பொருளும், பொறியும் - சு வக்கும் பொறியும், தலைப்பெய்து அன்றி-ஒன்று கூடின் அல்லாமல், ஒன்று வகை சுவையும் உற்று எழல் இன்) யின்-எவ்விதமான சுவையும் பொருந்தி யுண்டா ாதாதலின், இர ' டு வகை நிலத்தின் இயல்வது சுவையே-சுவை 'கப்படு பொருள் சுவைக்கும் பொறி யென்னுமிரண்டிடத்தும் கூடி ந டபெறுவது சுவையாம், என்று நாட ம் நூலோர் இயம் பினர் - என்று நாட வில 'கண ஆசிரியர் கூறினர்.

குறிப்பு: "இருவகை நிலத்தினியல்வது சுவையே" என்பது தொல் ாப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் பேராசிரியருரை மேற்கோட் சூத்திரம். (தொல்.பொருள். 249 - உரை). "சு வப் பொரு ளென்பன, அறுசுவை 'கு முதலாகிய வேம்பு ' டு வும் உப்பும் புளியும் பாக்கும் கரும்பும் போல்வன. அவை யாமாறு: நகை ச் சுவை 'குப் பொருளாவன ஆரியர் கூறுந் தமிழும், குருடரும் முட ருஞ் செல்லுஞ்செலவும் பித் தருங் ளியருஞ் சுற்றத்தாரை இ ழந்தாரு' குழவி கூறும் மழலையும் போல்வன. அச்சப் பொருளாவன,

'வள்ளெயிற் றரிமா ாள்வரி வே '
முள்ளெயிற் றரவே முழ ' ழற் செந்தீ

யீற்று மதமா பாத
கூற்ற ேரண்மா குன்று ற யசுணம்,'

என்று சொல்லப்பட்டன போல்வன. இவற் றச் சு ேடலென்பதென்னையெனின், ந கயும் அச்சமு முதலா கிய உ ர்வு முற் ாலத்து உலகியலான் அறிலான் ஒருவன் அவற்று கு ஏதுவாகிய பொருள்பிற ட யழித்தோன்றிய பொறியுணர்வு ள் அவ்வச்சுவை யெனப்படும். வேம்பென் னும் பொருளும் நாவென்பொறியுந் தலைப்பெய்துழி யல்லது ப்புச் சு வ பிறவாததுபோல், அப்பொருள் ண்டவழி யல்லது ந ும் அச்சமுந்தோன்று. ஒழிந்த ாமமுதலியன வும் அன்ன. இ கருத்தே பற்றிப் பிற்காலத்து நாடக நூல் செய்த ஆசிரியரும், 'இருவை நிலத்தினியல்வது சுவையே,' என்றாரென்பது. இனி இருவ நிலனென்பன ய்ப் போன் செய்தது ாண்போர்க் கெய்துதலன்றோவெனின் சு வ யென்பது ஒப்பினுைய பெயராகலான், வேம்பு சு வத்த ன் அறிந்த கைப்பறிவினை நாவுணர்வினுற் பிற னுணரான், இவன் ப்புச் சு வத்தானெனக் கண்ணுணர் வினுன் உ ர்வதன்றி; அதுபோல அச்சத்துக்கு ஏதுவாகிய ஒரு பொரு ா கண்டு அஞ்சியோடி வருகின்றானொருவனை மற்றொருவன் கண்ட ழி இவன் வள்ளெயிற்றரிமா முத லாயின ண்டு அஞ்சினனென் றறிவதல்லது வள்ளெயிற்றரி மாவினைத் தான் ாண்டல் வேண்டுவதன்று; தான் ண் டானுயின், அதுவுஞ் சுவையெனவே படும். ஆ வே அஞ்சி னனைக் ண்டு நகுதலு ருணை செய்தலு கண்டோர்க்குப் பிறப்பதன்றி அச்சம் பிறவாதாகலான் உய்ப்போன் செய் தது ாண்போனுய்த்த அறிவின் பெற்றியாற் செல்லாதா லின் இருவ நிலமெனப்படுவன சுவைப் பொருளுஞ் சு வத்தோனுமென இருநிலத்தும் நி ழுமென்பதே பொருளாதல் வேண்டுமென்பது" என்னுந் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் முதற் சூத்திரவு ரயிற் பேரசிரியர் கூறி யது ஈ டு நோ ற்பாலது. (அ)

232. சுவை யே குறிப்பு விறலே யென்னக்
காரண மு றயாக் காண்டக வெழூஉம்
'எண்ணிய மூன்று மொருங்கு பெறுமென
நு ணிதி னுணர்ந்தோர் நுவன்றன ரென்ப';

சுவையே குறிப்பு விறலே என்ன - சுவை குறிப்பு விறல் என்று, காரணம் முறை ஆ காண் தக எழூஉம் - காரணகாரிய மு றயா காண்பதற்குப் பொருந்த உண்டாகும், எண்ணிய மூன்றும் - எண்ணப்பட்ட மூன்றும், ஒரு கு பெறும் என-அம்மெய்ப்பாடு ஒருங்கே பெறும் என்று, நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் நுவன்றனர் என்ப - நாட இல ணத் த நுணுகி ஆராய்ந்தறிந்தோர் கூறினர் என்று பெரியோர் சொல்லுவார்.

குறிப்பு: ஏ ரரம் எண்ணேகாரம்; ஏகாரத் தக் குறிப் பொடுங்கூட்டுக. சுவை யடியா குறிப்பும், குறிப்பினடியா விறலும் உண்டாதலிற் ' ரா முறையா ாண்டக ெ ழூஉ ம்' என்றனர். எழூஉம்: இன்னிசையளபெடை செய்யுளி ச யும்நிறைத்தது. "எண்ணிய மூன்றும்" என்னுந்தொட கத்த அடிகள் சேயிற்றியனார் சூத்திரம். "பொருளதி ாரத்து கூறுகின்ற வழ கியலே அ வயும் என்பது கூறி, அச்சு வ கு ஏதுவாய பொருளினை அரங்கினுள் நிறீஇ, அது ண்டு குறிப்புஞ் சத்துவமும் நிகழ்த்துகின்ற கூத்தனையும் அர கிற்றந்து, பின்னர் அவையிேனார் அவன் செய்கின்ற மெய்ப்பாட்டினை உணர் ாரா வருகின்ற மு ற மயெல்லாம் நாட வழ கிற்கே உரிய பகுதியெனவும், அப்பகுதி யெல்லாம் ஈண்டுணர்த்தல் வேண்டுவதன்றெனவுங் கூறிய வாறு. இ னம் அடங்குமென்பது நாட நூலுள்ளுஞ் சொல்லுபவோவெனின், சொல்லுபவாகலினன்றே அதன் பிநூல் செய்த ஆசிரியர் செயிற்றியனார் சுவையுணர்வும் பொருளுட் ஒன்று வடக்கிச் சுவையுங் குறிப்புஞ் சத்து வமுமென மூன்றாக்கி வேறுவே றில க ங்கூறி, அவற் ற

'எண்ணிய மூன்று மொருங்கு பெறுமென
நு ணிதி னு ர்ந்தோர் நுவன்றன ரென்ப,"

என்றோதினராயிற் றென்பது,'' என்னுந் தொல்காப்பிய மெய்ப்பாட்டியல் 2-ஞ் சூத்திரவுரையிற் பேராசிரியர் கூறிய தீண்டு நோ ்குக. ( )

(ந) ஒற்றுமை

233. நாடக சாலையு ணடிக்கப் புகுந்தோ
னெடுத்துக் கொண்ட பாத்திரந் தன்னிற்
றான்வே றென்னுந் தனிநினை வின்றி
"அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி'' யியைந்திடு முடையு
மொன்றி யிலங்குவ தொற்றுமை யாகும்.

நாட ம் சாலையுள் நடி ்க புகுந்தோன்-நாடகசாலையாங் கின் ண் நடிப்பதற்குப் புகுந்தவொருவன், எடுத்து ெ ாண்ட பாத்திரம் தன்னில் - நடிப்பதற்கு மேற்ெ ாண்ட நாட பாத்திரந் தன்னோடு, தான் வேறு என்னும் தனி நினைவு இன்றி - தான் வேறுவன் என்னும் தனிப்பட்ட எண்ணம் இல்லாமல், அவனே தானே ஆகிய அ நெறி - அந்நாட பாத்திரமே தான ப் பாவித்த அவ்வழியானே, ஏ னாகி - ஒரு மயுற்றவனாகி, இயைந்திடும் உடையும் ஒன்றி-பொருத் தமான உடையும் வாய்ந்து, இலங்குவது - விள ்குவது, ஒற் றுமை ஆகும் - நடிப்பியல்பிற் கூறப்படும் ஒற்று ம என்ப தாகும்.

குறிப்பு:

"அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
ஏ னாகி''

என்பது, சிவஞானபோதப் பத்தாஞ் சூத்திரப் பகுதி; இஃது ஈண் டச் சந்தர்ப்பத்து ்கேற்ற பொருட்ந்து அமையப் பொன்னேபோற் போற்றி மேற்கோளா யெடுத்தாளப்பட்ட நயம் உய்த்து நோக் ற்பாலது. ஆகி ஒன்றி இல ்குவது ஆகும் என ் கூட்டி வினைமுடிவு செய்க. (௧௦)

நீலை

234. கதையின் றலைவனும் பாத்திரத் தலைவனும்
பின்னவ னடிப்புஞ் சுவைநிலைக் களனல
நடிக்குந் தலைவ னயமினி துணர்ந்து
காணுநன் போலக் கனியு முளமெனி
லவனே நிலைக்கள னாகு மென்ப.

தயின் தலைவனும் - நாடகக் கதைக்குத் தலைவனும், பாத்திரம் தலைவனும் - நாட பாத்திரங் ட்குட் சிறந்து விள 'கும் தலைவனும், பின்னவன் நடிப்பும் - நாட த் தலை னது நடி 'குந் தொழிலும், சு வ நிலைக் ளன் அல - சு வ நிலை' ளா க் கருதப்படா; நடிக்கும் தலைவன் - நாட த் தலைவனாக நடிக்கப் புகுந்தோன், நயம் இனிது உணர்ந்து - நடிக்குமியல்பின் நற்பண்பினைச் செவ்விதின் அறிந்து, ாணுநன் போல - அந் நற்பண்பினை' க 'டு மகிழுஞ் ச வயினுள்ளான்போல, கனியும் உளம் எனில் - சுவைக் கண் ஈடுபட்டு மனமிளகுவானென்றால், அவனே நிலை' களன் ஆகும் என்ப-அவனே சுவைநிலை 'களனா ான் என்று அறிஞர் கூறுவர்.

குறிப்பு: இராமாயணத்தின் கதைத் தலைவன் இராமபிரான்; சுந்தரகா 'ரடச் செய்தி கூறும் 'மாருதி விஜயம்' என்னும் நாட த்தலைவன் ஹநுமான். சூர்ப்ப ை என் னும் பிரகசனத்தில் இராமபிரான் ைதத் தலைவனா வும் சீதாபிராட்டி தலைவியாகவும் அ மந்திருப்பினும் சூர்ப்ப ணை நாட பாத்திரத் தலைவியாக வருதல் ாண் . சுை நிலை 'களன்: சுவை நிலைபெற்றிரு 'கும் இடம் என்பது பொருளாம். நடி 'குந் தலைவன்: தலைவனா நடிக் ப் புகுந்தோன். ாணுநன்: நாட ' காண்போன். னிதல்: ஈ 'டுச் சுவைக்கு ஈடுபடுதல். (க)

(ச) அவி யம்

235. எடுத்த தன்மைக் கியைந்த பாவக
மடுத்துக் காட்டுத லவிநய மெனலே.

எடுத்த தன் ம கு - சு ட்டோன்றும் உள்ள குறிப்பினை வெளியிட்டுக் ாட்டும் ப பிற்கு, இயைந்த பா ம் - பொருத்தமான பாவ த்தினை, அடுத்து காட்டுதல் - பொருந்துமாறு ாண்பித்தல், அவிநயம் எனல் - அவிநய மென்று கூறு .

குறிப்பு: ஏகாரம். ஈற்ற ச. சுவை கேற்ற குறிப்பினை வெளியிட்டுக் காட்டும் முக்கரண களின் தொழிலினை ஈண்டு அவிநயமென்றனர். அவிநயம், பாவ ம் இவை பொருபொருட் கிளவி ள். (கஉ)

அவி ந

236. அ தே,
ஆ கிகம் வாசிக மாகா ரியத்தொடுஞ்
சாத்து விகமெனச் சாற்றுநால் வகைத்தாம்.

அஃதே - அவ்வவிநயம், ஆங்கிகம் , வாசி ம் , ஆகாரியத்தொடும் - ஆகாரி ம் என்பதனோடும்—, சாத்துவி ம் , என சாற்றும் நான்கு வ த்து ஆம்-என்று சொல்லப்படும் நான்கு வ யினையுடையதாம்.

குறிப்பு:—இந்நான்கு வ களின் இலக்கணமும் பெயர் காரணமும் கீழ்வருஞ் சூத்திரங் ளான் விள குவர். ஏகாரம்: ஈற்ற ச. (௩)

கி

237. உடலைப் பற்றி யுறுமவி நயங்க
ளாங்கிக மென்ன வறையப் படுமே.

உடலை பற்றி உறும் அவிநயங் ள் - உடம்பினைப்பற்றி யு டாகும் அவிநய கள், ஆங்கிகம் என்ன அறையப்படும்- ஆ கி ம் என்று சொல்லப்படும்.

குறிப்பு: அ ம்பந்தம் நிகழ்தலின் ஆங்கிகம் எனப்பட்டது. அங் ம் - தேகம். உடற்றொழிலானு டாம் அவிநய ட்குஆ கி ம் என்பதுபெயராம்என்றவாறு.(ச)

சி °

238. ஒலிவேறு பாட்டினு ் குரல்வேறு பாட்டினு
மொழிவேறு பாட்டினும் விளையு மவி யம்
வாசிக மென்ன வழங்க லாகும்.

ஒலி வேறுபாட்டினும்-வாயாற் செய்யும் சப்த வேற்று மையாலும், குரல் வேறு பாட்டினும் - ண்டத்தொனியின் வேறு பாட்டாலும், மொழி வேறு பாட்டினும் - வார்த் த ளின் உச்சரிப்பு வேறு பாட்டாலும், விளையும் அவிநயம் - உண்டாம் அவிநயங் ள், வாசி ம் என்ன ழ ் ல் ஆகும் - ாசிகம் என்னும் வ யனவா க் கூறப்படுவனவாம்.

குறிப்பு: ஈண்டு ் கூறிய மூவ க வேறுபாடும் வா ் கின் ் நி ழ்வனவாதலின் வாசிகமெனப்பட்டன. வா ் கு ஸம் பந்தமானது வாசிகம். எடுத்தும் படுத்தும் ஒலித்தல் முதலா யின ஒலிவேறுபாடாம்; குரல் ம்முதல் முதலாயின குரல் வேறுபாடாம்; தழுதழுத்துப் பேசுதல் முதலாயின மொழி வேறுபாடாம். (ரு)

ஆ ரி ம்

239. உடைவேற் றுமையி னோங்கு மவிநய
ந டபெறு மாகா ரியமென நவில்ப.

உடை வேற்றுமையின் ஓங்கும் அவிநயம் - உடுக்கும் உடையின் வேறுபாட்டானே மிக்குத் தோன்றும் அவி நயம், ந ட பெறும் ஆ ாரியம் என நவில்ப - அவிநயவ யுள் ஒன்ற வழ ் லுறும் ஆ ாரியம் என்று கூறுப.

குறிப்பு: 'நடைபெறும்' என்று விசேடித்தமையானே இவ் வுடைவேறுபாட்டான் உண்டாகும் அவிநயம் மற் றய ஆ ் கி ம் முதலானவற் றச் சிறப்பிக்கும் என்பது பெறப்பட்டது. இஃது ை வினைத் தொழிற்பாற் பட்ட யின் ஆ ாரியம் எனப்பட்டது. ( )

• வி °

240. னவேறு பாட்டின் வழங்கு மவிநயஞ்
சாத்து விகமெனப் போற்றினர் கொளலே.

மனம் வேறுபாட்டின - மனத்தின் வேறுபாட்டானே, வழங்கும் அவிநயம் - உண்டாகும் அவிநயம், சாத்துவி ம் என்ன போற்றினர் கொளல் - ஸாத்துவி ம் என்னும் அவி நயவ யென்று போற்றிக் ெ ாள் .

குறிப்பு: ஸத்துவத்தாற் பெறப்படுதலின் ஸாத்விகம் எனப்பட்டது. மனவேறுபாட்டான் நி ழ்வன: ன்றுதல், கல ˊகுதல், விரும்பல், வெறுத்தல், ெ குளல், மகிழ்தல், முனிவு, செரு ˊகு, உணர்தல், உ ரா நிலை ம முதலிய பல வாம். இம்மனவேறுபாடுகள் உடம்பின் ட் டோன்றுˊ ரல் மிகத் தோற்றும் முகத்தின் ண்; முகத்தின்மி த் தோன்றுˊ கண்ணின்கண்; கண்ணின் மிகத்தோற்றுˊ ண்ணின் டைய த்தென்றுணர்க. (கஎ)

241. நநால் வகைய வவிநய மெல்லாஞ்
சுவைதொறும் பயின்று தோன்று மென்க.

இ நான்கு வ ய அவிநயம் எல்லாம் - ஈண்டுˊ கூறிய நான்கு வகைப்பட்ட அவிநயம் யாவும், சுவை தொறும் பயின்று தோன்றும் என்க - ஒன்பான் வகைப்பட்ட சுவை கள் தோறும் பொருந்தித் தோன்றும் என்று கூறுக.

குறிப்பு: மேற்கூறிய ஆங்கி ம், வாசிகம், ஆ ரியம், ரத்விகம் என்னும் நால்வ அவிநயˊகளும் வடநூலார் கூறிய பாகுபாடாம். சு வ வ ளைப் பொதுவியல்பு பத் தொன்பதாஞ் சூத்திரத் தானுணர்க. (அ)

வி ந °

242. ஒன்பான் சுவையினு மோங்கவி நயம்பல
வன்பான் மேற்கோ ளாவெடுத் தறைவாம்.

ஒன்பான் சுவையினும் ஓ ˊகு அவிநயம் பல - ஒன்பது ை ச் சுவை ளினும் மி ˊகுத் தோன்றும் பல அவிநயˊ

ளையும், அன்பான் மேற்கோள் ஆ எடுத்து அ றவாம் - பண் டயாசிரியர்தஞ் சூத்திரமு மா மேற்கோ ளா எடுத்து அன்பொடு கூறுவாம்.

குறிப்பு: ஒன்பான் சுவை: உவகை, பெருமிதம், நகை, சமநிலை, வெகுளி, வியப்பு, இழிப்பு, அவலம், அச்சம் என்பனவாம். இச்சுவைகளின் இலக் ணம் பொதுவியல் பில் விரித்து கூறப்பட்டுளது; ஆண்டு நோக்கு . ஆசிரியர் இவற்றிற்குரிய அவிநய களைப் பின்னர் வருஞ் சூத்திர ளான் நிரலே யெடுத்துக் கூறுவர். சிலப்பதிகார அடியார்க்கு ல்லாருரை மேற்கோளான சு வ அவிநயச் சூத்திர ளை இவ்வாசிரியர் பொன்னேபோற் போற்றிக் கூறுவராதலின் 'அன்பான் மேற்கோ ளாவெடுத் தறைவாம்' என்றனர். அன்பான்: அப்பண்டையோர் சூத்திரங் ளின் மாட்டுள்ள அன்பு பற்றி என்றவாறு. (க)

உ விந ம்

243. உவகைச் சுவையி னவிநய முரைப்பின்
"தூவுள் ளுறுத்த வடிவுந் தொழிலுங்
காரிகை கலந்த கடைக்கணுங் கவின்பெறு
முறுவன் மூரற் சிறுநில வரும்பலு
மலர்ந்த முகனு மிரந்தமன் கிளவியுங்
கலந்தன பிறவுங் கடைப்பிடித் தனரே."

உவகை சுவையின் அவிநயம் உரைப்பின் - உவகைச் சுவையினது அவிநயத்தைக் கூறமிடத்து, தூ உள் உறுத்த வடிவும் தொழிலும் - கள்ளங்கபடமற்ற வடிவமும் செய் யும், ாரிகை கலந்த கடை கணும் - அழகு பொருந் திய டைக் ண்ணும், கவின் பெறும் முறுவல் மூரல் சிறு ம நிலவு அரும்பலும் - அழகுபொருந்திய புன்னகையின் சிறிய நிலவுபோலு மொளிதோன்றலும், மலர்ந்த முகனும்-மலர்ச்சி பொருந்திய முகமும், மன் இரந்த கிளவியும் - பெரிதும் ஒன்றை இரப்பான் மொழிவதுபோலும் இனிய மொழியும், லந்தன பிறவும் - இவற்றிற்குப் பொருத்தமா க் லந்த

பிற அவிநய ' ளும், டப்பிடித்தனர்-அ 'வுவ ச் சுவை யின் அவிநயங் ளென உறுதியா ' ொ ' டனர் நாட வில ' ண வாசிரியர்.

குறிப்பு: நாட வில ' ண வாசிரியர் என்பது தோன்ரு எழு ாய். தூ : வெண் ம, பரிசுத்தம்; ஈ ' டு ' கள ' மின்மைமே னின்றது. தூவுள்ளுறுத்த வடிவாவது, நெஞ் சத்திற் ள ' மின்மையை ' ாட்டும் வடிவமாம்: உள் - ஈ ' டு நெஞ்சினை ' குறித்தது; ஆகுபெயர். 'தூவுள்ளுறுத்த' என்ப தத் 'தொழி'லோடு ' கூட்டு . முறு ல் மூரல்: ஒருபொருட் பன்மொழி. மு ன்: மு ம்; போலி. மன் இரந்த என மாற்றுக; மன் - இடைச்சொல், மிகுதிப்பொரு ளை ' ாட்டிற்று. ாரிவை லந்த ட 'கண்: ாரி என்னும் அழகு ண்ணிற்கே சிறந்ததுபோலும்.

" ' ணி றந்த காரிகைக் ாம்பேர்தோட் பேதை 'குப்
பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது." (திருக்குறள் 1 72)

" ' ணோட்ட மென்னுங் ழிபெருங் ாரி
யுண் மயா னுண்டிவ் வுலகு." (திரு 'குறள் 571)

என்னு ' குறள் ளை நோ 'குக. ' லந்தன பிறவும்' என் றமையான், பிறரைத் தழுவி 'கோடல், யாவர்மாட்டும் அன்பு பாராட்டுதல் முதலியனவுங் கொள் . ஏகாரம்: ஈற்றசை. (உ௦)

பெருமிதத்தவிந ம்

244\. பெருமிதத் தவிநயம் பேசுங் காலை
"முரிந்த புருவமுஞ் சிவந்த கண்ணும்
பிடித்த வாளுங் கடித்த வெயிறு
மடித்த வுதடுஞ் சுருட்டிய நுதலுந்
திண்ணென வுற்ற சொல்லும் பகைவரை
யெண்ணல் செல்லா விகழ்ச்சியும் பிறவு
நண்ணு மென்ப நன்குணர்ந் தோரே."

பெருமிதத்து அவிநயம் பேசும் காலை - பெருமிதம் என்னும் வீரச் சுவையின் அ ிநயம் இன்னதென்று கூறு

மிடத்து, முரிந்த புருவமும்-வளைந்த புரு மும், சி ந்த ண் ணும் - சிவப்பேறிய ண்ணும், பிடித்த வாளும் - கயிற் பற்றியவாளும், டித்த எயிறும் - நெறுநெறென்று டித்த பல்லும், மடித்த உதடும் - கௌவிய உதடும், சுருட்டிய நுத லும் - புருவம் மேலேறுதலானும் ஒன்றையொன்று நெரு கு தானும் தோலின் சுருக்கம் விழுந்த நெற்றியும், திண் ம என உற்ற சொல்லும் - திட்பமமைந்த சொல்லும், ப வ ர எண்ணல் செல்லா இகழ்ச்சியும் - பகை ரைப் பொ ருட்படுத்தா இ ழ்ச்சியும், பிறவும் - இவற்றிற்கேற்ற பிற அவிநய களும், நண்ணும் என்ப நன்கு உணர் தோர் - அ வீரச் சு வ அவிநயமா ப் பொருந்தும் என்று கூறு ர் நாடக விலக் ணத்தை நன்முக அறிந்தோர்.

குறிப்பு: பிடித்தவாள், டித்த எயிறு என்று கூறினு ரேனும் வாள் பிடித்தலும் எயிறு டித்தலும் என்பதே பொருளாம். இகழ்ச்சி - இகழ்தல். பிறவும் என்றமையானே ஏக் மூத்தம், இறுமாந்த நடை முதலியனவுங்கொ ள்க. (உ)

நகை விந

245. கைச்சுவை அவிநய நவிலு மிடத்து
"மிகைபடு நகையது பிறர்நகை யுடையது
கோட்டிய முகத்தது சுரிந்த கவுளது
விட்டுமுரி புருவமொடு விலாவுறுப் புடையது
செய்வது பிறிதாய் வேறுசே திப்பதென்
றையமில் புலவ ராய்ந்தன ரென்ப."

நகை சுவை அவிநயம் நவிலும் இடத்து - நகை ச்சுவை அவிநயம் இத்தன்மைத்தெனப் பேசுமிடத்து, மிகை படு ந யது-அளவு டந்த சிரிப்புடையது, பிறர் நகை உடையது- பிறர் பார்த்து நகை கும் தன்மை வாய்ந்தது, ோட்டிய முகத்தது - கோணிய முகத்தினையுடையது, சுரிந்த கவுளது- சுருங்கிய கன்னமுடையது, விட்டு முரி புருவமொடு விலா உறுப்பு உடையது - இடைவிட்டு வளைந்த புருவத்தோடு அங் னமான விலா உறுப்பினையுமுடையது, செய்வது

பிறிது ஆய் வேறு சேதிப்பது - செய்யுந் தொழில் வேறுபட்டதாகி அதனை வேறு ் டு டுப்பது, என்று ஐயம் இல் புலவர் ஆய்ந்தனர் என்ப-என்று நாடக வில ்கணத்தை ஐயமற உணர்ந்த அறிஞர் ஆராய்ந்து கூறினர் என்று கூறுப.

குறிப்பு: மிகைபடுநகை - பெருநகை. ே ாடுதல்-கோணுதல், கவுள் - கன்னம். 'விட்டுமுரி' தலை விலாவுறப்பிற்கும் கூட்டுக. செய்வது பிறிதாய் வேறு சேதிப்பது: செய்யுந் தொழில் இடையீடு பட்டு வேறுவதோடு அமையாது முன்னர்ச் செய்ததனையும் சிதைத்தலாம். (உஉ)

நிலை விந °

246. சமநிலை யவிநயஞ் சாற்றப் புக்குழிக்
"கோட்பா டறியாக் கொள்கையு மாட்சியு
மறந்தரு நெஞ்சமு மாறிய விழியும்
பிறழ்ந்த காட்சி நீங்கிய நிலையுங்
குறிப்பின் றாகலுந் துணுக்க மில்லாத்
தகைமிக வுடைமையுந் தண்ணென வுடைமையு
மளத்தற் கருமையு மன்பொடு புணர்தலுங்
கலக்கமொடு புணர்ந்த நோக்குங் கதிர்ப்பும்
விலக்கா ரென்ப வேண்டுமொழிப் புலவர்."

சமநிலை அவிநயம் சாற்ற புக்குழி - சமநிலைச் சுவையின் அவிநயம் இன்னதென்று கூறப்புகுமிடத்து, கோட்பாடு அறியா கொள்கையும் - பிறருள்ளத்தின் கோட்பாட்டினை அறிய விரும்பாத கொள்கையும், மாட்சியும் - பெருமையும், அறம் தரும் நெஞ்சமும் - தருமம் நிலைபெற்ற மனமும், ஆறிய விழியும் - சாந்தம் பொருந்திய கண்களும், பிறழ்ந்த ாட்சி நீங்கிய நிலையும் - உண்மைக்குமாறான அறிவு நீங்கப் பெற்ற நிலைமையும், குறிப்பு இன்று ஆகலும் - ஒன்றினை யடைய விரும்புங் குறிப்பு இல்லாதிருத்தலும், துணுக்கம் இல்லா தகை மிக உடைமையும் - அச்சம் நீ ்கப்பெற்ற பெருமை மிகுதியும் உளதாதலும், தண் என உடைமையும்- குளிர்ந்த பண்புடைமையும், அளத்தற்கு அருமையும் - பிற

ரான்; அளவிட்டு மதித்தற்கெ ண்ணு அரு மப்பாடும் அன் பொடு புணர்தலும்-பிறர்மாட்டு உள்ளன்பொடு லத்தலும், லக்கமொடு புணர்ந்த நோக்கும் - சலனம் பொருந்திய பார் யும், கதிர்ப்பும் - ஒளியு டைமையும், வில க்கார் என்ப வேண்டும் மொழி புலவர் - உள்ளக் குறிப்பினை அறிய விரும் பும் வாக்குவல்லபமுடைய அறிஞர் இவற்றைச் சமநிலை யவிநய களா வில காமற் கொள் ர் என்றுகூறு ர்.

குறிப்பு: ே ாட்பாடறியாக்கொள்ளை : பிறர்தங்கெ ாள் எதுவாயிருப்பினும் அதனை யறிதல் வேண்டாவென் ே ாட்பாடு. ஆறிய விழி - கோபம் முதலியன நீ ங்கின விழி, எனவே சாந்த குடிகெ ாண்ட விழி. ஆறிய விழிக்கு எதிர்மறை சீறிய விழியாம். ாட்சி: அறிவு; பிறழ்ந்த ாட்சி: உண்மைக்குமாறான காட்சி. சமநிலையுடையான் வேண்டுதல் வேண்டாமையிலானாதலின் ஒன்றன் ண்ணு குறிப்பில ாவான். துணு ம்: அச்சம். தண்ணெனவுடை ம:

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்,"

என்னு குறளுக்கு . ஒன்றன்கண்ணு குறிப்பிலனா வே ' ல ெட ாடு புணர்ந்த நோக்கும்' பொருந்துவதாயிற்று. மொழிப்புல ர்: மொழிவன்மையுடையார். 'விலக்கார்' என ே வேண்டுவரென்பதாயிற்று. (உ௲)

ெ ளி விந ம்

247. ெ குளி யவிநயம் விளம்புங் காலைப்
பிசைந்த கையுங் குலைந்த மெய்யு
மடித்த வாயுங் கடித்த விதழுஞ்
சிவந்த கண்ணும் வெய்ய வுயிர்ப்பு
மிக்க வேர்வு மொக்க விடைத்தாம்.

வெகுளி அவிநயம் விளம்பும் ாலை - கோபச் சுவையின் அவிநயம் இன்னதென்று கூறுமிடத்து, பிசைந்த ை யும் ளைப் பி சதலும், குலைந்த மெய்யும் - மெய் குலைதலும், மடித்த வாயும் - வாய்மடித்தலும், கடித்த இதழும் - இதழ்

ெ ளவுதலும் சிவந்த கண்ணும் - ண் சி த்தலும், ெ ய்ய உயிர்ப்பும் - ெ ப்பமா ப் பெருமூச்சு விடுதலும், மி ் வேர்வும் - மிகுதியாக வேர்த்தலும், ஒக் உடைத்தாம் - அவிநயங்களாகப் பொருந்துவதாம்.

குறிப்பு: வெகுளி, கோபட் , உருத்திரம் ஒரு பொருட்கிளவிகள். இச்சூத்திரம்,

"ை பி சயா வாய்மடியா ் ் சி வா வெய்துயிரா
மெய்குலேயா வேரா வெகுண்டெழுந்தான் – வெய்யபோர்த்
தார்வேய்ந்த தோளான் மகளைத் தருெ ன்று
போர்வேந்தன் றாதிசைத்த போது"

என்ற தண்டியலங்கார உருத்திரச்சு யுதார ச்செய்யுளைப் பின்பற்றி யெழுந்தது. (௨௪)

வி ப்பவிந °

248. வியப்பி னவிநயம் மேவரக் கூறிற்
"சொற்சோர் வுடையது சோர்ந்த கையது
மெய்ம்மயிர் குளிர்ப்பது வியத்தக வுடைய
தெய்திய திமைப்பும் விழிப்புமிக வாதென்
றயமில் புலவ ரறைந்தன ரென்ப."

வியப்பின் அவிநயம் மேவர கூறில் - வியப்புச் சுவ வயின் அவிநயத்தைப் பொருந்தக் கூறுமிடத்து அது, சொல் சோர்வு உடையது - சோர்வுற்றுச் சொல்லும் சொல்லினை உடையது, சோர்ந்த கையது - சோர்ந்த ஒழுக்கத்தினையு டயது, மெய் மயிர் குளிர்ப்பது - உடம்பின் மயிர் ் கூச்செறிவது, விய தகவு உடையது பிறரானே விய ் குந் தன்மையுடையது, எய்தியது இமைப்பும் விழிப்பும் இகவாது - வியப்பிற்கு ஏதுவாக எய்திய பொருளை நோக்குமிடத்து ண் இமைத்தலையும் விழித்தலையும் நீ ் காதிருப்பது, என்று ஐயம் இல் புலவர் அ றந்தனர் என்ப - என்று நாடக வில ் ணத்தைச் சந்தே மற வுணர்ந்த அறிஞர் கூறு ரென்று சாற்றுவர்.

குறிப்பு: வியப்பு, அற்புதம், ஆச்சரியம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி ள். சோர்ந்த ை யது: க சோர்ந்தது என்றுமாம்; இனிச் சோருந்தை யது எனக்ெ ரண்டு சோருந்தன்மையினையுடையது எனலுமாம்; இப்பொருட்குச் 'சோரும்' என்பது 'சோர்ம்' எனச் செய்யும் என்னும் ரய்பாட்டெச்சவும்மை யு ரங் ெ ட்டு நின்றதாக ' ொ ள் . மெய்ம்மயிர்குளிர்த்தல் - உடல் புளகித்தல். இனி, இமைப்பும் எய்தியது விழிப்பும் இகவாது என்று மாற்றிப் பொருள்கோடலுமாம். 'எய்தியதிெ மத்தலும் விழித்தலுமிகவாத' தென்ற பாடமுமுண்டு. (உரு)

இழிப்பவிந °

249. "இழிப்பி னவிநய மியம்புங் காலை
யிடுங்கிய கண்ணு மெயிறுபுறம் போதலு
மொடுங்கிய முகமு முளுற்றுக் காலுஞ்
சேர்ந்த யாக்கையுஞ் சொன்னிரம் பாமையு
நேர்ந்தன வென்ப நெறியறிந் தோரே."

இழிப்பின் அவிநயம் இயம்புங் காலை - இழிப்புச் சு வயின் அவிநயங்களை ' கூறுமிடத்து அவை, இடு ' கிய கண்ணும் - சுரு ' கி நெருங்கிய கண்களும், எயிறு புறம் போதலும் - பற்கள் வெளியே தோன்றுதலும், ஒடுங்கிய முகமும் - கூம்பிய முகமும், உளுற்று காலும் - தொழில் புரியாத கால்ளும், சேர்ந்த யாக்கையும் - சோர்வடைந்த மெய்யும், சொல் நிரம்பாமையும் - சொற் குழறலும், நேர்ந்தன என்ப - அவிநய ' களாகப் பொருந்தின என்று கூறு ர், நெறி அறிந்தோர் - நாட வில ' கண நெறியினை யுணர்ந்தோர்.

குறிப்பு: இடுகுதல் - ஒடுங்குதல், சுரு ' குதல். இழிப்பு, இளிவரல், அருவருப்பு, பீபத்ஸம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். (உசா)

அ த்தவி °

250. "அவலத் தவிநய றிவரக் கிளப்பிற்
க லையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும்

வாடிய நீர்மையும் வருந்திய செலவும்
பீடழி யிடும்பையும் பிதற்றிய சொல்லி
நி றைகை யழிதலு நீர்மையில் கிளவியும்
பொறையின் ருகலும் புணர்த்தினர் புலவர்."

அவலத்து அவிநயம் அறிவர கிளப்பில் - சோ ர மாகிய அவலச் சுவையின் அவிநயத்தை அறியுமாறு விளங் க் கூறுமிடத்து, கவலையொடு புணர்ந்த கண்ணீர் மாரியும் - மனக்கவலையோடு சேர்ந்த கண்ணீர்ப் பெருக் மும், வாடிய நீர்மையும் - வாட்டமுற்ற தன்மையும், வருந்திய செலவும் - வருத்தமுற்ற நடையும், பீடு அழி இடும் பயும் - பெருமை ய அழிக்குந் துன்பமும், பிதற்றிய சொல்லும் - அழித்தழித்துப் பேசும் பேச்சும், நிறை கை அழிதலும் - நிறை ெ டுதலும், நீர்மை இல் கிளவியும் - பண்பில் மொழியும், பொறை இன்று ஆகலும் - பொறுமை ெ டுதலும், புணர்த்தினர் புலவர் - அறிவுடையார் அவலச் சு வயின் அவிநயங்களா ச் சேர்த்துக் கூறினர்.

குறிப்பு:— கண்ணீர் மாரி - மிகுந்த கண்ணீர்; உருவகம். பீடு அழியி டும் ப-பீடு அழிதற்கு ாரணமான இடும்பையுமாம். பிதற்றுதல் - பலகாற் பேசுதல்; குழறுதலுமாம். கை அழிதல்: கை உபசர்க்கம். இனிக் 'கை' ஒழுக்கமென கொண்டு, நிறையும் ஒழுக்கமுமழிதல் எனப்பொருள் கூறு தலுமாம். இப்பொருட்கு 'நிறை கை' உம்மைத்தொகை. பண்பில் மொழி - பொருத்தமற்ற மொழி. (உஎ)

அச் வவிந °

251. "அச்ச வவிநய மாயுங் காலை
யொடுங்கிய வுடம்பு நடுங்கிய நலையு
மலங்கிய கண்ணுங் கலங்கிய வுளனுங்
கரந்துவர லுடைமையுங் கையெதிர் மறுத்தலும்
பரந்த நோக்கமு மிசைபண் பினவே."

அச்சம் அவிநயம் ஆயும் காலை - அச்சச்சுவையின் அவிநயத்தை ஆராயுமிடத்து, ஒடுங்கிய உடம்பும் , நடுங்கிய

நிலையும்-நடு'கமுற்ற நிலைமையும், மலங்கிய கண்ணும்-கல'க முற்ற கண் ணும், லங்கிய உளனும் - கலக் மடைந்த மன மும், ரந்துவரல் உடைமையும் - ஒளிந்து வருதலும், கை எதிர் மறுத்தலும் - கைகளான் எதிரில் மறுத்து பிதிர்த்த லும், பரந்த நோக் மும் - நாற்புறமும் பரவிய பார் வயும், இசை பண்பினவே - பொருந்திய அச்ச அவிய'களின் தன்மைகளாம்.

குறிப்பு: உடம்பு ஒடுங்குதல் - உடம்பு குன்றுதல். அச்சம், பயானகம் ஒரு பொருட் சொற்கள். (உஅ)

252. இன்னும் விரிப்பிற் பன்னிய வவிநயம்
மெண்ணு றென்ன வெண்ணவும் படுமே.

இன்னும் விரிப்பில் - அவிநயங்களை இன்னும் விரித்து' கூறப்புகின், பன்னிய அவிநயம் - பல வே ாவிதமாகச்சொல் லப்பட்ட அவிநயங்கள், எட்டு ஆறு என்ன எண்ணவும் படும்- நாற்பத்தெட்டு என்னும் எண்ணிக் கயுடையன என்று கரு தவும்படும்.

குறிப்பு: எ·'ணவும்படும் என்ற எச்ச உம் மயானே அவிநய'களை இருபத்துநான் ா ப் பிரித்தாரும் உளர் என் பது பெறப்பட்டது. சிலப்பதிகார உரையில் அடியார்க்கு ல்லார் இருபத்து நான்கு அவிநயங்கூறியுள்ளார். இவ்வாசி ரியர் நாற்பத்தெட்டா விரித்தனர். (உ)

அவிந விரி

253. அவைதாம்,
அகந்தை யுற்றோ னழற்பட் டோனழுக்
கறுப்போ னழுவோ னுலோ கிப்போ
னிரப்போ னிறந்தோ னின்ப செ ய்தினோ
னுடன்ன் பட்டோ னுவந்தோ னெழுதுவோ
னைய முற்றோன் கண்ணோ வுற்றோன்
களித்தோன் கள்வன் கனவு காண்போன்
கொலை 1னை செய்வோன் கொள்பொரு ளிழந்
[தோன்

ஞஞ் ஞ யுற்றோ னஞ் ஞ யொறுப்போன்
றண்ட முற்றோன் றலைநோ வாளன்
றுதிப்போன் றுயில்வோன் று யிலுணர்வோன்
[பொய்யன்
றெய்வ முற்றோ னனைந்தோ னைவோன்
பசித்தோன் பத்தியக் காரன் காமுகன்
பொருவோன் வென்றோன் வெருவி யோடுநன்
பனிப்பட் டோன்மடி துனிப்பட் டோனெடும்
யோகி வீழ்ந்தோ னெள்விட முண்டோன்
விலைமக நேதுவன் வெட்க முற்றோன்
வெப்ப முற்றோன் வேட்டை யாடுநன்
கவிஞ னிவர்த மவிநய மாம்பிற.

அவைதாம்-மேற்சூத்திரத்தில் எண்ணுறென்னக்கூறிய அவிநய ள் தாம், அகந் த உற்றோன்-செருக்குக்கொண்டவன், அழல் பட்டோன் - நெருப்பில் வீழ்ந்தோன், அழுக் றுப்போன் - பொறுமை கொண்டவன், அழுவோன் , ஆலோசிப்போன் , இரப்போன் - யாசிப்போன், இறந்தோன் - செத்தோன், இன்பம் எய்தினோன் - சு மடைந்தவன், உடன்பட்டோன் - இணங்கினோன், உவந்தோன் - மகிழ்ந்தோன், எழுதுவோன் , ஐயம் உற்றோன் - சந்தேகம் அ டந்தவன் கண் நோவு உற்றோன் , களித்தோன் - ள்ளுண்டோன், கள்வன் - திருடன், கனவு ரண்போன் , ெ ாலை வினை செய்வோன் - கொலைத்தொழில் புரிபவன், ெ ாள் பொருள் இழந்தோன் - கயிலுள்ள பொருளை யிழந்தவன், ஞஞ் ஞ உற்றோன் - மயக்கமடைந்தோன், அஞ்ஞை - அறிவில்லாதவன், ஒறுப்போன் - தண்டிப்போன், தண்டம் உற்றோன் - தண்டிக் ப்பட்டோன், தலை நோவு ஆளன் - தலைநோயுற்றோன், துதிப்போன் - தோத்திரம் செய்வோன், துயில்வோன் - தூங்குபவன், துயில் உணர்வோன் - தூ கி விழித்தெழுபவன், பொய்யன் - பொய்கூறுவோன், தெய் ம் உற்றோன் - தெய்வம் ஏறினோன், நனைந்தோன் - ம ழ பெய்யப்பட்டோன், நைவோன் - உடல்

ருந்துபவன், பசித்தோன் , பத்திய ' ரான் , ரமு ன் - காமமுற்றோன், பொருவோன் - போர் செய்வோன், வெ ன்றோன் - வெற்றியடைந்தோன், வெ ருவி ஓடுநன் - அஞ்சியோடுபவன், பனிப்பட்டோன் - பனியில் நனைந் தோன், மடி - சோம்பலுற்றோன், துனிப்பட்டோன் - துன் பமுற்றோன், யோகி - யோ ம் பயில்வோன், வீழ்ந்தோன் - மேலிருந்து கீழ்விழுந்தவன், ஒண்மைவிடம் உண்டோன்-படு விஷமுண்டவன், விலை ம ள் - பரத்தை, தூதுவன் - தூதன், வெட்கம் உற்றோன் - நாணம் உற்றவன், வெப்பம் உற் றோன் - வெம்மை அடைந்தவன், வேட்டை ஆடுநன் - வே ட்டையாடுபவன், விஞன் - விபாடம்புலவன், இவர் தம் அவிநயம் ஆம் - என்ற இவர் ள்தம் அவிநயங் ளாம்.

குறிப்பு: உடன் 'ன்' பட்டோன் - ஒற்றளபெ ட. ஞஞ்ஞை: மம்மர் நோய், மயக் ம். அஞ் ஞ - அறி விலி. இன்பம் எய்தினோன் - புணர்ச்சியான் வரும் இன் பம் அநுபவித்தவன். தெய்வம் உற்றோன் - தெய்வ ஆவேச ம டந்தவன். பனிப்பட்டோன் - குளிரடைந்தோன் எனினு மாம்; சீதமுற்றோனுமிவனே. முன்னாசிரியர் வேறு க் கூறிய சீதமுற்றோனவிநயத்தினைப் பனித்தலைப்பட்டோன் அவி நயத்தினும், வெ யிற்றலைப்பட்டோன் அவிநயத்தினை வெப்ப முற்றோனவிநயத்தினும் இவ்வாசிரியர் அடக்கினர்; அவர் தனியா ' கூறிய வெகுண்டோன் அவிநயம் வெகுளிச் சு அவிநயத்திலட ' குதலானும், அதனைச் சுவைவகை அவிநயத் துள் முன்னர் ' கூறிவிட்டமையானும் இவர் ஈண்டு ' கூறாராயி னர். எனவே, முன்னோர்கூறிய இருபத்துநான்கு ை யவிநயத் துள் சீதமுற்றோன், வெயிற்றலைப்பட்டோன், வெகுண்டோன் இவர்தம் அவிநயம் நீங்கலா இருபத்தொன்றனையும் மேற் கொண்டு புதியன புகுதலா இருபத்தேழவிநயங்களையுடன் கூட்டி இவ்வாசிரியர் நாற்பத்தெட்டாக்கினர். 'பிற' என்ற மிகையானே ஈண்டுக் கூறப்பட்டனவேயன்றி, இவற்றின் வேறாய் வருவனவாகிய சோதிடஞ் சொல்வோன், ரதஞ் செய்வோன், வைத்தியம் வல்லோன், இரசவாதி, கழை ' கூத்தாடி, பாம்பாட்டி, சித்திரம் வரைவோன், இ சப்புல

ே ாஞதியர்தம் அபிநய ' ளூம் ஈண்டடக்குக என்பத டந் தது. அடியார்க்கு ல்லார் மேற்கோளா க் ாட்டிய முன் ஞசிரியர்தம் இருபத்து நான்குவகை அபிநய விலக் ண சூத்திர ' ள் ஈ 'ாட றியற்பாலன. அவை பின்வருமாறு:

வெகுண்டோனவி யம்

"வெகுண்டோ னவிநயம் விளம்புங் காலை
மடித்த ாயு மலர்ந்த மார்புந்
துடித்த புருவமுஞ் சுட்டிய விரலுங்
கன்றின வுள்ளமொடு கைபுடைத் திடுதலு
மன்ன னோ ' மோ டாய்ந்தனர் கொளலே."

ஐயமுற்றோனவிநயம்

"பொய்யில் காட்சிப் புலவோ ராய்ந்த
வய முற்றோ னவிநய முரைப்பின்
வாடிய வுறுப்பு மயங்கிய நோக்கமும்
பீடழி புலனும் பேசா திருத்தலும்
பிறழ்ந்த செய்வை யும் வான்றிசை நோக் லு
மறைந்தனர் பிறவு மறிந்திசி னோரே."

சோம்பினோனவி யம்.

"மடியி னவிநயம் வகுக்கு ' காலை
நொடியொடு பலகொட் டாவிமிக வுடை மயு
மூரி நிமிர்த்தலு முனிவொடு புணர்தலுங்
ாரண மின்றி யாழ்ந்துமடிந் திருத்தலும்
பிணியு மின்றிச் சோர்ந்த செலவே ா
டணிதரு பு வ ராய்ந்தன ரென்ப."

களித்தோனவிநயம்

" ளித்தோ னவிநயங் ழறுங் காலை
யொளித்தவை யொளியா துரைத்த லின் மயு '
ழ்ந்துஞ் சோர்ந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்தும்
வீழ்ந்த சொ-லொடு மிழற்றிச் சாய்தலுங்
ளிமை ' ர்ந்த கடைக் ணோ ' கு டமையும்
பேரி ச யாளர் பேணினர் கொளலே."

உவ ேதானவி யம்

"உவந்தோ னவிநய முரை 'கும் காலை
நிவந்தினி தாகிய கண்மல ருடைமையு
மினிதி னியன்ற வுள்ள முடைமையு
முனிவி னகன்ற முறுவன ை யுடைமையு
மிரு ' யுஞ் சேறலுங் ' ானமும் பிறவு
மொரு ' குட னமைந்த குறிப்பிற் றன்றே."

அழுக் ாறுடையோனவி யம்

"அழு ' ா றுடையோ னவிநய முரைப்பி
னிழு 'ெ ாடு புணர்ந்த விசைப்பொரு ளு டைமையு '
கூம்பிய வாயு ' ே ாடிய வுரையு
மோம்பா து விதிர்க்குங் ை வகை யு ட மயு
மாரண ' ாகிய வெகுளி யு டைமையு '
ார ா மின்றி மெலிந்தமுக முடை மயு
மெலிவொடு புணர்ந்த விடும் பயு மேவாப்
பொலியு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்."

இன்பமுற்றோனவிநயம்

"இன்பமொடு புணர்ந்தோ னவிநய மியம்பிற்
றுன்ப நீ 'கித் துவர்த்த யாக் கயுந்
தய 'கித் தாழ்ந்த பெருமகிழ் வுடைமையு
மய 'கி வந்த செலவுநனி யுடை மயு
மழகுள் ளுறுத்த சொற்பொலி வுடை மயு
மெழிலொடு புணர்ந்த நறுமல ருடை மயுங்
கல ' ள்சேர்ந் தகன்ற தோண்மார் பு டைமையு
நல 'ெ ழு புலவர் நாடின ரென்ப."

தெய்வமுற்றோனவிநயம்

"தெய் முற்றோ னவிநயஞ் செப்பிற்
விட் டெறிந்த ல 'க மும் டைமையு
மடித்தெயிறு கௌவிய வாய்த்தொழி லுடை மயுந்

துடித்த புருவமுந் துளங்கிய நிலையுஞ்
செய்ய முகமுஞ் சேர்ந்த செருக்கு
மெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே."

ஞஞ்ஞையுற்றோனவிநயம்

"ஞஞ்ஞை யுற்றோ னவிநய நாடிற்
பன்மென் றிறங்கிய நாவழி வுடைமையு
நுரைசேர்ந்து கூம்பும் வாயு நோக்கினர்க்
குறைப்போன் போல வுணர்வி லாமையும்
விழிப்போன் போல விழியா திருத்தலும்
விழுத்தக வுடைமையு மொழுக்கி லாமையும்
யங்கிய திருமுமழுங்கலும் பிறவு
மேவிய தென்ப விளங்குமொழிப் புலவர்."

இஃதேமுமுறுமாங்க ளவிநயம்.

உடன்பட்டோனவிநயம்

"சிந்தையுடம் பட்டோ னவிநயந் தெரியின்
முந்தையாயினு முணரா நிலைமையும்
பிடித்தமைம்மே லடைத்த வினு
முடித்த லுருதருமநிலைமையுஞ்
சொல்லுவது யாது முணரா நிலைமையும்
புல்லு மென்ப பொருந்துமொழிப் புலவர்."

உறங்கினோனவிநயம்

"துஞ்சா நின்றோ னவிநயந் துணியி
னெஞ்சுத லின்றி யிருப்புடை மருங்கு
மலர்ந்துங் கவிழ்ந்தும் வருபடை யியற்றியு
மலர்ந்துயிர்ப் புடைய வாற்றலு மாகும்."

துயிலுணர்ந்தோனவிநயம்

"இன்றுயி லுணர்ந்தோ னவிநய மியம்பி
னொன்றிய குறுங்கொட் டாவியு முயிர்ப்புந்
தூங்கிய முகமுந் துளங்கிய வுடம்பு
மோங்கிய திரிபு மொழிந்தவுங் கொளலே."

ெ த்தோனவி யம்

'செத்தோ னவிநயஞ் செப்பு ' காலே
யத்த ச்சமு மழிப்பு மாக் லு '
டித்த நிரைப்பலின் வெடித்துப் பொடித்துப்
போந்ததுணி வு டைமையும் வலித்த வுறுப்பு
மெலிந்த வ டு மென்மைமிக வுடை மயும்
வெ ' மணி தோன்றக் ருமணி கரத்தலு
மு ' மயிற் புலவ ருணர்ந்த வாறே."

மழைபெய்யப்பட்டோனவிநயம்

"ம ழைபெய்யப் பட்டோ னவிநயம் வகு ' கி
னிழித வுடைய விபல்புநனி யுடை மயு
மெய்கூர் நடுக் மும் பிணித்தலும் படாத் த
மெய்பூண் டொடு ' கிய முகத்தொடு புணர்த்தலு
மொளிப்படு மனனி லுலறிய ' னும்
விளியினுந் துளியினு மடிந்தசெவி யுடை மயு '
ெ ாடுகிவிட் டெறிந்த குளிர்மிக வுடை மயும்
நடு ' கு பல்லொலி யுடைமையு முடியக்
னவு ண் டாற்று னெழுதலு முண்டே."

பனித்தலைப்பட்டோனவி யம்

"பனித்தலைப் பட்டோ னவிநயம் ப ரி
னடுக்க மு ட மயு நகைபடு நிலைமையுஞ்
சொற்றளர்ந் தி சத்தலு மற்றமி லவதியும்
போர்வை விழைதலும் புந்திநோ வுடைமையும்
நீராம் விழியுஞ் சேறு முனிதலு
மின்ன வ பிறவு மி சந்தனர் ெ ாளலே."

வெயிற்றலைப்பட்டோனவி யம்

" உச்சிப் பொழுதின் வந்தோ னவிநய
மெச்ச மின்றி யியம்பு ' காலைச்
சொரியா நின்ற பெருந்துய ருழந்து

தெரியா நின்ற வுடம்பெரி யென்னச்
சி ந்த ' ணு மயர்ந்த நோக் மும்
பயந்த தென்ப ப ' புணர்ந் தோரே.''

ாணமுற்றோனவி யம்

" ாண முற்றோ னவிநய நாடி
னி றஞ்சிய தலையு மறைந்த செய் யும்
ாடிய மு மு ' ே ாடிய வுடம்பு '
ெ ட்ட ெ ாளியு ' கீழ் ' ேணோ ' கமு
மொட்டின ரென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.''

வருத்தமுற்றோனவி யம்

" வருத்த முற்றோ னவிநயம் வகுப்பிற்
பொருத்த மில்லாப் புன்க ணுடைமையுஞ்
சோர்ந்த யா ' ை யுஞ் சோர்ந்த முடியு '
கூர்ந்த வியர்வு ' குறும்பல் லுயாவும்
ற்றிய வாயும் வண ' கிய வுறுப்பு
முற்ற தென்ப வுணர்ந்திசி னோரே.''

கண்ணோவுற்றோனவி யம்

" ' ணோ வுற்றோ னவிநய ' காட்டி
னண்ணிய ண் ரீர்த் துளிவிரற் றெறித்தலும்
ுளைந்த புருவத்தொடு வாடிய மு மும்
வெள்ளிடை நோக்கில் விழிதரு மச்சமுந்
தெள்ளிதிற் புலவர் தெளிந்தனர் கொளலே.''

தலைநோவுற்றோனவி யம்

" தலைநோ வுற்றோ னவிநயஞ் சாற்றி
னிலைமை யின்றித் தலையாட் டுடைமையுங்
ே ாடிய விருக்கை யுந் தளர்ந்த வேரொடு
பெருவிர லிடுக்கிய நுதலும் வருந்தி
யொடு ' கிய ண்ணொடு பிறவுந்
திருந்து மென்ப செந்நெறிப் புலவர்.''

அழற்றிறம்பட்டோனவி யம்

" அழற்றிறம் பட்டோ னவிநய மு ரப்பி
னிழற்றிறம் வேண்டு நெறி மயின் விருப்பு
மழலும் ெ யிலுஞ் சுடரு மஞ்சலு
நிழலு நீருஞ் சேறு மு த்தலும்
பனிநீ ருவப்பும் பாதிரித் தொடையலு
துனிவிர வீர மருநெறி யா லும்
பு துன்பொடு புலர்ந்த யாக்கையுந்
தொ க தென்ப துணிவறிந் தோரே."

சீதமுற்றோனவிநயம்

" சீத முற்றோ னவிநயஞ் செப்பி
ஞேதிய பரு ர னுள்ளமோ டுழத்தலு
மீர மாகிய போர் யுறுத்தலு
மார வெயிலுழந் தழலும் வேண்டலு
முரசியு முரன்று முயிர்த்து மு ரத்தலுந்
த ன பிறவுஞ் சாற்றினர் புல ர்."

வெப்பமுற்றோனவி யம்

" வெப்பி னவிநயம் விரிக்குங் ாலைத்
தப்பில் டப்பிடித் தன்மையுந் தா மு
மெரியி னன்ன வெம்மையோ டி யவும்
வெருவரு மியக்கமும் வெம்பிய விழியும்
நீருண் வேட்லை யு நிரம்பா வலியு
மோரு காலை யுணர்ந்தனர் கொளலே."

நஞ்சுண்டோனவி யம்

" ெ ாஞ்சிய மொழியிற் கூரெயிறு மடித்தலும்
பஞ்சியின் வாயிற் பனிநிரை கூம்பலுந்
தஞ்ச மாந்தர் தம்முக நோ கியோ
ரின்சொ லியம்புவான் போலியம் பா மயும்
நஞ்சுண் டோன்ற னவிநய மென்ப."

'டு' கூறிய இருபத்து நான்கு 'குஞ் சொல்லிய அவிநய' ளேயன்றி வேறு அவிநய' ளும் வருவன வுள ெ னில் அவற் றயுஞ் சேர்க் வேண்டிய இட' ளிற் ற' ாறறிந்து கூட்டி' ெ ாள்ளுதல் அ மவு டத்தாம்.

"சொல்லிய ன்றியும் வருவன வுளெ னிற்
புல்லுவழிச் சேர்த்திப் பொருந்து ழிப் புணர்ப்ப,"

என்பது புறன டயாம்.

இனி இவ் ாசிரியர் கூறிய நாற்பத்தெட்டு வ க அவிநயவிரியுள், மேற் ப' டயாசிரியர்கூற்றுயெடுத்தோதிய அவிநய வில' ண' ளுள் அட' கும் இருபத்தொரு வ யும் நீ' , ஏனைய இருபத்தேழு வ க' கும் உரிய அவிநய' ளைப் பொருந்துமாற்று னறிந்து ெ ாள் . (௩0)

254. 'விவ ரவி ய வ்வப் போழ்தி
னடிக்குந ரினிதி னெடுத்துக் காட்டுப.

இ இவர் அவிநயம் - ஈ' டு மேற்சூத்திரத்திற்கூறிய நாற்பத்தெ' மர்தம் அவிநய' ளை, நடிக்குநர் - நாட பாத்திர' ளைமேற்ெ ாண்டுநடிப்பவர் ள், அ அ போழ்தின்- அந்த அந்தச் சமய' ளில், இனிதின் - ஏற்றவாறு செவ்வி தா , எடுத்துக் காட்டுப - எடுத்துக் ாட்டுவர்.

குறிப்பு: இந்நாற்பத்தெண்வ க யொவ்ெ ான்றற்கும் உள்ள அவிநய' ள் யாவற் றயும் முற்ற' கூறி முடியு மில' ' டபோ ாதாதலின் நடிக்கும் வல்லபமு டயார் அம யத்து' ே ற்றவாறு செவ்விதின் எடுத்து' காட்டும் அவிநய' ளே இலக் ணமாக அமைவனவாதலின் ஆசிரியர் இங் னம் கூறினர். (௩)

25 . இன்னிதழ் சுவைத்த லிணைவிழைச் சோடு
மெண்ணெ யாட்டுமற் றிடக்க ரெல்லா
மெடுத்துக் காட்டும் வழக்கா றில்லை.

இனிமை இதழ் சு வத்தல் - அதரபானஞ் செய்தல், இணை வி ழச்சு - சம்போ ஞ் செய்தல், எ' ெ ய் ஆட்டு -

எ ணெய் தேய்த்து முழுகுதல், மற்று இட ர் எல்லாம் - இ வபோன்ற பிற இட ரானவற் றயெல்லாம் எடுத்து ாட்டும் வழக்காறு இல்லை - அர கின் ண் அவிநய ளா எடுத்துக் காட்டும் வழக்கம் இல்லை.

குறிப்பு: இ வ இடக் ர் ஆனவையாதலின் அறி வு டையார் காட்டல் அடாதென வொது கினர். பிற்காலத் தினர் நாட மேடையில் தாராசசாங் ம் முதலிய நாட நடிப்புழி இதழ் சு வத்தலும் எண்ணெயாட்டுங் ாட்டுவது நி ழினும் அஃது மரபறியார் செய் என்பது கருதியே ஆசிரியர் 'வழக்காறில்லை' என்றனர். (௩௨)

256. " ண்ணினுஞ் செவியினுந் திண்ணிதி னுணரு
முணர்வுடை மாந்தர்க் கல்லது தெரியி
னன்னயப் பொருள்கோ ளெண்ணருங் குரைத்
[தே."

க ணினும் செவியினும் திண்ணிதின் உணரும் - கண்ணானுஞ் செவியானும் செவ்விதின் அறியும் உணர்வு உ ட மாந்தர்க்கு அல்லது - அறிவு டைய மாந்தரு ன்றி, தெரியின் - ஆராயுமிடத்து, நன்மை நயம் பொருள் கோள் எண் அருங்கு ரத்து - மெய்ப்பாட்டுப் பொருள் ே ாடல் எண்ணுதற்கு அருமையுடைத்து.

குறிப்பு: இது மேற்கோட் சூத்திரம்; தொல்க ப்பிய மெய்ப்பாட்டியற் புறனடைச் சூத்திரமாம். தி ணிதின் உணர்தல் - யாப்புறவறிதல். மற்று மனத்து நிகழ்ந்த மெய்ப் பாட்டினை கண்ணானுஞ் செவியானு முணர்தலென்ப தென்னையெனின், மெய்ப்பாடு பிறந்தவழி உள்ளம் பற்றி முகம் வேறுபடுதலும் உரை வேறுபடுதனு முடைமையின் அவை கண்ணானுஞ் செவியானு முணர்ந்து கோடல் அவ் த்து றபோயினரது ஆற்றலென்பது ருத்து. சத்துவம் அவிநயம் என்னுமிவற்றைக் கண்ணானுஞ் செவியானுந் திண்ணிதினுணரும் வன்மை யுடையார் கு குறிப்பும் மெய்ப்பாடும் இனிது விளங்கும் என்றதனல் அவற்றை

யு ர்தற்கு இம் து ருவி கூறியதாம். அருங்குரைத்து: அரிது; 'கு ர' என்பது அசைநிலை யிடைச்சொல், 'அளிதோ தானேயது பெறலருங் குரைத்தே' (புறம். 5) என்ற இடத்துப்போல. (நரு)

(ரு) நிலை

257. நிலையெனப் படுவது நிகழ்த்துங் காலைப்
பலதிற மாகிய பாஅத் திரங்களின்
வினைமுறை யென்ப விளங்கிய காட்சிய
ரவிநய நிலையென் றறைநரு முளரே.

நிலை எ ப்படுவது நி ழ்த்தும் ாலை - நிலையென்று சொல்லப்படுவது இன்னதென்றுசொல்லுமிடத்து, பல திறம் ஆகிய - பலவ ப்பட்ட, பாஅத்திர ்களின் - நாடகபாத்தி ர ்களின், வினை மு ற என்ப - தொழிலின் மு றமை என்று கூறுவர், விள ்கிய - விள ்கமுற்ற அறிவினையு டயார்; அவி நயம் நிலை என்று அறைநரும் உளர் - இதனை அவிநயநிலை எ ்று கூறுவாரும் ண்டு.

குறிப்பு: பாஅத்திரங்கள் - செய்யுளிசை யளபெடை. நிலை: இதனை யா ்கிலத்தில் 'Po ture' என்று கூறுப. (நச)

258. அதுவே,
நிற்ற லியங்க லிருத்தல் கிடத்தல்
வருதல் போதலென் றிருமூ வகைத்தாம்.

அதுவே - அந்நிலைதான், நிற்றல் , இய ்ல் - சஞ்ச ரித்தல், இருத்தல் - உட்கார்ந்திருத்தல், கிடத்தல் - படுத்து ் கிடத்தல், வருதல் , போதல் , என்று இரண்டு மூன்று கத்து ஆம் - என்று அறுவகைப்படும்.

குறிப்பு: இவையே நாட த்திற்குரிய அறுவகை நிலை ளாம்;

"அறுவ நிலையு மைவகை ப் பாதமு
மீரெ ் வகை ய வ ் ் கிரியையும்

ருத்தனை நான்கு நிருத்த ' ம முப்பது
மத்தகு தொழில வாகு மென்ப"

என்பதனுனறி . வைணவம், சமநிலை, வசா ம், மண்டலம், ஆலீடம், பிரத்தியாலீடமென்று கூறுவாருமுளர். (ரு௫)

259. அவற்றுள்,
எல்லா நிலையும் விதூடகற் குரிய
வல்லார்க் கவரவர் பதமம யங்கட்
கேற்பக் கோட லியல்புணர்ந் தோரே.

அவற்றுள் - மேற் சொல்லிய அறுவகை நிலையுள் எல்லாம் நிலையும்-, விதூட ற்கு உரிய - விதூஷ னு 'குரியன ரம்; அல்லார் 'கு - ஏனைய நாடக பாத்திரங்கட்கு, அவர் அவர் பதம் அமயங் ட்கு ஏற்ப ே ாடல் - அ 'வவர்தம் நிலை ம சமயம் இ வகட்குப் பொருந்த' கொள்க; இயல்பு உணர்ந்தோர் - நாட வில ' ணம் உணர்ந்தோர்.

குறிப்பு: விதூடகன் யா ர் நிலையையும் மேற்ெ ாள்ளு மியல்பினனுதலின் அவற்கு அறுவகை நிலையு முண்டெ ன் றனர். பதம் - நிலை ம, பதவி. அமயம் - சமயம், சந் ர்ப்பம். இயல்புணர்ந்தோர் ே ாடல் என வினைமுடிவு செய் . (ருசு)

260. ஓதிய நிலையை யோவிய நூலோ
ரொருவகை வகுப்ப வோங்கிய நாடகத்
தாதி நூலோ ரைம்ப தெனமுதல்
விரிவரை யறையான் விளம்பிய பின்னர்த்
தொகைவரை யறையாற் சொல்லுவா ரவற்றை
யொன்பதி னடக்கி யுரைத்தன ரென்ப.

ஓதிய நிலையை - மேற்சொல்லிய நிலையினை, ஓவியம் நூலோர்-ஓவிய நூலுணர்ந்தோர், ஒன்று வ க வகுப்ப - ஒரு யான் வகுத்து' கூறுநிற்பவும், ஓங்கிய நாட த்து ஆதி நூலோர் - மிக்க நாட வில ' ணங் கூறும் பண்டையாசிரியர், ஐம்பது என முதல் விரி வ ரயறையான் விளம்பிய பின்னர்- முதற் ண் விரித்துக் கூறும் வ கயானே ஐம்பது என்று

ரய ற செய்து கூறியபின், தொ ரைய றயால் சொல்லு ார் - தொகுத்து கூறும் முறையானே வரையறை செய்து கூறு ான் புகுந்து, ஒன்பதின் அட கிஉ ரத்தனர் என்ப - அவற்றை ஒன்பதென்னும் எண்ணி பட அடக்கிஉ ரத்தனர் என்று பெரியார் கூறுவர்.

குறிப்பு: சொல்லுவார் - முற்றெச்சம். ஓவிய நூல் - ஓவியம் (சித்திரம்) வரைதற்கு இ க்க கூறும் நூல்; இவ்விலக்கணம் கூறும் இப்பெயரிய ப ழய நூலொன்று உளதாகவும் பெரியார் கூறுவர். நாட ஆதி நூலோர் - ப ழய நாட வில ண கூறிய முதலாசிரியர் ள். ஈண்டுச் சிலப்பதி ார உரையாசிரியராகிய அடியார்க்கு ல்லார் தமது வேனிற் ாதை உ ரயிற் கூறியுள்ளது ஆராயற்பாலது. "இத னுள் விருத்தியென்பது இருப்பு; ஓவியநூலுள் நிற்றல், இருத் த , கிடத்தல், இய குதலென்னும் இ ற்றின் வி ற்பங்கள் பலவுள. அவற்றுள் இருத்தல், திரிதரவுடையனவும் திரிதர வில்லனவுமென இருபகுதிய. அவற்றுள் திரிதரவு டயன: யானை, தேர், புரவி, பூனை முதலியன: திரிதர வில்லன ஒன் பது வ ப்படும். அவை: பதுமுகம், உற்கட்டிதம், ஒப் படியிரு ை , சம்புடம், அயமுகம், சுவத்திகம், த ரிப்புடம், மண்டிலம், ஏ பாதம் எனவி வ; என்னை ?

"பதுமுக முற்கட் டிதமே யொப்படி
யிருக் க சம்புட மயமுகஞ் சுவத்திகந்
தனிப்புட மண்டில மேக பாத
முளப்பட வொன்பது மாகுந்
திரிதர வில்லா விருக்கை யென்ப,"

என்றாராகலானும்,

"பன்னாள் கழிந்த பின்னர் முன்னா
ளெண்மெய்ப் பாட்டினு ளிர மெய்ந்நிறீஇ
யொண்வினை யோவியர் கண்ணிய விருத்தியுட்
டலையத னும்பர்த் தான்குறிக் கொண்ட
பாவை நோ கத் தாரண ெ ய்தி,"

எனப் பெரு ் ஞையுட் கூறின மயானு ் கொள் . இனி நாட நூலார் இவ்விருப்பை ஐம்பதென விரி ரய றயாற் கூறித் தொ வ ரயறை கூறுவார், அவற் ற ஒன்பதி னடக்கினு ரெனவுணர்க; என்னை ?

"ஆதிப்பா விருத்தி யம்பதிற் புலவோ
ரோதிக் கொண்டன ரொன்பான் விருத்தி"

என்றுரா லின். அவற்றுள் தலை ்கண் விருத்தியாவது பதுமாசனம்," என்பது அடியார்க்கு ல்லாருரை. (கூஎ)

கோ லம்

261. இருந்திசைக் கோல நின்றிசைக் கோலம்
வெறுங்கோ லம்கே யாப்பிசைக் கோலம்
வெறுப்பிசைக் கோலங் கரந்தாடு கோல
மேங்கிசைக் கோல மிரட்டிசைக் கோலஞ்
சிறந்திசைக் கோல மிணங்கிசைக் கோல
மென்னக் கோல மீரைந் தாகும்.

இருந்திசைக் கோலம்—, நின்றிசை ் கோலம்—, வெறு ் கோலம் , யாப்பிசை ் கோலம்—, வெறுப்பிசைக்கோலம்—, கரந்தாடு கோலம் , ஏ ்கிசைக் கோலம் , இரட்டி ச ் கோலம்—, சிறந்திசை ் கோலம் , இண ்கிசைக் கோலம்—, என் கோலம் இரண்டு ஐந்து ஆகும் - என்று கோலம் பத்து வ ப்படும்.

குறிப்பு: இரு ்தி சக்கோலம்: இருக் கயில் வீற்றிருந்தவண்ணம் யாழின் இன்னிசைக் கிண ் ப்பாடுதலாம் நின்றிசைக்கோலம்: நின்ற ண் மிசைத்தலாம். வெறு ் கோலம்: து ்க மேலீட்டால் அணியாதியவற் ற ் களைந்து இசைக் ருவி ளுமின்றி யோரிடத்திருந்து இர ்கி யிசைத்தலாம். யாப்பிசைக்கோலம்: இசைக்கருவிகளின் ஒலிக் கிண ் இ சகூட்டிப் பற்பல யாப்பின் சிகற்பங் ளைத் தெரிப்ப இசைத்து ஆட ரும் பெண்டிருந் தத்தம் இயற் க ்கு மாறுய் நடத்தலாம். வெறுப்பிசைக்கோலம்: தலை ன் மற்றொருத்திபால் விருப்புற்றனனென்றுணர்ந்த தலைவி

தலைவன்பாற் றான்கொண்ட அன்பினை வெறுத்தவளாய் யாழி சக்கிணை இன்குரலெழுப்பி யிரங்கிப் பாடுதலாம். கர தாடுே காலம்: ஆடவர் பெண்டிர்தம் உடைபுனைந்து ரந்து நின்றெழுகுதலாம். இ ே காலத்திற்குச் செவ்வியவுதார ணஞ் ஜோதிமாலை யென்னு நாடிகை யில் மன்னன் ஜய பாலன் மாறுவேடம் புனைதலாம். ஏங்கிசைக்கோலம்: ஓரி டத்து குறித்த நேரத்துத் தலைவன் வாராது காலநீட்டித் தமையின் தலைவியின்னி சப்பண்ணை யினிதெழுப்பி யிரங்கி யி சத்தலாம். இரட்டிசைக்கோலம்: வாதஞ் செய்ந்நிலை யுடன் மனவெழுச்சி யயு கவர்ச்சியையுமுடைய இனிய பாடல் ளை யி சத்தலாம். சிற திசைக்கோலம்: இன்னி ச பொருந்திய வரிப்பாடல் ளை வெகுளிச் சுவையா லாதல் இன்பச் சு வயாலாதல் ஆழ்ந்த ருத்துடனும் பற்பல இசைவேறுபாட்டுடனும் எடுத்தநிலையும் உற்றுணர் நிலையுமாகிய இருநலன் விளங்க இசைத்தலாம். எடுத் தநிலை - ஹாவம்; உற்றுணர்நிலை - ஹேளம்; இவற்றினில கணங் ளைப் பொதுவியல்பு ாலேழ்நலன் கூறும் 92-ஞ் சூத் திர வு ரயிற் காண்க. இணங்கிசைக் கோலம்: உல்லாசத் தொடுகூடிப் போலிக் ண்டனங்களும் இயைந்து பாட்டினி சக் ப்படும் ஸம்பாஷணையாம். இவ்வீரை கோலத்தினை யும் முறையே கேயபதம், ஸ்திதபாட்யம், ஆஸீநம், புஷ்ப டிகா, ப்ரச்சேதகம், த்ரிகூடம், ை தவம், த்விகூடம், உத்தமோத்தம ம், உத்தப்ரத்யுக்தம் என்று கூறுப வட நூலார். இச்சூத்திரத்திற்கூறிய கோல ளின் தமிழ்ப் பெயர் ள் சொல்லின் முடியு மிலக்கணத்தன ாம் இயல்பினவாதலை யுய்த்துணர் . (ந.அ)

262. வற்றை யிலாசிய மென்று முரைப்ப.

இவற்றை இலாசியம் என்றும் உரைப்ப - மேற்சூத் திரத்திற்கூறிய ே ாலங்களை இலாசியம் என்றும் அறிவுடை யார் கூறுவார் ள்.

குறிப்பு: வடநூலார் இக்கோலங்களை இலாசிய மென்று கூறுவர். (நகூ)

(சு) நாடகசாலை

263. பருநகர் நாப்பட் பலர்குழூஉ மன்றத்
தெடுத்த நாடக நடித்திடற் கியைந்த
காவ லாளர் மேவிய தானமே
நாடக சாலையா நாடுறு மதுதான்
"தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பள்ளியும்
புள்ளின் சேக் கயும் புற்று நீங்கிப்
போர்க்களி யானைப் புரைகூடஞ் சாராது
ாவின் பந்தியொடு மயங்கல்செய் யாது
செருப்புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி
நுண்மை யுணர்ந்த திண்மைத் தாகி
மதுரச் சுவைமிகூஉ மதுர நாறித்
தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருந்தி"
நேபத் தியமு மரங்குங் காணுந
ரிருக்கையு மென்ன வியன்மூ வகைய
விடனு முடைய தி சக்குங் காலே.

பருமை ந ர் நாப்பண் - பெரிய ந ரத்தின் நடுவில், பலர் குழூஉ மன்றத்து - பலர் கூடுஞ் ச பயிடத்து, எடுத்த நாடகம் நடித்திடற்கு இயைந்த - ஆடுதற்கு எடுத்துக்கொண்ட நாட த்தினை நடித்தற்குப் பொருந்திய, காவல் ஆளர் மேவிய தானமே - காவலைப் புரிபவர் கூடிய இடமே, நாட ம் சாலைஆம் நாட சாலை யென்னப்படும் நாடு உறும் அதுதான் - ஆராய்தற்குப் பொருந்திய அந் நாடகசாலை, தேவர் குழாமும் - தெய்வங்கள் கூடுமிடமும், செபித்த பள்ளியும் - முனிவர்கள் இருந்து மந்திரஞ் செபி குஞ் பள்ளிகளும், புள்ளின் சே - பறவைகள் த கும் கூடு ள் அமைந்த இட களும், புற்றும் - பாம்பு முதலிய வை ள் த கும் புற்றுக்களும், நீங்கி ,போர் களி யானை புரை சாராது - போரினைச் செய்யும் மத ளிப்பினையுடைய யானைகள் ட்டுங் கூடங்கள் சேராமல், மாவின் பந்தியொடு மய ல் செய்யாது-குதி ரகள் ட்டுஞ் சாலைகள் கலவாமல்

செருபுகும் இடமும் சேரியும் நீங்கி - போர் புரிவோர் போரிளைப்பயிலும் இட ் ளும் அன்னோர்தஞ் சேரி ளும் நீ ்கியிருப்பதாய், நுண்மை உணர்ந்த தி ்மைத்து ஆகி - நுட்பமான மண் செறிந்த திட்பமான நிலப்பான்மை வாய்ந்ததாகி, மதுரம் சு வ மிகூஉம் மதுரம் நாறி - தித் திப்புச் சுவையும் இனி ம மி ்க நாற்றமும் உ டயதுமாகி, தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருந்தி - நீ ்குதலில்லாத பெருமை வாய்ந்த நிலத்தின் ட் பொருந்தி யிருப்பதாய், நேபத்தியமும் , அர ்கும் - நாடக மே டயும், காணுநர் இரு ்ை யும் - நாட ம் பார்ப்பவர் வீற்றிருக்கும் இடமும், என்ன இயல் மூன்று வ ை ய இடனும் உடையது - என்று சொல்லப்பட்ட மூவ இடங்களேயும் உ டயதாம், இ சக்கும் கால் - சொல்லுமிடத்து.

குறிப்பு: அதுதான் இ சக்குங்கால் நீ ்கிச் சாராது செய்யாது நீ ்கி ஆகி நாறி பொருந்தி உடையது எனக் கூட்டி வினைமுடிவு செய் . மன்றத்தின் ண் எடுத்த தானம் என இ யத்தலும் அமையும். தேவர் குழாம் - ஈண்டு ஆகு பெயர்; தெய்வத்தான ் ளை ் குறித்து நின்றது. ாவலாளர்- ா ல் புரிவோர். செபித்தபள்ளி - இடத்து நி ழ் பொரு ளின்றொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது.

'தேவர்குழாம்' முதலிய நான்கின் அணிமை நாட சாலே ்கு இடையூறுவதோடு, இதனுலும் அ வகட்கு இடையூ றுண்டாவதாற் பாவமு நேரிடுமாத ான் அவற்றின் நீங்குதல் ஒருதலையாய் வேண்டுவதாயிற்று. யானைப்பு ா : யானை ்கூடம். மாவின்பந்தி : மந்துரை. சேரி : சேருமிடம்; உறையுள். நுண் ம யுணர்ந்த திண்மைத்தாகி : ' னந், தோற்றிய திண் மச் சுவட து டத்தாய்' என்பதனோடு ஒப்பிடுக. தீரா மாட்சி நிலம் - துவர் வரி வளை பொரு ்கன் முதலிய குற்ற ் ள் நீ ்கின நிலம் என்பர் சிலப்பதிகார அரும்பதவுரை ாரர். சிலப்பதி ாரம் அர ்கே ற்று கா தயில் அர ்கின மதி கூறும்,

'எ ' ணிய நூலோ ரியல்பினின் பூா அது
மண் மொருவழி வகுத்தனர் ெ ாண்டு,'

என்ற அடி ளுக்கு உரையாசிரியர் அடியார் ' கு ல்லார் கூறும் உரை ஈண்டு இன் றியமையாது நோ ' கற்பாலது.

"எண்ணப்பட்ட சிற்ப நூலாசிரியர் வகுத்த இயல்பு ளின் வழுவாதவ க அர ' கு செய்தற்கு நில ' குற்ற ' கள் நீ ' கினவிடத்திலே நிலம்வகுத்துக்ெ ாண்டு என் .

ம · 'ண நிலமாவது :

'தந்திரத் தரங்கி ' கியற்றுங் காலை
யறனழித் தியற்று வழகுடைத் தாகி
நிறைகுழிப் பூழி குழிநிறை வாற்றி
நாற்றமுஞ் சுவையு மதுரமு மாய் ' கனந்
தோற்றிய திண் மச் சுவடது டைத்தா
யென்புமி கூர்ங்கல் களியுவ ரீளை
துன்ப நீறு து ளி வ யின்றி
யூர த் தாகி யுளைமான் பூண்ட
தேரகத் தோடுந் தெருவுமுக நோ ' கிக்
ே ாடல் வேண்டு மாடர ' கதுவே,'

என்பது. தந்திரவழி அர ' கு இவ்வுல த்துச் செய்யு மிடத்துத் தெய் த் தானமும் பள்ளியும் அந்த ரிரு ' ை யும் கூபமும் குளனும் ாவு முதலா வு டையன அழியாத இயல்பினை யுடைத்தாய் நிறுக் ப்பட்ட குழிப்பூழி குழி ' ெ ாத்துக் கல்லப்பட்ட மண் நாற்றமும் மதுரநாறி இரத மும் மதுரமாகித் தானும் திண்ணிதாய், என்பும் உமியும் பரலுஞ் சேர்ந்த நிலம் களித்தரை உவர்த்த ர ஈளைத்த ர பொல்லாச் சாம்பற்றரை பொடித்தரை என்று சொல்லப் பட்டன ஒழிந்து, ரின் நடுவணதாகித் தேரோடும் வீதி ளெதிர்முகமா ' கி ' ெ ாள்ளல் வேண்டுமென்க. நிலந்தான் வன்பால் மென்பால் இ டைப்பாலென்று மூன்று ை ப் படும். அவற்றுள், வன்பாலாவது: குழியின் மண்மிகுவது; மென்பாலாவது குறைவது; இடைப்பாலாவது ஒப்பு. ஈ ' டு இ வ பெரும்பான் மயாற் ெ ாள்ளப்படும். அதுே

யென்ற இலேசினுனே துவர்ப்புப் பயமும், புளிப்பு நோயும், ரழ்ப்புப் பசி நீடுதலும், கைப்புக் கேடும், உவர்ப்புக் லக் மும் பண்ணுமாதலான் நீக்கப்பட்டன. என்னை ?

'உவர்ப்பிற் கலக் மா ை ப்பின்வருங் கேடு
துவர்ப்பிற் பயமாஞ் சுவைக—ளவற்றிற்
புளிநோய் பசிகாழ்ப்புப் பூங்கொடியே தித்திப்
பளிபெருகு மாவ தரா' கு,'

என்றுர் பரதசேனுபதியார். இதனுள் நாற்றமென்பன ெ ாள்ளிலையும் செங்நெல்லும் சண்பகமும் சுரபுன்னையு மெனவி வ. ஒழிந்தன தீமைப்பால. இங்ஙனம் ஒரு வ யா ர் அரங்கிற்கு நிலம் வகுத்துக் கொண்டென்க," என்பது அடியார் கு ல்லாருரை.

'ஆடலும் பாடலும் கொட்டும் பாணியும்
நாடிய அரங்கு சமைக்குங் காலைத்
தேவர் குழாமுஞ் செபித்த பள்ளியும்
புள்ளின் சேக்கையும் புற்று நீங்கிப்
போர்க்களி யானைப் புரைசா ராது
மாவின் பந்தியொடு மயங்கல் செல்லாது
செருப்புகு மிடமுஞ் சேரியு நீங்கி
நுண்மை யு ர்ந்த திண்மைத் தாகி
மதுரச் சு வமிகூஉ மதுர நாறித்
தீரா மாட்சி நிலத்தொடு பொருந்திய
வித்திறத்த தாகு மரங்கினு கிடமே,"

ன்ற சுத்தானந்தப் பிரகாச சூத்திரத்தினடிகள் ஈண்டு இவ் ரசிரியரான் மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டன. நேபத்தி யம் அர கு, காணுநரிருக் க மென்பன மூன்றும் நாடக சாலையி பகுதி ளாம். இவற்றின் இல கணங் ளைப் பின் ர் வருஞ் சூத்திர களா னேதுப. (சO)

நேபத்தி

64. ாடக சாலையின் புறனே பத்திய
மி றிய மயா வி ச கரு விகளு

மவற்றை யிசைக்கு மரிய பாணருங்
கானஞ் சான்ற காயகர் தாமும்
பாத்திரங் கட்கியை பணிகளு முடைகளும்
பாத்திர மினிதுறை பண்புறு மிடங்களுங்
கரந்துபோக் கிடனுங் கண்ணுளர் குடி ஞயுங்
களங்கட் குரிய கவினுறு பொருள்களு
மு டய தாகி நடைபெறு வதுவாம்.

நாட சாலையின் புறன் நேபத்தியம் - நாடகசாலையி னொருபுறத்துள்ள நேபத்தியம், இன்றி அமையா இ ச கருவி ளும் - அவசியம்வேண்டுவனவாகிய வாத்திய ளும், அவற் ற இசை கும் அரிய பாணரும் - அவ்வாத்திய ளை வாசிக்கும் இசைப்புலமை சிறந்த வித்துவான்களும், ானம் சான்ற காய ர் தாமும் - இசை நன் மைந்த பாட ர் ளும், பாத்திர கட்கு இயை பணி ளும் உடை ளும் - நாட பாத்திரங் ள் புனைதற்கு இ யந்தனவாய அணிகலன் ளும் உடுக்கும் உடை ளும், பாத்திரம் இனிது உ ற பண்பு உறும் இட ளும் - நாடக பாத்திரங் ளாக வருபவர் த குதற்குரிய பண்பு வாய்ந்த இட களும், கரந்து போ கு இடனும் - ஒளிந்து செல்லுதற்குரிய இட ளும், ண்ணு ளர் குடியையும் - கூத்தர் ள் த கும் அ றைகளும், ள ட்கு உரிய வின் உறு பொருள்களும் - நாட க் ாட்சி களை யமைத்தற்கு வேண்டிய அழகு பொருந்திய பொருள் ளும், டயது ஆகி ந ட பெறுவது ஆம் - பெற்றிருப்ப தாகி அமைந்ததாம்.

குறிப்பு: நேபத்தியம் நாடக சாலையின் ஓர் புறத்தே அ ம ப்படும் இயல்பினதாதலின் 'புறனேபத்தியம்' என விசேடித்தனர்; அன்றிப் 'புறன்' ஏழனுருபெனக் கோடலு மாம். இ ச ருவி ள் - மத்தளம், குழல் முதலிய ாத் திய கள். 'அரிய பாணர்':

'குழலினும் யாழினு குரன்முத லேழும்
வழுவின் றிசைத்து வழித்திற ாட்டு
ரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பா ணிருக்கை யும்''

என்ற சிலப்பதி ார அடி ளையும், "தொளைக்கருவியானும் நரப்பு கருவியானு குரன் முதலாயுள்ள ஏழி சயினையும் சரி மபதநி என்னும் ஏழெழுத்தினையும மூவகை வங்கியத்தினும் நால்வகை யாழினும் பிற கும் பண் ளுக்கு இன்றிய மயாத மூவேழு திறத் தயு குற்றமின்று இசைத்துக் காட்டவல்ல பெறுதற்கு அரிய இசை மரபை யறிந்த குழல் பாணர் முதலாய பெரிய இசைக்காரரிருக்கு மிட ளு மென்க" என்ற அடியார்க்கு நல்லாரு ரயினையும் ஈண்டு நோ குக. காய ர்-பாட ர். பாத்திர ட் கியை பணிகளும் உட ட ளும் - நாட பாத்திர ளா வேடம் புனைதற்கு வே ண்டிய அணி லன் ளும் உடை ளும். ண்ணுளர்: சாந் தி கூத்தரென்பர் அடியார் கு ல்லார்; மதா க ரென்பாரு முளர். சாந்திக் கூத்தாவது:

> "வாசி க வத்து மணித்தோ டணியணிந்து
> மூசிய சுண்ண முகத்தெழுதித் தேசுடனே
> யேந்துசுடர் வாள்பிடித்திட் டீசனு கு காளி குஞ்
> சாந்திக்கூத் தாடத் தகும்"

என்பதனுனறிக. களங்கட்குரிய கவினுறு பொருள் ள் - ள வே ாடித்தற்குரிய பொருள்கள். குடி ளு: 'குடிமை' என் பதன் சிதைவு போலும். (சக)

265. தனைப் பாசறை யென்மரு முளரே.

இதனை பாச ற என்மரும் உளரே - இந்நேபத்தியத் தினைப் 'பாசறை' என்று வழங்குவாரும் உளர்.

குறிப்பு: இந்நேபத்தியத்தினை யாங்கில நாடக நூற் புலவர் "Gre n Room" என்று கூறுப. இவ்வாங்கிலப் பெயரின் மொழிபெயர்ப்பாக இதனைப்'பாசறை' எனவழங்கு நரும் உ டு; பசுமை + அறை, பாசறை என்க. (சஉ)

அர

266. ாடக சாலையின் முகனே யரங்க
துயர்ந்த ச தல மு டத்தாய்ப் பல்வ கக்

களங் ளு் காட்டு் கவினுறு திரைபல
வே் டிய போது வீழுந் தகைத்தாய்க்
காண்பவர் நெஞ்ச மாண்பொடு கவரு
மோவியத் தொழினல மாவியப் புறுநவும்
தாழ்ச்சியி லெந்திரச் சூழ்ச்சியுஞ் சான்றதாய்
பாயிருள் கடி் து ஞாயி றெழுந்ததோ
வென்ன வொளிதவ மன்னி விளங்குந்
தூணிழற் புறப்படா மாண்விளக் கெடுத்து
நிலவிளக் கேற்றியு நலமுறப் பாத்திர
டிப்பிட மாகி நனியியல் வதுவே.

நாட சாலையின் மு னே அரங்கு-நாட சாலை் கு முக் போலமைந்துள்ளது அர் ரகும்; அஃது உயர்ந்த சமம் தலம் உ டத்து ஆய்-அவ்வா் கு உயர்ந்த மேடையான சம தலத் த உடையதாய், பல வ களை் களும் ரட்டும் வின் உறு தி ர பல வேண்டிய போது வீழும் தை த்து ஆய் -ப ெ யான நாடக் காட்சி ளையும் காட்டும் அழகுவாய்ந்த பலதிரைகளும் வே் டியபொழுது விழும் தகுதியுடைய தாய், காண்பவர் நெஞ்சம் மாண்பொடு கவரும் ஓவியம் தொழில் நலம் மா வியப்பு உறுநவும் - நாடகம் பார்ப்ப ர் மனத் தச் செவ்விதாக் க வரும் சித்திரத் தொழிலின் பெரிதும் வியக்கத்த் அழகுவாய்ந்த உருவ் களும், தாழ்ச்சி இல் எந்திரம் சூழ்ச்சியும் சான்றது ஆய் - குறைவற்ற யந்திரோபாய் களும் வாய்ந்ததாய், பாய் இருள் டிந்து ஞாயிறு எழுந்ததோ என்ன - பரவிய இருளை் கெடுத்துப் ப லவன் உ யமாயினனோ என்று ருதும்படி, ஒளி த மன்னி விள் கும் - மி் ஒளி அசைவற நிலைபெற்று விள் கும், தூண் நிழல் புறம் படா மாண் விள் கு எடுத்தும் - தூண் ளின் நிழல் வெளிப்பட்டு விழாதபடிப் பெரு ரய்ந்த விளக்குக்கள் தூ் ப்பட்டும், நிலம் விளக்கு ஏற்றி யும் - நிலத்தின்பாலமைத்த விளக்குக் ள் ஏற்றப்பட்டு்

லம் உற - அழகுபொருந்த, பாத்திரட் நடிப்பு இடம் ஆகி- நாடகபாத்திரராய்வரும் நடிகர் ள் நடிப்பதற்கு இடமாகி, நனி இயல்வது - நன்கு பொருந்துவதாம்.

குறிப்பு: இயல்வதுவே: ஏ ாரம் ஈற்ற ச. மு ன் முன்னிடம். உயர்ந்த சமதலம் எனவே மேடையாயிற்று. சிலப்பதிகாரம் அர ே ற்று ாதையில் அர மைதி கூறும் அடிகளும் அவற்றின் உரையும் ஈண்டு நோக் ற்பாலன. அவை பின்வருமாறு:

"புண்ணிய நெடுவரைப் போகிய நெடுங்கழை
ண்ணிடை யொருசா ் வளர்ந்தது ெ ா ் டு
நூனெறி மரபி னரங்க மளக்குங்
கோலள விருபத்து நால்விர லா
வெழுே ா ல லத் தெண்கோ னிளத்
தொருே ா லுயரத் துறப்பின தாகி
யுத்தரப் பலகை யோ டரங்கின் பலகை
வைத்த வி டநில நாற்ே ா லா
வேற்ற வாயி லிரண்டுடன் பொலியத்
தோற்றிய வரங்கிற் றொழுதன ரேத்தப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்துத்
தூணிழற் புறப்படா மாண்விள ் ெ டுத்து,"

என்பது சிலப்பதிகாரம்.

'புண்ணிய......விரலாக' வென்றது - பொதியின் மலை முதலாய புண்ணியவரைப் பக் ங்களிலே நெடிதாகி உயர வளர்ந்த மூங்கிலிற் கண்ணொடு கண்ணிடை ஒரு சாணு ளர்ந்தது ெ ாண்டு நூல்களிற் சொல்லுகின்றபடியே அரங் ஞ்செய்ய அள ்குங்கோல் உத்தமன்மை ப் பெருவிரலில் இருபத்துநாலு கொண்டது ஒரு ே ாலாக நறுக்கி யென் . என்னை?

"ஒத்த வணுமுத லுயர்ந்துவரு க க்கி
னுத்தமன் பெருவிர லிருபத்து நாலுள
ே ாலே ே ாடல் குறியறிந் தோரே.'

என்றுரா லின்.

இதனுள் அணுமுதற் பெருவிரலளவு உயர்ந்து ரு மாறு: அணு எட்டுக் கொண்டது தேர்த்துகள்; தேர்த்துகள் எட்டுக் கொண்டது இம்மி; இம்மி எட்டு கொண்டது எள்ளு; எள்ளு எட்டுக் கொண்டது நெல்லு; நெல்லு எட்டுக் கொண்டது பெருவிரலெனக் கொள்க.

உத்தமராவார்: கழிய நெடு மயும் கழியக் குறுமையு மில்லோர்.

'எழுகோல்.........உறுப்பினதாகி' என்றது - இ கோலால் எழுகோல லமும் எண்கோ னீளமும் ஒருகோற் குறட்டுயரமு மு டயதா மென்க. என்னை?

'அக்கோ லேழுகன் றெட்டு நீண்டு
மொப்பா லுயர்வு மொருகோ லாகு
நற்கோல் வேந்த னயக்குறு வாயின்
முக்கோ ருனு முயரவு முரித்தே,'

என்றார் ெயிற்றியனார்.

'அ‚ கோ லொருகோ லளவுற கல்வி
மி கம்மியர் வடகலை விதிமு ற
கூறின ரன்றியுங் குறிவகைக் கேற்றன
வேற்கச் செய் வியல்புணர்ந் தோரே.'

என கூறினரு முளர்.

'உத்தரப் பலகை......அர கில்'என்றது-தூணத்து கு மீதுவைத்த உத்தரப் பலகைக்கும் அரங்கினிடத்து அகலத்து கிட்ட பலகைக்கும் இடைநின்ற நிலம் நான்கு கோலா உயரங்கொண்டு இத்தன்மையவாய அளவுக்குப் பொருந்த வகுத்த வாயில் இரண்டினை யுடைத்தா ச் செய்யப்பட்ட அரங்கினிடத்து என் .

'வாயிலிரண்டு' என்றது - அர கிற்கு உட்புகவும் புறப் படவுஞ் சமைத்த வாயில் எனக் கொள்க. 'ஏற்ற' என்றத னல் ரந்துபோக்கிடனும், கண்ணுளர் குடி ருப் பள்ளியும், அர கமும், அதனெதிர் மன்னர் மாந்தரோ டிருக்கும்

அ வயர ் மும், இ ற்றினைச் சூழ்ந்த புவிநி ற மாந்தர் பொருந்திய கோட்டியும் முதலாயின ெ ாள் .

'தோற்றிய அர ்கு' என்றது - இப்படியா ச் ச ம ் ப்பட்டு நூல் சொல்லுகின்றபடி யெல்லாந் தோற்றிய ர ்கு என் .

'தொழுதன ரேத்த.....மேனிலை வத்து' என்றது- அந்தணர் அரசர் ணி ர் சூத்திரரென்று சொல்லப்பட்ட ால் வருணப் பூத ரயும் எழுதி மேனிலத்தே யா ரும் பு ழ்ந்து ண ் வத்து என் .

என்னை? 'கூறிய வுறுப்பிற் குறியொடு புணர்ந்தா ்
ரடுநர ் கியற்று மர ்கி னெற்றிமி ச
மூவில் பூத நான்கு மு றப்பட
வெழுதின ரியற்ற வியல்புணர்ந் தோரே,'

என்றுரா லின்.

இப்பூத நான்கின் உண்டியும் அணியும் ஆ டயும் மாலையும் சாந்தமும் பொழுதும் செயல் முதலிய எல்லாம் அழற்படு கா தக் ண்ணே விரித்துக் கூறுதும்.

தூணிழற்........எடுத்து' என்றது - தூண்களின் நிழல் நாய ப்பத்தியின் ண்ணும் அ வயின் ண்ணும் படாதபடி மாட்சி மப் புட்ட நிலைவிள ்கு நிறுத்தி என் . என்னை? 'விள ்கியல் வனப்பும்' என்றுராகலின்," என்பது அடியார்க்கு ல்லாருரை.

'அரங்கி னுயரமு ம லமு நீளமும்
பொருந்த நாடி யுரை ்கு ் ாலைப்
பெருந்தண் மால்வ ரச் சிறு மை ண்ணிற்
கண்ணிடை யொருசாண் வளர்ந்தது கொ ் டே
இருபத்து நால்விரற் கோலள வதனு
லெழுகோ ல லத் தெண்கோ ணீளத்
தொருகோ லுயரத் துறுப்பின தாகி
யுத்தரப் பல யோ டரங்கின் பலகை

வத்த வி டநில நாற்கோ லா ப்
பூதரை யெழுதி மேனிலை வைத்து
நந்தி யென்னுந் தெய்வமு ம மத்துத்
தூணிழற் புறப்படா மாண்விள ெகடுத்து
.. ..
ே ரவும் யானையு குர கும் பிச்சனும்
பா வயும் பா குடைப் புருடா மிரு மும்
யாவையு மெழுதி யிந்நிலம் விள ப்
பா வயர்க் கியற்றவ தரங்கெ னப் படுமே,"

என்ற சூத்தான தப்பிர ாச சூத்திரம் ஈண்டு நோ ற்பாலது. பண்டையாசிரியர் கூறியுள்ள அரங்கினிலக் ணத்தில் இறந்தது விலக் கென்பதான் விலக்கற்பாலனவற் ற நீக்கி, எதிரது போற்ற லென்பதனுனே கொள்ளற்பாலன ற்றை கூட்டி நமது ஆசிரியர் இவ்வரங்கில ச் சூத்திரம் குத்துளார் என்பது இதனை யாராய்குநர் குப் புலனும். முற் ால அர த்திற் ாணப்பெறுது இக் ால நாடக அர கிற் ாண கிடக்கும் வேறுபாடுகள் பலவற்றையும் இச்சூத்திரத்திலமைத்துக் கோடற் பொருட்டே ஆசிரியர் 'நனி இயல்துவே' என்று விசேடித்து கூறினர். 'தூணிழற்புறப்பட' என்று பாட ெ ாள்பவர், 'புறப்பட' என்பதற்குப் புறம்பே விலக என்று பொருள் கூறுவர். தாழ்ச்சியி லெந்திரச் சூழ்ச்சி: என்றது நீருண் மூழ்குதல், நெருப்பிற் பாய்தல், வானின் று கீழிழிதல், ஆகாய மநஞ் செய்தல் முதலிய பலவாய்விரிந்து கிடக்கும் செயல்கள்பலவற்றையுங் காட்டுதற்கு உபயோ மாகு கருவிகளின் அ மப்பினை. அர கு-நாடமேடை. (உசசு)

எழினி

267. இவ்வயிற் கூறிய செவ்வி யரங்கி
னிடத்தூ ணிலையி னிடத்தி னின்று
முருவு திரையா மொருமுக மொழினியு
மிரண்டு வலத்தூ ணிடத்து மினிதி

னுருவு திரையாம் பொருமுக வெழினியு
மேலசைத் திழிந்து நாலுறுந் திரையாங்
கரந்துவர லெழினியும் பரிந்து வகுப்ப.

இ வயின் கூறிய செவ்வி அர ்கின்-ஈண்டு முற்சூத்திரத்தின் ட் கூறிய அழகிய அரங்கின், இடம் தூண் நிலையின் இடத்தில் நின்றும் - இடது பக்கத்து நிலையாகப் பொருந்திய தூணிடத்திலிருந்தும்,உருவு திரைஆம் ஒன்று மு எழினியும் - உருவி வாங்கும் திரையாகிய ஒருமு வெழினியும், இரண்டு வலம் தூண் இடத்தும் இனிதின் உருவு திரைஆம் பொருமு எழினியும் -வலப்பக்கத்திலுள்ள இருதூணிடத்தும் இருந்து உருவி வாங்கும் பொருமு எழினியும், மேல் அசைத்து இழிந்து நால் உறும் திரை ஆம் ரந்துவரல் எழினியும்-மேலே ட்டப்பெற்றிருந்து வேண்டுங்காற் கீழேஇறங்கித் தொ ்கற்பால திரையாகிய கரந்துவரலெழினியும், (என்று) பரிந்து வகுப்ப-நாட விலக் ண வறிஞர் விரும்பி குத்தமை ப்பார்கள்.

குறிப்பு: எனவே எழினி, ஒருமு வெழினி பொருமு வெழினி கரந்துவரலெழினி என மூவகைப்படும் என்பதாயிற்று. எழினி - திரை. அரங்கின் ஒரு புறத்தே நின்று அரங்கின்முன் மற்றோர்புறம் முற்றுஞ் செல்லும் ஒரு மு த்தையுடையதாதலின் ஒரு முக எழினி யென்றும்; இருபுறத்துமுள்ள திரையின் முக ்கள் நெருங்கி வந்து இடையே கூட அமைந்தவற்றைப் பொருமுகவெழினியென்றும், மேலே கரந்து நின்றிருந்து வேண்டும் போழ்து கீழே யிழிந்துவரும் இயல்பினதாகிய திரையினைக் கரந்து வரலெழினி யென்றும் பண் டையாசிரியர் காரணக் குறியான் வழங்குவது இதனானே விளங்கும்.

'ஆங்கு,
ஒருமுக வெழினியும் பொருமுக வெழினியும்,
ரந்துவர லெழினியும் புரிந்துடன் வகுத்து,'

என்ற சிலப்பதி ார அடிகளும்,

'ஒருமு வெழினி.........வருத்து' என்றது - இடத் தூணிலே யிடத்தே உருவு திரையாக ஒருமு ெ ழினியும், இரண்டு வலத்தூணிடத்தும் உருவு திரையா ப் பொருமுக வெழினியும், மேற்கட்டுத் திரையாகக் கரந்துவர லெழினியும் செயற்பாட்டுடனே வருத்து என்க.

மேற் ட்டுத் திரையாய் நிற்பது ஆ ரய சாரி ளாய்த் தோன்றுவார்க்கெ னக் கொள்க; என்னை?

'முன்னிய வெழினிதான் மூன்று வ‌கை ப்படும்'
என்றார் மதிவாணனார்,

'அரிதரங்கிற்,
செய்தெழினி மூன்றமைத்துச் சித்திரத்தாற் பூதரையு,
மெய்த வெழுதி யியற்று,'

என்றார் பரதசேனாபதியாரும்,'' என்ற அவ்வடிகளின் அடியார் கு ல்லாருரையும் ஈண்டு நோக்கற்பாலன. (சச)

நரிரு

268. அரங்கினி னிகழு மனைத்தையும் பலரு
மினிதி னிருந்து காண்டற் கேற்ற
வாதனந் தரந்தர மாக வுடையது
காணுந ரிருக்கையாங் கருதுங் காலே.

அரங்கினில் நிகழும் அனைத்தையும் - நாட அர கின் ண் நிகழ்ச்சிபெறும் செயல்கள் யாவற்றையும், இனிதின் இருந்து காண்டற்கு ஏற்ற ஆதனம் - செவ்வையாக வீற்றிருந்து பார்த்தற்குப் பொருத்தமான இருக்கை ள், தரம் தரம் ஆக _டையது - காண்பவர்தம் தரத்திற்கு ஏற்றவாறு பொருந்தியிருக்குமிடம், ாணுநர் இரு கை ஆம் கருது ால் - ஆராயுமிடத்து நாடகம் பார்ப்போர் இரு கும் இடமாம்.

குறிப்பு: தரம் - தகுதி. ஏ ாரம்: ஈற்றசை, இனிதின் இருத்தல்: இடர்ப்பாடின்றி வீற்றிருத்தல். (சரு)

269. உரிமையோ டரசருற்றெழூஉ ம வயமுந்
தெரி வயர்க் கேற்ற பரிவமை பள்ளியும்
புலிநிறை மாந்தர் பொருந்திய கோட்டியு
கவினுற மேவுங் காணுந ரிருக்கை.

உரிமையோடு அரசர் உற்று எழூஉம் அ வயமும் - தம தூரி மம ளிரோடு அரசர் ள் பொருந்தி எழுந்தருளும் சபையையும், தெரி வயர்க்கு ஏற்ற பரிவு அமை பள்ளியும் - மாதர் ள் இருந்து நாடக ர டற்குப் பொருத்தமான அன்புடன் அமைத்த இடத் தயும், புலி நி ற மாந்தர் பொருந்திய ோட்டியும் - உல த்துக் ல்வி ே ள்விகளா னிறைந்த ம கள் பொருந்தி வீற்றிரு கும் இடப்பகுதி யயும், வின் உற மேவும் - அழகு பொருந்த உடையதாகும், ாணுநர் இரு ை .

குறிப்பு: ாணுநரிருக்கை கவினுறமேவும் எனமுடி ; அன்றிக் காணுநரிருக்கைக்கண் அவையமும் பள்ளியும் ே ாட்டியும் மேவும் என முடித்தலுமாம். உரிமையோடரசர் உற்றெழூஉம் என்ற இடத்து உபல ணத்தால் அ மச்சர் சேனாதிபதியர் முதலிய அரசபரிவாரமுமட கு மென்க. ன்னர் அ மச்சர் முதலியோர் உரிமை மகளிரொடும் இருக்கும் இவ்வவை நாடக வர கினெதிருள்ள இடமாம். இ வ வக்கு ஓர்பால் ம ளிரிரு கும் பள்ளியும் மற்றோர் பால் 'புலிநி றமாந்தர் பொருந்திய கோட்டி'யும் அமைத் தல் மரபாம். மாதர் ட்குத் தனியே இடம் வகுத்தும் அவர் ளு கு இன்றியமையாத சில சௌகரிய ளும் அ மத்துள பண்பால் 'பரிவு அமை பள்ளி' என ஆசிரியர் விசேடித்தனர். எனவே காணுநரிருக்கை, அரசர் வீற்றிரு கும் அ வ மாதர்பள்ளி மாந்தர்கோட்டி யென்னும் மூன்று பெரும்பகுதியு டயதென்பதும், இப்பகுதி யொவ்வொன் றினும் தாத்திற்ே ற்ற உட்பகுதிகளுண்டென்பதும் இத னானே போதரும். (சகூ)

270. ணுநர் வே ட்ட மாணியற் பொருளவண்
விற்றலு மியல்பெனச் சொற்றனர் புல ர்.

ா ணு ர் - நாட ம் பார்ப்பவர், வேட்ட - விரும்பின மாண் இயல் பொருள் - பெரு ம வாய்ந்த பொருள் ளை அவண் விற்றலும் இயல்பு என சொற்றனர் புலவர் - அ ்கு விற்பதும் மரபாம் என நாடக நூற்புலவர் கூறினர்.

குறிப்பு: மாண் இயற்பொருளாவன : சிற்றுண்டி தின் பண்டம் முதலிய உண்டி வகை ளும், பால் முதலிய பான வகை ளும், பூமாலை அத்தர் பனிநீ ராதிய வாசனைப் பொ ருள்களும், வெற்றிலை பாக்கு நறுஞ்சுவை மு வாச முதலி யனவும், விளையாட்டுக்கருவிகளும் பிறவுமாம். (சஎ)

நடிப்பி ்பு புற ட

271. "சொல்லிய வன்றியும் வருவன வுளவெனிற்
புல்லுழிச் சேர்த்துப் பொருந்துழிப் புணர்ப்ப."

சொல்லிய அன்றியும் - இவ்வியல்பிற்கூறிய இல ்கண ் ளன்றியும், வரு ன உள எனில் - நடிப்பியல்பிற் சாரத்தக் னவாகும் பிற இல ் ண ் ளும் வருபவை யுளவேல் அவற் றினை, புல் உழி சேர்த்து - சேர்க்கத்தக்க இடங்களிற்சேர்த்து, பொருந்து உழி புணர்ப்ப - பொருந்து மாற்றான் உரிய இட ் ளிற் புணர்த்துக் கூறுவர்.

குறிப்பு: அறிவுடையார் புணர்ப்ப எனத்தோன்ற எழு வாய் வருவித்து முடிக்க. புல்லுழிச்சேர்த்தல்: இவ்விலக் க ம் இப்பகுதியின்பாற்படுமென்று சேர்த்துக்கோடல்; பொருந்துழிப்புணர்த்தல் : கூறாமல் விட்ட இல ் ண ் ளை உரியசூத்திர ்களில் உத்தியானும் உபலக்கணத்தானுமமைத் து ்கோடல். 'புல்லுவழிச் சேர்த்துப் பொருந்துவழிப் புணர்ப்ப' என்பதூஉம் பாடம். இச்சூத்திரம் சிலப்பதிகார அடியார்க்கு ல்லாருரை மேற்கோள்; ஈண்டும் மேற்கோ ளாக நடிப்பியல்பின் புறனடையாப் பொன்னேபோற் போற்றி யாளப்பட்டது. (அ)

(எ) நூற்புறனடை

272. " ழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே."

பழையன ழிதலும் - முற் ாலத்து உள்ள இலக்கண ருட் சில பிற் ாலத்து ஒழிதலும், புதியன புகுதலும் - முற் ாலத்து இல்லாத சில பிற்காலத்து இல க்கணமாக வருதலும், வழு அல - குற்றமல்லவாம்; காலம் வகையினான் - அ . னம் ஒழிதலும் வருதலும் ால வேறுபாடு பற்றியன ாதலான்.

குறிப்பு:—இஃது ன்னூற் சூத்திரம். இ வயிற்றுக் குதாரணம் முன்வந்தவற்றுட் டு ொள்க. ஏ ாரம்: ஈற்ற ச. இதனை,

'Old order changeth yielding place to new'

என்று ஆங்கில கவிஞர்பெருமானாகிய Lord Tenny on (தெனி ன் பிரபு) கூறிய பாவடியோடு ஒப்பிடு . (ச)

ாட வியல் முற்றிற்று

நூற்பொருளகராதி

குறியீடு

[ப: ப ம்; சூ: சூத்திரம்; வ: வரி.]

சூத்திர முதற் குறிப் பகராதி

மேற்கோள் செய்யுட் முதற்குறிப் ப ராதி

(உரையாசிரியர் எடுத்தாண்டவை)